

CJ 6358

ANTHOLOGIA  
LYRICA GRAECA

---

EDIDIT

ERNESTVS DIEHL†

FASC. I

POETAE ELEGIACI

EDITIO TERTIA



LIPSIAE IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI MCMIL

K2487/25  
Quon.

## PRAEFATIO

Ernestus Diehl editionem Anthologiae Lyricae Graecae tertiam cui perficiendae ultimis vitae annis operam suam studiumque dedicavit, praematura morte abreptus ad finem perducere nequivit. quo factum est ut in schedis nobis commendatis adnotationes tantum, quas fragmentis explicandis usui fore praesumpserat, invenirentur. ita non est cur mireris non illam tertiam editionem, quam Ernestus Diehl animo sibi finxerat, hoc libello in lucem prodire. satis habuimus secundam Anthologiae editionem addendis supplementis augere adiunctis quae Ernestus Diehl sua manu adscripserat et quae ex annalibus et commentariis, virorum doctorum libris et enchiridiis excerpimus. quod si in hoc negotio absolvendo nonnullos libros ad rem spectantes adhibere non potuimus, facile a lectore benevolo temporumque difficultatem respiciente veniam nos impetraturos esse speramus. maximam vero gratiam habebunt Aedes Teubnerianae et huius operis procurator viris doctis si qui Anthologiae tertiam editionem, quam posterioribus temporibus seponere nobis propositum est, consilio adiuvere velint.

Hoc *Ἐλεγμοίων* libello continentur carmina nec non carminum fragmenta quae exhibet fasciculus primus editionis secundae.

Multum nos aliorum auxilio debere profitemur, e quibus Br. Snellium et W. Schubartium laudamus, omnes grata memoria recolimus.

RVDOLFFVS BEVTLER

AEDES TEUBNERIANAE

LIZ.-NR. 302 • 2484/48-468/47

PRINTED IN GERMANY

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI (M 109) — T 3407

# NOTAE

Cum in poetarum scriptorumque veterum nominibus tum in librorum titulis adferendis Thesauri linguae Latinae usum et normam secuti sumus. ubicumque fieri potest, lectores revocantur ad editiones recentissimas Teubnerianas tam Bibliothecae q. d. Teubnerianae quam formae maioris.

Aberl. = Abhandlungen der Preuß. Akad. der Wiss.	Boiss. = Boissonade	GGA = Göttingische Gelehrte Anzeigen
Aeg. = Aegyptus, Rivista Italiana di egittologia e papirologia	BPhW. = Berliner Philol. Wochenschrift	Gl. = Glotta
Ahr. = Ahrens	Br. = Bruck	Gn. = Gnomon
Ald. = Aldina	Buech. = Buecheler	Grot. = Grotius
AHdb. = Abhandlungen der Heidelb. Akad. d. Wiss.	Burs. (Jb.) = Bursians Jahresberichte	H. = Hermes
ALpz. = Abhandlungen der Sächs. Akad. der Wiss.	Butt. = Buttmann	Hart. = Hartung
AmJArch. = American Journal of Archaeology	BZ = Byzantinische Zeitschrift	Hein. = Heinemann
AmJPh. = American Journal of Philology	CC = codices (i. codicum consensus)	Herm. = Gottfried Hermann
AMünch. = Abhandlungen der Bayer. Akad. der Wiss.	Cam. = Camerarius	Herw. = Herwerden
Anal. = Analecta	Cas. = Casaubonus	Hi. = Hiller
Anecd. = Anecdota	CJ. = Classical Journal	Hi.-Cr. = Hiller-Crusius, Anthol. lyr. Gr.
Ant. = Die Antike	ClPh. = Classical Philology	Hi. v. G. = Hiller von Gaertringen
Arn. = v. Arnim	ClQuart. = Classical Quarterly	Huds.-Will. = Hudson-Williams
ARW = Archiv f. Religionswissenschaft	ClRev. = Classical Review	IdgJb. = Indogermanisches Jahrbuch
AteR = Atene e Roma	Cob. = Cobet	IF = Indogermanische Forschungen
B. (B. <sup>3</sup> , B. <sup>4</sup> ) = Bergk (Lyr. Graeci ed. 3, ed. 4)	Cr. = Crusius	Jac. = Jacoby
BAnth. = Bergk, Anthologia lyrica Graeca <sup>2</sup> 1868	Cram. = Cramer	Jb. = Bursians Jahresb.
BOH = Bulletin de Correspondance Hellénique	D. = Diehl	JbPhV = Jahresbericht des Philol. Vereins
Be. = Bethe	Die. = Diels	JHSt. = Journal of Hellenic Studies
Bekk. = Bekker	Dind. = Dindorf	Kal. = Kaibel
Bentl. = Bentley	DLZ = Deutsche Literatur-Zeitung	Kal. = Kalinka
Ber. = Bernays	Emp. = Emperius	Ken. = Kenyon
Bern. = Bernardakis	Eos = Eos, Commentarii Societatis philologae Polonorum	Koe. = Koehly
Beu. = Beutler	Friedl. = Friedländer	Kr. = Kranz
Bl. = Blass	Frän. = Fränkel	KZ = Kuhn's Zeitschrift
	Frob. = Frobenius	L. = Lobel
	Gaisf. = Gaisford	Lav. = Lavagnini
	Geffck. = Geffcken	l.c. = loco commemorato
	Gesn. = Gesner	LCbl. = Literarisches Centralblatt

# ΚΑΛΛΙΝΟΣ Ο ΕΦΕΣΙΟΣ

## ΕΛΕΓΕΙΑ

1. (1)\* Μέχρ' αὖ κατὰ κείσθ' ἐκ' ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,  
ὧ νεοί; οὐδ' αἰδέσθ' ἀμφιπερικτίνας  
ὧδε λίην μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε  
ῆσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

καὶ τις ἀποθνήσκων ὄσται' ἀκοντισάτω.  
τιμῆν τε γὰρ ἐστὶ καὶ ἀγλαὸν ἄνδρ' ἰμάχεσθαι  
γῆς πέρι καὶ παίδων κορυϊδῆς τ' ἀλόχου  
δυσμενέσων· θάνατος δὲ τότε' ἔσσεται, ὅππότε κεν δῇ

1 Stob. 4, 10 (ἐπαινος τόλμης), 12 p. 330 H. [SMA] Καλλίνου  
[1-21] 'Smyrnam sapiunt, Hesiodo recentiores (v. 19)' Be.

de Callinous nomine cf. Ter. Maur. gramm. VI 376, 1721s (metro probatur), Mar. Victorin. ibid. 107, 10. de titulo cf. fr. 2. 3, Strab. 13, 1, 48 p. 604 Καλλίνος ὁ τῆς ἐλεγεῖας ποιητής (sim. infra Callisth. ap. Strab.); in universum v. RE X 1652s Schmid-Stählin I 1 (1929), 357 Geffck. GrLG I 70s Anm. p. 78, 8 C. M. Bowra Early Greek Elegist (Cambr. 1938) (Callin. Tyr. Sol. Mimn. Xenoph.) E. L. Highbarger The World of the Greek Elegiac Poets in Class. Bull. 15 (1939), 38s

1 ed. Br. Lavagnini Nuova Antol. (Tur. 1932), 1ss, Aglaia (Tur. 1937), 1ss, ad rem cf. RE. l. c. C. M. Bowra l. c. 6s 13ss || 1 52 128 τέο μέχρ' | Tyr. 7, 17 ἄλκ. ... θυμόν | Hom. ἄλκ. ἦτορ (cf. ad 10) || 1 ss cf. Z 521ss E 529ss || 2 ὧ νεοί veluti Tyr. 7, 15. 8, 10 | β 65s ἄλλους τ' αἰδέσθ' ἀμφιπερικτίνας ἀνθρώπων, οἳ περναίεσσιν | ad ἀμφ. cf. Theogn. 1058 || 4 cave ῆσθαι; || 4. 5 sunt qui fr. 3 inserto lacunam temere expleverint || 5 χ 78 νῦν ὄσται τοξάσσαιτο || 6 ss ~ Tyr. 6, 13s. 7 || 8 τότε' edi solet ad cod.

\* Numeri uncis inclusi tam nudi quam asterisco ornati quartaes editionis Lyricorum Graecorum Bergkianae, nisi aliam editionem distincte significabimus.

Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω  
 ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ  
 ἔλσας, τὸ πρῶτον μειγνυμένου πολέμου.  
 οὐ γὰρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἰμαρμένον ἐστίν  
 ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἤι γένος ἀθανάτων,  
 πολλάκι δηϊοτήτα φυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων  
 ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου.  
 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δῆμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,  
 τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἦν τι πάθῃ·  
 λαῶν γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός  
 θνητσκοτοντος, ζῶων δ' ἄξιος ἡμιθέων·  
 ὥσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσιν·  
 ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μῦθος ἑών.

20 HESYCH. ἐν ὀφθαλμοῖσιν· ἐν τοῖς ὄμμασιν. ἡ θα-  
 μάτων, nisi pertinet ad Hom. (K. Latte Mn. N. S. 10 [1941], 89)

Paris. 1985 (τοτ')· κοτ'· Hense secundum fr. 2: ποτ'· C | δκόντε  
 Bach: vetant Z 504 Σ 115 al. || 9 Plat. epigr. 7, 2 Μοῖραι ἐπικλω-  
 σαν | P 254 incipit ab ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω || 9 S 233s δι' ὃ ἰθὺς ...  
 ἔβησαν δούρατ' ἀνασχόμενοι cf. Tyrt. 1, 52. 8, 4 || 10 Π 264 ἄλκ.  
 ἦτορ ἔχοντες || 10 s N 408 τῇ (ἀσπίδι) ὅπο πᾶς ἐάλη | ἔλσας ε 132  
 η 250 || 11 μιν· C | Alc. fr. 62 μεῖξαν ... Ἄρενα Soph. Oed.  
 C. 1047 τὸν χαλκοβόαν Ἄρη μεῖξονσιν || 12 πῶς A | θάν. τε φ.  
 B 401 || 12 ss cf. Z 488 ss Simon. fr. 12 Hor. carm. 3, 2, 14 ss ||  
 13 ἦν ci. Kal. | velut Ἡρακλεῖδαι Ἡρακλῆος (Tyrt. 2, 2. 8, 1) ||  
 14 ὁ. ἀκ. A 364 al. || 15 ad rem cf. M 322 ss Dem. de coron. 97  
 Ps.-Plut. de vit. et poes. Hom. 157 cum Aesch. fr. 362 N.<sup>2</sup> | ἔρ-  
 χεται 'revertitur' Peppm. (Phil. 51 [1892], 173) cf. X 436 et  
 β 100 + I 416 et Tyrt. 5, 5 (cum adn.) | an cum Simon. 135, 2  
 μοῖρ' ἐκίχεν θαν. elegantius scrib. ? veluti Agamemnonem et  
 Achillem | cf. P 672 νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κίχάνει (Πάτροκλον) ||  
 16 ἔμπης SM | cf. Kai. Epigr. 21, 7 ss (ubi e Callino fort. sup-  
 plendum est ἄνδρας μὲν πόλις ἦδε ποθεῖ καὶ δ[ῆμος] δδ' ἔμπης) ||  
 16. 17 distichon intercidisse ratus est Schnw. || 17 Hom. epigr.  
 4, 16 cont. Wil. (Ilias u. Hom. 423, 2). adde Tyrt. 9, 23 ss Sol.  
 22, 5s et ad ὀλ. ... καὶ μέγ. κ 93s | ἦν τι πάθῃ in testam.  
 formulas abisse docuit Wess. SBWien 124, 9 (1891), 33 ss || 18 s cf.  
 Simon. 137, 2 || 18 κρατερόφρ. ἄ. δ 333 (q 124) || 19 ἦμ. M 23  
 Hes. op. 160 de iis, qui Troiam et Thebas obsederunt, sicut  
 Aeneas A 58 || 20 λ 556 (τοῖος γὰρ σφιν πύργος de Aiace) + φ 459  
 (ἐν ὀφθ. ὁρῶσα) Γ 306 (ἐν ὀφθ. ὁρᾶσθαι) A 587 (ἐν ὀφθ. ἰδῶμαι)  
 cf. Hom. epigr. 13, 1 Alc. fr. 35, 10 Theogn. 233 || 21 I 116s A 514  
 contulit Lav.

## (ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΑ)

2. (2)

Σμυρναίους δ' ἐλέησον

μνηῆσαι δ' εἰ κοτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν

&lt;Σμυρναῖοι κατέκταν&gt;

3. (3) νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀβριμοεργῶν

4. (4) Τρήρεας ἄνδρας ἄγων

2 STRAB. 14, 1, 4 p. 633 ἦσαν γὰρ αὐτοῖς (οἱ Ἐφεσίοι τοῖς Σμυρ-  
 ναίοις) σύννοκοι τὸ παλαιόν, ἦν τε καὶ Σμύρνα ἐκαλεῖτο ἢ Ἐφεσός·  
 καὶ Καλλίνος πρὸς οὕτως ἀνόμεναι αὐτήν, Σμυρναίους τοὺς Ἐφε-  
 σίους καλῶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Δία λόγῳ. [1] καὶ πάλιν [2. 3] |  
 cf. Hippon. fr. 44 et RE V 2786 III A 744s || 3 STRAB. 14, 1, 40  
 p. 647s καὶ τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνησι ἐπὶ Τρηῶν  
 ἀρδὴν ἀναιρεθῆναι, Κιμμερικοῦ ἔθνους, εὐτυχίσαντας πολλὸν χρόνον,  
 τὸ δ' ἐξῆς τοὺς Ἐφεσίους κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλίνος μὲν οὖν  
 ὡς εὐτυχούντων ἐπὶ τῶν Μάγνητων μέμνηται καὶ κατορθούντων ἐν  
 τῷ πρὸς τοὺς Ἐφεσίους πολέμῳ. Ἀχιλλόγος δὲ ἦδη φαίνεται γνω-  
 ρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν. [fr. 19], ἐξ οὗ κα(ὲ) τὸν νεώ-  
 τερον εἶναι τοῦ Καλλίνου τεκμαίρεσθαι πάρεστιν. ἄλλης δὲ τινας  
 ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μέμνηται πρὸς βυτίους ὁ Καλλίνος, ἐπὶ  
 φῆς [1], ἐν ἣ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν ὁλοῖ. rem tractant Callisthen.  
 ap. Strab. 13, 4, 8 p. 627 (Καλλίνον ... τὸν τῆς ἐλεγγείας ποιη-  
 τήν) Clem. Alex. strom. 1, 131, 7s p. 81 St.<sup>2</sup> Ael. var. hist. 14, 46  
 Athen. 12, 525<sup>c</sup> (Καλλίνος ἐν τοῖς ἐλεγεῖσι). cf. Theogn. 113s  
 RE XI 419s || 4 STEPH. Byz. s. v. Τρήρες· Θράκιον ἔθνος. λέγε-  
 ται καὶ τρισυλλάβως παρὰ Καλλίνῳ τῷ ποιητῇ. [1] | cf. Strab.  
 13, 4, 8 p. 627 et RE XI 419s VI A 2291

2 1ss nota X 82ss τάδε τ' αἶδε καὶ μ' ἐλέησον αὐτήν, εἴ ποτε ...  
 τῶν μνηῆσαι ... , ἄμυνε δὲ ... || 2s χ 336 βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκησαν  
 (sim. Θ 240 O 34) || 3 < > add. Cas. | sententia redit ad Chrysaē,  
 Nestoris, Penelopae preces A 40 O 372ss (Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ  
 τις ... βοός ... κατὰ ... μηρία καλὸν ... , τῶν μνηῆσαι καὶ ἄμυνον,  
 Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ (sim. δ 763ss) | ut Ζεῦ πάτερ ita ἄμυνον  
 quin Homerum secutus dixerit Callinus quoque Iovem precatus  
 minime dubito || 3 ὀβριμος ἔργων fere C em. Xyl. ex E 403 X 418 ||  
 4 Φ 155 Παίονας ἄ. ἄ. (= Mimn. 14)

Callino vindicavit Hart. Theogn. 603s



# ΤΥΡΤΑΙΟΣ Ο ΜΙΛΗΣΙΟΣ

## ΕΛΕΓΕΙΑ

1. col. I

[ - υ υ - υ υ - υ Διονύσοι ] ο τιθήνην·  
[ - υ υ - υ υ - υ υ ] μου Σεμέλης  
[ - υ υ - υ υ - υ υ ]· εμψ[ . . . . ] σει  
(desunt 3 versus)  
[ - υ υ - υ υ - υ υ ]· ικελο[ . - υ ]

1 Pap. Berol. 11675 saec. a. Chr. III ex. ed. Wil. SBBerl. 1918, 728ss, qui supplevit et interpretatus est | alia suppleverunt Diels, Gercke H. 56 (1921), 346ss, Sitz. PhW. 1925, 27ss, V. de Falco RIGI 10 (1926), 183ss; cf. C. M. Bowra ap. I. U. Powell New Chapters in the Hist. of Greek Lit.<sup>3</sup> 1933, 62ss | W. Schubartii benignitate fragmenti formam ab Ibschero nuper restitutam dare possumus, cui notas ex apparatu editionis secundae selectas adiunximus | carminis archetypon est M (τευχροσκοπία)

de Tyrtaeo egerunt Ed. Schwartz H. 34 (1899), 427ss C. Giarratone Atti RAcNap. 24 (1900) 105ss Be. Griech. Dicht. 84 F. Schachermeyr RhM. 81 (1932), 129ss (cf. W. Jaeger SBBerl. 1932, 539, I. 540, 2) W. Jaeger, Paideia I, 125ss V. Ehrenberg H. 86 (1933), 290ss (praecipue ad fr. 9, 6ss 2. 3) K. Hinze RhM. 84 (1935), 39ss | de carminum titulo cf. fr. 2 (ἐν τῇ ἐλεγείᾳ, ἢ ἐπιγράφουσιν Ἐδνομίαν), 2. 4 (τὰ ἐλεγ.), 6 (τῶν ἐλεγείων), 9 (ἡρωελεγεία), Lycurg. Leocr. 106 (ad fr. 6. 7) fr. 8B<sup>4</sup> (ἐν τοῖς ποιήμασι) | in universum v. Schmid-Stählin I 1 (1929), 357s Geffek. GrLG I 70s Anm. p. 78 Pistelli St. It. Fil. Cl. N. S. 9 (1931), 440ss C. M. Bowra l. c. 39ss. J. Kroymann Sparta u. Messenien NPhU. 11 (1937) passim Ed. Schwartz Phil. 92 (1937), 22ss R. Harder NJbb. f. Ant. u. Bild. 2 (1939), 353ss H. Krönasser WSt. 57 (1939), 15ss (ad fr. 1. 4. 5. 6. 8. 9) W. F. Otto Geistige Überl. 2. Jahrb. (1942), 68ss v. Blumenthal RE VIIA 1941ss | fragm. selecta edidit Br. Lavagnini Nuova Antol. (Tur. 1932) 6ss Aglaia (Tur. 1937) 5ss

1 1 ~ Z 132 | intellege Nysam (Terp. fr. 8B<sup>4</sup> RE XVII 1628, 11ss) || 2 [δμῶς (vel ἄλλας) τ' ἀμφιπόλους καλλικό] μιν Gercke

[ - υ υ - υ υ - υ υ - υ ] φέρειν  
[ - υ υ - υ υ - υ υ ] ἀ[θλ[ο]φ[ο]ροι περι νίκης  
[ - υ υ - υ υ - υ υ ] τέ[ρμ] ἐπιδεκόμενοι  
[ - υ υ - υ υ - υ υ ] ἐ[χ]τροχον ἄρμα φέροντες  
[ - υ υ - υ υ - υ υ - υ ] ὄμενοι  
[ - υ υ - υ υ - υ υ - υ ] εὐόντας ὀπισθεν  
[ - υ υ - υ υ - υ υ ] χαίτας ὑπὲρ κεφαλῆς  
ὦ[ς λ]η[κ]ι[σ]τεν[ο]ν[ο]σσι συνόλομεν δξὲν Ἄρηα  
ἐξέλης πα[υ - υ - υ] θῆων . . .  
τείχος ἀγῶμ[υ υ υ - υ υ ο] ὅδε λογήσαι  
οἱ γὰρ παλλομε[ν - υ υ - υ υ - υ υ] προ[σεχῶ[ς]]  
κλήρος καὶ ταφ[υ υ υ - υ υ - υ υ - υ]  
Μεσσηνίων [υ υ - υ υ ἀ]γαλλομένη  
τείχος τερ[μ υ υ - υ υ - υ] α καὶ κροκόεντα  
οἱ μὲν γὰρ β[ασιλῆς - υ υ - υ υ -]  
ἀντίοι ἰστ[άμενοι υ υ - υ υ - υ υ - υ]  
οἱ δ' ἐκτός [υ υ - υ υ - υ υ -]  
ἐν δὲ μέσοισ' ἡμεῖς σ[υ υ - υ υ - υ υ - υ]  
πύργον δυ[υ υ - υ υ - υ υ -]  
λείπονσ' ἰλ[υ υ - υ υ - υ] πρ[υ υ - υ - υ]  
οἱ δ' ὥς ἐκ πό[ντον σὺν νηρά]δεσσι Διός  
κῶ[μ]α[τα - υ υ - υ υ - υ υ - υ υ - υ]

9 Hes. fr. 94, 31Rz. ἀεθλοφόροι Πολυδέκῃ || 9s ~ X 162 | cf. fr. 11 || 11 ~ M 58 A 533 || 13 sive σὺν[ο]ν[ο]σσι (Hom. hymn. Merc. 94) || 14 ~ δ 150 | nota -ās sicut 3a, 5, 5, 4 Hes. op. 564 carm. pop. 32, 2; cf. v. Blumenthal H. 77 (1942), 104 qui cognovit accusativum illum in -ās desinentem in Tyrt. carminibus non nisi ante vocales aut in versibus cadentibus repperiri, unde ubique -ās pronuntiandum esset || 15 ~ B 440 al. Pisandr. 4 | suppl. Br. Snell, qui v. 28 ]δεσσι Διός (vulg. v. 30) putat esse quintam lineam a fine columnae lineas duas et triginta (vulg.: quattuor et triginta) exhibentis; nota inde comp. laciniarum alteratam | ο[. . .] μ[σ]τεν[ω] Schubart || 17 λογίζεται, ἐν λόγοις θήσκει (9, 1) explic. Wil. | contulit E. Frän. l. c. οὐτ' ἐν λόγοις, οὐτ' ἐν ἀνδράσιν εἶναι || 18 suppl. Br. Snell || 20 ad Μεσσηνίων syll. cf. Radermacher WSt. 40 (1922), 92 Maas Metr. p. 36 || 23 M 44 ἀντίον ἰστανται (ubi Schol. A ἀντίοι) || 25 ~ A 35 M 209 al. | item incipit Xenophan. I, 7 Die.-Kr.<sup>5</sup> || 26 in marg. lacinae col. al. || 28 ]δεσσι Schubart, suppl. Br. Snell conl. M 278, 284s. 286

τοῖσ' ἱκελοι μ[... ..]  
 Ἥρης αἰδοίης [... ..]  
 εὐτ' ἂν Τυν[δ]αρί[δαι] [... ..]

col. II

χαλκ[... ..]  
 οὐδὲ[... ..]  
 πιπτι[... ..]  
 μαρνα[... ..]  
 ἀργησ[... ..]  
 δασους[... ..]  
 ἀργεσ[... ..]  
 ἀλλὰ[... ..]  
 ἐστιη[... ..]  
 [... ..]  
 εἰσ[... ..]

ἡμετ[ερ] - ... - ... - ... - ... ρς  
 οὐτ' ἄρ[ε] [λευστ]ήρας τε λίθων κα[τὰ] διστεύοντας]  
 ἀλλὰ θε[ο] - ... - ... - ... ἔθνεσιν εἰδόμ[ενοι]  
 οἷσι μέλει [βρ]οτολογός Ἄρης ἀκ[όρητος] ἀντῆς]  
 [δόμηι ἐν ἰ]θείηι, τὸς δ' ὑπὲρ α[... ..]  
 φρ[ε]σσουσιν τέκνοισι]ν εἰκοῖτες ἢ[ἐ] γυναιξίν].  
 [ἀλλ' ἵομε]ν κοίλῃσ' ἀσπίσι φραξάμ[ενοι]  
 χωρὶς Πάμφυλοί τε καὶ Ὑλλεῖς ἡδ[ὲ] Δυμᾶνες]

30 exordium hexametri Mimn. 2, 3 | in marg. laciniae, cf. 26 ||  
 31 cf. 2, 1 | de Herae apud Lacones et Messenios cultu cf. RE  
 VIII 375, 16 || 39 cf. A 306 ἀργεστῶ νότοιο (Φ 334) Hes. theog. 379  
 ἀργέστην Ζέφυρον (870) || 45 suppl. Br. Snell: „sententia videtur  
 fuisse οὐτε τὸς ξιφηφόρους φοβούμενοι οὐτε ...; possis etiam  
 βλητῆρας vel sim.“ || 46 Br. Snell: „nomen gentis cuiusdam?“ ||  
 47 ~ N 298 ss (Wil.) | βρ. A. E 846; ἀγορ. ἀντ. N 621 | Quint.  
 Smyrn. 1, 561 Ἀρης ἀκόρητος ὁμοκλῆς cf. Hesych. ὁμοκλῆς ...  
 ἀπειλῆς || 48 αἴσαν? || 49 suppl. Br. Snell conl. B 337 || 50 κ[α]ί  
 κοίλ. leg. Ibscher [ἀλλ' ἵομε]ν Hi. v. G. [-κλή]ν T. W. Allen Rev.  
 Phil. 60 (1934), 238, 6 (Adversaria) conl. Tyrt. 8, 230 Ar. nub.  
 981 | cf. Mimn. Smyrneid. 12 A 2, qui verum totum mutuatus  
 est? | ad rem cf. 8, 23 s Will. Norvin Zur Gesch. der spart.  
 Eunom. II Class. et Mediaev. 3 (1940), 81 || 51 ss exercitus tri-  
 pertitus videtur aggredi ut supra 22 ss || 51 ad rem cf. Herod.  
 5, 68 | Ὑλλῆς Kal. Ὑλλεῖς Br. Snell H. Einzelschr. 5 (1937), 96, 1

ἀνδροφόνους μελίας χερσὶν ἀν[ασχόμενοι]  
 [-] δ' ἀθανάτοισι θεοῖσ' ἐπὶ πάντ[α] τιθέντες]  
 [-] α[ν]α τερμῳήηι πεισόμεθ' ἡγεμ[όνων]  
 ἀλλ' εὐθὺς σύμπαντες ἀλοησεύ[μεν] - ... - ...  
 [ἀ]νδράσιν αἰχμηταῖσ' ἐγγύθεν ἰσ[τάμενοι]  
 δεινός δ' ἀμφοτέρων ἔσται κτύπο[ς] - ... - ...  
 ἀσπίδας εὐκύνκλους ἀσπίσι τυπτι[... ..]  
 [-] - ... - ... ησουσιν ἐπ' ἀλλήλοισι π[... ..]  
 [-] - ... - ... ς δ' ἀνδρῶν στήθεσιν ἀμ[... ..]  
 [-] - ... - ... ῖν ἐρωήσουσιν ἐρεικόμενοι[... ..]  
 [αἱ δ' ὑπὸ] χερμαδίων βαλλόμεναι μ[εγάλων]  
 [χαλκείαι] κ[α]ὶ ὀρνθ[ε]ς καναχὴν ἐξου[σι] - ... - ...

2. 3<sup>a</sup> EYNOMIA

2. (2) αὐτὸς γὰρ Κρονίων, καλλιστεφάνου πόσις Ἥρης,  
 Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν.

2 STRAB. 8, 4, 10 p. 362 καὶ γὰρ εἶναι φησιν (Τυρταῖος) ἐκείθεν  
 (ἐξ Ἐρωσεύ) ἐν τῇ ἐλεγείᾳ, ἣν ἐπιγράφουσιν Εὐνομίαν. [1—4].  
 ὥστ' ἡ ταῦτα ἡκώρωται τὰ ἐλεγεία, ἡ Φιλοχόρῳ ἀπιστητέον κτλ.]

52 cf. Callin. 1, 10 Φ 161s || 53 [ἡμῆς] Diehl [οὐτῶ] Wil. |  
 πάντ[α] τρέποντες] Diehl cf. τ 502 ἐπὶ τρεφον δὲ θεοῖσιν. cf. Archil.  
 58, 1 || 54 μόνῃ (?) novum μόνῃ interpretatus est Wil. ad Em-  
 ped. 27. 28 Die.-Kr.<sup>5</sup> conlatis A 317 II 102 Herod. 1, 55. adde  
 praecipue P 721 Tyrt. 7, 15. 31. 8, 11. 21. 9, 16. 33 | contulit E.  
 Frän. Sokrates 6 (1918), 366 X 256 s αἱ καὶ ἐμοὶ Ζεὺς δότιη καμ-  
 μολῇν (sim. Ψ 660) μόνῃς ci. Sitz. ex φ 111 μόνῃ = μόνῃ  
 Allen 1, c. 238, 7 | Sol. 18, 2 πείσεται ἡγεμόνι || 55 ἀλ. [ἀμαρτή] =  
 ἀμαρτή cum Herodiano et Didymo cf. Wack. NGG 1902, 742, 1  
 (Sp.) || 56 sim. cadit 9, 12 (8, 28) cf. O 710 (K 508 P 552) ||  
 57 [ἀμφοτερόντων] (cf. K 140) vel [ἀμφοβαλόντων] (cf. Sol. 5, 5)  
 vel [οὐταζόντων] (cf. N 552, 607) Diehl || 58 cf. 8, 31 ss M 426  
 E 453 al. | τυπ[το]μέναις Gereke: τυπ[το]μένων priores || 59 π[ε]-  
 σόντες] Lobel || 60 s [θώρηκε]ς, ἀμ[φ]ι φίλοις] et -νο[ι] μέλαν αἵμα] |  
 tentavit Wil. (ad B 544 et A 303 N 441) || 61 ad ἐρωεῖν intrans.  
 et transit. cf. μ 75 B 179 et Callim. hymn. Del. 133 fr. 249  
 Theocr. 13, 74 | ex. [περὶ δουρὶ] ex. gr. Allen 1, c. 238, 8 || 62 s cf.  
 8, 36 φ 371 A 265 al. + II 104s δεινὴν ... φασινὴ πῆληξ βαλλομένη  
 καναχὴν ἔχε (unde [δεινὴν] π[η]λήκε]ς καν. ἐξου[σι] φασιν) Diehl)

2 ad titulum cf. Εὐνομίον Lycurgi 'patrem', Sol. 3, Friedl.  
 H. 64 (1929), 380s V. Ehrenberg Charisteria für A. Rzach (1930)

οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ἑρινεὸν ἡμερόμεντα  
εὐρείαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

- 3a. (3) <ᾠδε> γὰρ ἀργυρότοξος ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων  
χρυσοκόμης ἔχρη πίνους ἐξ ἀδύτου·  
ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,  
οἷσι μέλει Σπάρτης ἡμερόεσσα πόλις,  
πρεσβυγενεῖς τε γέροντας, ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας  
εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπαμειβομένους·

ARIST. polit. 5, 7, 2 p. 1306 b 22ss ἐν δὲ ταῖς ἀριστοκραταῖς γίνονται αἱ στάσεις . . . 36 ἐτι ὅταν οἱ μὲν ἀπορώσι μιν, οἱ δὲ εὐπορώσι . . . συνέβη δὲ καὶ τοῦτο ἐν Λακεδαίμονι ὑπὸ τὸν Μεσσηνιακὸν πόλεμον. δῆλον δὲ καὶ τοῦτο ἐκ τῆς Τυρταίου ποιήσεως τῆς καλουμένης Εὐνομίας· θλιβόμενοι γὰρ τινες διὰ τὸν πόλεμον ἤξιον ἀνάδα-στον ποιεῖν τὴν χώραν cf. Paus. 4, 18, 1s = fr. 1 B.<sup>4</sup> || 2 LYCORG. Leocr. 105 τοῖν ἀφ' Ἡρακλέους γεγεννημένων, εἰ δὲ βασιλεύουσιν ἐν Σπάρτῃ, τοὺς παρ' ἡμῶν ἡγεμόνας ἀμεινούς ὁ θεὸς ἔκρινε || 3a DIOD. 7, 12, 5s (= Exc. Vat. 4 p. 273 Boiss.) ὅτι ὁ αὐτὸς Λυκοῦργος ἤνεγκε χρησμὸν ἐκ Δελφῶν περὶ τῆς φιλαργυρίας τὸν ἐν παροιμίᾳ μένει μνημονεύμενον· 'ἀ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ (χ' ἔλοι Wil.), ἄλλο δὲ (ἀλλ' ὀλεῖ ci. Clemm) οὐδὲν (δὲ γ' οὐ δέν Wil. contulit Klinger Bull. de l'Acad. Pol. de Cracovie 1929, 35ss Sol. 3, 5s Alc. 101)' [1-10], ubi schol. vel. gloss. ἡ Πυθία ἔχρησε τῷ Λυκοῦργῳ περὶ τῶν πολιτικῶν οὕτως

16ss, 22, ad rem v. W. Jaeger SBBerl. 1926, 81s Friedl. 1. c. Will. Norvin Zur Gesch. d. spart. Eunomia I l. c. 2 (1939), 247ss || 1 cf. 1, 31 | ~ o 112 (180) || 2 cf. Isyll. E 5, 13ss | de δέδωκε contulit Be. Wack. Goett. Progr. Preisvert. 1904, 9 'resultatives Perfekt' inde a saec. V || 3 Ep. Doridis oppidum | etiam X 145 παρὰ σκοπὴν καὶ ἐρ. ἡνέμ. || 3s cf. Mimn. 12, 1s || 4 i 543 τὴν νῆσον ἀφ. (s 55 H 411) || 3ab cf. A. Andrewes 'Eunomia' Cl. Quart. 32 (1938), 89ss (Tyrtaeus Sparta and Lykurgus. p 485 ss Herod. 1, 65 Thuc. 1, 18) Zur Gesch. u. Lebensordnung Spartas (Königsberg 1937) 16ss M. Treu H. 76 (1941), 27 ss || 3a cf. Wil. Gl. 2, 36 Latte RE XVIII 843 || 1 ὥδε G Herm. (cf. 10 Herod. 4, 159. 6, 77. 7, 220) δὴ Diod. | ~ B 766 + O 253 al. | 1s cf. Isyll. E 5, 13ss || 2 Herod. 1, 65 (in oraculo) ἦκει, ὃ Λυκοῦργε, ἐμὸν ποτι πῖνα γῆρον [praecedunt μετέβαλον δὲ ὅδε ἐς εὐνομίην, sequuntur ἐφόρ-ους καὶ γέροντας ἔστησε Λυκοῦργος. οὕτω μὲν μεταβαλόντες εὐνο-μὴ θῆσαν] alterum hemistichium redit Theogn. 808: uterque respicit E 512 π. ἐξ ἀδύτου || 3 βουλῇ C || 3s cf. 2, 2 adn. (Lycurg. Leocr. 105) || 4 Hom. hymn. Apoll. 180 πόλις ἡμερόεσσα || 5s cf. Plut. Lyc. 6, 7 (sub 3b) || 5 πρεσβυγενεῖς Huds.-Will. | πο. A 249 | δὲ γέροντας C em. Dind. | ad -ας cf. 1, 14 || 6 εὐθείαις ῥήτραις C

μυθεῖσθαι τε τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια  
μηδὲ τι βουλευεῖν τῇδε πόλει <σκολιόν>·  
δήμου δὲ πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἐπεσθαι.  
Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν ὧδ' ἀνέφηνε πόλει.

10

- 3b. (4) Φοῖβον ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἔνεικαν  
μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπεα·  
ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,  
οἷσι μέλει Σπάρτης ἡμερόεσσα πόλις,  
πρεσβύτας τε γέροντας, ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας  
εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπαμειβομένους·

5

4. (5) ἡμετέροι βασιλῆϊ, θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ,  
ὃν διὰ Μεσσήνην εἵλομεν εὐρύχορον,  
Μεσσήνην ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φυτεύειν

3b PLUT. Lyc. 6, 7 Πολύδωρος καὶ Θεόπομπος οἱ βασιλεῖς τάδε τῇ ῥήτρᾳ παρενέγραψαν· 'αἱ δὲ σκολιὰν ὁ δῆμος ἔροτο (αἰροῖτο Rei. Ziegl.: αἰρέοιτο Wil.), τοὺς πρεσβυγενεῖς καὶ ἀρχαγέτας ἀποστατήρας ἤμεν', τοῦτ' ἐστὶ μὴ κρυῖν, ἀλλ' ὅπως ἀρίστασθαι κτέ. . . ἔπεισαν δὲ καὶ αὐτοὶ τὴν πόλιν, ὡς τοῦ θεοῦ ταῦτα προστά-σσοντος, ὥς πον Τυρταῖος ἐπιμέμνηται διὰ τούτων. [1-6] || 4 1. 2 PAVSAN. 4, 6, 5 οὗτος δὲ ὁ Θεόπομπος ἦν καὶ ὁ πέρας ἐπιθείς τῷ πολέμῳ μαγνρεῖ δέ μοι καὶ τὰ ἐλεγεῖα τοῦ Τυρταίου λέγοντα. [1. 2] || 3 SCHOL. Plat. leg. 1, 629<sup>a</sup> p. 375 Herm. ἀφικόμενος (Τυρταῖος) . . . εἰς Λακεδαίμονα καὶ ἐπὶ πῖνον γενόμενος συνεβούλευσεν αὐτοῖς ἀνελίσσθαι τὸν πρὸς Μεσσηνίους πόλεμον προτρέπων παντοῶς· ἐν οἷς καὶ τὸ φερόμενον εἰπεῖν ἔπος. [3] | OLYMPIODOR. in Alcib. 1 p. 162 [3] | hunc versum respicit Strab. 8, 5, 6 p. 366

7 τε Dind. B. Wil.: δὲ C || 7s Π 387s οἱ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρῖναι θέμιστας, ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι || 8 ἐπιβουλεύειν C em. Bach | vix μῆδ' ἐπιβουλεύειν (Aesch. Sept. 29) | <> suppl. Bach e Plutarcho: <βλαφερόν> Cr. cum censore Diodori Dindorfiani: <τι κακόν> Dind.: an <...> τῇδε πόλει? || 9 cf. Plut. Lyc. 6, 2s δάμῳ δαγγορίαν ἤμεν καὶ κάρτος (ubi γαμωδαγγοριανήμην καὶ κρῖτος C. cf. Ziegl. ad l. V. Ehrenberg l. c. 297, 4) | δὲ Krebs Wil.: τε C || 3b 1. 2 praemisit fr. 3a Huds.-Will. || 1 οἱ τάδε νικῶν C em. Xyl. || 2 τε: τοῦ v. l. || 3. 4 pro versibus 5. 6 fr. 3a substituit Huds.-Will. || 4 1 M 319 ἡμετέροι βασιλῆς | ~ Theogn. 881 | de Theopompo cf. RE VA 2173s || 2 v 414 (o 1) εὐρύχορον Λακεδαίμονα || 3 ἀγαθὸν bis coni. Butt. | φυτεύειν Olympiod. v. l. | i 108 (Κύκλωπες) οὕτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὕτ' ἀρόσων



ἄμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαίδεκα ἔτη  
 ῥωλεμέως αἰεὶ, ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες,  
 αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες·  
 εἰκοστίω δ' οἱ μὲν κατὰ πύονα ἔργα λιπόντες  
 φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων.

5. (6.7) ὥσπερ ὄνοι μεγάλοισ' ἄχθεσι τειρόμενοι,  
 δεσποσύνοισι φέροντες ἀναγκαῆς ὑπὸ λυγρῆς  
 ἡμισυ πᾶν ὅσων καρπὸν ἄρουρα φέρει.

δεσπότης οἰμώζοντες ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αὐτοί,  
 εὐτέ τιν' οὐλομένη μοῖρα κίχῃ θανάτου.

4-8 STRAB. 6, 3, 3 p. 279 Μεσσηνίη δὲ ἐάλω πολεμηθεῖσα ἐν-  
 νεακαίδεκα ἔτη, καθάπερ καὶ Τυρταῖός φησι· [4-8]. τὴν μὲν οὖν  
 Μεσσηνίαν κατενείμαντο κτέ. || 4-6 PAVSAN. 4, 15, 2 ἐλεγεῖα γὰρ  
 ἐς τὸν πρότερόν ἐστιν αὐτῶι (Τυρταίωι) πόλεμον· [4-6], δηλὰ οὖν  
 ἐστίν, ὡς ὕστερον τρίτῃ γενεᾷ τὸν πόλεμον οἱ Μεσσηνιοὶ τόνος  
 ἐπολέμησαν κτέ. || 6 STRAB. 8, 4, 10 p. 362 τὴν μὲν πρώτην κατὰ-  
 κτησιν αὐτῶν (τῶν Μεσσηνίων) φησι Τυρταῖός ἐν τοῖς ποιήμασι  
 κατὰ τοὺς τῶν πατέρων πατέρας [6] γενέσθαι || 7.8 PAVSAN.  
 4, 13, 6 περὶ δὲ τὸν ἐνιαυτὸν λήγοντα ἐξέλεγον (οἱ Μεσσηνιοὶ) τὴν  
 Ἰθώμην, πολεμήσαντες ἔτη τὰ πάντα εἴκοσι, καθὰ δὴ καὶ Τυρ-  
 ταίωι πεποιημένα ἐστίν [7.8] cf. Isocr. 6, 57 || 5 PAVSAN. 4, 14, 5  
 (postquam 4 sententiam huius fr. adumbravit et explicavit) ἐς  
 τιμωρίας δέ, ἃς ἐβριζον ἐς τοὺς Μεσσηνίους, Τυρταίωι πεποιημένα  
 ἐστίν· [1-3]. οὗτι δὲ καὶ συμπεπνεῖν ἔκειτο αὐτοῖς ἀνάγκη, δεδή-  
 λωκεν ἐν τῷδε· [4.5]

4 ss cf. Norvin (l. c. ad fr. 2) 275 || 4 ἄμφω τόδ' Strab. ἄμφ'  
 αὐτῇ Wil. vetant P 387s μαρναμένον ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα  
 (quibus praecedit 385 ῥωλεμές αἰεὶ) et II 775 μαρναμένον ἄμφ'  
 αὐτὸν || 5 ῥωλ. 9, 17 | τάλ. Hom. passim de Ulixē (E 670, de  
 eodem τλήμονα θυμὸν ἔχων) || 6 cf. Mimn. 13, 2 || 7 δ' om.  
 Strab. C | π. ξ. M 283 δ 318 || 5 1-3 contulit Huds.-Will.  
 P 742 ss, Lav. Herod. 4, 11 || 1 s cf. Z 85 || 2 ad δεσπ. cf. Plūt.  
 Lyc. 28, 10 | δεσπ. adi. iam Hom. hymn. Cer. 144 | Hom. hymn.  
 Merc. 373 ἀναγκαῆς ὑπὸ πολλῆς || 3 πᾶν ὅσων Wil. πάνθ' ὅ-  
 σων (ὅσων, ὅσον) C πᾶν θ' ὅσων T. W. Allen Rev. Phil. 62  
 (1936), 202 (Adversaria) παντός ὅσον Ahr. (cf. v 114) | cf. Z 142  
 + δ 229 || 4 ad -ας cf. l. 14 cum adn. || 4 s cf. Theogn. 1203 ss ||  
 5 ~ Callin. 1, 15 Mimn. 6, 2 Sol. 22, 4 | cf. β 100 al. μοῖρα...  
 θανάτου

- 6.7 (10) Τεθνάνεμαι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα  
 ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ἧι πατρὶδι μαρναμένον,  
 τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πύονας ἀγροῦς  
 πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνηρότατον,  
 πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι  
 παισὶ τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἄλόχοι.  
 ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσειται, οὓς κεν ἔκηται  
 χρησιμοσύνη τ' εἰκὼν καὶ στυγερῇ πενήνῃ,  
 αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,  
 πᾶσα δ' ἀτιμὴ καὶ κακότης ἔπεται.  
 εἰ δ' οὕτως ἀνδρὸς τοι ἀλωμένου οὐδεμὶ ὥρη  
 γίγνεται οὐτ' αἰδῶς οὐτ' ὀπίσω γένεος,

6.7 LYCURG. Leocr. [NA] 106 κατέλιπεν (Τυρταῖος) γὰρ αὐτοῖς  
 (τοῖς Λακεδαιμονίοις) ἐλεγεῖα ποιήσας, ὃν ἀκούοντες παιδεύονταί  
 πρὸς ἀνδρείαν... 107 (οἱ Λακεδαιμόνιοι) νομίζοντες οὕτως ἂν αὐτοὺς  
 (ἀκούοντες τῶν Τυρταίων ποιημάτων) μάλιστα πρὸς τῆς πα-  
 τριδος ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. χρησίμων δ' ἐστὶ καὶ τούτων ἀκούσαι  
 τῶν ἐλεγείων (τοῦ Τυρταίου), ἵν' ἐπιστήσθῃ οἱ ποιοῦντες (οἱ  
 Ἀθηναῖοι) ἠδὲ καὶ κίχῃ παρ' ἐκείνοις (τοῖς Λακεδαιμονίοις)· [1-32] |  
 duo carmina 1-14. 15-32 agnovit Heinrich

6.7 cf. W. Jaeger SBBerl. 1932, 545s || 6 contulit iam Lycurg.  
 Leocr. 102s O 486ss (Παλλῶξιν παρὰ τῶν νεῶν), mentionem facit  
 Hor. a. p. 402s cf. Wil. Gl. 2, 113. 1, 373<sup>a</sup> || 1 cf. Alc. 61 et cum  
 Jaeg. Epigr. Acarnan. ap. G. Klaffenbach SBBerl. 1935, 718 s  
 (saec. III/II a. Chr.) v. 5 πίπτει δ' ἐμ προμάχοισι λιπὼν πατρί  
 μύρον ἄλγος (v. Tyrt. 9, 23ss) | ἐπὶ A || 1 s cf. 7, 21. 30 Hor. carm.  
 3, 2, 13 et alio sensu ω 526 || 2 ἀγαθὸν fortem. cf. 9, 20 Sol. 1, 39 |  
 ἧι vulgo: τῇ ἐαυτοῦ NA || 3 ἦν δ' αὐτοῦ Francke | πόλιος καὶ π.  
 ἄ. θ 560 cf. δ 757 al. || 4 ἀνιρότατον NA cf. Theogn. 124. 332b.  
 812 || 4 s q 376 s ἀλήμονες... πτωχοὶ ἀνηρότ. cf. o 342 (Lav.) ||  
 5ss audis Aeneae fata || 5 μ. φ. A 351 | π. γ. A 358 || 6 ~ Callin.  
 1, 7 || 7 μὲν om. NA a. corr. || 8 χρησιμοσύνη (cf. Herod. 9, 33):  
 χρησιμοσύνη Theogn. 389 (394). | cf. Archil. 58, 5 Alc. 142<sup>a</sup> Be. |  
 ξ 157 πενήνῃ εἰκὼν (antecedit 156 ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος) || 9 ad  
 αἰσχ. τε γ. contulit Jaeg. Hyperid. epitaph. 3 | δὲ Hart. | cf.  
 Z 209 Hes. op. 714 et cum Lav. Pind. Ol. 8, 19 ἦν δ' ἐσοράν  
 καλός, ἔργων τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων et Plat. Menex. 246<sup>a</sup>  
 Charm. 158<sup>b</sup> cum W. Haedicke Die Gedanken der Griechen über  
 Familienherkunft und Vererbung (Diss. Hal. 1936) 35 || 10 cf.  
 3, 9 | ἀτιμὴ ut v 142 | I 513 s ἐπεσθαι τιμὴν || 11 εἰθ' NA ei δ'  
 Francke Passow | ei δὲ τοι οὕτως ἄ. ἄ. Wil. | ὥρῃ NA || 12 οὐδ'  
 αἰδῶς Wil. cum cod. Burn. M | οὐτ'²: οὐδ' Wil. | ὀπίσω τέλος NA  
 em. Ahr. (cf. 9, 30) ὅπως οὐτ' ἔλεος ei. B. ad Hom. ξ 82 cum schol. V



θυμῶι γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων  
 θνήσκωμεν ψυχῶν μηκέτι φειδόμενοι.  
 7. ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,  
 15 μὴ δὲ φυγῆς αἰσχροῦς ἄρχετε μηδὲ φόβου,  
 ἀλλὰ μέγαν ποιεῖσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν  
 μὴ δὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρναμένοι·  
 τοὺς δὲ παλαιότερους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,  
 20 μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραίους.  
 αἰσχροὺς γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα  
 κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον  
 ἦδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολὺν τε γένειον  
 θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,  
 25 αἱματόεντ' αἰδοῖα φίλαισ' ἐν χερσὶν ἔχοντα —  
 αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νευροσπῆτον ἰδεῖν —  
 καὶ χροῖα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,  
 ὄφρ' ἐρατῆς ἥβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχῃ·  
 ἀνδράσι μὲν θνητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν

26 HESYCH. νευροσπῆτον· ἐπιφθονον. μεμνήμερον. καὶ δ' ἂν τις  
 ἐντραπέλη

13 cf. 9, 33s et Callin. 1, 6s || 14 θνήσκωμεν NA | ψυχῶν C em.  
 Ald. | cf. Sol. 1, 46 et Embater. || 7 cf. H. Färber NJbb. 1941,  
 144. nota similitudines: 15. 16 ~ 8, 1—3; 17 ~ 8, 4; 18 ~ 8, 5. 6 ||  
 15 δ ν. 8, 10 Callin. 1, 2 (νέοι Hom.) | cf. 8, 9. 11 et ad 1, 54 |  
 ~ E 572 || 16 αἰσχροῦς C ut 9, 17 | P 597 ἦρχε φόβοιο || 17s del.  
 Jac., sed cf. 8, 4ss (inprimis ἐχθρὸν... ψυχὴν θέμενος) || 17 cf.  
 9, 18 (unde Wil.<sup>1</sup> ci. πάρεσθε) Callin. 1, 1 I 462 P 111 || 18 φιλ.  
 Eur. Hec. 315 (nota 311—329) Heraclid. 518. 533 al. Lys. epi-  
 taph. 25 (qui ex Tyrt. 6, 14. 7, 18 sumpsit τῶν μὲν σωμάτων  
 ἀφειδήσαντες, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς οὐ φιλοψυχήσαντες. cf. 6, 3ss cum  
 Lysiae verbis sequentibus quoque) (Jaeg.) Lycurg. Leocr. 130 |  
 Herod. 6, 29 φιλοψυχὴν τοιήνδε τινὰ ἀναιρέεται attulit Jaeg. |  
 I 327 ἀνδρ. μαρναμένος || 21—30 ~ X 66—76 || 21ss cf. R. Nier-  
 haus Jb. d. D. Arch. Inst. 53 (1938), 90ss (Eine frühgriechische  
 Kampfform) || 24 ~ A 524. 522 || 25 an φλησ' ? | ad rem cf.  
 Jac. H. 53 (1918), 241 | erravit R. C. Goldschmidt Mn. N. S. 9 (1940),  
 157, qui contulit Troilum mortuum | Σ 551 ἐν χερσὶν ἔχοντες ||  
 26 νευροσπῆτον ἰδεῖν Francke νευροσπῆτον (ἐσ-) Rei. || 27 nota X 71  
 νέοι δὲ τε πάντ' ἐπέοικεν || 28 ἀρετῆς NAem. cod. Burn. | cf. N 484  
 Hes. theog. 988 Sol. 12, 1 Mimn. 1, 4. 2, 3 || 29ss cf. Theogn.  
 1005s || 29 θνητοῖσιν NAem. Rei. cf. X 370 (de Hectore mortuo)

ζῶος ἐόν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσόν.  
 ἀλλὰ τις εὖ διαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν  
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν.

8. (11) Ἄλλ' — Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικητὸν γένος ἐστὶ —  
 θαρσεῖτ' — οὐ πῶ Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει —  
 5 μὴ δ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε μηδὲ φοβεῖσθε,  
 ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἔχέτω  
 ἐχθρὴν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας  
 κῆρας <ἴσως> ἀνγαῖς ἡελίοιο φίλας.  
 ἴστε γὰρ ὥς Ἄρεος πολυδακρύου ἔργ' ἀίδηλα·  
 εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέον πολέμου  
 καὶ μετὰ φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγέ(νε)σθε,  
 10 ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' ἐς κόρον ἡλάσατε.  
 οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες  
 ἐς τ' αὐτοσχεδὴν καὶ προμάχους ἵναι,  
 πᾶνρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·

8 STOB. 4, 9 (π. πολέμου), 16 p. 325 H. [SMA] Τυρταίου [1—38] ||  
 1 Ps.-PLUT. nobil. 2 p. 200 Bern. ὁ δὲ Τυρταῖος τοὺς αὐτοῦ στρα-  
 τιώτας εἰς πόλεμον παρακαλούμενος γενεᾶν (γενεαὶ C) Ἡρακλέ-  
 ος ἀνικητὸν φησὶν αὐτοῦς

30 respicit 6, 1 cf. 7, 21. 9, 23 | ζ. ε. B 699 P 672 al. ||  
 31 εὖ διαβ. M 458 || 31s = 8, 21s (9, 16) || 32 α 381 ὁ δὲ ἐν χε-  
 λεισὶ φήντες | longe aliter Diogenes ap. Cere. 6, 3 χῆλος ποτ' ὁδόν-  
 τας ἐρείσας || 8 cf. Wil. Gl. 1, 74 || 1ss cf. ad 7, 15ss || 1 Isyll.  
 E 5 (61) Ἡρακλῆος γενεᾶν de Lacedaemoniis, cf. W. Haedicke  
 l. c. | ad Ἡ. γ. cf. Callin. 1, 13 | ἀνικητὸν Gesn.<sup>1</sup> i. mg. e. gnomis  
 Frob. p. 219 || 2 explicatur Theogn. 535s || 3 πλ. ἀ. 1 514 X 458 ||  
 4 ~ Callin. 1, 9s (cum adn.) | εἰς C em. Schnw. || 5 ἐχθρὸν C |  
 de p. v. Wil. Gl. 1, 373<sup>2</sup> | 7, 18 dixit μὴ δὲ φιλοψυχεῖτ' | 5s ~ Mimn.  
 2. 2. 5 A 332 al. || 6 ( ) supplevit Diehl: ὁμῶς priores omnes cum  
 Grotio ex I 312; ἴσως eodem sensu primus Soph. Phil. 758, at  
 ἴσος iam Sapph. 2, 1 | ἀνγαῖσιν Trinc. || 7 ἀρεως S ὡς deletio  
 Ἄρεος Emp. B. | πολυδακρύων Ἄρεα I 131, unde πολυδάκρυος Wil.<sup>1</sup>  
 conl. P 192 | ἀίδηλα SMA em. Frob. Gesn.<sup>1</sup> ad θ 309 E 757.  
 cf. Hes. fr. 123 || 7s ad ἔργα et ὀργὴν cf. Origen. in Matth.  
 801, 23 (III p. 647 Klost.) τὸ δὲ ἔργον τῆς ὀργῆς ἐστὶν et Fr.  
 Specht ZvglSpr.-F. 59 (1931), 91s || 8 E 428 πολεμῆμα ἔργα |  
 ω 531 πολέμοιο... ἀργαλεῖο || 9 te om. S | ἐγενεσθε SM ἐγενεσθε S  
 v. l. Gesn. ἀγενεσθε A em. B. | ad rem cf. 7, 16 || 10 ~ Sol. 4, 6 |  
 εἰς SM || 11 ~ 7, 15 || 11ss ~ O 561ss || 13 N 47 σώσετε λαόν

τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶς ἀπόλωλ' ἀρετή.  
 οὐδείς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἑκαστα,  
 15 δασ', ἣν αἰσχροὶ πάθη, γίγνεται ἀνδρὶ κακά·  
 ἀρ(π)αλέον γὰρ ὅπισθε μετάφρενον ἔστι δαίξειν  
 ἀνδρὸς φεύγοντος δηῖω ἐν πολέμῳ·  
 αἰσχροὺς δ' ἔστι νέκυσ κακκείμενος ἐν κονίησι  
 20 νῶτον ὅπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος.  
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν  
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν,  
 μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὦμους  
 ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυπόμενος·  
 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,  
 25 κινεῖτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·  
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζων  
 μὴ δ' ἐκτὸς βελέων ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων,  
 ἀλλὰ τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ  
 30 ἢ ἔλφει οὐτάζων δῆμιον ἀνδρ' ἐλέτω·

14 HESYCH. τρεσσάντων· φοβηθέντων. ἢ διὰ δέος φευγόντων:  
 huc pertinere negat K. Latte Mn. 10 (1941), 89 conlato Didym.  
 Schol. Ξ 522

14 Ξ 522 ἀνδρῶν τρεσσάντων | ad τρέσσ. cf. RE VI A 2292 ss |  
 ἀγέλη Dümmler, sed cf. Stob. 4, 9, 11 ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετὰ  
 (apophthegma Archidami regis) || 15 s vel 15—18 deleverunt  
 Francke et Wil., sed singula enumerat fr. 6 || 15 ἀνύσειεν? Sp.  
 cf. Ibyc. 3, 25s || 16 ἂν ἔμ. Val. | δασα δὴ αἰ. πάθη γ. ἀ. κακῶν  
 Sitz. | sim. cadit 9, 14 || 17 ἀρπαλέον Ahr. ἀργαλέον ἔ (defendit  
 Sitz.) ἐλιδιον noluit Wil. ἀεργηλόν Allen Cl. Quart. 26 (1932), 87 |  
 Π 806s δαίξειν δὲ μετάφρενον ὁξεῖ δουρὶ... βάλε | cf. Θ 95 || 18 δ. ἐν  
 π. E 117. cf. Δ 281 || 19 κατακείμενος SM || 20 cf. N 289 | con-  
 trarium 9, 25s | Z 319s δ. αἰ. || 21s = 7, 31s (9, 16) | cf. M 458 ||  
 23—26 repetuntur e Γ 330—338: Paris arma induit || 23 idem  
 exordium θ 135 | κνήμας τε M cf. χαλκας 1, 14 cum adn. || 25 ὄ.  
 ἔ. Γ 357 al. || 26 Σ 226 δεινὸν ὑπὲρ κεφ. cf. Γ 337 || 27 cf. Hes.  
 catal. in Pap. Berol. 9870, 7 (Fr. della Corte RivFilCl. 64 [1936],  
 385s) | ἔρδων M ἔρδων... πολεμίζων ci. B. | β 236 ἔρδων ἔργα  
 βλαυα, cf. ὄβριμοεργός Hom. Hes. Callin. | Π 811 διδασκόμενος  
 πολέμῳ || 29—34 del. Francke Weil Wil. Jac., sed cf. 1, 58 Callin.  
 1, 9 W. Jaeger SBBerl. 1932, 542 || 29s ~ Δ 496 M 457 et O 745s  
 χ 293 H 273 || 29 eodem cadit atque E 45 || 30 Y 459 οὐτάζων  
 ἔλφει μεγάλοι | Z 481 δῆ. ἄ.

καὶ πόδα παρ ποδὶ θείς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,  
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέην  
 καὶ στέρνον στέρνοι πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,  
 ἢ ἔλφρος κώτην ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών.  
 5 ὁμῆς δ', ὃ γυνήτες, ὕπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος  
 πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις  
 20 δούρασι τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοὺς  
 τοῖσι πανόπλοισι πλησίον ἰστάμενοι.

9. (12) Οὐτ' ἂν μνησαίμην οὐτ' ἐν λόγῳ ἀνδρα τιθείην  
 οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαιμοσύνης,

9 1—14 = Stob. 4, 10 (ἔπαινος τόλμης) 1 p. 327 H. [SMA] Τυρ-  
 ταίου [ἡρωελεγεία S in mg. man. rec.] || 1—10 respicit Plat. leg.  
 1, 629<sup>a</sup>b (cf. 630<sup>b</sup>c), qui ad verbum adfert v. 1: Τυρταῖον, τὸν  
 φῶσι μὲν Ἀθηναῖον, τῶνδε (τῶν Λακεδαιμονίων) δὲ πολέτην γενόμε-  
 νον, ... εἰπὼν, ὅτι [1] || 1—12 Plat. leg. 2, 660<sup>e</sup>. 661<sup>a</sup> ἐὰν δὲ ἄρα  
 πλουτήμην μὲν Κινύρα τε καὶ Μίδα μάλλον, ἢ δὲ ἄδικος (cf.  
 Clem. Alex. paedag. 3, 6, 4 p. 256 St.<sup>2</sup>), ἀθλιός τ' ἐστὶ καὶ ἀνισχῶς  
 ζῆν, καὶ οὐτ' ἂν μνησαίμην, φησὶν ὅμην ὁ ποιητής, εἴπερ ὁρθῶς  
 λέγει, οὐτ' ἐν λόγῳ ἀνδρα τιθείμην; δὲ μὴ πάντα τὰ λεγόμενα  
 καλὰ μετὰ δικαιοσύνης πράττει καὶ κῶνιτο, καὶ δὴ καὶ δηλῶν τοι-  
 οῦτος ὢν ὁρέγοιτο ἐγγύθεν ἰστάμενος, ἄδικος δὲ ὢν μήτε τολ-  
 μῶι ὁρῶν φόρον αἰματόεντα μήτε νικῶι θεῶν Θρηῖκιον  
 Βορέην, μήτε ἄλλο αὐτῷ μηδὲν τῶν λεγομένων ἀγαθῶν γίγνοιτο

31s cf. Ar. Lysistr. 1275s || 31ss ~ Π 214ss N 130ss Eur.  
 Heraclid. 836s | rem obscene deflexerunt Archil. 72 D. Ana-  
 creon 164 B. 4 Lucil. 305s M. (cum comment.) Tib. 1, 8, 26 Tib.  
 ap. Charis. p. 109, 16 (166, 25s B.) implicuitque femur femini  
 Ov. am. 1, 4, 43, 3, 7, 10, 3, 14, 22 Marc. Arg. A. P. 5, 127 (Plut.  
 de aud. 13 p. 45<sup>d</sup>) || 33 πεπλημένος ἔμ. Br. ex μ 108 | eodem  
 cadit atque T 153 || 34 λ 531s ἔλφρος δ' ἐπεμαίετο κώτην καὶ δόρυ  
 χαλκοβαρές cf. μ 229 et H. Frän. NGG 1924, 97<sup>a</sup> || 35s ~ Callin.  
 1, 10s || 36 ~ 1, 62 cum adn. | post 36 lacunam sunt qui sta-  
 tuant propter αὐτοὺς (v. 37) et γυνήτας paucissimis versibus ad-  
 monitos || 37s secluserunt Weil Wil. Jac. || 37 ~ χ 282 || 38 παν-  
 οπλοῖσι (-ων) SMA em. Dind. | cf. 1, 56 || 9 cf. Theogn. 699ss  
 Xenophan. 2 D. W. Jaeger Tyrtaios über die wahre ἀρετή  
 (SBBerl. 1932, 537ss) Friedl. H. 64 (1929), 380s V. Ehrenberg  
 H. 68 (1933), 290 W. Jaeger Paideia 1, 125ss W. F. Otto l. c. 71ss  
 H. Färber NJbb. 1941, 144 || 1 ἐν M, Plat. bis: ἂν SA | τιθείμην  
 Plat. bis | cf. 1, 17 οὐδὲ λογήσει || 2 ποδ. ἀρ. Y 411 | παλαι-  
 μοσύνης M contra Aristarchi doctrinam ap. Eust. in Od. p. 1587,  
 40 cf. Ψ 701 al. et Hesych. παλαιμοσύνη· πάλη

οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,  
 νικῶντι δὲ θεῶν Θρηϊκίον Βορέην,  
 οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο πυρὴν χαριέστερος εἴη,  
 πλουτοῖη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρεω μάλιον,  
 οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,  
 γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μευλιχόγηρον ἔχοι,  
 οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλήν θούριδος ἀλκῆς·  
 οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,  
 εἰ μὴ τετλαῖη μὲν ὁρῶν φόνον αἱματόεντα  
 καὶ δῆϊων ὀρέγοντ' ἐγγύθεν ἱστάμενος.  
 ἦδ' ἀρετὴ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον  
 κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.  
 ξυνὸν δ' ἔσθλόν τοῦτο πόλῃ τε παντὶ τε δήμῳ,  
 ὅστις ἀνὴρ διαβάς ἐν προμάχοισι μένηι

ποτε. τὰ γὰρ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενα ἀγαθὰ οὐκ ὁρθῶς λέγεται  
 . . . ταῦτα δὴ λέγειν, οἶμαι, τοὺς παρ' ὑμῖν ποιητάς, ἅπερ ἐγὼ, περ-  
 σετε καὶ ἀναγκάσετε || 6 cf. PLAT. rep. 3, 408b οὐδ' εἰ Μίδου πλου-  
 σιώτεροι εἴεν | PAP. Oxyth. XV 1795, 32 (= Anon. aulod. 32) ὁλβιος  
 ἦν ὁ Μίδας, τοῖς δ' ὁλβιος ἦν ὁ Κινύρας | CHOROBO. ap. Herod. π.  
 ὁρθογρ. II 548, 9 L. Ἰωνες (Δάκωνες L.) τὸ μᾶλλον μάλιον λέγουσι  
 διὰ τὸ μὴ οὐστειλαί τὸ αἰ | HESYCH. μάλιον· μᾶλλον cf. Eust. in  
 Od. 1643, 32 (ubi Δωριεῖς) || 11. 12 PLAT. leg. I, 629d<sup>e</sup> εἰρηκας γούν  
 (ὁ Τυρταῖς) ὅδε ἐν τοῖς ποιήμασιν, ὡς οὐδαμῶς τοὺς τοιοῦτους  
 ἀνεχόμενος οἱ μὴ τολμήσωσι μὲν ὁρᾶν φόνον αἱματόεντα, καὶ  
 δ. ὀρέγοντ' ἐγγ. ἱστάμενοι || 13—16 = THEOGN. 1003—1006 ||  
 15—44 = STOB. 4, 10 (ἐπαινος τόλμης) 6 p. 328 s H. [SMA sine  
 lemmate Τυρταίου Trinc. ἡρωελεγεία S m. rec.]

3 fin. ~ H 288 || 4 θεῶν MA S a. corr., em. S<sup>1</sup> Trinc. | Hes.  
 op. 553 Θρηϊκίον Βορέω || 6 cf. A 20ss Herod. 1, 14. 8, 138 Pind.  
 Pyth. 2, 15 Nem. 8, 18 cum Schol. Catull. 24, 4 et RE XI 484ss |  
 κινυρέοιο μᾶλλον C em. G. M. Schmidt ex Hesych. l. c. | βᾶθιον  
 ci. Cam. || 7 Cypr. 11, 4 Be. Τανταλίδου Πέλοπος | K 239 μηδ' εἰ  
 βασιλεύτερος ἐστίν || 8 cf. Plat. Phaedr. 269<sup>a</sup> μελίστην Ἀδραστον  
 (v. Hermiam ad l.) | ἀδρήστους M<sup>1</sup> (i in corr.) | ἔχει A || 9 ἔχει  
 sscr. oi S<sup>1</sup> | eodem cadit A 234 || 10 οὐδ' sscr. δὲ A (sic) | γίγνεται  
 ὁρῶν minus recte interpretatus est Plato, quod inlustrat A 317  
 ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι | πόνον sscr. φ A<sup>1</sup> || 12 cf. I, 51 ||  
 13 ἦ δ' C explicavit Herm. τὸ δ' M | eodem cadit Hes. op. 719 ||  
 13s cf. 43s et H. Schaefer Staatsform und Politik (Lips. 1932)  
 179s || 14 ἀνδρὶ σοφῶι Theogn. | Tyrt. 8, 16 γίγνεται ἀνδρὶ  
 κακῶι || 15 ~ II 262 + Γ 50 || 16 Plat. leg. I, 630b διαβάντες δ'

νωλεμέως, αἰσχροῦς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται  
 πυρὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,  
 θαρσύνῃ δ' ἔπαιον τὸν πλησίον ἀνδρα παρεστῶς·  
 οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.  
 αἴψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας  
 τρηχέας, σπουδῇ δ' ἔσχεθε κύμα μάχης.  
 αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμὸν  
 ἄστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλείδας,  
 πολλὰ διὰ στέροιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης  
 καὶ διὰ θῶρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος,  
 τόνδ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἡδὲ γέροντες  
 ἀργαλέῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις,  
 καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσθημοι  
 καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω·  
 οὐδέ ποτε κλέος ἔσθλόν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,  
 ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατος,  
 δντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρναμένον τε  
 γῆς περὶ καὶ παίδων θούρος Ἄρης ὀλέσῃ.  
 εἰ δὲ φύγῃ μὲν κῆρα ταῖηλεγγός θανάτοιο,  
 νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὐχος ἔλῃ,

28 HESYCH. κέκηδε· φροντίζει. ἀλγεῖ

εὐ καὶ μαχόμενοι ἐθέλοντες ἀποδνήσκων ἐν τῷ πολέμῳ, ὡς φρά-  
 ζει Τυρταῖος, τῶν μισθοφόρων εἰσι πάμπολλοι | ἀνὴρ: ἂν εὐ ci.  
 Upton. cf. 8, 21s 7, 31s || 17 v. αἰεὶ 4, 5 | αἰσχροῦς SM αἰσχρός A |  
 cf. 7, 16 K 99 Hes. op. 264 || 18 ~ γ 74 + E 670 | cf. 7, 17 quoque  
 et 4, 5 (Jaeg.) || 19 δὲ πεσεῖν C interpretatus est GHerm. | ~ A 233  
 Ψ 682 || 20 ~ 10 || 21 δ. ἀνδρ. K 221 || 22 δ' MA θ' S τ' Trinc. |  
 ε 451 ἔσχε δὲ κύμα || 23 αὐτὸς δ' ἐν C defend. W. F. Otto (p. 12)  
 et Diehl ὅς δ' αὐτ' ἐν ci. B. | ad ἐν πρ. περ. cf. 7, 30. 6, 1.  
 7, 21 | ~ A 342 (Y 412) || 23 ss cf. Callin. 1, 16ss Kai. epigr.  
 21, 10. 26, 4 et Roehl IG A 167 IG VII 2247 Geffek. Epigr. 91  
 et in primis Plat. rep. 5, 465d<sup>e</sup> 466<sup>a</sup> (Jaeg.) || 25 δ. δ. Z 118  
 A 448 II 214 al. || 25 s contrarium 8, 20 || 25 ss ~ Γ 355 ss  
 (H 249 ss) || 27 vix τὸν δ' ~ 37. 41 (cf. Callin. 1, 17) B 789 al.  
 cf. Epigr. Acarnan. ad Tyrt. 6, 1 || 27ss contulit Jaeg. Hyperid.  
 epitaph. 24. 27. 31s || 28 ss contulit Jaeg. Gorg. epitaph. fr. 6  
 Die.-Kr.<sup>5</sup> || 30 ~ Sol. 1, 32. 19, 10 Y 308 || 31—34 seclisit Weil ||  
 31s instar Achilli ω 93s | cf. I 415 Theogn. 245. 867 Simon.  
 121, 3s || 33s ~ 6, 13 cum adn. 6, 2 || 34 θ. Ζ. E 507 al. ||  
 35 ~ Θ 70 al. || 36 ~ H 203 Hes. theog. 628



πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἢ δὲ παλαιοί,  
πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν ἔρχεται εἰς Αἶδην,  
γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐ δέ τις αὐτόν  
βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει,  
πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι οἱ τε καὶ αὐτόν  
εἴκουσ' ἐκ χώρης οἱ τε παλαιότεροι.  
ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι  
πειράσθω θυμῷ μὴ μεθιεῖς πολέμον.

10. (13) αἰθωνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν

11. (14) πρὶν ἀρετῆς πελάσαι τέρμασιν ἢ θανάτου

37—40 = THEOGN. 935 ss || 10 GALEN. Hippocr. et Plat. plac. 3, 3 p. 274 M. = STOIC. vet. fr. 2, 255 Arnim (Χρύσιππος) *δταν εἴπη Τυρταῖον λέγοντα* [1] || 11 PLVT. Stoic. repugn. 14 p. 1039f (= STOIC. vet. fr. 2, 39 Arnim) *ἐν αὐτοῖς τούτοις (ἐν τοῖς Περὶ τοῦ προτιρέπεσθαι) ποτὲ μὲν τοῦ Ἀντισθένης ἐπαινῶν φαίνεται (ὁ Χρύσιππος) τὸ Δεῖν κτᾶσθαι νοῦν ἢ βρόχον· καὶ τοῦ Τυρταίου τό [1] | INSCR. Acarnan. saec. III/II a. Chr. ap. G. Klaffenbach SB Berl. 1935, 718s v. 7s Τυρταίου δὲ Λάκαιναν ἐνὶ στέροισι φυλάσσαν ῥῆσιν τὰν ἀρετὰν εἴλετο πρόσθε βίου (Jaeg.)*

37s del. Schnw. Wil. | contrarium 8, 15s || 37 ~ 27 et 395 β 293 al. | νέοι οἱ τε καὶ αὐτόν χώρης εἴκουσιν τοῖ τε παλαιότεροι Theogn. 935 s (= 41s) || 38 cf. Sol. 3, 8 | eodem cadunt Mimn. 2, 14 Theogn. 726, cf. Hom. hymn. Merc. 572 Sol. 14, 8 || 39—42 subditivos censet Francke || 39ss cf. v. Erffa Αἰδώς Phil. Suppl. 30 (1937), 59ss || 39 δ' ἀστοῖσι SM | eodem cadit I 205 || 40 cf. Hes. op. 192s || 41s ante 39s traiecit Thiersch || 41 ~ β 13s cf. π 42 Pind. Pyth. 10, 58 || 41s cf. Timoth. 6e, 226s || 42 χώρης εἴκουσιν τοῖ τε Theogn. 936, unde εἴκουσιν χώρης edit. plerique || 43s del. Francke || 43 ~ fr. 11 Hes. op. 289ss (P 339) Simon. 37 || 44 θυμόν S, M<sup>1</sup> a. corr. | πόλεμον C 'quidam legit πολέμον' Gesn.<sup>2</sup> mg. | cf. Δ 240 N 97. 114. 118 || 10 ~ K 24 (Δ 548) + ε 222 (Δ 309 al.) + P 20s | cf. Löwenherz || 11 πρὶν γ' Br., at i Hom. | cf. 9, 43 et Hom. τέλος θανάτου

Tyrtaeo dedit B. Theogn. 865ss

## ΑΣΙΟΣ Ο ΣΑΜΙΟΣ

Χωλός, στιγματῆς, πολυγήραος, ἴσος ἀλήτη  
ἦλθε κνισοκόλαξ, εὔτε Μέλῃς ἐγάμει,  
ἄκλητος, ζωμοῦ κεχρημένος, ἐν δὲ μέσοισιν  
ἦρως εἰστήκει βορβόρου ἐξαναδύς.

ATHEN. 3, 125<sup>b</sup> κνισολοιχὸς γάρ τις εἰ (καὶ) κατὰ τὸν Σάμιον ποιητὴν Ἀσίον τὸν παλαιὸν ἐκείνον [καὶ] 'κνισοκόλαξ'... 3, 125<sup>d</sup> πῶντος οὖν αὐτοῦ πάλιν ἐξήτει ὁ Οὐλπιανός· 'ποῦ κεῖται ὁ κνισολοιχὸς καὶ τίνα ἐστί τὰ τοῦ Ἀσίου ἐπη τὰ περὶ τοῦ κνισοκόλακος;' 'τὰ μὲν οὖν τοῦ Ἀσίου', ἔφη ὁ Μυρτίλος, 'ἐπη ταῦτ' ἐστί' [1—4]

de Asio cf. Schmid-Stählin I 1 (1929), 295 Geffek. GrLG I 65 Anm. p. 90 || 1ss intellexerunt Irum Kai. ad σ 1ss, Creophylum Samium, poetam epicum, Wel. (Ep. Cycl.<sup>2</sup> 1, 135) | cf. Huds.-Will. Early Greek elegy 1926, 44. 90

1 στ. Ar. Lysistr. 331 cf. RE III A 2520ss | opp. fere ἀγήραος (Hom. Hes. al.) | σ 25 Ἴρος ἀλήτης || 2 ἦλθεν δ det. | Κνισοκόλαξ Wel. | cf. λιμοκόλαξ, ψωμοκόλαξ | M. Homeri patrem minus recte interpretati sunt, nam Homerus fuit Μελισσηνῆς a Cretheide nymphe matre (RE XVI 492ss) || 3 Aesch. Prom. 1024 ἄ. ἔρπον δαταλεῖς | Tyrt. 1, 25 ἐν δὲ μ., cf. Theogn. 3 || 4 Ἴρος ἐφειστήκει Kai. | defunctum ex Acherusia palude redeuntem agnovit Wil. TG 60<sup>3</sup> | ε 438 κύματος ἐξαναδύς | cf. Theogn. 1123s cum adn.



## ΣΟΛΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

### ΕΛΕΓΕΙΑ

1. (13) *Μνημοσύνης καὶ Ζηρός Ὀλυμπιον ἀγλαὰ τέκνα,  
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὰ μοι εὐχομένωι.*

tit.: num *ΕΛΕΓΕΙΑΙ* (fr. 1. 2. 4. 7. 17. 19. 21 adde Rhet. anonym. RhM. 63 (1908), 150, 8 *Σόλων ἐν ταῖς ἐπιγραφόμεναις ἐλεγείαις*?) sed cf. Is. Heinemann Stud. Solon. (Diss. Berol. 1897), 37ss

1 Stob. 3, 9 (π. δικαιοσύνης) 23 p. 351 H. *Σόλωνος* [S 1—76 MA 7—13] || 1. 2 Crates 1, 1s [1. 2], qui elegiam cynice detersit || 1 Clem. Alex. Strom. 6, 11, 1 p. 430 St.<sup>2</sup> *Εὐμήλου γὰρ ποιήσαντος* [fr. 16 K.] *Μνημοσύνης καὶ Ζηρός Ὀλυμπιον ἐννέα κοῦραι Σόλων τῆς ἐλεγείας ὧδε ἀρχεται.* [1]

Solonis carmina aut omnia aut selecta post editiones nostras ediderunt et interpretati sunt T. Hudson-Williams Early Greek elegy 1926, 59ss 115ss Br. Lavagnini Nuova Antol. (Tur. 1932), 40ss, Aglaia (Tur. 1937), 29ss | in universum cf. J. M. Linforth 'Solon the Athenian' Univ. of Californ. publicat. in Cl. Phil. 6 (1919), 1ss V. Ehrenberg Die Rechtsidee im frühen Griechentum (Lips. 1921), 83ss Konrat Ziegler 'Solon als Mensch und Dichter' NJbb. 25 (1922), 1, 193ss H. Frän. NGG 1924, 96s 102s K. Freeman The work and life of Solon (Cardiff and London) 1926 Pfeiffer Phil. 84 (1929), 129 Friedl. H. 64 (1929), 381ss J. Valaori Deux élégiaques grecs Solon et Mimnerme Riv. Class. 1 (1929), 13ss V. Ehrenberg Charakteria für A. Rzach (1930) 22ss W. Jaeger Paideia 1, 187ss Wil. Gl. 1, 349. 360. 2, 115s

1 elegiam, quam omnium primam fuisse in corpore Soloneo probavit Heinemann l. c. 34. 37ss, interpretati sunt Wil. SS. 257ss K. Reinhardt Solons Elegie *εἰς ἐαυτὸν* RhM. 71 (1916), 128ss G. Perrotta AteR 5 (1924), 251ss F. Wehrli *Δάδε βιώσας* 11ss W. Nestle H. 77 (1942), 131ss | in universum cf. Theogn. 133ss 197ss || 1ss cf. H. Kleinknecht Gebetsparodie 110s || 1s cf. Hes. theog. 52ss Hom. hymn. Merc. 429s Kaib. Epigr. 1029a, 1ss Orph. hymn. 76, 1s || 1 *ἀγλ. τέκν. B 871* (saepé) || 2 *M. Π. Ps.-Hes. scut. 206* | *μεν εὐχομένου* Val. ex A 453 al., sed Hom. epigr. 12, 1 *κλυτὰ μοι εὐχομένωι* Theogn. 13 *εὐχ. μοι κλυθι*

*ἄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἀπάντων  
ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν·  
εἶναι δὲ γλυκὴν ὧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρὸν,  
τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.  
χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι  
οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.  
πλοῦτον δ' ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίνεται ἀνδρὶ  
ἔμπεδος ἐκ νεάτου πνυθμένος ἐς κορυφήν·  
ὃν δ' ἄνδρες μετίωσιν ὕφ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον*

7. 8 PLVT. Sol. 2, 3 πλοῦτον δ' οὐκ θαύμαζεν (δ Σόλων), ἀλλὰ καὶ φησιν ὁμοίως πλουτεῖν ὧι τε [fr. 14 inde a πολὺς]. ἀλλ' ἐτέρωθι λέγει [7. 8] | Poplic. 24, 7 (comp. Sol. et Popl. 1) [7. 8 χρ. δ' ἱμ. (ἱμείρων Seit.) μ. ξ., φησὶν ὁ Σόλων, ἀδ. δὲ πεπ. οὐκ ἐθ. (ἐθέλειν Seit.) ὡς δίκης ἐπιούσης (ἐπούσης C: em. Haitinger)] || 7 HESYCH. πεπᾶσθαι· κεκτῆσθαι

O. Kern Relig. 2, 50ss Eg. Römisch Studien zur älteren griech. Elegie Diss. Heidelb. 1935 in Frkf. Studien 7 (praecipue ad fr. 1. 19) L. Weber Solon und die Schöpfung der attischen Grabrede Frkf. 1935 RE III A 951ss Schmid-Stählin I 1 (1929), 364ss Geffck. GrLG I 76s Anm. p. 82s C. M. Bowra l. c. 73ss Alex. Turyn *Σόλων* in *Νέα Ἑστία* 21 (1937), 365ss H. Färber NJbb. 1940, 260ss N. G. L. Hammond Journ. Hell. St. 60 (1940), 73ss C. Schrempf 'Solon' N. Rundsch. 52 (1941), 219ss H. Gundert 'Archilochos und Solon' ap. H. Berve Das neue Bild der Antike 1 (1942), 130ss Eberh. Preime Solon Dichtungen, griech. u. deutsch, in den Versm. d. Urtextes übertr. 1940 (cf. NJbb. 1942, 135s) A. Maddalena RivFilCl. 20 (1942), 182ss | de Solonis versuum indole cf. Athen. 14, 632<sup>cd</sup> (Die.-Kr. Vorsokr.<sup>5</sup> I 116, 27ss)

3 *ἐμοι* Br. | σ 19 *ἄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάξειν* || 3s A 339 *πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων* cf. i 521 Hom. hymn. Merc. 144 Ven. 35 | *διδόναι ἔχειν* construct. Homer. || 4 IG XIV 662 (Metaponti) *δὲς δέ F' ἵν' ἀνθρώποις δόξαν ἔχειν ἀγαθὰν* contulit Wil. || 5 ~ Theogn. 871s Cratet. 1, 5 D. *ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε* || 6 cf. Hesych. *αἰδοῖον· αἰσχύνῃ | δεινόν· πικρὸν* Voss. | cf. Γ 172 || 7ss cf. Fr. Huebner De Pluto (Diss. Hal. 1914) 244s || 7s Cratet. 1, 6 D. *χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν* | Theogn. 146 *ἀδίκως χρ. πασάμενος* cf. Hes. op. 320 Eur. Hel. 903s fr. 362, 11 N.<sup>2</sup> || 8 ~ 3, 16 cf. 1, 28. 31. 3, 28 W. Jaeger SBBerl. 1926, 79 || 9 *πλοῦτος* M<sup>d</sup> man. rec. e corr. || 9s ut Tlepolemo Rhodio B 670 | cf. 4, 11 Theogn. 197s Pind. Nem. 8, 17 || 10 cf. Rhian. 4, 10 || 11 cf. G. Björck A propos de Solon 1, 11 Eranos 40 (1942), 177ss | *μετίωσιν* Ahr. *τιμῶσιν* C *σολῶσιν*

ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενος  
οὐκ ἐθέλων ἔπεται, ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτη·  
ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται ὥς τε πυρός  
φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιερῇ δὲ τελευτᾷ·  
οὐ γὰρ δὴ(ν) θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.  
ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δέ —  
ᾧστ' ἀνεμος νεφέλας αἴψα διεσκέδασεν  
ἡρινός, δς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτοιο  
πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον  
δηιώσας καλὰ ἔργα θεῶν ἔδος αἰπὴν ἰκάνει  
οὐρανόν, αἰθρῇν δ' αὖτις ἔθηκεν ἰδεῖν·  
λάμπει δ' ἡελίοιο μένος κατὰ πλοῖα γαῖαν  
καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἔστιν ἰδεῖν —  
τοιαύτη Ζητὸς πέλεται τίσις, οὐ δ' ἐφ' ἐκάστωι  
ᾧσπερ θνητὸς ἀνὴρ γίγνεται ὀξύχολος,  
αἰεὶ δ' οὐ ἐλέληθε διαμπερές, ὅστις ἄλιτρον  
θυμὸν ἔχῃ, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνῃ·

Linder κτίσσωσι Weil στείβωσι (στιβέωσι) Sitz. μάλωνται Lin-  
forth ■ Cratet. 1, 7D. | in οὐ κ. κ. cadit v 181 (al.) || 11s ① 12  
πληγὴς οὐ κ. κ. ἐλεύσεται || 12 ἔρχεται om. Voss. | ~ 3, 11 cf.  
Theogn. 380 || 13 ~ Bacch. 1, 159ss | ἄτην vulgo || 14 cf. v. 59 et  
Ale. 27 Pind. Pyth. 3, 36s || 15 ἀνίει. ἔῃ S ἀνίη. ἔῃ Trinc. explicav.  
Voss. Frob. || 16 δὴν Gesn.<sup>1</sup> p. 70 δὴ S | v 155 οὐ γὰρ δὴν ||  
17ss cf. Archil. 84 Theogn. 157ss Xenophan. 30, 1ss Die.-Kr.<sup>5</sup>  
H. Frän. NGG 1924, 96, 1 W. Jaeger SBBerl. 1926, 81, 1 || 18 ~ E  
525s || 19 π. πολ. Empedocl. 38, 3 Die.-Kr.<sup>5</sup> | πόντ. ἀτρύγ. β 370 al. ||  
19ss cf. Hes. theog. 873—79 || 19s cf. B 395 Hom. hymn. 28,  
11 Hes. theogn. 931s θαλάσσης πυθμένα || 20 πυροφ. ἀρουρά,  
πυρ. πειθόν Hom. (cf. 14, 2) || 21 δηιώσας E 518 | ad καλὰ ἔ. cf.  
E 92 | κλυτὰ vel δήσας ἀγλαὰ ci. Schnw. || 21s Solo suae ipsius  
dictioni accommodavit E 868 al. ἰκάνει θεῶν ἔδος, αἰπὴν Ὀλυμπερ |  
nota Zenodoti lectionem οὐρανὸν αἰπὴν (loco εὐρύν) O 192 Γ 364 ||  
22 αὖτις C em. Bach || 23 Pind. fr. 129, 1 λάμπει ... σθένος  
(μένος Plut.) δελίον | μὲν. ἡελ. Ψ 190 κ 160 Hom. hymn. Ap.  
371 | πλοῖα om. Voss. κατ' ἀπειρώνα cod. Par. 1985 m<sup>2</sup> ad ρ 418  
cf. 23, 20 πειρώνας χθονός || 25ss cf. Hes. op. 267ss Theogn. 203ss  
Eur. Bacch. 1348 Hor. carm. 1, 28, 30s || 26 noluit ἀνὴρ θνητὸς  
(Π 441) cf. Bacch. 1, 178ss | cf. πυρόχολος || 27 Ψ 328 αἰεὶ ... οὐδέ  
ἐ λήθει | O 70 αἰὲν ... διαμπ. | οὐ ἔ Herm. ex Ω 214 οὔτε S οὐχ ἔ  
ci. Kal. ἀλλὰ ἔ οὔτε Wyt. | δ 527 μὴ ἔ λάθοι || 28 ἔχει C | παντός  
Trinc. | Hom. hymn. Merc. 462 ἐς τέλος

ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτεισεν, ὁ δ' ὕστερον· οἱ δὲ φύγωσιν  
αὐτοί, μὴ δὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιούσα κίχῃ,  
ἦλυνθε πάντως αὖτις· ἀναίτιοι ἔργα τίνουσιν  
ἢ παῖδες τούτων ἢ γέ(ν)ο(ς) ἔξ(ο)πίσω.  
θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε,  
ε(ὗ) δ(ει)νὴν αὐτὸς δόξαν ἑκαστος ἔχει,  
πρὶν τι παθεῖν· τότε δ' αὖτις ὁδύρεται· ἄχρι δὲ τούτου 35  
χάσκοντες κούφαισ' ἐλπῖσι τερπόμεθα.  
χῶστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέησι πιεσθῇ,  
ὥς ὕγιης ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·  
ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ  
καὶ καλὸς μορφῇν οὐ χαρίεσσαν ἔχων·  
εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενήτης δέ μιν ἔργα βιάται,  
κτῆσεσθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.  
σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται

29ss cf. A 160ss Hes. op. 333s Theog. 205ss 731ss Horati  
delicta maiorum (carm. 3, 6) Ciceronis de proscriptorum filiis ||  
29 ἔτισεν S | οἱ S οἱ Trinc. Voss. si Gesn.<sup>3</sup> p. 102 || 30 ~ γ 269  
χ 413 (μοῖρα ... θεῶν) + X 303. 436 al. (μοῖρα κίχῃ) et Sol.  
22, 4 Mimn. 6 || 31s cf. W. Haedicke l. c. 57 || 31 ἦλυνθε· vel πάν-  
τως· C em. Wyt. et Gerhard | αὐτίκ' S em. Wyt. Br. | ἀναίτιοι  
interpolati recte ἀναίτια S ἀναίτια τ' Wyt. ἀναίτια δ' Herm. |  
τίν· sicut Theogn. 740, contulit Be. Wack. Sprachl. Untersuch.  
zu Homer 20ss || 32 ~ Tyrt. 9, 30. cf. Sol. 19, 10 v 144 | ἢ γένος  
ἐξοπίσω cod. Par. 1985 m<sup>2</sup> ex emend. ἡγεμόνων ὀπίσω S ἢ γένος  
ὦν δ. ci. Kal. || 33 θ 63 cadit in ἀγαθόν τε κακόν τε (eodem Hes.  
theog. 906) || 34 ἐν θνητῇ vel ἐν θνήν ἢν S Trinc. Voss., em. Bue.  
(sui magnificam quisque opinionem habet' cf. v. 4) ἐν θνήν ἢν ex-  
plicat Kal. 'intus diu suam quisque opinionem habet' conl. v.  
36ss hand male. nota ἐνέχειν = 'tenere' Herodoti, unde inter-  
pretari maluit Diehl 'retinet diu suam quisque opinionem, dum  
quid patiat' εὐθιμῇν Ahr. αἰεῖν ἢν Herm. θηρεῖν B. σπεύδειν  
ἢν Reinh. ἀνδάνει ἢν Sitz. δεῖν ἢν εἰς αὐτοῦ vulg. ἐντείνων αὐ-  
τὸς ... ἔχειν Linforth ἔρδων ἢν ex v. 65ss ci. Ziegler εὐ ἔρ-  
δων Friedl. conl. v. 67 alius aliud || 35 αὐτίκ' Bamberger alii ||  
36 τερπόμεθα S a. corr. || 37 ὑπαργαλέησι S explic. Voss. | N 667  
νούσοι ὑπ' ἀργαλέῃ || 37s cf. v. 61s || 39s secl. Sylb. B. Wil. ob-  
loquitur Friedl. H. 64 (1929), 381ss || 40 καλλὸς S em. Frob. Trinc. ||  
41 cf. Hesych. ἀχρήμων· πέντης καὶ αὐτάρκης | Mimn. 2, 12 πενήτης δ'  
ἔργα || 42 κτῆσεσθαι S em. B. | πάντων S em. Gesn.<sup>1</sup> p. 72 mg. | χρ.  
πολλ. v 203 ~ 230 || 43ss Homeri versus imitatus est neque tamen  
exscripsit cf. Römisch Frankf. Stud. 7 (1935), 70ss γ 72ss (i 253ss)  
Hes. op. 631ss Mimn. 10, 5ss Pind. I. 1, 47ss Ol. 8, 13s 9, 104ss

ἐν νηυσὶν χρήζων οἶκαδε κέρδος ἄγειν  
 ἰχθυόεντ' ἀνέμοισι φορεῦμενος ἀργαλέοισιν, 45  
 φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος·  
 ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτόν  
 λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει·  
 ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἥφαιστον πολυτέχνῳ 50  
 ἔργα δαεῖς χειροῖν ξυλλέγεται βίοντον,  
 ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδασκείας,  
 ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·  
 ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων,  
 ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,  
 ὦι συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως 55  
 οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται οὔθ' ἱερά·  
 ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκον ἔργον ἔχοντες  
 ἱητροί, καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεισι τέλος·  
 πολλὰ δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,  
 κοῦκ ἂν τις λύσαςτ' ἦπια φάρμακα δούς· 60

48 HESYCH. λατρεύει· ἐλεύθερος ὢν δουλεύει

al. Bacch. 10, 35 — 47 Theogn. 179s || 43 i 401 al. ἐφοῖτασιν ἄλλ.  
 ἄλλ. | ε 377 ἄλαιν κατὰ π. | πόντον... ἰχθυόεντα (45) Hom. pass.,  
 in primis i 82s (φερόμεν ὀλοοῖσ' ἀνέμοισιν πόντον ἐπ' ἰχθ.) || 44 T298  
 ἄξιν ἐν νηυσὶν | Hes. op. 632 ἴν' οἶκαδε κέρδος ἄροισι || 45 N 795 al.  
 ἀργαλέων ἀνέμων || 46 X 243s μηδὲ τι δούρων ἔστω φειδωλή | οὐδὲ  
 μὴν S Trinc. οὐδεμίαν Voss. em. Schnw. | cf. Tyr. 6, 14 ψυχῆων  
 μηκέτι φειδόμενοι (Jaeg.) || 47 ψ 139 ἀγρόν... πολυδ. (359) || 47s v.  
 Bacch. 10, 44 | cf. Φ 444s || 48 τοῖσι S | Hom. hymn. Cer. 308  
 κ. ἄρ. | μένει S em. Gesn.<sup>1</sup> mg. || 49s explicantur ζ 232ss ψ 160s  
 cf. Hom. hymn. 20, 5. 1ss Kern Rel. 2, 10s || 49 κλυτοτέχνῳ A 571  
 Σ 143 al. || 50 ἔργαλα εἰς (vel ἐργαλλεῖς) S Frob. em. cod. Par.  
 1985 m.<sup>2</sup> | cf. Plat. leg. 11, 936c || 51 B 491 Ὀλ. Μοῦσαι | μου-  
 σάων S em. Br., sed cf. Tyr. 6, 14 al. Theogn. 250 διδασκείας  
 scil. ξυλλέγεται βίοντον | διδάσθη Br. | θ 488 σέ γε Μοῦσ' ἐδί-  
 दाξε (481) || 51ss cf. Archil. 1, 2 Bacch. 10, 38ss || 52 ἱμερτός  
 vox Homer. | μέτρον... σοφίης Theogn. 876 | 16, 1s γνωμοσύνης  
 ...μέτρον | post ἐπιστάμενος distichon intercidisse temere suspi-  
 cati sunt Bergk Rohde || 53 o 252s μάντιν Ἀπ. θῆκε | ἄν. ἐκ.  
 Ἀπ. O 253 al., cf. Tyr. 3a, 1 || 54 cf. v 367s Hom. hymn. Cer.  
 256s || 55s cf. B 859 || 57 E 401 Παιῶν... φάρμακα πάσων  
 Hes. fr. 194, 2 Παιῶν, δς ἀπάντων φάρμακα οἶδεν (sim. δ 230ss) ||  
 57s II 28 ἱητροί πολυφ. κ 276 Κίρκης πολυφ. || 58 eodem cadit  
 Theogn. 660 || 59 cf. v. 14 || 60 καὶ οὐκάν S | Δ 218 al. ἦπ. φάρμ.

τὸν δὲ κακῶς νοῦσοισι κυκώμενον ἀργαλέησιν  
 ἀφάμενος χειροῖν αἵψα τίθησ' ὕγιῃ.  
 Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἥδὲ καὶ ἐσθλόν,  
 δῶρα δ' ἀφνικτα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.  
 πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐ δέ τις οἶδεν, 65  
 ἥ μὲλλει σχήσειν χρήματος ἀρχομένου·  
 ἄλλ' ὁ μὲν εἴ ξορδὴν πειρώμενος οὐ προνοήσας  
 ἐς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεισεν,  
 τῷ δὲ κακῶς ξορδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν  
 συντηχίην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης. 70  
 πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται·  
 οἱ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,  
 διπλασίως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;

65—70 THEOGN. 585—590 [65—70] STOB.<sup>2</sup> 4, 47 (π. τῶν παρ' ἐλ-  
 πίδα) 16 p. 1006 H. [SMA] Θεόγνιδος· [65—70] || 71—76 THEOGN.  
 227—232 [71—76] || 71 obloquuntur ARIST. polit. 1, 8 p. 1256 b 33  
 et PLUT. de cup. divit. 4 p. 524<sup>e</sup> et BASIL. M. libr. gent. 8 p. 183  
 [71] (omnes Solonis nomine addito)

61 κακαῖς... ἀργαλείς τε S em. Wil. l. c. ad v. 37 | κακούμενον  
 Lob. ad Soph. Ai. 308 (cf. fr. 24, 26), sed v. Archil. 67a, 1 || 61s cf.  
 v. 37s || 62 χειροῖν S Voss. em. Trinc. | K 377 χειρῶν δ' ἀνάσθη ||  
 63ss cf. Bacch. 10, 45ss Hes. theog. 904ss || 63 Hes. op. 103  
 κακὰ θνητοῖσι φέρονται cf. 223 Θ 541 N 828 al. | I 319 κακὸς ἥδὲ  
 καὶ ἐσθλός || 64 Γ 65 θεῶν ἐρικυδέα δῶρα (Y 265 al.) σ 142 δῶρ. θ. ||  
 65ss cf. W. Jaeger SBerl. 1926, 75s || 65s cf. Theog. 1075s  
 Simon. 6, 1 || 65 πᾶσιν τοι Theogn. Stob.<sup>2</sup> | ἐφ' ἔργμασιν S ἐφ'  
 ἔργμασιν Voss. || 66 ἦ (vel ἦι) S Trinc. πῆι Theogn. A ποῖ Stob.<sup>2</sup>  
 (ibid. πῆ Voss.) Theogn. rell. | σχήσειν μέλλει (μέλλειν A Stob.)  
 πρήγματος Theogn. Stob.<sup>2</sup> | ἀρχόμενος ci. Gomperz || 67 εὐδοκι-  
 μεῖν Theogn. Stob.<sup>2</sup> || 68 T 270 μεγάλας ἀτας || 69 κακῶς ξορδοντι  
 (λ sscr. m. rec.) || καλῶς ξορδοντι Trinc. Voss. καλῶς ποιεῖντι  
 Theogn. καλὸν ποιῶντι Stob.<sup>2</sup> καλῶς florilegiorum vitium in-  
 veteratum | περὶ: καλὰ Stob.<sup>2</sup> | δίδωσιν: τίθησιν (-σι) Theogn.  
 Stob.<sup>2</sup> || 70 ἀγαθὸν ἐκδύσιν (ἐκλυσιν M) δ' Stob.<sup>2</sup> || 71ss cf.  
 Theogn. 596 Bacch. 1, 160ss 172ss (10, 38ss) Favorin. π. φωνῆς  
 17, 77ss Pap. Oxyrh. vol. XV 1795, 22. (= Anon. aulod. 22) H.  
 Frän. NGG 1924, 97, 1 Fr. Huebner De Pluto l. c. 249 || 71 B 122  
 τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται | ἀνδράσι κεῖται: ἀνθρώποις (-σι)  
 Theogn. Plut. || 72 ἡμῶν Theogn. || 73 διπλάσιον Theogn. fort.  
 recte (Wil.) | ἅπαντας: ἀπλήστους Herw. | II 747 πολλοὺς ἂν  
 κορέσειεν ἀνῆρ



κέρδεά τοι θνητοῖς ὥπασαν ἀθάνατοι,  
ἀτὴ δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἦν ὅποτε Ζεὺς  
πέμψη τεισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

75

## ΣΑΛΑΜΙΣ

2. (1—3) Αὐτὸς κῆρυξ ἦλθον ἀφ' ἡμερτῆς Σαλαμῖνος  
κόσμον ἐπέων ὠιδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

εἴην δὴ τότε· ἐγὼ Φολεγάνδριος ἢ Σικινίτης  
ἀντί γ' Ἀθηναίου πατρὶδ' ἀμειψόμενος.

2 ad titulum cf. Hein. l. c. 40ss, ad rem PAVS. l. 40, 5 ὁμολο-  
γοῦσι δὲ καὶ Ἀθηναῖοι χρόνον τινὰ Μεγαρεῦσιν ἀποστήναι τῆς νήσου  
(Σαλαμῖνος), Σόλωνα δὲ ὁσπερὶν φασιν ἐλεγεία ποιήσαντα προ-  
τρέφει σφᾶς, καταστήναι δὲ ἐπὶ τούτοις (ἐς Facius) ἀμφισβήτησιν  
(sic em. unus Vind. ἀμφισβητούσιν C) Ἀθηναῖοι, κρατήσαντες δὲ  
πολέμῳ Σαλαμῖνα αὐθις ἔχειν || 1. 2 PLVT. Sol. 8, 1 ἐλεγεία δὲ  
κρύφα συνθεῖς (ὁ Σόλων) καὶ μελετήσας, ὥστε λέγειν ἀπὸ στόματος,  
ἐξεπῆδρυσεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἄφνω πιλίδιον περιθήμενος. ὄχλου δὲ  
πολλοῦ συνδραμόντος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τοῦ κήρυκος λῖθον ἐν ὠιδῇ  
διεξῆλθε τὴν ἐλεγείαν, ἣς ἐστὶν ἀρχή· [1. 2]. τοῦτο τὸ ποίημα  
Σαλαμῖς ἐπιγέγραπται καὶ στίχων ἑκατὸν ἐστὶ, χαριέως πάνν  
πεποιημένον. cf. Philodem. de mus. p. 20 K. Iustin. 2, 7 || 2 PHOT.  
lex. ed. Reitz. p. 20, 22ss ἀγορά· . . Σόλων δὲ τὸ πεζῶι λόγῳ  
ἀγορεύειν || 3—8 DIOG. LAERT. l. 46 ἐνθα τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέγνω  
διὰ κήρυκος τὰ συντείνοντα περὶ Σαλαμῖνος ἐλεγεία καὶ παρώρ-  
μησεν αὐτούς· καὶ αὐθις πρὸς τοὺς Μεγαρεῆς ἐπολέμησαν καὶ ἐνί-  
κων διὰ Σόλωνα· ἦν δὲ τὰ ἐλεγεία τὰ μάλιστα καθαρὰμένα τῶν  
Ἀθηναίων τᾶδε· [3—6], εἶτα· [7. 8] || 3. 4 PLVT. ger. reip. praec.  
17 p. 813<sup>f</sup> εἰ δὲ τις ἐκρυφείς εἰς νήσον γέρονε κατὰ τὸν Σόλωνα·  
[3. 4 inde a Φολεγ.] (cf. DEMOSTH. fals. leg. 251ss)

74ss cf. Ziegler l. c. 204 || 74 χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται  
ἀφροσύνη Theogn. 230 | Hom. hymn. Cer. 219 ὦ. ἀθ. || 75 αὐτῆς  
Theogn. | A 174 ἀναφαίνεται αἰτὴς δλεθρός (P 244) | ὅποτε  
Theogn. ὅπότεν S hoc mavult Kal. || 75 cf. I 511s || 76 πέμψη C  
praeter Theogn. A et Trinc. | τεισομένην S τειρομένους Theogn. |  
ἄλλοτε τ' ἄλλος S Theogn. boni τ' om. Theogn. det. ἄλλοτε  
ἄλλος Us. | cf. δ 236 Hom. hymn. Merc. 558 Archil. 7, 7 || 2 1  
B 751 ἡμερτὸν Τιταρήσιον || 2 Parmen. 8, 52 Die.-Kr.<sup>5</sup> κόσμον  
ἐμῶν ἐπέων . . . ἀκούων | ὠιδὴν τ' Hart. || 3 cf. Hesych. Φολέ-  
γανδρος· νήσος ἐρήμη et RE XX 511ss | σικινίτης Plut. idem  
inscr. Atticae saec. IV, velut Ditt. Syll.<sup>3</sup> 147, 125 (a. 378/7)  
cf. RE II A 2525s

αἶψα γὰρ ἂν φάτις ἦδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·  
Ἄττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν.

5

ἴομεν ἐς Σαλαμῖνα μαχησόμενοι περὶ νήσου  
ἡμερτῆς χαλεπὸν τ' αἰσχος ἀπωσόμενοι.

## (ΕΥΝΟΜΙΑ)

3. (4) Ἡμετέρα δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὐποτ' ὀλεῖται  
αἶσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·  
τοίη γὰρ μεγάρθυμος ἐπίσκοπος δβριμοπάτρη  
Παλλὰς Ἀθηναῖη χεῖρας ὑπερθεῖν ἔχει.  
αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδέησιν

5

7. 8 SCHOL. Demosth. p. 94<sup>b</sup> Sauppe [7. 8] || § a. a. Chr. 594  
DEMOSTH. fals. leg. 254s λέγε δὴ μοι λαβὼν καὶ τὰ τοῦ Σόλωνος  
ἐλεγεία ταυτί, ἢ εἰδῆθ' ὅτι καὶ Σόλων ἐμύσει τοὺς οἷους οὗτος  
ἀνθρώπους . . . λέγε σύ· ἐλεγεία' [1—39] (deest elegia in A — prae-  
ter scholiastae paucos versus 1. 2. 5. 6 — et S). ἀκούετ', ὦ ἄνδρες  
Ἀθηναῖοι, περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων οἷα Σόλων λέγει καὶ περὶ  
τῶν θεῶν, οὓς φησι τὴν πόλιν σώζειν | in universum cf. Theogn.  
39—52

5 cf. ζ 29 + φ 323 + θ 160 (σ 225) || 6 Γ 167 δδ' ἐστὶν Ἀχαιοὺς  
ἀνὴρ | σαλαμῖν' ἀφέντων C em. Voss. Herm. | imitatur Crates fr.  
11 Die. | cf. χειράφετος, ἀνεμαφές, ταυραφές al. || 7 ω 431s  
ἐς Ἡλῖδα διὰν . . . ἴομεν M 216 μὴ ἴομεν . . . μ. π. νηῶν || 8 τ' om.  
Schol. Demosth. | M 276 νεῖκος ἀπωσάμενους Archil. 7, 10 πέν-  
θος ἀπωσάμενοι | ἀπωσάμενοι Schol. Dem. cf. Philoxen. Cyth.  
8, 4 et Plut. Sol. 15, 1 (ad fr. 23) ἀπωσάμενος . . . τὴν τυραννίδα ||  
3 cf. Plat. Menex. 243<sup>d</sup> Ar. equ. 1173s Wil. Arist. und Ath. 2,  
305ss Gl. 2, 166 W. Jaeger SB Berl. 1926, 69ss (Solons Eunomie)  
H. Stier Phil. 83 (1928), 323ss V. Ehrenberg Charisteria für  
A. Rzach 1930, 22 H. Schaefer Staatsform und Politik (Lips.  
1932), 146ss Kern Rel. 2, 51s W. Nestle H. 77 (1942), 131ss ||  
1s Γ 59 κατ' αἶσαν | P 321 ὑπὲρ Διὸς αἶσαν | B 325 al. οὐ ποτ'  
ὀλεῖται | s 7 θ 306 al. Ζεὺ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μᾶκ. θεοὶ αἰὲν ἐόντες.  
cf. Γ 298. 308 A 127 al. multa Theogn. 759 || 3 τοῖος (τοίη) γὰρ  
sim. Hom. passim, veluti de Minerva δ 826 || 3s θ 520 μεγάρθυμον  
Ἀθήνην (ν 121) | μεγάρθυμος et ἐπίσκοπος Hector O 440 et Ω 729 |  
δβριμ. E 747 al. || 4 A 249 ὑπέροσχη χεῖρα Κρονίον, sed χεῖρας  
ὑπερθεῖν alio sensu Hom. passim | cf. Theogn. 757ss et Hesych.  
ὑπερθεῖν· ὑπεράνωθεν || 5 κ 27 αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφρ. cf. E 648s  
ἀπώλεσεν Ἴλιον ἰοῖην ἀνέρος ἀφρ. Theogn. 833ss



ἄστοι βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,  
 δήμον θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἐτοίμων  
 ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·  
 οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας  
 εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.

10

.....  
 πλουτοῦσιν δ' ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενοι  
 .....

οὐθ' ἱερῶν κτεάτων οὔτε τι δημοσίων  
 φειδόμενοι κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος  
 οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ Δίκης θέμεθλα,  
 ἢ σιγῶσα σύνοιδα τὰ γιννόμενα πρό τ' ἔοντα,  
 τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἤλθ' ἀποτεισομένη.  
 τοῦτ' ἦδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἄφυκτον,  
 ἐς δὲ κακὴν ταχέως ἤλυθε δουλοσύνην,  
 ἢ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὐδοντ' ἐπεγείρει,  
 ὅς πολλῶν ἐρατὴν ὥλεσεν ἡλικίην.

15

20

14 HESYCH. θέμεθλα· ἔδραι. βάθρα || 17 HESYCH. ἀφυκτον·  
 ἀφευκτον. ἀνεξάλειπτον (-άλυκτον? Kal.)

6 ῥήμασι πειθ. Simon. 92, 2 Theogn. 1152 | χρ. πειθ. in dubium  
 vocavit Wil., sed cf. Theogn. 194 χρ. πειθόμενος et W. Jaeger  
 l. c. 72, 1 || 7s cf. Hes. op. 38s Theogn. 41s Philostr. vit. Apoll.  
 5, 55 (hoc Wil.<sup>1</sup>) H. Schaefer l. c. 197s || 8. 32ss cf. p 485ss  
 θεοὶ... ἐπιστρωφῶσι πόλης ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ ἐννομίην ἐφο-  
 ρῶντες || 8 μεγάλων cod. M man. pr. | ι 53 ἄ. π. πάθοιμεν | sim. α 4  
 v 90 al. | Tyr. 9, 38 πολλὰ δὲ τετραπύρα παθόν || 9 'nota Atticorum  
 παρούσας' Be. || 10 ss in codicibus nullum lacunae indicium ||  
 11 ~ 1, 12 Theogn. 380 | de hexametro genuino in pentametrum  
 detorto cogitat Sitz. || 12 Xenophan. 2, 8 δημοσίων κτεάτων  
 Hes. op. 315 ἀλλοτρῶν κτ. || 13 ἀρπαγῇ VYP | cf. 23, 13 |  
 eodem cedit atque I 311 N 551 al. || 14 δίκης θέμεθλα C traiecit  
 B., sed cf. 16. 31 et Mimn. 2, 10 δὴ τεθνάναι et v. Mess RhM. 58  
 (1903), 274 | θέμ. vox Hom. || 15 ~ A 70 | post sig. ras. 6-7  
 litt. F δ' ἔληθε Q λέληθε P | τὰ γινν. = ἐσόμενα cf. Sim. 6, 1 etc. ||  
 16 ἀποτισομένη B (corr.) ἀποτισαμένη VYP | ~ 8, 8 | ad rem cf.  
 Anon. κατὰ αἰσχροκερδείας 101s cum adn. Gerhards p. 84s || 17  
 cf. Aesch. Ag. 640 W. || 19 Theogn. 51 στάσις τε καὶ ἐμφυλον  
 πόνοι. cf. Alc. 43, 10s Herod. 8, 3 | ἐπεγείρει P e corr. ἐπεγείρειν  
 V ἐπαγείρειν YP<sup>1</sup> ἐπέγειρεν ci. Schnw. | Hom. πόλεμον, δὲν Ἀργα  
 ἐγείρειν || 20 ἐρατῶν Y F sscr. | e 366 ἦβην πολυήρατον (21)

ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστυ  
 τρήχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλαις.  
 ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακὰ· τῶν δὲ πενιχῶν  
 ἱκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπήν  
 πρᾶθέντες δεσμοῖσι τ' ἀεικελίοισι δεθέντες.

25

.....  
 οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκάστωι·  
 αὐλίοι δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,  
 ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθορον, ἥδρε δὲ πάντως,  
 εἰ καὶ τις φεύγων ἐν μυχῶι ἦι θαλάμῳ.  
 ταῦτα διδάξει θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,  
 ὥς κακὰ πλεῖστα πόλει Δυσνομίῃ παρέχει,  
 Ἐννομίῃ δ' εὐκοσμία καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει  
 καὶ θαμὰ τοῖς ἀδικοῖς ἀμφιτίθησι πέδας·  
 τραχέα λειάνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμανροῖ,  
 αὐαίνει δ' ἄτης ἀνθεα φνόμενα,  
 εὐθύνει δὲ δίκας σκολιὰς ὑπερήφανά τ' ἔργα  
 πρᾶννει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,

30

35

21 λ 275 ἐν Θήβῃ πολυήραται || 22 de συνόδοις cf. Huds.-Will.  
 p. 118 | τοῖς ἀδικοῦσι φίλοις C em. B. ταῖς (τῇς) ἀδικησιφίλοις  
 Ahr. || 24 γαῖα ἐν ἀλλοδαπῇ ι 36 || 24s cf. 24, 8ss || 25 flexit  
 Homeri δ 244 πληγῇσιν ἀεικελίοισι δαμάσας cf. 24, 13 μ 12. 54  
 Hes. theog. 521. 718 | δοθέντες VY | lacunam inepte et falso ex-  
 plevit unus codex recens πάγκακα (παι- C και?) δουλοσύνης ζυγὰ (!)  
 φέρουσι κακὰ || 26 ~ v 367s (κακὸν... ἐρχόμενον) + β 45 (κακὸν  
 ἔμπεσε οἴκῳ) | οἴκῳ ci. Herm. | cf. Theogn. 50 || 27 δ' ἔτ' F e  
 corr. δ' ἔτ' QYP | σ 239 ἀδελίοισι θύρησιν || 28 I 476 ὑπέρθορον  
 ἐρκίον ἀλῆς | πάντως Vind. 4 πάντων VYP<sup>1</sup> πάντας P<sup>4</sup> || 29 εἰ VP  
 ἦ Y | καὶ anonym. in mg. libri Lessingiani γέ VYP | π 285 ἐς  
 μυχὸν... θαλάμῳ P 36 μυχῶι θαλάμῳ χ 270 μνηστήρες δ'  
 ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε, ubi v. l. θαλάμῳ | ἢ θαλάμῳ C em.  
 Schnw. B. ἢ θαλάμῳ Koechly || 30 Hom. passim τὰ με θυμὸς  
 ἐνὶ στήθεσσι κελεύει || 31 κακὰ πολλὰ (Hom. passim) πόλει respuit  
 Solo. || 31s δυσνομία, ἐννομία C | Hes. theog. 902 filiae Iovis Ἐννο-  
 μίη, Δίκη, Εὐρήνη, ibid. 230 Eridis filiae Δυσνομίη et Ἀτή || 32 cf.  
 Thuc. 1, 84, 3 τὸ εὐκοσμον et Sol. 4, 8 || 32. 34 cf. p 487 | 33 θ' ἄμα B.  
 Hi.-Cr. alii | Semon. 7, 116 δεσμὸν ἀμφέδθηεν ἄρρηκτον πέδης ||  
 34ss de dictionis arte et Hesiodi in operibus prooemio exemplari  
 cf. Jaeger l. c. 83s || 34 in. cf. 23, 15 | τραχέα Chrysoloras | δ'  
 λαίνει QP || 36 Pind. Pyth. 4, 153 εὐθύνε... δίκας | Hes. op. 221  
 σκολιῆς... δίκης (250. 263s) cf. op. 263 Tyr. 3, 6. 8 et Scol.  
 Attic. 9, 3 || 37 διχ. Theogn. 78

παύει δ' ἀργαλέης ξριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς  
πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πυρντά.

4. Γι(γ)νώσκω — καὶ μοι φρενὸς ἐνδοθεν ἄλγεα κείται —  
πρεσβυτάτην ἐσορῶν γαῖαν Ἰαονίας  
κλινομένην . . .

τὴν τε φ[ιλαργυρ]ίην τὴν θ' ὑπερηφανίην

ὁμεις δ' ἡσυχάσαντες ἐνὶ φρεσὶ καρτερόν ἦτορ,  
οἱ πολλῶν ἀγαθῶν ἐς κόρον [ἡ]λάσατε,

41—8 PAP. ARIST. rep. Athen. 5 ἰσχυρὰς δὲ τῆς στάσεως οὐδης  
καὶ πολὺν χρόνον ἀντικαθημένων (τῶν Ἀθηναίων?) ἀλλήλοις εἰλοντο  
κοινῇ διαλλακτὴν καὶ ἀρχοντα Σόλωνα καὶ τὴν πολιτείαν ἐπέτρεψαν  
αὐτῶι ποιῆσαντι τὴν ἐλεγεῖαν ἣς ἐστὶν ἀρχή· [1—3], ἐν ἣι πρὸς  
ἐκατέρους ὑπὲρ ἐκατέρων μάχεται καὶ διαμφισβητεῖ καὶ μετὰ ταῦτα  
κοινῇ παραιεῖ καταπαθεῖν τὴν ἐνεστώσαν φιλονεικίαν. ἦν δ' ὁ Σ.  
τῇ μὲν φῦσει καὶ τῇ δόξῃ τῶν πρώτων, τῇ δ' οὐδαί καὶ τοῖς πράγ-  
μασι τῶν μέσων, ὥς ἐκ τε τῶν ἄλλων ὁμολογεῖται καὶ αὐτὸς ἐν  
τοῖσδε τοῖς ποιήμασιν μαρτυρεῖ παρανοῶν τοῖς πλουσίοις μὴ  
πλεονεκτεῖν· [5—8], καὶ ὅπως αἰεὶ τὴν αἰτῶν τῆς στάσεως ἀνάπτει  
τοῖς πλουσίοις· διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐλεγεῖας δεδοικέναι φησὶ [4]  
ὥς διὰ ταῦτα τῆς ἐχθρας ἐνεστώσης || 5ss cf. ARIST. polit. 4, 11  
p. 1296a 18 σημειῖον δὲ δεῖ νομίζειν καὶ τὸ τοὺς βελτίστους νομο-  
θέτας εἶναι τῶν μέσων πολιτῶν· Σόλωνα γὰρ ἦν τούτων (δηλοῖ δ' ἐκ  
τῆς ποιήσεως) καὶ Λυκούργος (οὗ γὰρ ἦν βασιλεὺς) καὶ Χαράνδρας  
καὶ σχεδὸν οἱ πλείστοι τῶν ἄλλων

38 ~ A 192 (χόλον παύσειν) T 67 (παῦα χόλον) al. + P 384s  
(ἐριδος . . . νεῖκος . . . ἀργαλέης) Σ 107 (ἐρις . . . καὶ χόλος) || 39 cf.  
ad v. 32 || 4 fr. Aristotelea inlustr. Wil. Lesebuch Erläut. 20ss ||  
1 ~ ω 423 (ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο) + Ω 522s (ἄλγεα . . . ἐν  
θυμῷ κατακείσθαι) | καὶ μοι Kal. || 2 Ἰαονίαν (-ην) ci. Rich.  
Ἰαονίας sumpsisse videtur Solo ex oraculo quodam Delphico de  
Salamine dato (Plut. Sol. 10, 6) || 3 κλινομένην agnovit Wilcken  
(H. 30 [1895], 620), recognovit Kern in Lys. Olymp. 7 ap. Dion.  
Hal. Lys. 30 (καίνομένην τὴν Ἑλλάδα περιορώων). cf. H. 53 (1918),  
220 καίνομένην Huds.-Will. | Aesch. Pers. 929s Ἀσία δὲ γῶν...  
ἐπὶ γόνυ κέκλιται Theogn. 856s πόλις ἥδε . . . ὥσπερ κεκλιμένη  
ναῦς || 4 φ . . . . . ian pap. (attamen [i]an negavit Wilcken) φιλο-  
χρησίην ci. Cr. φιλοκτησίην lusit Kal. φ[ιλαργυρ]ίην metro sufficit |  
τε υπερηφανίαν pap. | cf. Plut. Sol. 14, 3 ὁ Σόλων ὀκνῶν (φρησι) τὸ  
πρῶτον ἀγράσθαι τῆς πολιτείας καὶ δεδοικώς τῶν μὲν τὴν φιλοχρη-  
ματίαν, τῶν δὲ τὴν υπερηφανίαν et Diod. 7, 12, 5s (Tyrt. 3) ||  
5 noluit Homeri P 111 ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ || 6 ~ Tyrt. 8, 10

ἐν μετρίοισι τ[ίθεσθ]ε μέγαν νόον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς  
πεισόμεθ', οὐθ' ὑμῖν ἄρτια πά[ντ'] ἔσεται.

(15) πολλοὶ γὰρ πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται  
ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖς οὐ διαμενόμεθα  
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,  
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

5. (5.6.8.7) δῆμωι μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον γέρας, ὅσσον ἀπαρκεῖ,  
τιμῆς οὐτ' ἀφελὼν οὐτ' ἐπορεξάμενος· οἱ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγνητοί,  
καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικέες ἔχειν·  
ἔστην δ' ἀμφιβάλων κρατερόν σάκος ἀμφοτέροισι,

9—12 PLVT. Sol. 3, 2 ὅτι δ' ἐαυτὸν ἐν τῇ τῶν πενήτων μερίδι μάλ-  
λον ἢ τῇ τῶν πλουσίων ἔταπτε, δηλὸν ἔστιν ἐκ τούτων· [9—12] |  
THEOGN. 315—318 [9—12] | STOB. 3, 1 (π. ἀρετῆς) 8 p. 5H. [M]  
Θεόγγριδος· [9—12] || 10—12 PLVT. tranquill. an. 13 p. 472<sup>e</sup> et  
de prof. in virt. 6 p. 78<sup>e</sup> et BASIL. M. libr. gent. 4 p. 177 [10—12] ||  
10. 11 PLVT. cap. ex inim. util. 11 p. 92<sup>e</sup> καὶ τὸ τοῦ Σόλωνος ἔχειν  
αἰεὶ δεῖ πρόχειρον [10—11 πλοῦτον] || 5 PAP. ARIST. rep. Athen.  
12, 1 ταῦτα (i. ἡ τοῦ Σόλωνος ἀποδημία) δ' ὅτι τούτων (τὸν) τρόπον  
ἔσχεν (εἶχεν Wil.), οἱ τ' ἄλλοι πάντες καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει  
μέμνηται περὶ αὐτῶν ἐν τοῖσδε· [1—6]. πάλιν δ' ἀποφανόμενος περὶ  
τοῦ πλῆθους, ὥς αὐτῶι δεῖ χρῆσθαι· [7—10]. sequitur 23, 12ss ||  
1—6 PLVT. Sol. 18, 5 ἐπισημαίνεται δ' αὐτὸς αὐτῶι τὴν ἀξίωσιν  
οὕτως· [1—6]. cf. ARISTID. 24, 14 (II 59 K.)

7ss (etr. 11, 2) cf. I. M. Edmonds Proceedings in the Cambr. Phil.  
Soc. 1931 CXLVIII—CL, 6 || 7 μέτροισι ci. Kai.-Wil. ad Hom.  
hymn. Merc. 47 | τ[ίθεσθ]ε Platt Cr. τ[ίθεσθ]ε plerique | ④ 496  
δάμασον θυμὸν μέγαν || ■ πά[ντ'] Kai.-Wil. ad 3, 32, 39 Theogn.  
946 τ[ίθεσθ] Kenyon alii τ[ίθεσθ] Ken. olim. Ludw. || 9ss contulit  
Huds.-Will. Bacch. 1, 160ss 172ss | cf. Fr. Huebner De Pluto  
l. c. 246 || 9 cf. W. Haedicke l. c. 44 | γὰρ: τοι Theogn. om. Stob. |  
πλουτεῦσι Plut. v. 1. || 10 τούτοις Theogn. Stob. || 11 αἰεὶ Theogn.  
cod. C Basil. Stob. Plut. Sol. codic. deterior: ἔστιν (ἐστι) Plut.  
Sol. boni et mor. 78<sup>e</sup> 472<sup>e</sup> | O 683 ἔμπεδον . . . αἰεὶ ci. II 107 al. et  
1, 9s || 11s cf. Bacch. 13, 175ss Eur. El. 939ss || 12 cf. 1, 76 cum  
adn. || 51 γέρας Arist. κράτος Plut. | ζ 150 γέρας . . . ἔδωκεν (Elter) |  
ὅσον Plut. ⑥ | ἐπαρκεῖ Plut. ἐπαρκεῖν Br. || 2s οὐτ' ἀπορεξάμενος  
οσοῖδ pap. || 5 ἀντιβάλων ci. Be. | ~ P 742 (κρατερόν μένος ἀμφι-  
βαλόντες) + Γ 334s (ἀμφὶ δ' ἄσ' ὁμοῖσιν βάλετο . . . σάκος μέγα  
τε στιβαρόν τε) sim. II 135 T 372 K 149 al. cf. Γ 349 ἀσπίδ' ἐνὶ  
κρατερῇ et 3, 33, 25, 8s || 5s cf. supra ad 4, 1—8 (Arist. 5)

νικᾶν δ' οὐκ εἶας οὐδετέρους ἀδίκως.

δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἔποιτο,  
μήτε λῖαν ἀνεθείς μήτε βιαζόμενος·  
τίκτει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολλὸς ὄλβος ἔπηται  
ἀνθρώποισιν ὅσοις μὴ νόος ἄρτιος ᾔη.

ἐργασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.

6. (28) Νείλῳ ἐπὶ προχοῇσι Κανωβίδος ἐγγύθεν ἀκτῆς

(ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΚΥΠΡΟΝ)

7. (19) νῦν δὲ σὺ μὲν Σολλοῖσι πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω  
τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·

7. 8 PLVT. Poplic. 25, 6 (compar. Sol. et Popl. 2, 6) καὶ τοῦτο  
δ' εἰκοι συνιδεῖν πρότερος ὁ Σόλων ὅτι· [7. 8] || 9. 10 cf. THEOGN.  
153. 154 [9. 10] || 9 CLEM. ALEX. Strom. 6, 8, 7 p. 428 St.<sup>2</sup> Σό-  
λωνος δὲ ποιήσαντος· [9] ἀντικρὺς δ' Θέογνις γράφει· [153] | cf.  
DIOG. LAERT. 1, 59 [9] || 11 PLVT. Sol. 25, 6 (ὁ Σόλων) ταῖς ἀπορίας  
ὕπεκστῆραι βουλόμενος καὶ διαφηνεῖν τὸ δυσάρεστον καὶ τὸ φιλαίτιον  
τῶν πολιτῶν — ἐργασίαι γὰρ ἐν μ. κτλ. [11], ὡς αὐτὸς εἰρηκε —...  
ἐξέπλευσε δεκαετὴ παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἀποδημίαν αἰτησάμενος ||  
6 PLVT. Sol. 26, 1 πρῶτον μὲν οὖν εἰς Αἴγυπτον ἀφίκετο (ὁ Σόλων)  
καὶ διέτριψεν, ὡς αὐτὸς φησὶ· [1] | cf. PAP. ARIST. rep. Athen. 11, 1  
διατάξας τὴν πόλιν ἀποδημίαν ἐποιήσατο εἰς Αἴγυπτον (ὁ Σό-  
λων) || 7 PLVT. Sol. 26, 3 (Φιλόκυπρος) τῷ Σόλωνι τιμὴν ἀποδι-

πρὸς ἑκατέρους ὑπὲρ ἑκατέρων μάχεται καὶ διαμφορῆται || 7 δ' om.  
Plut. | paululum flexit M 87 ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο (N 801) ||  
8 λήν Plut. | Eur. fr. 626 N.<sup>2</sup> δῆμοι τε μήτε πᾶν ἀναρτήσης κρά-  
τος μήτ' αὖ κακώσεως πλοῦτον ἐντιμον τιθείς Plut. Pericl. 11 μά-  
λιστα τῷ δῆμῳ τὰς ἡνίας ἀνείλ | πιεζόμενος Plut. || 9 γὰρ: τοι  
Theogn. | πολλὸς: κακῶι Theogn. | aliter Pind. Ol. 13, 10 Ὑβριν,  
Κόρον ματέρα θρασυμυθον et orac. ap. Herod. 7, 77 διὰ Δίκην  
σβέσσει κρατερὸν Κόρον, Ὑβριος νιόν | Pind. Ol. 1, 56ss κατα-  
πέμψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρῳ δ' ἔλεν ἄταν ὑπέρροπλον |  
Hom. hymn. 30, 12 ὄλβος δὲ πολλὸς καὶ πλοῦτος ὀπιγδεῖ | ὅταν  
κακῶι ἀνδρὶ παρεῖη Diog. || 10 ἀνθρώποι καὶ δῖοι Theogn. ||  
11 cf. Theogn. 23ss | ἐργασίαι δ' ci. Heinem. l. c. 24, 3 || 6 P 263  
ἐπὶ πρ. ... ποταμοῖο | προχοαῖσι v. l. | Pind. Isthm. 2, 42 πλέων  
Νείλῳ πρὸς ἀκτῶν || 7 cf. J. Sykutris 'Solon und Soloi' Phil. 83  
(1928), 439ss Wil. H. 64 (1929), 459s 251 || 1 σολῆσι Vit. Arat.  
cod. V | B 343 π. χρ. ε. ἐόντες cf. δ 594 (ο 638. 545) et v 234 ἐνθάδε  
κοιρανέουσι (B 203 βασιλεύσομεν ἐνθ.): neutrum voluit Solo ||  
2 B 130 ναίονσι κατὰ πτ. | δύοις Vit. Arat. cod. V

αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νῇ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου  
ἀσκηθῇ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος·  
οἰκισμῶι δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κύδος ὀπάξει  
ἔσθλόν καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέραν.

8. (11) εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέραν κακότητα,  
μὴ θεοῖσιν τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·  
αὐτοὶ γὰρ τούτους ἠδξήσατε ζύματα δόντες  
καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην.  
ὕμεων δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἔχρεσι βαίνει,  
σύμψασιν δ' ὕμιν χαῖνος ἔνεστι νόος·

δοὺς Αἰπειῖαν τὴν πόλιν καλουμένην πρότερον ἀπ' ἐκείνου Σόλωνος  
προσηγόρευσεν (cf. FHG IV 482). καὶ αὐτὸς δὲ μέμνηται τοῦ συνοι-  
κισμοῦ· προσαγορεύσας γὰρ ἐν ταῖς ἐλεγείαις τὸν Φιλόκυπρον·  
νῦν δέ, φησί, σὺ μὲν κτλ. [1—6] || 1—4 VITA Arati p. 77 M. μέ-  
μνηται δὲ τούτων (τῶν ἐν Κύπρῳ Σόλων) Σόλων ἐν ταῖς ἐλε-  
γείαις ταῖς πρὸς Κυπράνορα τὸν βασιλέα, δὲ συμβουλευθεὶς  
ὑπὸ Σόλωνος κτεῖσαι τὴν πόλιν χάριν τοῦ ἀνδρὸς Σόλωνος ὀνόμασεν  
ἀμοιβὴν ταύτην νέμον τῆς συμβουλῆς αὐτῷ· λέγει δὲ ὁ Σόλων  
οὕτως· [1—4] | cf. HEROD. 5, 113 (Φιλόκυπρον τὸν βασιλέα) Σόλων  
ὁ Ἀθηναῖος ἀπικόμενος ἐς Κύπρον ἐν ἔπεισι αἶνεσε τυράννων  
μάλιστα || 4 HESYCH. ἀσκηθῇ· ἀβλαβῇ || 8 DIOG. LAERT. 1, 51s  
ὅτε δὲ τὸν Πεισιστράτην ἔμαθεν ἤδη τυραννεῖν, τάδε ἔγραψε πρὸς  
τοὺς Ἀθηναίους· [1—8] | DIODOR. 9, 20, 3 καὶ μετὰ ταῦτα τυραν-  
νοῦντος ἐφη· [1—8] | PLVT. Sol. 30, 3 Ἀρίστωνος δὲ γράφαντος, ὅπως

3 ss cf. Sapph. 25s γ 60s || 3 σὺν v. θ. Hom. passim || 3s λ 534s  
ἐπὶ νῆος ἔβαινον ἀσκηθῆς ε 26 ὡς κε μάλ' ἀσκ. ἦν πατρίδα γαῖαν  
ἔκπεται || 4 Hom. hymn. 6, 18 ἰοστέφανον Κυνθερείης || 5 ο 320 χ.  
κ. κ. ὀπάξει cf. Δ 95 Θ 141 Π 730 al. || 5s at Achilli alterum  
utrum tantum fatum dederat (I 413ss cf. η 333s) | a Solone  
alienos esse censet Sykutris, obloquitur Wil. l. c. || 8 cf. W. Jaeger  
SBerl. 1926, 72s, qui contulit 3, 1ss | hoc fragmentum et quae  
sequuntur inter se excipiunt hoc fere ordine 9. 10. 11. 8 || 1 δεινὰ  
Diog. | noluit κατὰ πολλὰ πέποιθε Γ 99 ψ 53 | Hes. theog. 276  
λυγρὰ παθοῦσα | ὑμετέραν Diod. | contra Homerus ο 455 ὑμετέραν  
κακότητι et N 108 ἡγεμόνος κακότητι Theogn. 855 δι' ἡγεμόνον  
κακότητα. cf. 41. 833ss || 2 μὴ θεοῖσιν τούτων Plut. μὴ τι θεοῖς  
τούτων Diog. μὴ θεοῖσι ταύτην Diod. | μῆν Plut. | cf. Γ 164 Ar.  
nub. 1080 || 3 ζύματα Plut. Diod. ὅσσα Diog. em. Steph. ||  
4 τοῦτο Diod. | ἴσχετε Diog. | cf. 24, 13s Alc. 42, 5ss || 5 ὕμεων  
Diog. ὕμῶν rell. | μὲν om. Clem. || 5 et 8 cf. Cratin. fr. 128 K. Ar.  
pac. 1190 et leonis aegroti et vulpis fabulam: Aesop. 147 Hausr.  
Babr. 103 || 6 κοῦφος Diog. Diod., sed cf. 23, 16



εἰς γὰρ γλώσσαν δοῦτε καὶ εἰς ἔπη αἰμύλον ἀνδρός,  
εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

9. (10) δέξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,  
δείξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.
10. (9) ἐκ νεφελῆς πέλεται χιόνος μένος ἡδὲ χαλάζης,  
βροντὴ δ' ἐκ λαμπρᾶς γίγνεται ἀστεροπῆς.

δοθῶσι πενήκοντα κορνηφόροι τῷ Πεισιστράτῳ φυλακῇ τοῦ σώματος, ἀντίειπεν ὁ Σόλων ἀναστὰς καὶ πολλὰ διεξῆλθεν ὁμοῖα τοῖς οἷς διὰ τῶν ποιημάτων γέγραπεν· [7. 5. 6: recepit CLEM. ALEX. strom. 1, 23, 1 p. 15 St.<sup>2</sup>] ... (5) τὸ δὲ ψήφισμα κερῶσας ὁ δῆμος οὐδὲ περὶ τοῦ πλήθους ἔτι τῶν κορνηφόρων διεμικρολογεῖτο πρὸς τὸν Πεισιστράτην, ἀλλ' ὅσους ἐβούλετο τρέφοντα καὶ συνάγοντα φανερώς περιεώρα μέχρι τὴν ἀκρόπολιν κατέσχε. (6) γενομένου δὲ τούτου καὶ τῆς πόλεως συνταραχθείσης, ὁ μὲν Μεγακλῆς ἔφηνε ... ὁ δὲ Σόλων ἡδὴ μὲν ἦν σφόδρα γέρον καὶ τοὺς βοηθοῦντας οὐκ εἶχεν, ὅμως δὲ προσῆλθεν εἰς ἀγορὰν καὶ διελέγχθη πρὸς τοὺς πολλὰς, τὰ μὲν κακίζων τὴν ἀβουλῶν αὐτῶν καὶ μαλακῶν, τὰ δὲ παροξύνων ἔτι καὶ παρακαλῶν μὴ προέσθαι τὴν ἐλευθερίαν. καὶ τὸ λοιπὸν ἡσυχίαν ἦγε καὶ τῶν φίλων φεύγειν παραινοῦντων οὐ προσεῖχεν. ἀλλὰ ποιήματα γράφων ἀνείδιξε τοῖς Ἀθηναίοις· [1-4] | de re ipsa uberrime locutus est Arist. rep. Athen. 14, 1ss, addas Diod. 9, 4 Aelian. var. hist. 8, 16 || 9 1. 2 DIOG. LAERT. 1, 49 αἵτας γὰρ (ὁ Σόλων) εἰς τὴν ἐκκλησίαν μετὰ δόρατος καὶ ἀσπίδος προσεῖπεν αὐτοῖς τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Πεισιστράτου, καὶ οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ βοηθεῖν ἔτοιμος εἶναι, λέγων ταῦτα· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν μὲν σοφώτερος, τῶν δὲ ἀνδρειότερός εἰμι· σοφώτερος μὲν τῶν τὴν ἀπάτην τοῦ Πεισιστράτου μὴ συνιέντων, ἀνδρειότερος δὲ τῶν ἐπισταμένων μὲν, διὰ δέος δὲ σιωπῶντων· καὶ ἡ βουλὴ Πεισιστράτῳ οὐκ ἐπιδόσθαι ἐλεγον αὐτόν· ὅθεν εἶπε ταυτί· [1. 2]. τὰ δὲ περὶ τῆς τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδος ἐλεγεῖα προλέγοντος αὐτοῦ ταῦτα ἦν· [10, 1-4] || 10 DIOGOR.<sup>1</sup> 9, 20, 2 λέγεται δὲ Σόλων καὶ προειπεῖν τοῖς Ἀθηναίοις τὴν ἐσομένην τυραννίδα δι' ἐλεγγείων· [1-6] | sim. DIODOR.<sup>2</sup> 19, 1, 4 [3. 4] || 1-4 DIOG. LAERT. 1, 50 (cf. fr. 9) [1-4] || 1. 2 PLUT. Sol. 3, 6 ἐν δὲ φασικαῖς ἀπλοῦς ἐστὶ λῆαν καὶ ἀρχαῖος, ὡς δὴλον ἐκ τούτων· [1. 2 fr. 11]

7 ἔπος αἰόλον Diod. Diog. Huds.-Will., sed cf. Plut. Sol. 29, 3 αἰμύλον τι καὶ προσφιλὲς εἶχεν (ὁ Πεισιστράτης) ἐν τῷ διαλέγεσθαι α 56 αἰμύλοισι λόγοισιν || 7s dixitne Solo ter ἐς? || 8 cf. W. Jaeger SBerl. 1926, 77, 1 || 9 2 I 77 ἐς μέσον ἰών || 10 cf. W. Jaeger l. c. 80s et fr. 11 I. A. K[leist] 'Great men a danger to the constitution' Class. Bull. 14 (1937/38), 10ss | vide an elegiae initium fuerit || 1 O 170 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πνίγηται νύξ ἡδὲ χάλαρα | φέρεται Diog. | X 151s χαλάζῃ ἢ χιόνι | ἢ θαλάττης Diod.<sup>1</sup> || 2 λαμπρῆς Diog.

ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλεις ὀλλυται, ἐς δὲ μονάρχου  
δῆμος ἀνδρείῃ δουλοσύνην ἔπτεσεν·  
λήν(ν) δ' ἐξ(ά)ραντ' <οὐ> ῥαϊδίον ἐστι κατασχεῖν  
ὑστερον, ἀλλ' ἤδη χρη(περὶ) πάντα νοεῖν.

11. (12) ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται· ἦν δὲ τις αὐτὴν  
μὴ κινή, πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.
12. (25) ἔσθ' ἥβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἀνθεσι παιδοφιλήσῃ  
μηρῶν ἱμερῶν καὶ γλυκεροῦ στόματος.
13. (23) ὄλβιος, ὦι παῖδες τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι  
καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἀλλοδαπός.

3 HESYCH. μονάρχου· τυράννον || 4 HESYCH. ἀνδρείῃ· ἀπει-  
ρίαι. ἀμαθία πολέμοιο || 11 PLUT. Sol. 3, 6 cf. fr. 10 || 12 PLUT. amat.  
5 p. 751bed 'εὐ γε νῆ Δία', ἔφη, 'τοῦ Σόλωνος ἐμνήσθης καὶ χρηστέον  
αὐτῷ γνώμονι τοῦ ἐρωτικοῦ ἀνδρός· [1. 2] ... ὅθεν, οἶμαι, καὶ ὁ  
Σόλων ἐκεῖνα μὲν ἔγραψε νέος ὢν ἔτι καὶ "σπέρματος πολλοῦ  
μεστός", ὡς ὁ Πλάτων φησί' [leg. 8, 839b] | subsequitur fr. 20 ||  
2 ATHEN. 13, 602<sup>o</sup> καὶ γὰρ ὁ νομοθέτης Σόλων ἔφη· [2] | APVL.  
apol. 9 p. 10H. num igitur etiam Solonem fuisse servum virum  
et philosophum? negabis, cuius ille lascivissimus versus est: [2] ||  
13 PLAT. Lys. 212<sup>o</sup> ἀλλὰ ψεύδεται ὁ ποιητής, ὅς ἔφη· [1. 2] |

3 δ' om. Diod.<sup>2</sup> | ἐς: ἐκ Diod.<sup>1</sup> | τυράννον Diod.<sup>2</sup> cf. Alc. 31.  
119/22, 27 || 3ss cf. Plut. Sol. 30, 6 Theogn. 43. 52 || 4 μ 41 ἀν-  
δρείῃ | ἀνδρείῃ Diod.<sup>2</sup> ἀνδρὶς ἐὼν Diog. | δουλοσύνης Diod.<sup>1</sup> ||  
5 cf. 5, 8 | λῆς δ' ἐξέραντα ῥαῖδ. Diod. C em. Schnw. B. χειρὸς  
ἐξ(ά)ραντ' T. W. Allen Rev. Phil. 60 (1934), 239, 9 | 'λάαν?' Wil.<sup>1</sup> |  
οὐ om. Diod. C || 5s cf. 24, 22. 23 testim. || n < > add. Dind.  
<τινα> Sint. <τάδε> Passow Huds.-Will. παρέοντα Schnw. ||  
11 contulerunt fr. 1, 18ss 10 B 144 Herod. 7, 16 Polyb. 11, 29  
Dion. Hal. arch. 17, 12 fr. iamb. adesp. 29 Cic. Cluent. 49 Liv.  
28, 27, 11. adde Lucil. 40ss cum Marxi commentario || 1 s 291  
ἐτάραξε δὲ πόντον || 2 cf. Mimn. 8, 2 || 12 cf. C. Sondhaus De  
Solonis legibus (Diss. Ien. 1909) 56s || 1 ~ Tyr. 7, 28. cf.  
N 484 ἥβης ἀνθος Mimn. 2, 3 ἀνθεσιν ἥβης (1, 4) Theogn. 1348  
παιδείης ἀνθος ... ἐρατόν || 2 ἱμερῶν om. Plut. C || κ 555 ψύχεος  
ἱμ. | Hom. hymn. 25, 5 γλυκερῇ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέειν ἀοδή ||  
13 1 ὄλβιοι ὁ Hermias | Hom. hymn. Cer. 481 ὄλβιος, ὅς ...  
hymn. 25, 4 ὁ δ' ὄλβιος ὄν ... (30, 7) | νέοι Lucian. num e 14, 5s? |  
μ. l. Hom. passim || 2 θηρευταὶ τε κύνες (cf. A 325) καὶ ξένοι ἀλλο-  
δαποί (q 485 ξένισιν ... ἀλλοδαποῖσιν) Theogn.: neque hoc neque  
illud voluit Solo



14. (24) Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτωι πολὺς ἀργυρός ἐστι  
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρον πεδία  
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ὦι μόνα ταῦτα πάρεστι,  
γαστροὶ τε καὶ πλευρῇ καὶ ποσὶν ἄβρ' ἀπαθεῖν,  
παιδὸς τ' ἡδὲ γυναικὸς, ἐπὶν καὶ ταῦτ' ἀφίκεται,  
ἥβη· σὸν δ' ὄρη γίγνεται ἀρμόδια.  
ταῦτ' ἄφερος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα  
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Αἶδεω,  
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖας.

HERMIAS in Phaedr. 231<sup>e</sup> p. 38 C. καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν ὡς καλοῦ  
τοῦ ἐρᾶν μνημονεύει λέγων (ὁ Σόλων)· [1. 2] | THEOGN. 1253ss |  
cf. LUCIAN. amor. 48 ὁλβίος γὰρ ὡς ἀληθῶς κατὰ τὴν τῶν σοφῶν  
ἀπόφασιν, ὡι παῖδες τε νέοι καὶ μόνοντες ἵπποι || 14 Stob. 4, 33  
(σύγκρισιν πενίας καὶ πλούτου), 7 p. 798s H. [SMA] Θεόγγιδος·  
[1-10] | THEOGN. 719-728 [1-10] || 1-6 PLUT. Sol. 2, 3 πλούτων  
δ' οὐκ ἐθαύμαζεν (ὁ Σόλων), ἀλλὰ καὶ φησιν ὁμοίως πλουτεῖν ὦι τε  
πολλὺς ἀργυρὸς ἐστὶ κτλ. [2-6]. sequitur 1, 7s

14 adnotavit Wil.<sup>1</sup> Arist. polit. 4, 11 p. 1296a 19 Σόλων τε γὰρ  
ἦν τούτων (i. τῶν μέσων πολιτῶν) — δηλοῖ δ' ἐκ τῆς ποιήσεως cf.  
ad 1, 7s Goethe Epigr. 34 || 1 cf. 1, 71ss Bacch. 1, 172ss | de  
toi dubitat Heinem. l. c. 24, 3 | ὅτωι Theogn. ὅσοις Stob. ||  
1s cf. Simonid. fr. chor. adesp. 8, 1ss Hom. hymn. Merc. 249  
πολλὸς χρυσὸς τε καὶ ἀργυρὸς cf. 45. 35 Σ 475 al. || 2 cf. 1, 20  
et Φ 602 πεδίοιο . . . πυροφόροιο || 3 ab ἵππους θ' ἡμίονους τε incip.  
Ψ 260. cf. Ω 471 al. | μόνα ταῦτα Plut. τάδε πάντα Stob. τὰ δέοντα  
Theogn. (cf. Hor. epist. 1, 12, 4 rerum . . . usus) | I 135 ταῦτα μὲν  
ἀντίκα πάντα παρέσσεται || 4 πλευραῖς Theogn. Stob. cum Homero,  
unde πλευρῆς B. | cf. Hor. epist. 1, 12, 4ss (ubi lateri) | Hesych.  
ἄβρ' ἀρυφ' ἀβρ' ἀρυφ' ἀβρ' ἀρυφ' | eodem cadit Theogn. 474 || 5 i 199 σὸν  
παιδί ἡδὲ γυναικί sim. al. | κατὰ ταῦτ' B. Huds.-Will. cf. N 329  
Sol. 19, 17 || 5s εἴταν δέ κε (καὶ) τῶν (τῶνδ' Stob.) ἀφίκεται  
ὄρη Theogn. Stob. || 6 ἥβη, Linforth Riedy σὸν δ' ἥβη Theogn.  
Stob. | ἀρμόδια B. ἀρμόδια Stob. SM Theogn. cod. Mutin. ἀρμό-  
νια Plut. Stob. A ἀρμόδιος Theogn. plerique || 7-10 Soloni abi-  
dicaverunt Jac. H. 53 (1918), 302, 2, Elter, sed hic quoque pas-  
sim voces Homericæ et dictiones (ἄφερος, περιώσια, ἔρχεται  
εἰς Αἶδεω, ἄποινα διδοὺς, θάνατον φύγοι, al.), neque tamen Ho-  
merum exscripsit poeta, sed flexit Homeri verba et proprio ac-  
commodavit ingenio, id quod Solonis est || 7 cf. Hesych. s. πε-  
ριώσιον || 8 cf. Bacch. 1, 183ss | αἶδεω Theogn. cod. Mutin. et  
Vat. 915 αἶδην Theogn. plerique, Stob. | eodem cadit Tyrt. 9,  
38, sed Solo flexit ψ 322 εἰς Αἶδεω δόμον ἦλθεν et x 512 εἰς  
Αἶδεω ἵεναί δόμον sim. ad rem v. Wil. Gl. 2, 116, 2 || 9 Hom. hymn.

νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

15. (14) οὐδὲ μάκαρ οὐδεὶς πέλεται βροτὸς, ἀλλὰ πόνηροι  
πάντες, ὅσους θνητοὺς ἥελιος καθορᾷ.  
16. (16) γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι  
μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μῶνον ἔχει.  
17. (17) πάντῃ δ' ἀθανάτων ἀφανὲς νόος ἀνθρώποισιν.  
18. (22) εἰπεῖν μοι Κριτίῃ πυρρότριχι πατρὸς ἀκούειν,  
οὐ γὰρ ἁμαρτινῶσι πείσεται ἡγεμόνι.

15 Stob. 4, 34 (π. τοῦ βίου ὅτι βραχύς κτλ.) 23 p. 833 H. [SMA]  
Σόλωνος· [1. 2] || 16 CLEM. ALEX. Strom. 5, 81, 1 p. 380 St.<sup>2</sup>  
σοφώτατα τοῖνυν γέγραπται τῷ Σόλωνι ταῦτα περὶ θεοῦ·  
[1. 2] | THEODORET. Graec. aff. cur. 1, 73 R. [1. 2] || 17 CLEM.  
ALEX. Strom. 5, 129, 6 p. 414 St.<sup>2</sup> εἰκότως ἄρα Σόλων δ' Ἀθη-  
ναῖος ἐν ταῖς ἐλεγείαις καὶ αὐτὸς κατακολονθήσας Ἡσιόδω  
[169 Rz.] [1] γράφει. cf. EVSEB. praep. ev. 13, 688<sup>e</sup> || 18 1 ARIST.  
rhet. 1, 15. p. 1375b 32 καὶ Κλεοφῶν κατὰ Κριτίον τοῖς Σόλω-  
νος ἐλεγείοις ἐχρήσατο λέγων, ὅτι πάλαι ἀσελγὴς ἦ οὐκία· οὐ  
γὰρ ἂν ποτε ἐποίησε Σόλων· [1] (ANONYM. ad l. p. 81 R. POLLUX  
2, 1) || 1. 2 PLAT. Tim. 20<sup>e</sup> ἦν μὲν σὸν (ὁ Σόλων) οἰκεῖος ἡμῖν  
καὶ σφόδρα φίλος Δρωπίδον τοῦ προπάππου, καθάπερ λέγει πολ-  
λαχοῦ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει. quem ad locum PROCLUS 1, 81s  
adscripsit Ἐξημεστίδου παῖδες ἐγένοντο Σόλων καὶ Δρωπίδης  
καὶ Δρωπίδον μὲν Κριτίας, οὐ μνημονεύει καὶ Σόλων ἐν τῇ ποι-  
ήσει λέγων· [1. 2]. idem SCHOL. Plat. ad l. s Proclo. cf. PLAT.  
Charm. 157<sup>e</sup>

Ven. 210 δίδον . . . ἄπ. cf. I 120 T 138 | II 98 θάνατον φύγοι sim.  
passim. || 9s cf. Alc. 80 || 10 1 196 χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας βιάει  
θ 226s οὐδ' ἐπὶ γ. κτε' | Theogn. 1132 ἀργαλέον γ. ἐπ. || 15 cf.  
Theogn. 167s || 1 μάκαρ Steph. | πόνηροι Grot. πονηροὶ (-ροι)  
SMA Trinc. || 2 flexit Homeri ὄρα φάος ἡελίου (Σ 61 al.) et  
αὐτοὺς ἥελιος καταδέσκειται (1 15s sim. Hes. theog. 759 s) || 16 1 s cf.  
1, 52 σοφίης μέτρον || 2 cf. Theogn. 1172 γ 433 Pigretis 2 | πάντα  
Theodoret. || 17 πάμπαν Euseb. | cf. Hes. op. 483s || 18 cf. VORSOKR.<sup>5</sup>  
II 373, 25 Die.-Kr. || 1 εἰπέμεναι . . . ξανθότριχι Procl. Schol. Plat.  
fort. recte | cf. E 501 γ 399 Hes. fr. 135, 5 (ξανθοκόμης, idem  
Pind. Nem. 9, 17) | alibi (Eur. Iph. Aul. 225 = conl. Polluc. 4,  
144) πυρρότριχis nota interpretationem huius vocis ap. Sapph.  
98 B, 6s | Κριτία Arist. Anon. || 2 ἁμαρτινῶν τ' Ἐπιμηθεῖ Hes.  
theog. 511 (ἐλαφρόνοιο dixit Phocyl. 11, 2) | sim. cadit Tyrt.  
1, 54

19. (27) Παῖς μὲν ἄνηβος ἐὼν ἔτι νήπιος ἔρκος ὁδόντων  
φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἔπτ' ἔτεσιν.  
τοὺς δ' ἐτέρους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἔπτ' ἐνιαυτούς,  
ἥβης ἐκφαίνει σήματα γιγνομένης.  
τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεζομένων ἔτι γυῖων  
λαχνοῦται, χροῖς ἄνθος ἀμειβομένης.  
τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μέγ' ἄριστος  
ἰσχύει, ἦν τ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς.  
πέμπτη δ' ὥριον ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι  
καὶ παίδων ζητεῖν εἰσπίσω γενεήν.

19 PHILo opif. mundi 104 (p. 25M.) τὰς ἡλικίας ταύτας ἀνέγραψε καὶ Σόλων ὁ τῶν Ἀθηναίων νομοθέτης ἐλεγεία ποιήσας τάδε· [1—18] | CLEM. ALEX. Strom. 6, 144, 3ss p. 505 St.<sup>2</sup> τὰς τε τῶν ἡλικιών μεταβολὰς κατὰ ἑβδομάδα γίνεσθαι Σόλωνος αἱ ἐλεγείαι δηλοῦσιν ὡς πῶς· [1—18] | ANECD. Par. ed. Cramer 1, 46 ἡρωελεγεία Σόλωνος πρὸς περὶ στασιῶν ἡλικιών· [1—18] || 1—10 ANATOL. π. δεκάδος ed. Heiberg Ann. internat. d'histoire Congrès de Paris 1900 5<sup>e</sup> sect. Hist. des sciences 5 (1901), 37 λέγει δὲ περὶ τούτων Σόλων [1—10] | cf. Arist. polit. 7, 14s Ambr. epist. 6, 39 Censorin. de die nat. 14, 4 Macr. in somn. Scip. 1, 6 || 6 HESYCH. λαχνοῦται· τριχοῦται. δασύνεται

19 cf. Theon. Smyrn. p. 104 Hill. Fr. Boll Die Lebensalter Lips. 1913, 114. 118 Schadewaldt Ant. 9 (1933), 282 ss 298 ss Solonis doctrinae qui in litteris Romanis mentionem fecerunt, legis in Thes. 1. l. VI 3, 2579, 79ss || 1 τ 530 παῖς... ἕως μὲν ἔην ἔτι ν. | Δ 350 al. ἔ. ὁδ. || 3 σ 134 ὅτε δὴ... θεοὶ... τελέσωσιν θ 570 τὰ δὲ κεν θεὸς... τελέσειεν cf. B 134 | τελέσει L Clem. Anecd. Anat. | cf. Arist. hist. an. 7, 1 p. 581a 12ss (Vorsokr.<sup>2</sup> II 214, 15 Die.-Kr.) || 4 δὲ φανείσης L Clem. δ' ἐφάνη Anat. δὲ φαίνει Anecd. | σπέρματα L Clem. τέματα ci. Schw. | σήματα φαίνει Hom. | γενομένης (γιν-) C praeter γενομένων L Clem. | τ 532 al. ἥβης μέτρον ἰκάνει || 5 Hes. theog. 492s γυῖα ἠῤῥετο ἀεζόμενον L Clem. | ἔτι Emp. B. ἐπὶ C fort. recte | γυῖων L Clem. || 6 Aesch. Prom. 23 χροῖας ἀμειβεις ἄνθος || 7 πᾶς L Clem. παῖς Anecd. παῖς Philo | τις om. Philo | ἐν ἑβδ. μ. Clem. ἐν (ἐν Philo) ἑβδομάδεσσιν (vel ἑβδομάσιν) Philo Anecd. Anat. | B 768 (II 271 al.) μέγ' ἄριστος (Αἴας) || 7s λ 469 (Αἴας) ἄριστος... εἶδος τε δέμας τε || 8 ἦν Sylb. ἦν L Clem. ἦ Anecd. ἦ Anat. ἦ (ἦ) vel οἶ Philon. C ἔης ci. Schw. | ἄνδρες μετέχουσιν Anat. | σήμα γ' Mayor || 9s cf. Hes. op. 695ss 616 Tgrt. 9, 30 W. Haedicke l. c. 39 || 9 ὥριον ci. B. ad Hes. op. 697 || 10 Hom. hymn. Ven. 104 ποιεῖ δ' εἰσπίσω θαλαρὸν γόνον | ἐξοπίσω Philo Anecd. Anat. fort. recte, cf. γένος ἐξοπίσω 1, 32 al.

- τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύνεται νόος ἀνδρός  
οὐ δ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει.  
ἐπτά δὲ νοῦν καὶ γλώσσαν ἐν ἑβδομάσιν μέγ' ἄριστος  
ὀκτώ τ' ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη.  
τῇ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύνатаι, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ  
πρὸς μεγάλην ἀρετὴν γλώσσά τε καὶ σοφίη.  
τὴν δεκάτῃ δ' εἴ τις τελέσας κατὰ μέτρον ἵκοιτο,  
οὐκ ἂν ἄωρος ἐὼν μοῖραν ἔχοι θανάτου.  
20. (26) ἔργα δὲ Κυπρογενεὺς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου  
καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.  
21. (29) πολλὰ ψεύδονται ἄοιδοι.

20 PLUT.<sup>1</sup> amat. 5 p. 751d, ubi tradit fr. 12, post φησί· ταῦτι δὲ προσβύτης γενόμενος· [1. 2] ὥσπερ ἐκ ζάλης καὶ χειμῶνος καὶ τῶν παιδικῶν ἐρώτων ἐν τινὶ γαλήνῃ τῇ περὶ γάμον καὶ φιλοσοφίαν θέμενος τὸν βίον | <sup>2</sup>Sol. 31, 7 (cf. ad 22, 7) | <sup>3</sup>sept. sap. conviv. 13 p. 155f | HERMIAS in Phaedr. 231e p. 38C. | cf. PHILODEM. vol. Hercul. 11 fol. 52 W. St. 2 (1880), 7s ap. B.<sup>4</sup> p. 520, ubi vetustissimum legis versuum Solonis testimonium (1 = Philod.) || 21 SCHOL. Ps.-Plat. περὶ δικαίου 374a p. 392 Herm. π. ψ. δ. '... ἐμνήσθη ταύτης (τῆς παροιμίας) καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀρθίδος α' [fr. 1, 1 FHG I 384] καὶ Σόλων ἐλεγείαις καὶ Πλάτων ἐν ταῦτα | cf.

11 περὶ: κατὰ ci. Cram. | καταρτύνεται Philo v. l. καρτύνεται L Clem. | cf. Plat. Men. 88b leg. 7, 808d || 12 εἰσεῖν L Clem. | ὁμοίως L Clem. | ἀπάλαμνα Anat. (E 597 ἀνὴρ ἀπάλαμνος) ἔργα μάταια Clem. | β 236 ἔρδειν ἔργα βίαια Hes. op. 20 ("Ερις) καὶ ἀπάλαμον περὶ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγειρεν || 13 μετ' ἀρίστοις Philon. C (praeter M) Anecd. | cf. v. 7 Mimn. 13, 9 || 14 εἰς ὀκτώ δ' Anat. | τ' Mangey δ' L Clem. Philo Anecd. | ἀμφοτέρων Anecd. Anat. (-τερόν), quod ci. Cram. Sint. -τερα Phil. | τέσσαρες καὶ δὴ Anat. || 15 δύνатаι μὲν ἔτι Hart. | μετριώτερα Clem. || 15s μαλακοῖς ἐπέεσσιν Hom. passim || 16 ἔστι πρὸς μ. et τὸ καὶ Anat. | σῶμά τε καὶ δύνάμεις Clem. || 17 cf. Diog. Laert. 1, 55 | τῇ δεκάτῃ C praeter M Philonis τῆς δεκάτης Hart. Huds.-Will. | δὲ δστις Anecd. Anat. | ὅτε δὴ τελέσει θεὸς ἔπτ' ἐνιαυτούς Clem. e v. 3 | Δ 225 ἥβης... ἵκετο μέτρον sim. saepius, nusquam praepositio || 18 cf. ἄωρος θάνατος mors immatura | ἐὼν: ἔη Anecd. εἰ Heib. | ἔχει L Clem. Philo v. l. ἔχων Anecd. | 22, 4 μοῖρα κίχιοι θ. || 20 fort. inserendum post 22, 6 | cf. Anacr. 96, 3s || 1 ἔργα τὰ Hermias | Hom. hymn. 10, 1 Κυπρογενὴ Κυθέρειαν Theogn. 1308 Κυπρο. ἔργων, at Hom. hymn. Ven. 1, 9 ἔ. Ἀφροδίτης | μοι νῦν Plut.<sup>1</sup> v. l. || 2 Μουσέων Plut.<sup>2</sup> v. l. Hermias μουσῶν Philod. || 21 cf. Pind. Nem. 7, 20 (Huds.-Will.)

(ΠΡΟΣ ΜΙΜΝΕΡΜΟΝ)

22. (20. 21. 18) ἀλλ' εἴ μοι κἄν νῦν ἔτι πείσεται, ἔξελε τοῦτον,  
μὴ δὲ μέγαιρ', ὅτι σεῦ λῶιον ἐπεφρασάμην,  
καὶ μεταποίησον, λιγναισιτάδῃ, ὧδε δ' αἶεδε·  
ὄγδωκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

μηδὲ μοι ἀκλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισι  
καλλείπομι θανὼν ἄλγεα καὶ στοναχάς.

γῆράσκω δ' αἶει πολλὰ διδασκόμενος.

ARIST. metaph. 1, 2 p. 983a 3 PLVT. de poet. 2 p. 16<sup>a</sup> PAROEMIogr. I p. 371, 49 II p. 128, 2 Gott. || 22 1-4 DIOG. LAERT. 1, 60 φασὶ δ' αὐτὸν καὶ Μιμνέρμον γράψαντος· [fr. 6] ... ἐπιτιμῶντα αὐτῷ εἰπεῖν· [1-4] || 5. 6 STOB. 4, 54 (π. πένθος), 3 p. 1113H. [SMA Mac.] Σόλωνος· [5. 6] | PLVT. Popl. 24, 5 (comp. Sol. et Popl. 1, 5) ἔτι τοίνυν οἷς πρὸς Μιμνέρμον ἀντιπῶν περὶ χρόνου ζωῆς ἐπιπεφάνηκε· [5. 6] | vertit CIC. Tusc. 1, 117 at vero ille sapiens: 'mors mea ne careat lacrimis, linquamus amicis maiorem, ut celebrent funera cum gemitu' cf. Caton. maior. 73 | 7 PS.-PLATO amat. 133<sup>c</sup> Σόλων γὰρ πον εἶπε· [7] | SCHOL.<sup>1</sup> ad 1. παροιμία ... ἐλκυσται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων· [7] | cf. PLATO Lach. 188<sup>b</sup> 189<sup>a</sup> rep. 8, 536<sup>b</sup> (SCHOL.<sup>2</sup> ad l.) | PLVT.<sup>1</sup> Sol. 31, 7 ἐπεὶ σχολῆς γε περιουσίαν αὐτῷ μνηύουσιν αἱ τοιαῦται φωναί· [7] καί· [fr. 20] (29, 6 φύσει φιλήκοος ὢν καὶ φιλομαθὴς δ

22 cf. Schadewaldt Ant. 9 (1933), 284 et ad Mimn. 6 || 1 καὶ ci. Thiersch | τοῦτο BF<sup>1</sup> | στίχον interpretatur Die. || 2 γ 55 μηδὲ μεγέρις | τοῖον ἐπεφρασάμην & λῶιον ἐφρασάμην Florens Christianus λῶιον ἐπεφρ. B. ὅτι σ' εἰ τοῖον ἐπεφρ. Allen l. c. 239, 10 || 3 ναιγαισταδῇ B αγιασταδὶ (αἰγ-) P<sup>1</sup>F, em. B. et Die. (H. 37 [1902], 481s λιγναισιτάδῃ cf. αἰσθης [Maas]) ad Suid. s. v. 'Μιμνέρμος Λιγναισιτάδου' ... ἐκαλεῖτο δὲ καὶ λιγναισιτάδης (λιγναισιτάδης sive λιγναισιτάδης &) διὰ τὸ ἐμμελὲς καὶ ἡδύ. cf. Wil. SBBerl. 1912, 103 R. Pfeiffer SBMünch. 1938, 2, 31 ad Soph. Inach. 16 πολὺ πολυιδρίδας; attamen v. Huds.-Will. p. 127 | θ 83. 367. 521 ταῦτα ... αἶεδε || 4 ex. cf. Tyrt. 5, 5 al. || 5s cf. λ 53s Callin. 1, 17ss et C. Sondhaus De Solonis legibus (Diss. Ien. 1909) 41s || μὴ μοι Mac. || 6 καλλίπομι Stob. SMA καταλπίομι Mac., corr. Gesn.<sup>1</sup> (cf. Cic. Tusc. 1, 117 Caton. m. 73) ποιήσαιμι Plut. | cf. α 242s λ 279 | B 39 ἄλγεα τε στοναχάς τε (ξ 39) | hue 20, 1s? || 7 αἶει γῆράσκω Schol.<sup>2</sup> | γῆράσκω Plut.<sup>2</sup> | δ' om. Plat. pars librorum Schol.<sup>2</sup> Plut.<sup>2</sup> | αἶε Plut.<sup>1, 2</sup> v. l. | πάντα Schol.<sup>3</sup> | cf. Aesch. Prom. 981

Solonis elegias sive sapiunt sive videntur sapere Theogn. 693s 731-742. 847ss 945ss fr. eleg. adesp. 10

TETRAMETRA

(ΠΡΟΣ ΦΩΚΟΝ)

23. (33. 32. 34. 35) Ὅνκ' ἔφν Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλῆεις  
ἀνῆρ.

ἔσθλ' ἀνὴρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο.  
περιβαλὼν δ' ἄγρην ἀγασθεὶς οὐκ ἐπέσπασεν μέγα  
δίκτυον, θυμοῦ θ' ἁμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλεῖς.  
ἤθελον γὰρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβὼν  
καὶ τυραννεύσας Ἀθηναίων μῶνον ἡμέραν μίαν,

Σόλων, ἔτι μᾶλλον ἐν γῆρᾳ σχολῇ καὶ παιδίῳ καὶ νῇ Δία πότους καὶ μουσικῇ παραπέμπων αὐτὸν ἐθεάτο [-άσατο v. l.] τὸν Θέσπιν αὐτὸν ὑποκρινόμενον, ὥσπερ ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς· || 2 Sol. 2, 2 σοφίας μὲν γὰρ ἦν ὁμολογουμένως ἐραστής, ὅς γε καὶ πρεσβύτερος ὢν ἔλεγε· [7] | Schol.<sup>3</sup> Soph. Antig. 711 alii multi || 23 1-12 PLVT. Sol. 14, 8 πρὸς μὲν τοὺς φίλους εἶπεν (δ Σόλων) ὡς λέγεται καλὸν μὲν εἶναι τὴν τυραννίδα χωρὶς, οὐκ ἔχειν δ' ἀπόβασιν, πρὸς δὲ Φῶκον ἐν τοῖς ποιήμασι γράφων· εἰ δὲ γῆς, φησὶν, ἐφεισάμην [9-12]. ὅθεν εὐδὴλον ὅτι καὶ πρὸ τῆς νομοθεσίας μεγάλῃν δόξαν εἶχεν. ἃ δὲ φηγόντος αὐτοῦ τὴν τυραννίδα πολλοὶ καταγελαῶντες ἔλεγον, γέγραπεν οὕτως· [1-7]. (15, 1) ταῦτα τοὺς πολλοὺς καὶ φαύλους περὶ αὐτοῦ πεπολῆκε λέγοντας. οὐ μὴν ἀπωσάμενός γε τὴν τυραννίδα τὸν πρᾶϊστατον ἐχρήσατο τρόπον τοῖς πράγμασιν, οὐδὲ μαλακῶς οὐδ' ὑπέλκων τοῖς δυναμένοις οὐδὲ πρὸς ἡδονὴν τῶν ἐλομένων ἔθετο τοὺς νόμους, ἀλλ' ἦν μὲν ἀρεστὸν (ἀριστον & em. Schae., ἀρεκτὸν Wil. Les.) ἦν, οὐκ ἐπὶ ἡγάγετο ἱατρῆαν οὐδὲ κανονισμὸν φοβηθεὶς, μὴ συγχέας παντάπασιν καὶ ταράξας τὴν πόλιν ἀσθενέστερος γέννηται τοῦ καταστήσασαι πάλιν καὶ διαρμόσασθαι (συναρμόσασθαι v. l. fort. recte, cf. 24, 16) πρὸς τὸ ἀριστον. sequitur 24, 16 || 4 HESYCH. ἀποσφαλεῖς· ἀποτυχῶν

23s cf. W. Haedicke l. c. 42 Antonio Maddalena RivFil. 78 (1942), 182ss (Dall' Elegia alle Muse ai Tetrametri a Foco) || 23 de Phoco cf. RE XX 501s | 1ss cf. ad 8ss Plut. Poplic. 25, 5 (comp. Sol. et Poplic. 2, 5) || 2 cf. H. Frän. NGG 1924, 93, 3 Theogn. 4. | α 390 Διὸς γε διδόντος || 3 cf. Hesy. ἀγασθεὶς· θανασιθεὶς | ἄγος θεὸς ci. Mekler | ἔσπασεν v. l. ἀνέσπασεν Xyl. || 3s cf. Callim. Herm. Perpher. ap. R. Pfeiffer Die neuen Dicht. zu Kallim. SBMünch. 1934, 23ss Diehl RhMus. 92, 1943, 177ss cf. Alc. 107B.<sup>4</sup> 18D. || 4 cf. Hesy. s. ἁμαρτεῖ et ad Tyrt. 1, 55 || 5 ἤθελε(v) & em. Xyl., negat Kal. | ἂν Rich., Platt



ἄσκιος ὕστερον δεδάρθαι καὶ ἐπιτετριῖσθαι γένος.<sup>7</sup>

εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην  
πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου  
οὐ καθηγάμην μίανας καὶ κατασχύνας κλέος,  
οὐδὲν αἰδεῖσθαι· πλεόν γάρ ὧδε νικήσειν δοκέω  
πάντας ἀνθρώπους.

οἱ δ' ἐφ' ἀρπαγαῖσιν ἦλθον, ἐλπίδ' εἶχον ἀφνεάν  
κἀδόκουν· ἕκαστος αὐτῶν ἄλβον εὐρήσειν πολὺν  
καὶ με κωτίλλοντα λείως τραχὺν ἐκφανεῖν νόον.  
χαῦνα μὲν τότ' ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολοῦμενοι  
λοξὸν ὀφθαλμοῖς<sup>8</sup> ὁρῶσι πάντες ὥστε δήιον,  
οὐ χρεῶν· ἃ μὲν γὰρ εἶπα, σὺν θεοῖσιν ἦρυσσα,  
ἄλλα δ' οὐ μάτην ἔερδον, οὐδέ μοι τυραννίδος

7 respicit Ar. nub. 440ss τουτὶ τό γ' ἐμὸν σὼμ' αὐτοῖσιν παρέχω  
τύπτειν... ἄσκιον δειρεῖν || 8ss PLVT. Popl. 25, 5 (comp. Sol.  
et Popl. 2, 5) σεμννομένου δὲ τοῦ Σόλωνος ὁρθῶς καὶ δικαίως,  
ὅτι καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶι διδόντων τυραννεῖν καὶ τῶν πολιτῶν  
οὐκ ἀκούσιως δεχομένων ἀπέπειν... cf. Arist. rep. Athen. 6, 3 ||  
13—21 PAP. ARIST. rep. Athen. 12 καὶ (del. Wil.) πάλιν δ' ἐτέρωθι  
ποῦ λέγει περὶ τῶν διανεμίσθαι τὴν γῆν βουλομένων· [13—21].  
sequitur 24 || 16. 17 PLVT. Sol. 16, 3 ὅτι δ' οὐν προσέκρουσε  
τοῖς πλείστοις ἕτερα προσδοκήσασιν, αὐτὸς εἰρηκε περὶ αὐτῶν, ὥς·  
[16. 17]. sequitur 25, 6s || 18. 19 ARISTID. 28, 137s (II 184s K.).  
ὁ δὲ δὴ Σόλων καὶ βιβλίων ἐξεπύτηδες πεποήκεν, ὥσπερ ἡμεῖς εἰς  
τὴν Ἀθηνᾶν, οὕτως ἐκεῖνος εἰς αὐτὸν καὶ τὴν αὐτοῦ πολιτείαν, ἐν  
ᾧ ἄλλα τε δὴ λέγει καὶ αὐτὰ· ἃ μὲν [18] — ἔρδον [19]· ὁρᾷς  
ὥς ἀδθάδως καὶ οὐ τῆς σῆς συμβουλῆς; καὶ αὐτὰ μὲν ἔστιν ἐν  
τετραμέτροις, ἐν δὲ τοῖς ἰάμβοις· [24]

7 αὐτὸς v. l., sed cf. Plat. Euthyd. 285<sup>cd</sup> | proprie κ 19 ἐκ-  
δείρας ἀσκόν | v. Wil. Gl. 1, 198, 1 quoque || 10 καὶ om. pars libr. ||  
13 Eur. Herc. 590s οἱ στάσιν ἔθνησαν καὶ διώλεσαν πόλιν ἐφ' ἀρπα-  
γαῖσι τῶν πέλας | ἐφ' ἀρπαγῇ συνῆλθον κἀλπίδ' εἶχον K. Ziegler  
PhW. 18, 1928, 507s conl. Sol. 3, 13 | I 602s ἐπὶ δόρουσ' ἔρχο  
| ἀφνεάν: ἀρπαγῶν ci. Elter || 15 κἀμὲ Wil. Les. | cf. Hesych. s.  
λείως | 3, 34 τραχέα λείανει || 16 cf. 8, 6 || 17 λοξ[...]. φθ. pap.  
cf. Hesych. s. λοξόν || 18 γὰρ εἶπα: ἀελλπα Aristid. C cf. 24, 17 ||  
19 ἀλ[...]. pap. ἄμα δ' Aristid. C correxerat Gaisf. | ἔρδον Ari-  
stid. C

ἀνδάνει βίαι τι [ῥέξ]ειν οὐδὲ πειράς χθονός  
πατρίδος κακοῖσιν ἐσθλοὺς ἰσομοιρίαν ἔχειν.

## IAMBOS

24. (36. 37) ἐγὼ δὲ τῶν μὲν οὐνεκα ξυνήγαγον  
δῆμον· τί τούτων πρὶν τυχεῖν ἐπανσάμην  
συμμαρτυροῖν ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνον  
μήτηρ μερίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων  
ἄριστα, Γῇ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτε  
δρους ἀνείλον πολλαχῇ πεπηγότας<sup>9</sup>

24 PAP. ARIST. rep. Athen. 12 [πάλιν] ([διασφαεῖ] Wil. Les.) δὲ  
καὶ περὶ τῆς ἀπ[οκ]οπῆς τῶν χ[ρ]εῶν καὶ τῶν δουλευόντων μὲν πρό-  
τερον, ἐλευθερωθέντων δὲ διὰ τὴν σεισάχθειαν· [1—27]. sequitur  
25 || 3—27 ARISTID. 28, 138ss (II 185s K.). ἐν δὲ τοῖς ἰάμ-  
βοις (Σόλων λέγει)· [3—22 δῆμον]· ... εἶτα τί φησιν ὁ Σόλων·  
εἰ γὰρ [22]—λύκος [27]. ὁρᾷς ὅτι καὶ Σόλων καλλωπίζεται κτλ. ||  
6. 7. 11—14 PLVT. Sol. 15, 5s οἱ δὲ πλείστοι πάντων ὁμοῦ φασὶ τῶν  
συμβολαίων ἀναλρεσιν γενέσθαι τὴν σεισάχθειαν, καὶ τούτοις συνάδει  
μᾶλλον τὰ ποιήματα. σεμνύνεται γὰρ ὁ Σόλων ἐν τούτοις, ὅτι τῆς  
θ' ὑποκειμένης (τε προτυποκ- v. l.) γῆς [6. 7] καὶ τῶν ἀγωνίμων  
πρὸς ἀργύριον γεγονότων πολιτῶν τοὺς μὲν ἀνήγαγεν (ἀπ- C) ἀπὸ  
ξένης γλώσσαν [11]—ἐχοντας [14] ἐλευθέρους φησὶ ποιήσασθαι.  
... ὥς γὰρ ὥρμησεν ἀνιέναι τὰ χρεῖα καὶ λόγους ἀρμόττοντας ἐξίτηι  
καὶ πρέπουσαν ἀρχήν, ἐκινώσατο τῶν φίλων, οἷς μάλιστα πιστεύουσιν  
καὶ χρώμενος ἐτόγγανε... ὅτι γῆν μὲν οὐ μέλλει κινεῖν, χρεῶν δὲ  
ποιεῖν ἀποκοπὰς ἔργων

20 ἦρδαν Rich. | cf. 1, 23 κατὰ πλονα γαῖαν  
Solonis tetrametris dederunt nonnulli edit. fr. iamb.  
adesp. 29—31

24 cf. S. I. Kloostermann 'Solon on de gelijkheit' Tijdschrift  
voor Geschiedenis 50, 174ss || 1 εἶνε Kai.-Wil. cf. Wack. KZ 28  
(1880), 109 Meister Herondas p. 868 | -ἀσυνήγαγον legerunt Platt,  
Wilcken, alii: ἄξον ἥραγον Wess.: ἀσυνήγατον legerunt Kai.-  
Wil., qui coniec. ἀσυνήγατον (cf. Aesch. Suppl. 181 Wil. σάργ-  
γες... ἀσυνήγατοι) propter 17 διῆλθον, 20 κέντρον... λαβὼν cf.  
tamen Thuc. 2, 60 ἐκκλησίαν τούτου ἕνεκα ξυνήγαγον 1, 120 ἡμᾶς  
ἐς τοῦτο νῦν ξυνήγαγον || 2 τι pap. Hi.-Cr. τί Jebb Bl. || 3ss cf.  
Γ 278ss || 3 συμμαρτυροῖν pap. Berol. | Δέως θρόνοι ci. B. Wil.<sup>1</sup> |  
Χρόνον Ziegler p. 509 || 4s cf. Dieterich Mutter Erde<sup>3</sup> 1925, 37  
Hirzel Themis, Dike u. Verw. 253ss Kern Rel. 2, 52 || 5 ἦς Ari-  
stid. C || 6 cf. Hesych. δρως... ἡ στήλη ἢ καταπεπηγνῖα ἐπὶ χω-  
ρῶι ἢ οἰκίαι | ἀνείλε Plut. | πολλαχῇ Plut. S | Parrhas. epigr. 2, 3s  
ἀνυπερβλήτος δὲ πέτηγεν οὐρος || 6s πεπηγότας, πρόσθεν τε ci. Elter

πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα.  
πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' ἐς θεόκτιτον  
ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,  
ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπὸ  
χρειοῦς φηγόντας γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν  
ιέντας, ὡς ἂν πολλαχῇ πλανωμένους,  
τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλὴν ἀεικέα  
ἔχοντας ἦθη δεσποτῶν τρομευμένους  
ἐλευθέρους ἔθηκα. ταῦτα μὲν κράτει  
ὁμοῦ βίην τε καὶ δίκην συναρμόσας  
ἔρεξα καὶ διήλθον ὡς ὑπεσχόμην.

16 PLVT. Sol. 15, 1ss (praecedat fr. 23 testim.) ἃ δὲ καὶ λέγων ἤλυψε πειθομένοις καὶ προσάγων ἀνάγκην ὑπομένονσι χρήσασθαι, ταῦτ' ἐπραττεν, ὡς φησιν αὐτός· [16]. ὅθεν ὕστερον ἐρωτηθεὶς, εἰ τοὺς ἀρίστους Ἀθηναίους νόμους ἐγραψεν· ὦν ἂν, ἔφη, προσεδέξατο τοὺς ἀρίστους. ἃ δ' οὖν οἱ νεώτεροι τοὺς Ἀθηναίους λέγουσι τὰς τῶν πραγμάτων δυσχερείας ὀνόμασι χρηστοῖς καὶ φιλανθρωποῖς ἐπικαλύπτοντας ἀστελῶς ὑποκορίζεσθαι, . . . πρώτον Σόλωνος ἦν, ὡς ἔοικε, σόφισμα τὴν τῶν χρῶν ἀποκοπὴν σεισάχθειαν ὀνομάσαντος. τοῦτο γὰρ ἐποιήσατο πρώτον πολίτευμα γράψας τὰ μὲν ὑπάρχοντα τῶν χρῶν ἀνείσθαι, πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν ἐπὶ τοῖς σώμασι μῆδεια δαμείζειν

7 δὲ § γε Mayor τε Elt. | πρόσθεν δεδουλευκυῖα Ziegler p. 509 | δουλεύουσα Aristid. v. I. δουλεύουσαν . . . ἐλευθέραν Plut. S | cf. Aristotelis verba τῶν δουλευόντων μὲν πρότερον, ἐλευθερωθέντων δὲ κτλ. || 8 εἰς § | θεόκτιστον pap. Lond. Aristid. ASU | ἐκκτιτος et θεόδημος Hom. (B 592 O 519) || 8ss cf. 3, 24s || 9 ἐνδίκως Aristid. v. I. || 10s O 57 χρειοὶ ἀναγκαίη || 11 χρησμὸν λέγοντας Arist. § δηγσμὸν φηγόντας ci. Sitz. || 11s μ 192 ἰεῖσαι ὅσα, sed γλῶσσαν . . . ἰέναι Herodotus et auctores Attici || 11 οὐκ Plut. || 13 δουλείης Aristid. δουλείην vel δουλοσύνην Plut. § | cf. 5, 4 || 14 ἦδη Aristid. § | π 446 θάνατον τρομέσθαι || 15ss cf. Heinemann Nomos und Physis 72, 41 || 15s κρατεῖ νομον pap. Lond. κρατημον pap. Berol. κρατει (vel -η) ομον Aristid. || 16 ὁμοῦ Plut. νόμον def. Kleinknecht conl. Heracl. fr. 114 Die.-Kr.<sup>5</sup> νόμος κρατεῖ, ὁκόσον ἐθέλει Eur. Hec. 799 κρατῶν νόμος, ita ut hic Solo loqueretur de matrimonii quadam modo lege, qua βίη καὶ δίκη inter se coniunctae sunt (Parthen. 17 ἐξεργμένη γυνὴ ὑπὸ νόμων). quae si solvuntur urbs viduata est (25): sagacissime, sed obstat v. 16, quem Plut. ut versum 'sui iuris' attulit: ὁμοῦ κτλ. | βίαν Aristot. Aristid. | Aesch. Suppl. 430 W. βίαι δίκας || 16ss cf. II 387s 17 cf. 23, 18 | ὑπισχόμην pap. Lond.

θεσμούςς δ' ὁμοίως τῶι κακῶι τε ἀγαθῶι  
εὐθεῖαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην  
ἐγραφα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβών,  
κακοφραδὴς τε καὶ φιλοκτῆμων ἀνὴρ,  
οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον· εἰ γὰρ ἤθελον,  
ἃ τοῖς ἐναντίοισιν ἥρδανεν τότε,  
αὐθις δ' ἃ τοῖσιν οὔτεροι φρασαίαιτο,  
πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἦδ' ἐχηρώθη πόλις.  
τῶν οὐνεκ' ἄλκην πάντοθεν ποιεύμενος  
ὡς ἐν κυσὶν πολλῇσιν ἐστράφην λύκος.

25. δῆμωι μὲν εἰ χρὴ διαφάδην ὀνειδίσαι,  
ἃ νῦν ἔχουσιν, οὐποτ' ὀφθαλμοῖσιν ἂν  
εὐδοντες εἶδον·  
ἴσοι δὲ μείζους καὶ βίαν ἀμείνονες,  
αἰνοῖεν ἂν με καὶ φίλον ποιοίαιτο·

(36, 20s) οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον οὐδ' ἐπαύσατο,

21 HESYCH. φιλοκτῆμων· φιλοχρήματος || 25 PAP. ARIST. rep. Athen. 12 καὶ πάλιν ὀνειδίζων πρὸς τὰς ὕστερον αὐτῶν μεμψιμοιρίας ἀμφοτέρων [1—5]. εἰ γὰρ τις ἄλλος, φησί, ταύτης τῆς τιμῆς ἔτιχεν [6—9] || 6. 7. PLVT. Sol. 16, 4 (praecedunt fr. 23,

18 θεσμον pap. Berol. cf. Wil. Gl. 2, 86 | δ' pap. Berol. (?) Aristid. θ' pap. Lond. sscr. || 19 Ψ 580 ἰθεία γὰρ ἔσται (δίκη) Hom. hymn. Cer. 152 ἰθείησι δίκησι (Hes. theog. 86 al.) Σ 508 δίκην ἰθύντατα εἶποι || 21 κακ. Ψ 483 cf. δολοφραδὴς (Hom. hymn. Merc. 282 Pind. Nem. 8, 33) | φιλοκτέανος et πολυκτῆμων A 122 E 613 || 22 ~ 25, 6 || 23 αὐτοῖς pap. Lond. || 24 αὐτὶς ci. Elter | δεαντοῖσιν pap. Lond. | ἀτέροις δρᾶσαι διὰ Aristid. § οὔτεροι (i. οἱ ἐτέροι) ci. Die., sed iam Homero οἱ ἔτεροι fere idem quod adversarii (H 292 al. δῶν δ' ἐτέροις γε νύκην) || 25 ἐχειρώθη Aristid. § et pap. Berol. (εχει) | iam E 642 Ἴλιον ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγνιάς || 26 εἰνεκ' Kai.-Wil. cf. 24, 1 | ἀρχὴν Aristid. § | ποιούμενος pap. κινεούμενος Aristid. §; an κινώμενος ad 1, 61? || 27 πολλαῖσιν legit Ken. | M 41s ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι . . . λέων στρέφεται | ἐστράφη pap. Lond. || 25 cf. W. Jaeger H. 64 (1929), 22ss (Ἀπαρχαί) || 1 διαφράδην pap. em. Kon-tos ad Polluc. 2, 129 cf. Alem. 1, 56 διαφάδαν || 3 <ἐν πόλινσ' ὀνειδῶν> suppl. Cr. ad Babr. 30, 8. cf. δ 809 || 4 O 139 βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων. cf. A 404 || 6 οὐτ' ἂν . . . οὐτ' Plut. | ~ 24, 22, unde 6—9 (+ πηκτός) ante 24, 22 εἰ γὰρ ἤθελον conlocavit

πρὶν ἀνταράξας πῖα· ἐξεΐλεν γάλα.  
ἐγὼ δὲ τούτων ὥσπερ ἐν μεταχμῶι  
δρος κατέστην.

26. (38.39.40) πίνουσι καὶ τρώγουσιν οἱ μὲν ἴτρια,  
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμειγμένους  
γούρους φακοῖσι· κείθι δ' οὔτε πεμμάτων  
ἄπεστιν οὐδέν, ἄσσο(α τ') ἀνθρώποισι γῆ  
φέρει μέλαινα, πάντα δ' ἀφθόνως πάρα.

σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἴθριν, οἱ δὲ σίλφιον,  
οἱ δ' ὄξος.

κόκκωνας ἄλλος, <οὔ>τερος δὲ σήσαμα.

16.17) καίτοι φησὶν, ὥς, εἴ τις ἄλλος ἔσχε τὴν αὐτὴν δύναμιν,  
[6.7] | cf. ARISTID. II 360 D. or. 46, 278 (Elter) || 7 HESYCH.  
πῖα·... καὶ λιπαρόν || 26 1-5 ATHEN. 14, 645<sup>i</sup> γούρος ὅτι· πλα-  
κούτος εἶδος δὲ Σόλων ἐν τοῖς ἰάμβοις φησὶν· [1-5] || 6.7 POLLUX  
10, 103 καὶ ἴθριν δὲ αὐτὴν (τὴν θύεαν) κεκλήκασιν Σόλων τε ἐν  
τοῖς ἰάμβοις λέγων· [6.7] || 6 HESYCH. ἴθρις· θύεα || 8 PHRY-  
NICH. p. 396 L. ἔτι καὶ νῦν κόκκωνα οἱ πολλοὶ λέγουσιν ὁρθῶς·  
καὶ γὰρ Σόλων ἐν τοῖς ποιήμασιν οὕτω χρῆται· [8] | HESYCH.  
κόκκωνες· οἱ κόκκοι τῆς ῥοιᾶς. καὶ ὅθεν ἰξός

post alios Sploesteter (Elter) | aliter Hom. 16 δ' ἐνφροσύνῃ  
μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα || 7 ἀνταράξας? Cr. | πρὶν ἢ ταρ.  
Wil. | πῖα Plut. (cf. Hippocr. de morb. 4, 20) πῖα (i. colostrum,  
eouagulum) pap. Lond. | ἄν τ. ... ἐξέλεμ Plut. | A 550 βοῶν ἐκ  
πῖα ἐλέσθαι (P 659) cf. Hom. hymn. Ven. 30 || 8s cf. 5, 5s Eg.  
Römisch Frankf. Stud. 7 (1935), 77ss | M 421 ὥς τ' ἄμφ' ὀδροῖσι  
δὲ ἀνέρεθ' ἀνδρῶν Eur. Heraclid. 802s Ὑλλος ... ἔστη μέσοι-  
σιν ἐν μεταχμῶις δορός (unde doros hic quoque Jaeger) cf. Phoen.  
1361ss || 9 cf. ad 24, 6 | <πικρός> add. Wuensch. v. ad v. 6 ||  
26 cf. Wil. Gl. 2, 116, 2 || 1 Ω 476 al. ἔσθον καὶ πίνων vel ε 94  
al. πίνε καὶ ἔσθε vel κ 386 πῖνεν φαγόμεν τε vel ο 378 φαγόμεν  
πῖνεν τε: omnia respuit Solo || 4 οὐδ' ἐνάσσειν E em. Ahr. οὐδέν,  
οὐθ' ὅσ' B. || 4s τ 111s φέρησι δὲ γαῖα μ. πυρὸς καὶ κριθᾶς ||  
5 Hom. hymn. Ap. 536 τὰ δ' ἀφθονα πάντα παρέσται (hymn.  
30, 8) || 6 πενσίδ' (vel σπενσίδα) E em. Casaub. | cf. Hesych. s.  
σίλφιον || 7 cf. Hesych. s. ὄξος || 8 δὲ ἄλλος E | ἕτερος δὲ E em.  
Kal. ἕτερος δὲ Lob. ἕτερος εἶχε B. ἕτερος αὐτε Hi. | ex eodem  
carmine Phot. lex. 491, 21 ῥοῦν· τὸ ἥδυσμα. Σόλων

27. (30) ἀρχῶν ἄκουε κἂν δίκῃ, κἂν μὴ δίκῃ.

- [28.] (31) Πρῶτα μὲν εὐχόμεσθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλῆϊ,  
θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κύδος δπάσσαι.

27 Ps.-DIOGENIAN. 2, 99 [1]· ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος ἐλεγείων  
παραινετική. cf. Wil. TG. 58 || 28 PLUT. Sol. 3, 5 ἐνιοὶ δὲ φασιν,  
ὅτι καὶ τοὺς νόμους ἐπεχείρησεν ἐντείναις εἰς ἕπος ἐξενεγκεῖν, καὶ  
διαμνημονεύουσι τὴν ἀρχὴν οὕτως ἔχουσαν· [1. 2]

27 cf. Heinem. l. c. 39 Crusius GGA 1890, 17, 701 V. Ehrenberg  
l. c. 83ss | καὶ δικαίως καδίκως v. l. κἂν δοκῇ κἂν μὴ δοκῇ  
ci. Nauck TGF<sup>2</sup> p. 923 ad fr. trag. adesp. 436 δοῦλε, δεσποτῶν  
ἄκουε καὶ δίκαια κἀδικα. cf. Sol. 24, 9s || 28 hi versus Stoicos  
Cynicosque sapiunt, sed cf. Kern Rel. 2, 51s RE VIIA 1652,  
21s || 1 εὐχόμεσθα (-σθα) v. l. | iam H 194 εὐχεσθε Διὶ Κρονίδῃ  
ἀνακτι || 1s Θ 141 Κρονίδης Ζεὺς κύδος δπάζει. cf. Sol. 7, 5  
scolion Soloni a Lobone datum nos inter scolia dabimus.  
Solonis iambis dederunt nonnulli editores fr. iamb. adesp.  
12—14



# MIMNERMOS O KOLOΦΩNIOS

## ΕΛΕΓΕΙΩΝ ΑΒ

NANNΩ

1. (1) Τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσῆς Ἀφροδίτης·  
τεθναίνην, δτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,

CALLIM. Aet. prolog. 11s (Pap. Oxyrh. XVII 2079 = Milne Cl. Rev. 43 [1929], 214) [τοῖν δὲ] δυοῖν Μίμνερος δτι γλυκός, αἱ κατὰ λεπτόν | ῥήσιες, ἡ μεγάλη δ' οὐκ ἐδίδαξε γυνή cum SCHOL. ἐδίδαξαν αἱ κατὰ λεπτόν, οὐκ ἐδίδα(ξεν) ἡ μεγάλη(η). λέγει δτι γλυκ(ός) δ Μίμ(νερος) ὥδε· οὕτω(ς) ἡδύ(ς) ἐν το(ίς) μικροῖς) cf. Pfeiffer H. 63 (1928), 314 Pohl. NGG 1929, 154 Rostagni Riv Fil Cl. 58 (1930), 115 Körte Arch. Pap.-F. 10 (1931), 35 Lavagnini Nuova Antologia (Tur. 1932) 33ss

1 Stob. 4, 20 (π. Ἀφροδίτης), 16 p. 439H. [MA 1—10 S 1. 2] Μίμνερμον· || 1. 2 PLVT. virt. mor. 6 p. 445<sup>t</sup> ἀκολάστων μὲν γὰρ αἶδε φωναί· [1. 2]

de poetae nomine cf. Hippon. 45 Sittig De Graecorum nominibus theophoris (Diss. Hal. 1911) 113s Pasquali Stud. It. Fil. Cl. 3 (1923), 293ss Lavagnini l. c. 34s Maas RE XV 1725. de poetae aetate (a. fere 670 nati) cf. Samu v. Szádeczky-Kardoss in Egyetemes Philologiai Közlöny 66 (1942), 80s 'Wann lebte Mimnermos?'. elegias selectas edidit Br. Lavagnini l. c. 24ss, Aglaia (Tur. 1937) 21ss. de carminum titulo cf. Porph. Hor. epist. 2, 2, 101. de Ναννώ (fr. 4s 8. 10) v. Wil. TG. 58 88. 301s Jac. H. 53 (1918), 306 F. della Corte Atti Accad. Ligure III 1 (1943) 'La Nannò di M.' in universum v. Jac. H. 53 (1918), 1ss 268ss H. 68 (1933), 31 (ad fr. 13B.4) Schmid-Stählin I 1 (1929), 361s Geffck. GrLG I 75 Anm. p. 82 J. Valaori 'Deux élégiaques grecs' Riv. Class. 1 (1929), 13ss Wil. Gl. 2, 10. 112 cum adn. Maas RE XV 1725ss Eg. Römisch Frankf. St. 7 (1935), 56ss C. M. Bowra l. c. 6. 17ss

1 cf. Schadewaldt Ant. (1933), 295s || 1 δαι utroque loco SM | χάρις et ἀνεν Plut. | eodem cadunt δ 14 Hes. theog. 975 | χρυσῆς Mein. ad I' 64 || 1s cf. Simon. 57 Catull. 5 Hor. carm. 1, 30, 7s epist. 1, 6, 65s cum schol. || 2 Theogn. 343s τεθναίνην δ' εἰ μὴ . . . εὐροίμην | Σ 463 μὴ τοι ταῦτα . . . μελόντων | μέλει Plut.

κρυπταδίῃ φιλότις καὶ μέλιχα δῶρα καὶ εὐνή·  
οἷ' ἥβης ἄνθεα γίγνεται ἀρπαλέα  
ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ δ' ὀδυνηρόν ἐπέλθῃ  
γῆρας, ὃ τ' αἰσχρόν ὁμῶς καὶ κακὸν ἄνδρα τιθεῖ,  
αἰεὶ μιν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,  
οὐ δ' αὐγὰς προσορῶν τέρεται ἡελίου,  
ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·  
οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἐθῆκε θεός.

2. (2) Ἥμεῖς δ' οἶά τε φύλλα φῦει πολυάνθεμος ὥρη  
ἕαρος, δτ' αἰψ' αὐγῇ(σ') αὖξεται ἡελίου,  
τοῖσ' ἵκελοι πήχυνον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης  
τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν  
οὐτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασιν μέλαιναί,  
ἧ μὲν ἔχουσα τέλος γῆραος ἀργαλέον,

■ HESYCH. ὀδυνηρόν. λυπηρόν. ἐπιπικρόν || 2 Stob. 4, 34 (π. τοῦ βίου δτι βραχύς κτέ.), 12 p. 827s H. [SMA] Μίμνερμον· [I—16]

3 κρυπτ. φιλ. Z 161 | cf. Hesych. s. κρυπταδίῃ et μέλιχα | μελίχα MA<sup>1</sup> corr. Gesn.<sup>2</sup> | μ. δ. Hom. hymn. 10, 2 (Cythereae) | δ. Διώνης ci. Hecker (contra Hom. φιλότις καὶ εὐνή) ἔργα καὶ εὐ. ci. Stadtm. (BphW. 1890, 1589) || 4 οἷ' B. οἷ' M ei A οἷ' Ahr. | ἥβ. ἄνθος N 484 cf. Tyrt. 7, 28 cum adn. || 4s cf. M 426 Eur. fr. 757N.<sup>2</sup> || 5 idem exordium τ 408 Theogn. 1067 | ἐπεὶ τ' MA em. Gesn., sed cf. 12, 1 cum adn. | ἐπέλθῃ M || 5s v 59s eis δ κε γ. ἔλθῃ || 6 καλὸν MA em. Herm. τάλαν' ci. Sitz. καλὸν ἄνδρ' ἀπτεῖ Ludw. (Ind. lect. Regiom. 1897, 1), sed cf. 5, 4 || 6s cf. fr. eleg. adesp. ap. Plut. consol. Apoll. 26 p. 115<sup>a</sup> (= fr. 5 D.) Philit. 7D. || 7 δει M | μὲν C em. B. ad O 61 (δδύναι) μιν τείρουσι κατὰ φρένας | τείρουσι M || || ~ O 480s || 9s cf. 3, 5, 4 et Tyrt. 7, 29 | ἔρωτα παιδικὸν intellegit Lav. l. c. 36 conl. Nic. Damasc. 62 FGHist II 260 || 10 ἂ 101 (νόστον) ἀργαλέον θήσει θεός | ἀργαλέον adi. a Mimnermo passim adhibiti fere taedet | θεός est Ζεὺς (Wil. Gl. 1, 350) || 2 cf. Simon. Cei. 85B.<sup>4</sup> (est Amorgini 29) Clem. Alex. strom. 6, 2, 5 p. 738 St.<sup>2</sup> || 1s ~ Z 146—148 B 468 (i 51) || 1 οἶά τε φύλλα η 106 | πολυάνθεος A (sic) servat B. ad Hom. hymn. 19, 17, sed Pind. Ol. 13, 17 ὦραι πολυάνθεμοι | ὥρη B. || 2 αἰψ Br. | αὐγῇ C em. Schnw. αὐγῇ dixisset Hom. (ζ 98 al.) || 3 idem exordium Tyrt. 1, 30 | πήχυνον SM || 4 ἂ 302 τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες || 4s cf. Theogn. 141s || 5ss I 411 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτω τέλοσδε M 326s κῆρες ἐφραστῶν θανάτω μοῖραι cf. Tyrt. 8, 5s Semon. 1, 20s fr. eleg. adesp. 5 Theogn. 13. 767s || 6 ad γ. ἀργ. cf. 1, 10

ἡ δ' ἑτέρη θανάτοιο· μίννῃθ' ἀδὲ γίγνεται ἥβης  
καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἡέλιος.  
αὐτὰρ ἐπὶ δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὥρης,  
αὐτίκα δὴ τεθνάναι βέλτιον ἢ βίωτος·  
πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε οἶκος  
τρυχοῦται, πενήτης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·  
ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδευέται, ὧν τε μάλιστα  
ἱμεῖρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Αἶδην·  
ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τίς ἐστιν  
ἀνθρώπων, ὅτι Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοί.

3. (3) τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπὶν παραμείψεται ὥρη,  
οὐδὲ πατήρ παισὶν τίμιος οὔτε φίλος.  
4. (4) Τιθωνῶι μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἀφθιτοῦ <δ> Ζεὺς  
γῆρας, δὲ καὶ θανάτου ῥήμιον ἀργαλέον.  
5. (5) ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ  
ἥβη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον

3 Stob. 4, 50 (π. γῆρας), 50<sup>a</sup> (φόνος γῆρας), 32 p. 1036 H. [SMA] Μιμνέρμου [SM μενάνδρου A]· [1. 2] || 4 Stob. 4, 50 (π. γῆρας), 50<sup>a</sup> (φόνος γῆρας), 68 p. 1045 H. [SMA] Μιμνέρμου Ναννοῦς [γάννου SM νάννου A]· [1. 2] || 5 Stob. 4, 50 (π. γῆρας), 50<sup>a</sup>

7s Pind. Ol. 6, 58 καρπὸν ἥβας (Pyth. 9, 109s) || 8 ① 1 Ἡδὲ... ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν H 451 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς (458) || 9 παραμείψαι MA παραμείψαι Cobet Mn. 9, 141 | Hes. op. 409 ἡ δ' ὥρη παραμείβηται. cf. 3, 1 || 10 Σ 98 αὐτίκα τεθνήσκῃ | δὴ τεθνάναι & τεθνήσκει falso Steph., Schneider cum M (δὴ τ.) τεθνήσκειν Bach propter 1, 2 || 11 ἄλλοτε τ' SM || 11s α 248 al. τρύχουσι δὲ οἶκον || 12 περὶ M περὶ ἥς A | Sol. 1, 41 πενήτης... ἔργα. cf. 16 || 13s cf. W. Haedicke l. c. 39, 62 || 14 ἱμεῖρων M | idem exitus Tyr. 9, 38 || 15 similia sunt βιοφθόρος (Ps. Phocyl. 44), σωματο-, ψυχοφθόρος al. || 16 διδοί cod. Par. 1985 διδοῖ (-ῶι) SMA | δ 237 Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακὸν τε διδοί | cf. Wil. Gl. 1, 350 || 1 ① cf. Theogn. 483 τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων et 2, 9 | ὥρην Ursinus e codicibus || 1s cf. Hes. op. 185 et Mimn. 1, 9s || 2 κ 38s ὥς ὁδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιος ἐστὶν ἀνθρώποις | contrarium leges 5, 4 || 4 Hom. hymn. Ven. 218ss || 1 ἔδωκεν (-κε SA) σχεῖν SMA corr. Gesn. ex hymn. Ven. 212 | < > Gesn. Ζεὺς Trinc. om. SMA || 5 cf. Sapph. 2, 11ss || 1 ὀλιγοχρόνιος Theogn. cod. Vat. 915 | syn. βραχυχρόνιος Plat. Tim. 75<sup>bc</sup> opp. πολυχρόνιος (Herod. 1, 55 al.) || 1s cf. Theocr. 27, 8 (Huds.-Will.) || 2 ἀργαλέον: οὐλόμενον Theogn. || 2s cf. Eur. Herc. 637ss Pind. Ol. 1, 57 (de Tantali saxo)

γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται,  
ἐχθρόν δ' ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὃ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,  
βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

6. (6) αἶ γὰρ ἄτερ νοῦσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδωνέων  
ἐξηκονταετή μοῖρα κίχτοι θανάτου.  
7. (7) τὴν σαντοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτέων  
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.  
8. (8) ἀληθείη δὲ παρέστω  
σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιοτάτον.  
9. (15. 16) καὶ μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξιος ἔχει χαλεπή.  
ἀργαλὲς αἰεὶ βάξιος ἱέμενοι.

(φόνος γῆρας), 69 p. 1045 H. [SMA] Μιμνέρμου Ναννοῦς [γάννου M om. S]· [1—5] || 1—3 THEOGN. 1020—1022 [1—3] | immerito Brunckium Theogn. versus 1017—1019 Mimnermo tribuisse egregie docuit Wil. SBBerl. 1912, 107s (SS. 286) || 6 DIOG. LAERT. 1, 60 φασὶ δ' αὐτὸν (Σόλων) καὶ Μιμνέρμου γράψαντος· [1. 2] ἐπιτιμῶντα αὐτῷ εἰπεῖν· [Sol. 22] || 7 A. P. 9, 50 Μιμνέρμου [add. man. aliena παραίνεσις εἰς τὸ ἀνέτως ζῆν]· [1. 2] | THEOGN. 795s | Theogn. 793s Bach alii suo Marte Mimnermo vindicaverunt || 8 Stob. 3, 11 (π. ἀληθείας), 12 p. 431 H. [LSMA] μενάνδρου νάννου SMA [1. 2] om. L (praeceunte ecloga Menandri Hypobolimaee) em. Gaisf. || 9 Et. MAGN. 187, 45 G. βάξιος... σημαίνει δὲ τὴν φήμην καὶ τὴν ῥῆσιν, Μιμνερμος· [1. 2]

■ αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται Theogn. || 4 in contrarium legisti 2, 2 | όταν γνωστὸν (-τον M) MA | τιθεῖ A | cf. 1, 6 et Wil. SS. 285, 2 || 5 ε 252s νόον... ἀμφιχυθείς (Υπνος) || 6 cf. τ 516s Hes. op. 90ss Hom. hymn. Apoll. 532s μελεδῶνας... ἀργαλέων τε πόνους Sol. 22 Schadewaldt Ant. 9 (1933), 284 S. v. Szádeczky-Kardoss l. c. a. fere 610 ita locutum esse Mimnermum, cum Solo iuvenis Smyrnam adiret. Herodae mimiamb. 10 contulit Huds.-Will. || 1 μελεδῶνων & em. Cobet cf. Huds.-Will. p. 94 et Hom. hymn. Merc. 447 ἀμυχανέων μ. || 2 eodem cadit Tyr. 5, 5 | cf. ad Callin. 1, 15 Theogn. 1069s || 7 1 Hom. hymn. Merc. 565 σὴν αὐτοῦ φρ. τ. Bacch. 3, 83 δαῖτα δρῶν εὐφρανε θυμὸν | πολιτῶν Anth. Theogn. em. Hi. || 1s cf. Archil. 9 || 2 τοῖσδε Theogn. A τοῖσδε Theogn. vulgo || 8 1 ἀλήθεια M<sup>d</sup> || 2 cf. Sol. 11, 2 Tyr. 6, 4 Theogn. 124. 258 || 9 1 ω 94 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσεται ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ cf. K 212s Ω 202 al. || 2 αἰεὶ v. l.

10. (12) Ἡέλιος μὲν γὰρ πόνον ἔλλαχεν ἥματα πάντα,  
οὐ δέ κοτ' ἄμπανσις γίγνεται οὐδεμία.  
ἵπποισιν τε καὶ αὐτῶι, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἥως  
᾿Ωκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῆμι.  
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνὴ  
κο(ι)ίλῃ Ἥφαιστου χερσὶν ἐληλαμένη  
χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ  
εὐδονθ' ἀρπαλέως χώρου ἄφ' Ἑσπερίδων  
γαίαν ἐς Αἰθιόπων, ἵνα δὴ θοὸν ἄρμα καὶ ἵπποι  
ἔστασ', ὅφρ' Ἥως ἡριγένεια μόλῃ.  
ἔνθ' ἐπεβή(σεθ') ἐὼν ὀχέων Ὑπερίωνος νιός.

11. (11) οὐδέ κοτ' ἂν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἴησων

10 ATHEN. 11, 470<sup>a</sup> Μίμνερμος δὲ Ναννοῖ ἐν εὐνῇ φησι  
χρυσῇ κατεσκευασμένῃ πρὸς τὴν χρεῖαν ταύτην ὑπὸ Ἥφαιστου τὸν  
ἥλιον καθεδύοντα περαιοῦσθαι πρὸς τὰς ἀνατολάς, αἰνισσόμενος τὸ  
κοῖλον τοῦ ποτηρίου· λέγει δ' οὕτως [1—11]. | cf. STESICH. 6 ANTIM.  
4D., al. ap. ATHEN. 11, 469s || 11 DEMETR. SCRIPS. ap. STRAB.  
1, 2, 40 p. 46 εἰ δ' ὥσπερ ὁ Σκῆψιός φησι παραλαβὼν μάρτυρα

10 ad rem cf. praeter Athenaei auctores E. Sieg Der Nachtweg  
der Sonne nach vedischer Anschauung NGG 1923, 1ss Lav. 37ss  
Q. Cataudella Athen. N. S. 6 (1928), 249ss. || 1 ἔλλαχεν πόνον C  
traiecit Herm. δ' ἀμέγαρτ' ἔλλαχεν πόνον ἥματα πάντα ci. B. ad  
B 420 | alii di aliud sortiti sunt | ἡ. π. E 235 saepe || 2 οὐδέ  
ποτ' C | eodem cadit Theogn. 170 || 3 ἵπποι τε καὶ αὐτοὶ A 497 |  
ἐπὶν Cas. || 4 εἰσανέβη Herm., sed. cf. 1, 5 | H 421ss ἡέλιος ... ἐξ ...  
᾿Ωκεανοῖο οὐρανὸν εἰσανιών || 5ss cf. Sol. 1, 43ss || 5 π. εὐ. ψ 354  
cf. Hes. theog. 404 || 6 κοίλῃ C em. Mein. | Hephaestum caelato-  
rem laudant Σ et Υ 270ss || 7 χρυσὸν τιμήεντα Σ 475 (cf. 473) al.  
ὑπόπτερον C em. Heyne, cf. Aesch. Prom. 138 ὄχῳ πτερωτῶι  
Π 161s ὕδωρ ἄκρον || 8 εὐδονθ' ὅθ' et χώρου C em. Mus. || 9 Ψ 206  
Αἰθιόπων ἐς γ. | ἵν' ἀλήθοον A ἵνα οἱ θοὸν deteriores em. Mein. |  
θ. δ. A 533 Ps.-Hes. scut. 97 Θ 438 εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους ||  
9s E 307s ἵπποι ... ἔστασ' || 10 ἔστασ' vel ἱστασ' C | Ω 781 μόλῃ  
ἥως || 11 cf. Theoc. 16, 72 | ἐπεβή(σεθ') ἐὼν ὀχέων Schnw. ex  
A 517 (ὦν ὀχέων ἐπεβή(σεθ')); cf. 512 | ἐπεβή(σεθ') ἐτέρων (ἐτερέων)  
ὀχέων C ἐπέβη(σφ) ἐτέρων ὀχ. Kal. (cf. Ps.-Hes. scut. 90) | Hom.  
hymn. Cer. 26 Ὑ. ἀγλαὸς νιός (28, 13) || 11 cf. Hes. theog. 992ss  
Kai. H. 22 (1887), 510 Wil. HD. 2, 205 cum adn. || 1 οὐδ' οὐκ  
ἔστω C em. Porson | μέτα C em. Br. (τ 58 Apoll. Rhod. 4, 439) |  
Apoll. Rhod. 3, 2s ἀνῆγ. κ. Ἰ. Μηδείης ὑπ' ἔρωτι | αὐτὶς ci. Hecker  
(O 29), temere

ἐξ Αἴης τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδὸν  
ὕβριστη Πελίῃ τελέων χαλεπήρες ἀέθλον,  
οὐδ' ἂν ἐπ' ᾿Ωκεανοῦ καλὸν ἔκοντο ῥόνον

Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ὠκέος Ἡελίοιο  
ἀκτῖνες χρυσέωι κείαται ἐν θαλάμῳ  
᾿Ωκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἵν' ὠχετο θεῖος Ἴησων.

12. (9) — ὡ ἐπαί τε Πύλον Νηληϊὸν ἄστυ λιπόντες  
ἱμερτήν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα,  
ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες  
ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες.

Μίμνερμον, δς ἐν τῷ ὠκεανῷ ποιήσας τὴν οἰκίαν τοῦ Αἰήτου  
πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἐκτὸς πεμφθῆναι φησιν ὑπὸ τοῦ Πέλλου τὸν  
Ἰάσονα καὶ κομίσαι τὸ δέρος, οὐτ' ἂν ἡ ἐπὶ τὸ δέρος ἐκείσε πομπή  
πυθῶνός λέγοιτο εἰς ἀγνώτας καὶ ἀφανεῖς τόπους, οὐδ' ὁ δι' ἐρήμων  
καὶ ἀόικων καὶ καθ' ἡμᾶς τοσοῦτον ἐκτετοπισμένων πλοῦς οὐτ'  
ἐνδοξος οὔτε πασιμέλων. [1—4], καὶ ὑποβάς. [5—7] || 12 STRAB. 14,  
1, 4 p. 634 ἀπελθόντες δὲ παρὰ τῶν Ἑφεσίων οἱ Σμυρναῖοι στρα-  
τεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ νῦν ἐστὶν ἡ Σμύρνα Λελέγων κα-  
τεχόντων· ἐκβαλόντες δ' αὐτοὺς ἐκτίσαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν ...  
ὕστερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα καὶ  
μετὰ τῶν ἐνθῆνδε ἐπιόντες τὴν σφετέραν ἀπέλαβον· καθάπερ καὶ  
Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ φράζει μνησθεὶς τῆς Σμύρνης ὅτι περι-  
μάχης ἀέ. [1—6] || 1 HESYCH. αἰπύ... ἡ πόλις τῆς Πύλου

2 κ 490 ὁδὸν τελέσαι | ἀλγινόεις Hes. theog. 214. 226 Xeno-  
phan. 2, 4 Die.-Kr.<sup>5</sup> Apoll. Rhod. 4, 191 || 3 Hes. theog. 996  
ὕβριστης Πέλλας | 994 τελέσας στονόεντας ἀέθλους (de Iasone)  
φ 135 ἐκτελέωμεν ἀέθλον || 4 Π 151 ῥόνον ᾿Ωκεανοῖο || 5s cf. A. P.  
7, 466, 6 || 6 Hom. κέαται, sed κατακείαται Ω 527 || 7 χεῖλεσιν  
(χεῖλεσ' ἵν') C em. B. obloquitur Huds.-Will. propter Sol. 10, 5  
Xenophan. 6, 4 Die.-Kr.<sup>5</sup> | δ 821 ἵν' οἴχεται || 12 cf. Wil. SS. 282s  
Jac. H. 53 (1918), 262ss Jürg. Kroymann (l. c. sub Tyrtaeo)  
89 Theogn. 835 cum adn. || 1 ἐπαίτε F αἰπύ τε C αἰπεῖ(άν) τε  
Hi. (cf. Niese Ind. lect. Marburg. 1878 p. XIII) fort. recte  
(αὐτὰρ) vel (αἰπὺν) ἐπ. Hoffmann Gr. Dial. 3, 123 | Π. N. ...  
ἄστυ A 682s (δ 639) | num sub αἰπύ τε Πύλον ... ἄστυ latet origo  
ethnici illius ἡ Ἀστυπαλαίεύς ap. Suid.? || 1s cf. Tyrt. 2, 3s ||  
3 δ' ἀρα τὴν C em. Wytt. | eodem cadit Hes. theog. 670 | ad  
rem cf. Theogn. 1103



κεῖθεν †διαστήντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο  
θεῶν βουλῇ Σμύρνην εἴλομεν Αἰολίδα.

## ΣΜΥΡΝΗΙΣ

12Α. ὧς οἱ παρ βασιλῆος, ἐπε[ι ῥ'] ἐ[ν]εδέξατο μῦθο[ν],  
ἥ[ι]ς[αν] κοίλῃ[σ'] ἀ[σ]πίσι φραζάμενοι.

13. (14) οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν

■ HESYCH. ἀπορνύμενοι· ὁρμώντες || 12Α COMMENT. in Antimach. in PAP. Hermupol. Mediol. saec. II p. Chr. ed. Ach. Vogliano Pap. Mil. I (1937), 17 v. 26ss p. 41ss tab. I '[—]σ[.....]ω δμο[ῆ]σ' ἐνδέξεται.' ἀντὶ τοῦ ἐπ[ι]τέ[λ]ε[ι]ν Μίμνερον[ος] δ' [ἐν] τῇ Σμύρνῃ[η] [ἰ]δί· [1. 2]. καὶ Ἐκατ[α]ίος δ' Μειλήσι[ος] (cf. Hecat. ap. Aelian. nat. an. 9, 23 = FGrHist I 24) φησιν [οὐ]τως· εἶνα[ι] δ' ἐ τὸν ὄφιν δοκέω... δειν[ό]τερον τῶν ἄλλων ὀφίων, καὶ τοῦ[τ]ου [ἐ]πε[κ]εν] Ε[ν]εδέξασθαι < > [ἐ]νδέξασθαι ὡς ἀμήχανον ἐ[όν]τα || 13 Stob. 3, 7 (π. ἀνδρείας), 11 p. 311 H. [MA] Μίμνερον· [1—11]

5 Hom. hymn. Apoll. 29 ἐνθεν ἀπορν. (Hom. ep. 4, 8 Hes. theog. 9). cf. E105 Pind. Pyth. 1, 65s. cf. R. Lattimore AmJPhil. 1944, 172ss | διαστήντος (δ' ἄ-) & παρήντος om. δ' Mein. ad Theoc. p. 246 Wil.<sup>1</sup> (cf. RE III A 736ss) ἀγαστονόεντος Kal. δ' αὖτις Ἀλεντος Schnw. (ad Paus. 8, 28, 3, 7, 5, 10) δ' αὖτ' Ἀλέντος Ahr. δ' Ἀκτῆ-εντος B., nisi δωήντος sufficit, quod Alentis, fluminis Colophonii, naturam significaret || 6 Hom. hymn. Cer. 346 θ. μῆριετο β. | σμύρναν εἶδομεν & m. Br. | Hom. ep. 4, 6 Aiol. Σμ. | cf. Tyr. 4, 2 || 12Α cf. A. Körte A. Pap.-F. 13 (1938), 81ss | adtulit Vogliano Herod. 1, 14 ἐσέβαλε μὲν νῦν στρατιὴν καὶ οὗτος (ὁ Γύγης), ἐπελ-τε ἤρξε, ἔς τε Μίλητον καὶ ἔς Σμύρνην, καὶ Κολοφώνος τὸ ἄστυ εἶλε | Paus. 9, 29, 4 (fr. 13 B. 4) Μίμνερος δέ, ἐλεγεία ἐς τὴν μάχην ποιήσας τὴν Σμυρναίων πρὸς Γύγην τε καὶ Λυδοῦς, φησὶν ἐν τῷ προοιμίῳ θυγατέρας Οὐρανῶς τὰς ἀρχαιοτέρας Μούσας, τούτων δὲ ἄλλας νεωτέρας εἶναι Διὸς καίδας cf. Schol. Pind. Nem. 3, 16 || 1 cf. Anonym. eleg. in Pap. Hamburg. 312, 6s (fasc. 6, 89s ALG<sup>2</sup>) | βασιλῆος estne Gygis? | comparationem apium, avium al. (cf. B 87. 459) latere putat Vogl. | ἐνεδέξατο ad ἐνδεχομαι potius pertinere censet Vogl. quam ad ἐνδεκνυμι Ionum (Bechtel 3, 180) || 2 ἥ[ι]ς[αν] ἥ[ι]σσο[ν] ἥ[ι]σσιχο[ν] Vogl. | = Tyr. 1, 50 uter poeta alterum imitatus sit, non constat, nisi Callinus utriusque auctor fuit (Vogl.) || 13 ad rem cf. Mimn. 13 B. 4 Paus. 9, 29, 4 Schol. Pind. Nem. 3, 10 RE XI 420 Wil. SS. 276s P. Ercole RivFilCl. 7 (1929), 478ss W. Klinger Bull. intern. de l'Acad. Polon. de Cracovie 1930, 78ss (v. Novotný Listy Filologicke 57 [1933], 529ss) Jac. H. 68 (1933), 31 Kern Rel. 2, 161 || 1 ~ 1562 (μ. κ. ἄ. θ.) Y174 || 1s sunt sententiae Nestoris Δ 308s | Δ 289 τοῖος... θυμός

τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἳ μιν ἴδον  
Λυδῶν ἱππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας  
Ἐρμιον ἄμ' πεδίον, φῶτα φερεμμελήν·  
τοῦ μὲν ἄρ' οὐκ οἶτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη  
δοιμὸν μένος κραδίης, εὐθ' ὃ γ' ἀνὰ προμάχους  
σεύαιθ' αἱματόεντος ἐν ὕσμίνῃ πολέμοιο  
πικρὰ βιαζόμενος δυομενέων βέλεα·  
οὐ γάρ τις κείνου ληῶν ἔτ' ἀμεινότερος φῶς  
ἔσκεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερεῖς  
ἔργον, ὅτ' αὐγῆσιν φέρετ' ὠκείος ἡελίοιο.

14. (17) Παίονας ἀνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν γένος ἱππων.

14 SCHOL. II 287 'ἱπποκορυστὰς' (Παίονας)· Μίμνερος· [1]

2 K 124 νῦν δ' ἐμέο πρότερος | δ; μιν ci. Mein. | ἴδον M<sup>d</sup> εἶδον A | cf. Tyr. 4, 6 || ■ K 431 Φρύγες ἱππομάχοι Aristarch. Φρ. ἱππόδαμοι Homeri & || 3s ~ E93 + 96. cf. Δ 281 || 4 ἐρμιον M<sup>d</sup> ἐρήμι A<sup>1</sup> η del. m<sup>2</sup> em. Gesn. | Ψ 464 ἄμ' πεδίον | φερ' ἐμμελήν M<sup>d</sup> Aa. corr. cf. ἐμμε-λῆς || 5 τοῦ in lac. Am. rec. | οὐκ οἶτε & || 1528 κείνον δ' οὐκ οἶτε πάμ-παν (cf. N 761) | ~ N 126ss P 398s || 6 ω 319 δρ. μ. | εὐθ' δτ' A ἔσθ' δτ' M<sup>d</sup> em. Schnw. | ἂν ἀπρ. M<sup>d</sup> | N 760 φῶτα ἀνὰ πρ. || 7 σεύαιθ' A σεῦ ἦθ' M<sup>d</sup> em. Schnw. | αἱματόεν M<sup>d</sup> A suppl. Gesn. | I 650 πολέμοιο... αἰ. || 8 X 206 π. βέλεμα | βιαζομένον M<sup>d</sup> A em. libri Schowii λιαζόμενος ci. B., at Δ 576 βιαζόμενον βελέσσαν (O 727 II 102) || 9 ληῶν noluit B., probavit Wil. δηῶν & Huds.-Will. Μῆλων Geffek. GrLG I Anm. p. 82 δὴ Ἰων Ahr. | ἔτ' M<sup>d</sup> A <μ>έγ' D. τότ' Ahr. B. ἐπαμεινότερος Wil. ad Ἐπαμεινών, Ἐπαμεινώνδας | cf. ἀμεινότερον (Phrynich. ecl. 111 R.), λωίτερος, μει-ζότερος ἀρειότερον (Theogn. 548) alia multa et Ps.-Hes. scut. 51 τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μὲν ἀμεινὸνα φῶτα. B 239 ἔο μὲν ἀμεινὸνα φῶτα (X 158) Sol. 19, 7, 13 μὲν ἄριστος || 10 Hom. hymn. 8, 15 φ. κρ. ἐπιβαίνεμεν (Σ 242 π 268 φ. κρ.) | κραταιῆς A || 10s ἔργον ἐποίχεσθαι Z 492 al., opp. πόλεμος || II 208 φυλόπιδος μέγα ἔργον || 11 ἀγαῖσιν(-σι) M<sup>d</sup> A em. B., sed ἱκελοι (i) dixit poeta (2, 3), magis placet ἴσος cum Tyr. 8, 6 | ὠκείος & ut 11, 5 εἰκελος Mein., sed cf. 2, 2 | ἡελίοιο (εἰκελος) olim B. | 'nullus illo melior dum vivebat' interpretatus est Hense || 14 II. ἄ. ἄ. ex Hom. Φ 155, quem imitatur Callin. 4 | ω 507 al. ἵνα τε | υ 212 βοῶν γένος, Soph. Antig. 342 ἱππεῖω γένει

## IAMBOI

15.  $\square \square \square \square \square$  ἄριστα χωλὸς <ὦν>  
οἴφει  $\square \square \square \square \square \square \square$

15 Cod. Athen. 1083 (Paroemiogr.) ed. S. Kugéas SBMuench. 1910, 4, 15 φησὶν ὅτι αἱ Ἀμαζόνες τοὺς γιγνομένους ἄρσενας ἐπύρουν ἢ σκέλος ἢ χεῖρα περιελάμεναι· πολεμοῦντες δὲ πρὸς αὐτὰς οἱ Σκύθαι καὶ βουλόμεναι (sscr. oi) πρὸς αὐτὰς στείσασθαι, ἔλεγον ὅτι συνέπονται τοῖς Σκύθαις εἰς γάμον ἀπηρώτοις καὶ οὐ λελωβημένοις· ἀποκρωαμένη δὲ πρὸς αὐτοὺς ἡ Ἀντιάνειρα, ἡγεμὼν τῶν Ἀμαζόνων, εἶπεν· [1]· μέμνηται τῆς παροιμίας Μίμ(ν)ερμος | SVID. s. ἄριστα· κάλλιστα, καὶ παροιμία· ἄριστα χωλὸς ὄφει· ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεία κακὰ μᾶλλον αἰρουμένων ἢ τὰ ἄλλοτρια ἀγαθὰ | Ps.-DIOGENIAN. 2, 2 [1] MACAR. 2, 40

15 Mimnermum auctorem merito in dubium vocaverunt | cf. Schol. Pap. Oxyrh. XVII p. 48ss Jac. H. 43 (1908), 266, 3 Wil. SS. 282, 1 Schmid-Stählin I 1 (1929), 363, 5 | οἴφει cod. in lemmate, idem in textu; in mg. οἴφει | <ὦν> ex. gr. inseruit D., de dimetro iambico catal. cogitat Kal. conl. Wil. Versk. 382

Mimnermo dederunt editores varii Theogn. 271ss 567ss 877s (= 1070<sup>ab</sup>) 983ss 1007ss 1023s 1063ss 1067s 1129ss | Mimnermum sapit fr. eleg. adesp. 5

## ΦΩΚΥΛΙΔΗΣ Ο ΜΙΛΗΣΙΟΣ

## ΕΛΕΓΕΙΑ

1. (1) Καὶ τότε Φωκυλίδου· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, δὲ δ' οὐ·  
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς Λέριος.

## ΓΝΩΜΑΙ

2. (3) Καὶ τότε Φωκυλίδεω· τετόρων ἀπὸ τῶν<δε> γέγοντο  
φύλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνός, ἡ δὲ μελίσσης,  
ἡ δὲ σὺς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἔκτου χαιτηέσσης.  
εὐφορος ἦδε, ταχεῖα, περὶδρομος, εἶδος ἀρίστη·  
ἡ δὲ σὺς βλοσυρῆς οὐτ' ἄρ' κακὴ οὐδὲ μὲν ἐσθλή·  
ἡ δὲ κυνός χαλεπὴ τε καὶ ἄγριος· ἡ δὲ μελίσσης  
οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι·  
ἥς εὖχεν, φίλ' ἐταῖρε, λαχεῖν γάμου ἡμερόεντος.

1 STRAB. 10, 5, 12 p. 487 καὶ Λέρος... [1. 2] διεβέβλητο γὰρ  
ὡς κακοήθεις οἱ ἐνθένδε ἄνθρωποι. hinc EUSTATH. ad Dionys.  
perieg. 530 (τῆς Λέρον) οἱ ἔποικοι κακοήθεις, ὡς δηλοῖ Φωκυλί-  
δης λέγων· [1. 2] || 2 STOB. 4, 22 (π. γάμου), 192 p. 561 H. [SMA]  
Φωκυλίδου· [1—8]

de Phocyl. cf. Schmid-Stählin I 1 (1929), 299ss Geffck. GrLG  
I 92 Anm. p. 96, 2 Wil. Gl. 1, 130. 293, 1. 2, 115 Jaeger Paideia  
1, 256 RE XX 503ss. de Phocylidae versuum indole cf. Athen.  
14, 632<sup>d</sup> (Beu.) | ad rem cf. RE XII 2097 || 1 respondet Ps.-De-  
modoc. 2 || 1 exordium exhibet Cic. Att. 4, 9, 1 Pompeium irridens |  
cf. Tim. Locr. Τίμαιος ὁ Λοκρός τάδε ἔφα Σκολ. anon. 9, 1 ὁ δὲ  
κακὸς ὡδ' ἔφα (cum adn.) | δς: ὁ fere Eustath. libri || 2 πάντες  
δὲ Eustath. vulgo | Πατροκλέους et Πατροκλῆς Strab. deteriores  
et Eustath. || 2 cf. Semon. 7, 12. 83. 2. 57 || 1 φωκυλίδεω E hic,  
sed fr. 1 et in sequentibus 3. 4 -ου. debuit ubique -εω | τῶν SMA  
em. Trinc., ἀντῶν(δ' ἐ)γένοντο? (Beu.) || 2 φ. γυναικῶν I 130. 272 ||  
4 περὶδρο. de muliere vulgivaga Theogn. 581 | η 57 γυναικῶν εἰ. ἀρ. ||  
5 ἀρ SMA (cf. A 115 π 245 al.) ἀν ci. nescio quis | θ 553 οὐ κακός  
οὐδὲ μὲν ἐσθλός (χ 415 ψ 66) || 6 θ 575 χαλεποί τε καὶ ἄγριοι cf.  
α 198s || 7 χ 422 διδάξαμεν ἐργ. || 8 φίλος... ἐτ. Hom. passim |  
Hom. hymn. Ven. 142 γάμον i. cf. E 429

3. (4) Καὶ τότε Φωκυλίδου· τί πλέον, γένος εὐγενὲς εἶναι,  
οἷσ' οὐτ' ἐν μύθοις ἔπεται χάρις οὐτ' ἐν βουλῇ;  
4. (5) Καὶ τότε Φωκυλίδου· πόλις ἐν σκοπέλοι κατὰ κόσμον  
οἰκεῦσα μικρὴ κρέσσων Νίνου ἀφραυνούσης.  
5. (6) Καὶ τότε Φωκυλίδεω· χρή τοι τὸν ἐταῖρον ἐταίρωι  
φροντίζειν, ἄσπ' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.  
6. (16) <Καὶ τότε Φωκυλίδεω> χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρός  
φεύγειν, μὴ σέ γ' ἀνήσηι παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.  
7. (7) Χρηζὼν πλούτου μελέτην ἔχε πόνος ἀγροῦ·  
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείης κέρας εἶναι.

3 STOB. 4, 29 (π. εὐγενείας), 28 p. 715H. [SMA] Φωκυλίδου·  
[1. 2] || 4 DIO PRYS. or. 36, 11ss (II 4 Arn.) οὕτως, ἔφην, καὶ  
τῆς τοῦ Φωκυλίδου ποιήσεως ἔξεστί σοι λαβεῖν δέγμα ἐν βραχεῖ.  
καὶ γὰρ ἔστιν οὗ τῶν μακρῶν τινα καὶ συνεχῇ ποιῶσιν εἰρόντων,  
... ἀλλὰ κατὰ δύο καὶ τρία ἔπη αὐτῶι καὶ ἀρχὴν ἢ ποιήσας καὶ  
πέρας λαμβάνει. ὥστε καὶ προστίθῃσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καθ' ἑκα-  
στον διανόημα, ἅτε σπουδαῖον καὶ πολλοῦ ἔξιον ἡρώδης, οὐχ  
ὥσπερ Ὀμηρος οὐδαμοῦ τῆς ποιήσεως ὀνόμασεν αὐτόν. ἢ οὐ δοκεῖ  
οὐκ εἰκότως προσθεῖναι Φωκυλίδης τῇ τοιαύτῃ γνώμῃ καὶ  
ἀποφάσει; [1. 2] cf. THEMIST. or. 24, 307° || 5 PHRYNICH. p. 358  
Lob. γογγυσμός καὶ γογγύζειν· ταῦτα ἀδόκιμα μὲν οὐκ ἔστιν, ἰακὰ  
δὲ Φωκυλίδην γὰρ οἶδα κεχορημένον αὐτῶι τὸν Μιλήσιον, ἄνδρα  
παλαιὸν σφόδρα· [1. 2] || 6 SCHOL. Ar. nub. 240 Φωκυλίδης ἐν  
μὲν τοῖς αὐτοῦ ποιήμασι κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας  
χρήστας καλεῖ λέγων οὕτως· [1. 2] ... ἐν ἐκείνῳ μὲντοι ἀντὶ τοῦ  
δανειστής λαμβάνεται· [Ps.-Phocyl. 83] | SVID.<sup>1</sup> s. v. ἀπαιτέων·  
ἀπαιτῶν. Φωκυλίδης [cod. A ἀπὸ τῶν Φωκυλίδου]· [1. 2] | SVID.<sup>2</sup>  
s. v. χρήστης [1. 2] | cf. LIBAN. epist. 1473 ex. F. || 7 STOB. 4, 15  
(π. γεωργίας ὅτι ἀγαθόν), 6 p. 377H. [SMA] Φωκυλίδου· [1. 2]

3 cf. W. Haedicke l. c. 75 || 1 τί Br. (sunt qui dubitent) τὸ  
SMA || || 7 127 οὕτε ποτ' εἰν ἀγορῇ ... οὐτ' ἐν βουλῇ || 4 1 κ. κ.  
Hom. passim (οὐ, εὐ κ. κ.) || 1s ad πόλις ... κ. κ. οἰκεῦσα cf. Xen.  
Hell. 4, 8, 5 Plat. leg. 1, 2s p. 626b || 2 N. deleta est a. a. Chr. 612 |  
ἀφρ. B 258 H 109 v 360 || 5 1 quidni ἐταῖρον (Kal.) vel ἐταίρου? |  
περιγογγ. novum, similia sunt δια-, κατα-, ἐπι-, ὑπογογγύζω ap.  
auctores recentiores, in primis ecclesiasticos || || 1 suppl. B. ||  
2 φεύγει Schol. Suid.<sup>1</sup> plerique | μὴ γέ σε Suid.<sup>1</sup> v. l. μὴ σ' (μὴ γε)  
Suid.<sup>2</sup> | ἀνήσειε διδοῦς Schol. ἀνήσειε Suid.<sup>1, 2</sup> em. B. | β 78 χρή-  
ματ' ἀπαιτίζοντες || 7 cf. Hor. carm. 1, 17, 44ss epist. 1, 12, 29s  
carm. saec. 59s Fr. Huebner De Pluto (Diss. Hal. 23, 3) 266s ||  
1 πόνος ἀγροῦ Ψ 832, cf. δ 757 θ 560 || 2 ἀμαλθείης M ἀμαλθαίης S |

8. (8) Νυκτὸς βουλεύειν, νυκτὸς δέ τοι ὀξυτέρῃ φρήν  
ἀνδράσιν· ἡσυχίῃ δ' ἀρετὴ <ν> διζήμενοι ἐσθλή.  
9. (10) Δίλυσθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ', ὅταν ἤμ βίος ἤδη.  
10. (17) ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ στυν.  
11. (9) Πολλοὶ τοι δοκέουσι σαόφρονες ἔμμεναι ἄνδρες  
σὺν κόσμῳ στείχοντες, ἐλαφρόν <ο>οί περ ἐόντες.  
12. (12) Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι.  
13. (14) Πόλλ' ἀέκοντα παθεῖν διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν.

8 ORIO anth. 1, 22 p. 43 Schn. ἐκ τῶν Φωκυλίδου· [1. 2] |  
TZETZ. in Ar. ran. 962 RhM. 6 (1851), 616 ἐν νυξὶ καὶ οὐκ ἐν ἡμέ-  
ραις σκοπεῖ, ὅτι διὰ τὴν τῶν θορόβων ἐν νυξὶ ἡρεμίαν αἱ ψυχαὶ  
δυνάμει ὀξύτεραι πρὸς νοητῶν ἀντιλήψεις, ὅθεν ἀρίστως καὶ Φωκυ-  
λίδης· [1] || 9 ALEX. APHROD. in Arist. top. 3, 2, 118a p. 258 W.  
κατὰ γὰρ τὸν Φωκυλίδην· [1] | Ps.-DIOGENIAN. 4, 39 (sine poetae  
nomine) cf. PLAT. rep. 3, 407a Φωκυλίδου γὰρ, ἦν δ' ἐγώ, οὐκ  
ἀκούεις πῶς φησι, δὲν ὅταν ται ἤδη βίος ἢ ἀρετὴν ἀσκεῖν; κτλ. |  
HOR. epist. 1, 1, 53ss 'o cives, cives, quaerenda pecunia primum  
est; virtus post nummos': haec Ianus summus ab imo prodocet |  
LIBAN. epist. 1512, 1F. καὶ γὰρ τοῦτον μετέσχηκε Φωκυλίδῃ  
πειθόμενος μετὰ χρήματα λόγων ἀνάμενος, ubi nota χρήματα ~  
nummos Horati || 10 ARIST. eth. Nicom. 5, 2 p. 1129b 27 καὶ διὰ  
τοῦτο πολλὰκις κρατίστη τῶν ἀρετῶν εἶναι δοκεῖ ἡ δικαιοσύνη ... καὶ  
παροιμαζόμενοι φάμεν· [1] | MICHAEL EPHES. ad l. p. 8 Wendl. ἡ  
δὲ παροιμία Θεογνιδὸς ἔστιν [147], ὡς Θεόφραστος φησιν ἐν τῷ  
πρώτῳ Περί ἡθῶν λέγων· <...> (lacunam statuit Croen. PhW.  
1925, 314, 1), ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν Ἡθικῶν ὡς Φωκυλίδου (Φω-  
κυλίδους S -δεῖον B. em. Croen.) αὐτοῦ μέμνηται· καὶ οὐδὲν θαυ-  
μαστόν καὶ Φωκυλίδην αὐτῶι καὶ Θεογνὶν χρήσασθαι || 11 STOB. 2,  
15 (π. τοῦ δοκεῖν καὶ τοῦ εἶναι κτλ.), 8 p. 186 W. [L] Φωκυλίδου·  
[1. 2] || 12 ARIST. polit. 4, 11 (π. μεσότητος) p. 1295b 33 καλῶς  
ῥῆξαιτο Φωκυλίδης· [1] | ALEX. APHROD. in top. 3, 1, 116a 13.  
14 p. 223 W. διὰ τὸ βεβαιώτερον καὶ ὁ μέσος βίος αἰρετώτερος  
τοῦ ἐν ὑπεροχῇ· λέγεται γοῦν· [1] (sequitur Eur. Iph. Aul. 16ss) |  
cf. 4, 3, 123b 23 p. 327 W. || 13 ANECD. Par. ed. Cram. 1, 166 ὅστις

cf. Pherecyd. 42 FGrHist I 74 Schol. Φ 194 al., proverb. κέρας  
ἄμ. || 8 2 ἀρετὴ C. em. Schnw. | cf. 9 || 9 cf. 8 et Wil. Gl. 2, 221 |  
δίλυσθαι Ps.-Diogenian. (cf. 8) δεῖ ζῆτειν Alex., sed δίλ. vox  
adamata Phocylidi || 10 cf. Wil. Gl. 2, 115 | ἐν Arist. v. l. |  
ad rem cf. Xen. memor. 4, 2, 11ss Ps.-Polum ap. Stob. 3, 9  
(π. δικαιοσύνης), 51 p. 362H. alios || 11 1s σαόφρονες et ἐλα-  
φρόνοι L em. Gaisf. || 2 ἐλαφρ. novum, ἀμαρτίνοος Sol. 18, 2 ||  
12 θέλων v. l. || 13 παθεῖν πολλὰ ἀέκοντα Anecd. em. B. in adn.,



14. (11) *χρή δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινοσμενάων  
ἡδέα κοτρίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.*

15. (13) *χρή παιδ' ἔτ' ἐόντα  
καλὰ διδάσκειν ἔργα.*

16. (15) *ἀλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι·  
οἳ μὲν ἐπερχομένου κακοῦ ἀνέρας ἐκλύσασθαι,*

[17.] (2 AB) *Γνήσιός εἰμι φίλος καὶ τὸν φίλον ὥς φίλον οἶδα,  
τοὺς δὲ κακοὺς διόλον πάντας ἀποστρέφομαι.  
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὗς δ' ἄρα τιμῶ,  
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.*

... διανοεῖται, ὥς... κτησάμενος ἀνὴρ (κτησόμενος ἀρετὴν Wil.) προσ-  
διανοεσθῶ καὶ εἰς (ὡς Wil.) ὅτι *χρή* οὐ μόνον τὸ Φωκυλίδειον  
παθεῖν πολλὰ κτλ. ..., ἀλλὰ καὶ πονῆσαι πόρους οὐ φαῦλους,  
καὶ πατριδὸς αὐτὸν ἀφελέσθαι *χρεῶν* καὶ τῆς οὐσίας δι' ἀμέλειαν  
ἀπολλυμένης θαρροῦσαι καὶ ἀδοξίαν καὶ ὀνειδῆ τὰ ἐπὶ τούτοις | PLVT.  
de rect. rat. aud. 18 p. 47<sup>e</sup> οὐ γὰρ μόνον, ὥς φησι Φωκυλίδης [1],  
ἀλλὰ καὶ γελασθῆναι δεῖ πολλὰ καὶ ἀδοξῆσαι | CLEM. ALEX. Strom.  
5, 140, 6 p. 421 St.<sup>2</sup> καὶ τῷ ὄντι ἀνάγκη· [1] || 14 ATHEN. 10, 427<sup>f</sup>  
428<sup>b</sup> διὸ καὶ καλῶς οἱ παροιμαζόμενοι λέγουσι τὸν οἶνον οὐκ ἔχειν  
πηδάλια... ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη· [1, 2] || 15 PLVT. de lib. educ. 5  
p. 3<sup>i</sup> κινδυνεύει δὲ καὶ Φωκυλίδης ὁ ποιητὴς καλῶς παρανεῖν  
λέγων· [1, 2] || 16 CLEM. ALEX. Strom. 5, 127, 4 p. 412 St.<sup>2</sup> ἔτι πρὸς  
τοῖσδε Φωκυλίδης τοὺς ἀγγέλους δαίμονας καλῶν τοὺς μὲν εἶναι  
ἀγαθοὺς αὐτῶν, τοὺς δὲ φαῦλους διὰ τούτων παρίστησιν, ἐπεὶ καὶ  
ἡμεῖς ἀποστάτας τινὰς παρελήφαμεν· [1—2] | EVSEB. praep. evang.  
13, 687<sup>e</sup> || 17 A. P. 10, 117 Φωκυλίδου· [1—4] (PLAN. ἄδηλον) |  
ANECD. Par. ed. Cram. 4, 376, 3

defendit Wil. SS. 174, || πόλλ' ἀπατηθῆναι Plut. πολλὰ πλανηθῆναι  
Clem. | δ. οὐ μόνον τὸ ε. Anecd. || 14 1 -νισομ- Athen. | nota Alc.  
96, 5s (ἀ) δ' ἀτέρα τὰν ἀτέρα κυλίκω ὠθήτω et Crit. 4, 4D. || 3 cf.  
Hes. op. 374 Theogn. 852 Xenophan. 1, 19s. 18D. (in convivio  
scilicet Xenophaneo) et Y 84 ζ 309 v 262 || 15 unum hexametrum  
alii, alii pentametrum restituerunt | cf. Carm. de fig. 95 a primo  
puerum rectum est condiscere recte et illud Horati qui studet  
optatam eqs. | χ 422 τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι || 16 cf.  
Hes. op. 252ss et Wil. Gl. 1, 368, 2 || 1 x 214 ὠρμήθησαν ἐπ' ἀν-  
δράσιν | δ. δ. cf. ad Sol. 1, 76 || 2 κακὸν ἀνέρος C em. Schnw., B. |  
x 286 ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι | versus intercidit tertius  
(cf. Dion. Prus. ad fr. 4) || 17 in duo epigrammata dissecuit  
B. || 2 Ar. pac. 683 ἀποστρέφεται τὸν δῆμον || 3 θωπεύω et ἄρα  
τιμῶ Plan. τοθεύω (sic) et ἄρα τιμήσω Anecd. ποθεύω et ἄρ'  
ἀτιμάσω (sic) Pal.

## ΔΗΜΟΔΟΚΟΣ Ο ΛΕΡΙΟΣ

## ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

1. (1) <Καὶ τόδε Δημοδόκου> Μιλήσιοι ἀξύνετοι μὲν  
οὐκ εἰσι, δρῶσιν δ' οἴαπερ ἀξύνετοι.
- [2.] (2) Καὶ τόδε Δημοδόκου· Χίοι κακοί· οὐχ δ' μὲν, δς δ' οὐ·  
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς δὲ Χίος.
- [3.] (3) Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἀνέρες· ἐν δὲ Κίλιξιν  
εἰς ἀγαθὸς Κινύρης· καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.
- [4.] (4) Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ  
κάτθανε γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.
- [5.] (5) Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν αἰεὶ· ζώνης δὲ τυχόντες  
φαυλότεροι· κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι.

1 ARIST. eth. Nicom. 7, 9 p. 1151a 7 οὐ μὴν ἀλλ' ὁμοῖον γε κατὰ  
τὰς πράξεις, ὥσπερ τὸ Δημοδόκου εἰς Μιλήσιους· [1, 2] | cf.  
HELIODOB. paraphr. ad l. p. 150, 38 Heylb. || 3 A. P. 11, 235 Δη-  
μοδόκου· [1, 2] || 3 A. P. 11, 236 τοῦ αὐτοῦ· [1, 2] || 4 A. P. 11,  
237 τοῦ αὐτοῦ· [1, 2] || 5 A. P. 11, 238 τοῦ αὐτοῦ· [1—6] | LYD. de  
mag. 3, 57 οὐδὲ γὰρ ὅστε[ρον] ὑπέμενεν ὁ βασιλεὺς (est' Ἰουστινιανός)  
καλὸς καὶ ἐπιεικής τυχάνων πονηροῖς ἀρχουσι καταπιστεῦσαι τὴν  
ἀρχήν, ἥδη μαθὼν καὶ τοῖς ἔργοις εὐδῶν, ὡς [1—4]

1 cf. Schmid-Stählin I 1 (1929), 374 Geffek. GrLG I Anm.  
p. 96, 2 RE IV 2869s || 1 < > B. ad Phocyl. 1, Demodoc. [2] ||  
2 οἱ ἀξύνετοι plerique || 2 fictum ad Phocyl. 1. cf. Reitz. RE IV  
2870, 7 || 2 Χίου B.: utrumque falsum || 3 1 Cilices feri prae-  
dones piratae fuisse perhibentur || 2 καὶ Jacobs δὲ cod. Pal. ||  
5 scriptum putant epigramma in Ioannem Cappadocem praef.  
praet. Iustiniani I imp. cf. Krumbacher Gesch. d. byz. Litt.<sup>2</sup>  
930ss || 1 ζώνης intellegas. dignitatem, honorem || 2 ἐνεκα ἐπι-  
φαυλ. Lyd. em. Fuss

ἦν δ' ἄρα δις καὶ τρις μεγάλης δράζονται ἀπῆρης,  
 δὴ ῥα τὸτ' εἰς ὥρας φανλευφανλότεροι.  
 μή, λίτομαι, βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὸς  
 κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοκιζόμενος.

TETPAMETPA

6. (6) Ἦν τύχης κρίνων, δικάζεν τὴν Πριηνίην δίκην.

¶ DIOG. LAERT. 1, 84 λέγεται δὲ (ὁ Βλας) καὶ δίκας δεινότατος  
 γεγονέναι εἰπεῖν· ἐπ' ἀγαθῶι μέντοι, τῇ τῶν λόγων ἰσχύι προσ-  
 εχρότη· ὅθεν καὶ Δημόδοκος (δημόδικος) ὁ Δέριος (ὁ ἀλείριος) ὅ-  
 τοῦτο αἰνιττεται λέγων· [1] καὶ Ἰππῶναξ· [fr. 73] | cf. SVID. 'δικά-  
 ζεσθαι Βλατος τοῦ Πριηνέως κρείσων' καὶ 'Πριην(ί)η δίκη'  
 ἐπὶ τῶν ἰσχύων ἐχόντων ἐν τῷ δικάζεσθαι

3 δράζονται μεγαλὸς ἀπῆρης (sic) Lyd. C corr. Fuss | ἀπῆρη  
 carpentum est argenteum, quo praef. praet. vehi solebat (Lyd-  
 de mag. 2, 3, 3, 76) || 4 δ' ἤρατο τις ὥρας φανλ' επιφανλοτέρας (sic)  
 Lyd. C em. Fuss δὴ τότε γίνονται φανλευφανλότατοι A. P. |  
 Nicet. Acomin. Chon. A. P. 11, 110 λεπτεπιλεπτότερος | cont. Kal.  
 M. Bernhard Die penthemimerischen Wortformen im griech. und  
 röm. Pentameter Phil. 84 (1929), 14 || 6 ad rem cf. Heraclit. 39  
 Die.-Kr.<sup>5</sup> Hippon. 73 | κρίνων: τήνων codices Cant. Ar. Monac. |  
 cf. μ 440 κρίνων νεῖκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν

ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ Ο ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΣ

ΕΛΕΓΕΙΑ

1. (1)\* Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων  
 καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους,  
 ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·  
 κρατὴρ δ' ἔστηκεν μεστὸς ἐνφροσύνης·  
 ἄλλος δ' οἶνος ἐτοιμός, δς οὔποτε φησι προδώσειν

1 ATHEN. 11, 462<sup>c</sup> ὁρῶν οὖν ὁμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον κατὰ  
 τὸν Κολοφώνιον Ξενοφάνη πλήρες ὄν πάσης θυμηδίας· [1-24] ||  
 1 HESYCH. ζάπεδον· μέγα ἔδαφος

de Xenoph. cf. Huds.-Will. Early Greek elegy 1926, 49ss.  
 99ss Schmid-Stählin I 1 (1929), 308 Geffick. GrLG I 103s. 108ss  
 Anm. p. 108ss Br. Lavagnini Nuova Antol. (Tur. 1932) 75ss  
 Aglaia (Tur. 1937) 59ss H. Frän. H. 60 (1925), 174ss G. Carlotti  
 'Senofane di Colofone' Giorn. crit. della Filos. Ital. 9 (1928), 235ss  
 Vorsokr. Die.-Kr. I<sup>5</sup> 126ss Kern Rel. 2, 217s H. Gomperz 'Zur  
 Chronologie des Xenophanes' PhW. 1932, 1411ss K. Deichgräber  
 RhM. 87 (1938), 1ss C. M. Bowra Early Greek Elegists (1938)  
 107ss | de Xenophanis versuum indole cf. Athen. 14, 632<sup>d</sup>  
 (= Vorsokr. Die.-Kr.<sup>5</sup> I 116, 26ss).

ad titulum ἐλγεία cf. Diog. Laert. 9, 18 fr. 5. 6. 2 || 1 cf.  
 C. M. Bowra ClPh. 33 (1938), 353ss AmJPh. 59 (1938), 257ss  
 Xenophanes and the Olympic Games | ad rem v. Ion. 1. 2 ||  
 2s haec redeunt ad Alc. 92, 1-3 cf. 2, 13. 5, 1 || 2 ἀμφιτιθεῖς A  
 em. Dind. -τιθεῖ B. ad Bacch. epigr. 1, 4 et A. P. 5, 135 -τιθεῖς  
 Ludw. Mél. Nicole 343, sed cf. Ps.-Xenoph. Ἀθ. πολ. ed. Kal.  
 306<sup>a</sup> || 3 ἄλλος· <δ> δ' Herm. | β 339 εὐῶδες ἔλαιον. cf. Athen. 15,  
 688<sup>c</sup> || 4 κρατὴρ Schnw. | Γ 246 οἶνον ἐνφρονα || 5 οἶνος ἔστιν  
 ἔτοιμος AE corr. Mus. οἶ. δ' ε. ἐτ. (om. ἄλλος) Ludw. | προδοῦναι  
 = deficere, sicut Herod. 7, 187 προδοῦναι τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν

\* Numeri adiecti sunt editionis Dielsianae-Kranzianae (Die.-  
 Kr.<sup>5</sup>).

μείλιχος ἐν κεράμοισ' ἀνθεος, ὀζόμενος·  
 ἐν δὲ μέσοισ' ἀγνὴν ὁδὸν λιβανωτὸς ἦσι,  
 ψυχρὸν δ' ἐστὶν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν·  
 πάρεκνεται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα  
 τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·  
 βωμός δ' ἀνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται·  
 μόλῃ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλή·  
 χρῆ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὕμνεῖν εὐφρονας ἀνδρας  
 εὐφῆμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις·  
 σπείσαντάς τε καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι  
 πρήσσειν — ταῦτα γὰρ ὧν ἐστὶ προχειρότερον —,  
 οὐχ ὕβρις πίνειν δ', ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκαιο  
 οἶκαδ' ἄνευ προπόλου μὴ πάνυ γηραλέος.  
 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, δις ἐσθλὰ πῶν ἀναφαίνῃ,  
 ὧς οἱ μνημοσύνη καὶ τόπος ἀμφ' ἀρετῆς.  
 οὐ τι μάχας διέπειν Τιτῆων οὐδὲ Γιγάντων  
 οὐδὲ <κε> Κενταύρων, πλάσμα<τα> τῶν προτέρων,

6 Alem. 53 Φοῖνον . . . ὁσόντ' ἀνθέων || 6 s cf. I 469 i 210  
 ὁδὸν δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδει || 7 in. cf. Tyr. 1, 25 | de  
 ag. ὁδ. cf. Theogn. 8s cum adn. || 9 παρκεῖται Wack. (Kr.) ||  
 9s i 219 ταρσοὶ μὲν τυρῶν βροῖθον || 11 ἂν τὸ μέσον Theogn. 839.  
 cf. Alc. 46 A, 3 | Ξ 289 ὀζοῖσιν πεπυκασμένος || 12 = ἀμπέχει |  
 ἔχει Us. || 13 δὴ B. | ὕμνεν A em. E cf. O 95. 99 | Hom. hymn.  
 31, 1 "Ἥλιον ὕμνεῖν . . . ἀρχεο Μοῦσα sim. passim Hom. hymn. ||  
 15 τε AE δὲ B. Kr. | cf. γ 45ss ο 258 II 253 || 16 ὧν A inter-  
 pretatus est Nestle Phil. 67 (1908), 531s cf. Reinhardt Parmenides 127s (Kr.) || 17 ὕβρις A corr. Mus. | δ' del. B. Kr. ||  
 18 γηραλέος lusit Wil. || 19ss cf. Anacr. 96 || 19 πῶν E πῶν A |  
 ἀναφαίνει AE em. Herm. | ἐσθλ', ἃ πῶν ἀναφαίνει, Ludw. (v. ad  
 v. 20s) ἐσθλ' εἰπὼν H. Frän. | Y 411 ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων  
 Hom. hymn. Merc. 16 ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα || 20 ὥση A ὥς ἦ E  
 em. Coraes Schnw. | τὸν δὲ AE interpretati sunt Schnw. et Die.,  
 qui contulit Eur. Med. 201 Dem. 18, 280. haud inepte comparavit  
 Sitz. PhW. 1921, 1053 Pind. Pyth. 11, 54 ξυναισῶν ἀμφ' ἀρεταῖς  
 τέταμαι. πόνος ci. Schnw., probat Wil. H. 61 (1926), 278s | ὥς ἦ  
 μνημοσύνη, καὶ τὸν δὲ ἀμφ' ἀρετῆς (i. ἐσθλὰ ἀναφαίνῃ) T. W. Allen  
 Rev. Phil. 60 (1934), 239, 11 || 20s σώσῃ μνημοσύνη, καὶ τινος  
 ἀμφ' ἀρετῆς οὐ τι μ. διέπειν Ludw. || 21 διέπει E, sed infin. pendet  
 ex ἀγαθόν (24), cf. A 165s Hes. theog. 629ss Aesch. Pers. 105s  
 διέπων Frän. Kr. || 22 <κε> Kal. <τε> Ludw. cum deterior. <τι>  
 Mein. Kai. Huds.-Will. <τά> Herm. <αῖ> B. | πλάσμάτων προτέ-  
 ρων AE em. Schweigh. φλάσματα τῶν προ. Herm.

ἢ στάσις σφεδανάς — τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστι —,  
 θεῶν <δὲ> προμηθεῖν αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

2. (2) ἀλλ' εἰ μὲν ταχὺτῇτι ποδῶν νίκην τις ἄροιο  
 ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος  
 παρ Πίσας ῥοῆισ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαιὸν  
 ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,  
 εἴτε τι δεινὸν ἄεθλον, δ παγκράτιον καλέουσιν,  
 ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορῶν  
 καὶ κε προεδρόην φανερόν ἐν ἀγῶσιν ἄροιο  
 καὶ κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων  
 ἐκ πόλιος καὶ δῶρον, δ οἱ κειμήλιον εἴη·  
 εἴτε καὶ ἱπποῖσιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι  
 οὐκ ἔων ἄξιος ὥσπερ ἐγώ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων  
 ἀνδρῶν ἦδ' ἱππῶν ἡμετέρῃ σοφίῃ.

2 ATHEN. 10, 413<sup>a</sup> πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ τῶν γυμνασ-  
 μάτων καὶ ἐσθλῶν πολλὰ διδάσκονται. διὸ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ  
 πρώτῳ Αὐτολύκῳ λέγει· [fr. 282N.<sup>2</sup>] . . . 413<sup>a</sup> ταῦτ' εἰληφεν ὁ  
 Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου ἐλεγείων Ξενοφάνους  
 οὕτως εἰρηκότος· [1—22]. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ  
 τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπαγωνίζεται διαβάλλων ὡς ἀχρηστον καὶ ἀλυσ-  
 τελεὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος

23<sup>a</sup> cf. Theogn. 781<sup>a</sup> Wil. | φενδόνας A em. Osann | A 165 ἔπειτο  
 σφεδανόν (II 372 Φ 542) | Alcaei στασιωτικά respicit poeta cf. 1,  
 2s. 5, 1 et Anacr. 96 cum adn. | τοῖς (δ') Ludw. || 24 (δὲ) add.  
 Scal. | ad προ. . . ἔχ. cf. Eur. Alc. 1054 | ἀγαθὸν A corr. Herm.  
 obloquitur Ziegler Sat. Viadr. alt. 1921, 108<sup>1</sup> (Kr.) || 2 cf.  
 H. Frän. NGG 1924, 95 H. 60 (1925), 177s Jaeger SBBerl. 1932,  
 23 || 1ss cf. Pind. Ol. 1, 93ss Tyr. 9, 1ss Eur. Autol. fr. 282 N.<sup>2</sup>  
 Theogn. 699ss || 1 κύδος, κλέος ἄροιο sim. Hom. (K 307 E 3 al.) ||  
 2 Θ 48 ἐνθα τέ οἱ (Διὶ) τέμενος || 3s Ψ 621 οὐ γὰρ πύξ γε μαχέσ-  
 σαι, οὐδὲ παλαιαίς || 4 ἀλγ. Hes. theog. 214. 226 Mimn. 11, 2 |  
 Ψ 653 πυγμαχίης ἀλγεῖνῃς | ἐλὼν Us. || 5 εἴτε τι A εἴτε τὸ Wake-  
 field alii | cf. 28, 1 || 6 cf. Tyr. 9, 37 | προσέραν A corr. Jacobs ||  
 7 aliter Plat. leg. 9, 881<sup>b</sup> εἰς προεδρίαν τῶν ἀγῶνων καλεῖσθαι ||  
 7s cf. Ar. equ. 575s (Die.) Hor. carm. 4, 9, 5s || 8 σπειν A inter-  
 pretatus est Turn. στήσω Kai. | ad δ. κτ. cf. Sol. 3, 12 || 9 (et 22)  
 πόλεως C em. Schnw. | α 311s δῶρον . . . δ τοι κ. ἔσται | Ψ 618  
 τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω (est ἀμφιθέτος φιάλη,  
 τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς) || 10 cf. H. Frän. H. 60 (1925), 177 |  
 κ' εἰ πάντα A corr. Schweigh. || 11ss cf. W. Haedicke l. c. 42  
 Solon. ap. Diod. 9, 2, 5 Plat. apol. 36<sup>d</sup>



ἀλλ' εἰκῆι μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐ δὲ δίκαιον  
προκορβεῖν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.  
οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη  
οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαιμοσύνην,  
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτήτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον,  
ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἐργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,  
τούνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.  
σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ,  
εἴ τις ἀεθλεύων νικῶι Πίσαιο παρ' ὄχθας.  
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλιος.

3. (3) ἄβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,  
ὄφρα τυραννίης ἦσα(ν ἄ)νευ στυγερῆς,  
ἦμεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,  
— οὐ μέλους — ὥσπερ χεῖλιοι εἰς ἐπίπαν,  
αὐχαλέοι, χαίτησις ἀγαλλόμεν' εὐπρεπέεσσιν,  
ἀσκητοῖς δὲ μὴν χρίμασι δευόμενοι.

3 ATHEN. 12, 526<sup>a</sup> Κολοφώνιοι δ', ὡς φησι Φύλαρχος [fr. 66 FG<sup>+</sup>Hist 81 II 184], τὴν ἀρχὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν πρὸς Λυδοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι, προήμεσαν διηρημένους τὰς κόμας χρυσῶι κόσμῳ, ὥς καὶ Ξενοφάνης φησὶν [1—6]. οὕτω δ' ἐξελεύθησαν διὰ τὴν ἀκαιρον μέτρησιν, ὥστε τινὲς αὐτῶν οὔτε ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον οὔτε δυνάμενον ἐωράκασιν || 5 HESYCH. αὐχαλέοι· σεμνοί

13 an εἰκῆ? | nota Alc. 44, 2 οὕτω τοῦτο νομίζεται cum adn. cf. ad 5, 1 || 14 ἡγαθῆς σοφίης I. M. Edmonds Proceedings eqs. (cf. supra ad Sol. 4, 7ss), 6s || 15 πύκτης ἀγαθός Pollux Homero (I 237 1300) | λαοῖσις ἔτ' εἴη A corr. Steph. || 15ss cf. θ 103 πύξ τε παλαιμοσύνη τε καὶ ἀλμασιν ἡδὲ πόδεσσιν (sim. 206) et ad structurae varietatem Pind. Ol. 6, 17 (Kal.) || 20 πόλις Renner | Ω 706 μέγα χ. πόλει τ' ἦν παντὶ τε δήμῳ || 21 ἄ. Δ 389 Ψ 274. 737 | M 313 Ἐάνθοιο π. δ. Δ 487 ποταμοῖο π. δ. || 3 1 ἀβροσύνας A corr. Sehn. Saxo | ἄβε. Sapph. 65 A, 25 || 2 ἡσα(ν) A corr. Dind. || 3 ἦμεσαν C ἦσαν Mein. praeter necessitatem | T 45 εἰς ἀγ. ἦσαν (θ 12 al.) | Θ 221 πορφυρεῶν... φάρος ἔχων (Hom. hymn. 7, 5s) | ad rem cf. Athen. 12, 526<sup>c</sup> Cic. rep. 6, 2 H. Frän. H. 60 (1925), 180 || 4 ὥσπερ = ἦ T. W. Allen l. c. 239, 11 ἡπερ (= quam quidem) interpretatur Huds.-Will. conlatis Δ 277 Aesch. Prom. 629 al., contulit Kr. Arist. Pol. 4, 4 p. 1290b 15 Heracl. Pol. 51 | χεῖλιοι, εἰς ἐπίπαν distinxit A | εἰς: ὡς Schweigh. || 5 ἀστυπόλοι Wil. | χαίτησις A corr. Mus. | ἀγαλλόμεν A interpretatus est Die.,

4. (5) οὐδὲ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον  
ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.  
5. (6) πέμψας γὰρ κωλὴν ἐρίφου σκέλος ἥραο πῖον  
ταύρου λαρινού, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,  
τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,  
ἔστ' ἂν αἰοιδῶν ἦι γένος Ἑλλαδικόν.

6. (7) Νῦν αὖτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον  
καὶ ποτέ μιν στυφελιζόμενον σκύλακος παριόντα  
φασὶν ἐποικτῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος.

4 ATHEN. 11, 18 p. 782<sup>a</sup> ἔθος δ' ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδωρ ἐμβάλλεσθαι, μεθ' ὃ τὸν οἶνον. Ξενοφάνης [1. 2] || 5 ATHEN. 9, 368d<sup>e</sup> καὶ κωλὴν δὲ λέγουσι καὶ κωλὴν... καὶ Ξενοφάνης δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις φησὶ [1—4] || II Diog. LAERT. 8, 36 περὶ δὲ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον αὐτὸν (Πυθαγόραν) γεγενῆσθαι Ξενοφάνης ἐν ἐλεγείᾳ προσμαρτυρεῖ, ἥς ἀρχή [1]. δ δὲ περὶ αὐτοῦ (Πυθαγόρου) φησιν, οὕτως ἔχει [2—5], καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ξενοφάνης | A. P. 7, 120 (PLAN.) [2—5] | SVID.<sup>1</sup> s. v. Ξενοφάνης [2—5] | SVID.<sup>2</sup> s. v. στυφελίξει [2—4]

qui contulit Aristae fr. 2 χ. ἀγ. et B 462 ἀγαλλόμενα περὶ γεσσιν ἀγάμενοι Wil. H. 61 (1926), 279 (Kr.) χαίτης ἐν ἀγάμασιν Herm. Huds.-Will. (p. 103s) | ἀπρεπέεσσιν Ludw. εὐπρεπέεσσιν Croenert WklPh. 1906, 1162 χρυσῆσι Mein. ταναῆσι Schnw. ad Aristae l. c. || II ἀσκ. δ 134 ψ 189 | Emped. 128, 5 contulit Die. | χρίμασι A em. Mus. || 4 2 ἐγγέας CE corr. Cas. | ἀλλ' ἄν) Kai. ἀλλ' ὕφ) Wil., sed cf. Ludw. Mél. Nicole 343 || 5 cf. supra 1, 2s. 2, 13 cum adn. et Alc. 44: quae ad Alc. redire putat Diehl || 1 de Simonide cogitavit Die. conl. Schol. Ar. pac. 697, sed cf. Wil. l. c. 280 | δ 764 πῖονα μῆρα (τ 366) | ω 33 κλέος ἥρα' ὀπίσω || 2 Ar. pac. 925 λαρινῶι βοί | Hom. hymn. Apoll. 479 τ. ἀνδρώποισι (4, 143 cf. 38s) || 3 ἐφίξεται AC em. Karsten, obloquitur Huds.-Will. || 3s cf. α 344 ω 196s γ 204 || 4 cf. Theogn. 251s | αἰοιδῶν C Hesych. αἰοιδῶν· αἰδῶν· φωνῶν | Ἑλλαδικὸν AC -ὦν sscr. C, sed cf. Dittenberger H. 41 (1906), 209 || 6 Pythagoram appellasse X. iniuria negat Rathmann Quaestiones Pythagoraeae 37 cf. W. Kranz ad l. et H. 69 (1934), 225ss W. I. W. Koster Museum 44 (1937), 284 || 1 αὖτ' Steph. οὖν τ' C | νῦν αὖτε Hom. passim | δέ: τε ci. B. | μ 25 δείξω ὁδόν | κέλευθον sensu translato recepere Parmenides et Empedocles || 2 δήποτε Planud. | μὴν Diog. BF || 3 φασὶ γ' Diog. Laert. PΦ Suid.<sup>1</sup> φασὶ γ' οὖν Diog. F | κ 246 ἐκφάσθαι... ἔ.

παῦσαι, μὴ δὲ ῥάπιδ', ἐπεὶ ἡ φίλου ἀνέρος ἐστὶν  
ψυχὴ, τὴν ἔργων φθεγξαμένης αἰών.

7. (8) ἤδη δ' ἐπὶ τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοὶ  
βλησιτρίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἀν' Ἑλλάδα γῆν.  
ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἦσαν εἴκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,  
εἴπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.
8. (9) ἀνδρὸς γηγέντος πολλὸν ἀφανρότερος.

ΣΙΛΛΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Ε

9. (10) ἐξ ἀρχῆς καθ' Ὀμηρον, ἐπεὶ μεμαθήκασι πάντες ...
10. (11) πάντα θεοῖς ἀνέθηκαν Ὀμηρὸς θ' Ἡσίοδος τε,

7 DIOG. LAERT. 9, 18. 19 μακροβιώτατος τε γέγονεν (ὁ Ξενοφάνης), ὥς πον καὶ αὐτὸς φησιν [1-4] || 8 ET. GENVIN. (MAGN. p. 231, 2) s. v. γῆρας ἡ μετοχή γηρεῖς ... ἡ γενική γηγέντος, ὥσπερ ὑπέρθετος. Ξενοφάνης (Sylburg, Ξενοφῶν C, οἶον [1] | ANECD. OXON. ed. Cram. 4, 339 ἀνδρὸς γηγέντος || 9 HERODIAN. π. διχρόνων in Anecd. Oxon. ed. Cram. 3, 296, 5 οἱ μὲντοι ποιηταὶ πολλὰς ἐπὶ τούτοις (τοῖς ἐσθήκασιν, βεβασυλεύκασιν al.) συστολάς ποιοῦνται, ὥς παρὰ Ξενοφάνει [1] καὶ πάλιν [fr. 32] | sim. CHOEROB. in Theodos. gramm. gr. IV 2 p. 88, 27ss Hilg. || 10 SEXT. EMPIR. adv. math. 9, 193 ἐνθεν καὶ ὁ Ξενοφάνης διελέγχων τοὺς περὶ Ὀμηρον καὶ Ἡσίοδον φησι [1-3] | cf. DIOG. LAERT. 2, 49 ἐπιλονεῖται ... Οἶαρος Ὀμήρῳ ζῶντι, ἀποθανόντι δὲ Ξενοφάνης ὁ

4 A 156 ἐπεὶ ἡ | Δ 41 φίλοι ἀνέρες || 5 τῆς ci. Karsten | φθεγξαμένην Suid. v. l. | ι 497 φθεγξαμένον ... ἀκουσεν || 7 ad rem cf. Diog. Laert. 9, 2, 1 || 2 cf. fr. dub. 45 Die.-Kr. ἔγὼ δὲ ἐμαν- τὸν πόλιν ἐκ πόλεως φέρων ἐβλήσιτρίζον et Nestle Phil. 67 (1908), 531s || 3 ab ἐκ γ. incipiunt Ω 535 σ 6 | τότε scil. ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο (18, 5), a. fere a. Chr. 540, unde natalem statuere licebat a. 565, huius carminis annum 473 || 4 contulit Huds.-Will. Telemachii verba α 214ss | K 534 ἐντυμον ἐρέω (δ 140) || 8 fr. iamb. adesp. 25D. γηρεῖς ἐν οἰκίῳσιν | de γηγέντος cf. K. Meister Hom. Kunstspr. 100<sup>1</sup> (Kr.) | H 457 σέο πολλὸν ἀφ. χεῖρας τε μένος τε || 9 ad titulum cf. 15. 17s (παρωιδίαι) Diog. Laert. 9, 18 (ἱαμβοί) Schol. Hom. Oxyrh. pap. VIII 1087, 41 p. 105 (p. 134, 21a Kr.) παρὰ Ξενοφάνει ἐν ε' Σίλλων | ab ἐξ α. incipiunt α 188 λ 438 | ad -αι cf. η 114 λ 304 G. Meyer<sup>3</sup> 57 Kühner-Blass 2, 49 Brugmann-Thumb 401 | Z 444 ἐπεὶ μάθον (cf. ρ 226 σ 362) | 'deos nefarios esse' sententiam continuat Die. conlato Plat. rep. 10, 600de || 10 cf. Wil. Gl. 1; 12. 2, 209

ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνειδέα καὶ νόγος ἐστίν,  
κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεῦειν.

11. (12) ὥς πλεῖστ' ἐφθέγγαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα,  
κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεῦειν.
12. (14) ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι γεννᾶσθαι θεοῦς,  
τὴν σφετέρην δ' ἐσθῆτα ἔχειν φωνήν τε δέμας τε.
13. (15) ἀλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες <ἵπποι τ' > ἢ ἐλέοντες  
ἢ γράψαι χεῖρεςσι καὶ ἔργα τελεῖν ἅπερ ἄνδρες,  
ἵπποι μὲν θ' ἵπποισι, βόες δὲ τε βουσὶν ὁμοίας  
καὶ <κε> θεῶν ἰδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποιοῦν  
τοιαῦθ', οἷον περ καὶ τοὶ δέμας εἶχον <ἐκαστοι>.

Κολοφώνιος, καὶ Κέρκων Ἡσίοδῳ ζῶντι, τελευτήσαντι δὲ ὁ προ- ειρημένος Ξενοφάνης || 11 SEXT. EMPIR. adv. math. 1, 289 Ὀμη- ρος δὲ καὶ Ἡσίοδος κατὰ τὸν Κολοφώνιον Ξενοφάνη [1. 2] || 12 CLEM. ALEX. Strom. 5, 109, 2 p. 399 St.<sup>2</sup> (post 19, ante 13) καὶ πάλιν [1. 2] | EVSEB. praep. ev. 13, 13, 36 ἀλλ' οἱ βρ. δ. γ. κτλ. | THEODORET. Graec. aff. cur. 3, 72 R. [1. 2] || 13 CLEM. ALEX. Strom. 5, 109, 3 p. 400 St.<sup>2</sup> (post 12) καὶ πάλιν [1-5] | EVSEB. praep. ev. 13, 13, 36s [1-5] | THEODORET. l. c. 3, 72 R. [1-5]

11 abiudicavit Be. || 1 δς Sext. em. Fabric. c. Steph. καὶ Kar- sten ὡς Wachsmuth | ἐφθέγγαντο Sext. em. Fabric. | v 287 ἀθε- μίστια εἰδώς | Archil. 94 ἔργα ... λεωργὰ καὶ θεμιστά || 2 dele- vit, v. l. fr. 10 subiunxit Wachsmuth | ἀλλήλους C praeter E || 12 s cf. Kern Rel. 1, 49ss || 12 1 sic Clem.; Wachsmuth Sitz. Kurfess alii hexametrum restituere conati sunt, velut ἀλλὰ βρ. δ. θ. γ. <ὁμοίως> vel α. βρ. δ. θ. <καὶ τοὺς> γεγενῆσθαι, sed iam Margites iambos interposuit dactylis cf. Crit. 2, 2 | δοκοῦσι Clem. Theodoret. || 2 καὶ ἴσιν τ' αἰσθήσων ἔχων Theodoret. 'an recte?' Kal. | <τ' > ἔχων Karsten (del. δ') et Hi., nisi σφ. ἐσθ. <δ' > ἔχων verius est | τ 381 δέμας φωνήν τε N 45 al. δ. καὶ ... φω- νήν ε 212 al. οὐ δέμας οὐδὲ φωνήν θ 116 εἰδός τε δέμας τε || 13 1 ei Eus. εἰ τοι Clem. Theodoret., unde εἰ <ἵπποι> Kal., <ἵπποι> εἰ Ludw. | εἶχον Clem. Theodoret. γ' εἶχον Steph. ἔχον χεῖρας ἢ βόες Ludw. | βόες <τ' > Kal. conl. Kühner-Bl. 1, 228 | <ἵπποι τ' > Die. | ἢ ἐλέοντες Eus. Clem. Theodoret. pauci ἢ ἐλέφαντες Theodoret. plerique (hoc mavult Kal.) ἢ ἐκλήτες Schulthess ἢ κελόντες olim Die. nil mutant Wil. Be. | cf. Arist. pol. 1, 1, 7 p. 1252 b 26 s || 2 ἡ: ὡς ci. Heyse καὶ Ludw. | χροῖσι ci. Die. | H 465 al. τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν || 3 ὁμοῖοι Clem. Euseb. (δμ-) || 4 suppl. Sylburg || 5 < > Herw. Hi. ὁμοῖον (δμ-) C: hoc postulat Kal.

14. (16) Αἰθίοπες τε <θεοὺς σφετέρους> σιμονὺς μέλανάς τε  
Θρηῖκές τε γλανκοὺς καὶ πυρροὺς <φασὶ πέλεσθαι>.
15. (17) ἐστᾶσιν δ' ἐλάτη<ς> βάκχοι<ς> πυκινὸν περὶ δῶμα.
16. (18) οὐ τοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖσ' ὑπέδειξαν,  
ἀλλὰ χρόνῳ ζητοῦντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον.
17. (42) καὶ <κ'> ἐπιθυμήσειε νέος νῆς ἀμφιπόλοιο.
18. (22) παρ πυρὶ χρεὶ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ  
ἐν κλίνῃ μαλακῇ κατακείμενον, ἔμπλεον ὄντα,

14 CLEM. ALEX. Strom. 7, 22 p. 16, 6 St.<sup>2</sup> Ἕλληνες δὲ ὥσπερ ἀνθρωπομόρφους οὕτως καὶ ἀνθρωποπαθεῖς τοὺς θεοὺς ὑποτίθενται, καὶ καθάπερ τὰς μορφὰς αὐτῶν ὁμοίας ἐαντοῖς ἕκαστοι διαζωγραφοῦσιν, ὥς φησιν ὁ Ξενοφάνης [1. 2], οὕτως καὶ τὰς ψυχὰς ὁμοιοῦσιν καὶ τοῖς αὐτοῖς <πάθεισιν ἐνεχομένους> ἀναπλάττουσιν | cf. THEODORET. Graec. aff. cur. 3, 73 R. || 15 SCHOL. Ar. equ. 408 (βάκχους ἐκάλουν) καὶ τοὺς κλάδους, οὗς οἱ μύσται φέρουσι. μέμνηται δὲ Ξενοφάνης ἐν Σίλλοις [1]. || 16 STOB.<sup>1</sup> 1, 8 (π. χρόνου οὐσίας κτλ.), 2 p. 94 W. [FP] Ξενοφάνους [1. 2] | STOB.<sup>2</sup> 3, 29 (π. φιλοπονίας), 41 p. 635 H. [SMA] Ξενοφάνους [1. 2] || 17 HERODIAN. π. μονή-ρους λέξεως p. 912, 4 L. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν διν σίλλων (sic Haun., Ξενοφάνει ἐν δ [α?]) Σίλλων Seidler, ἐν δ<sup>α</sup> Σ. Die., Ἄρ. ἐν δ συλλάβων Vind. Ἄρ. ἐν Δίνῳ Σίλλων Ludw. Ἄρ. ἐν Αἰολοσκίανι Dind.) || 18 ATHEN. epit. 2, 54 Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐν παρωιδίαις [παράδοξαις CE em. Menage. cf. Euseb. chron. Ol. 59]

14 Αἰθ. τε μέλανας σιμονὺς τε Θρηῖκές τε πυρροὺς καὶ γλ. C ex. gr. restituit Die. alii aliter Αἰθ. τε <θ.> μέλ. σ. τε <γράφουσι> Diehl Αἰθ. τε <θ.> μέλ. σιμ. τε <γράφουσι> Θρ. τ' <αὐ> πυρρ. καὶ γλ. — — — Kal. | Αἰθ. et Θρ. sunt Aegyptii et Scythae ap. Hippocr. π. ἀέρων 18ss, sed de comis pyrrhis cf. Ps.-Arist. Probl. 38, 2. 966b 26 Galen. de temp. 2, 5 (I 618 K.) (Kr.) || 15 Hom. hymn. Ven. 265ss ἐλάται ... ἐστᾶσιν | ἐλάτη (vel -τε) C ἐλάτης Wachsmuth ex Eur. Bacch. 110 | ἐλατῶν πυκινοὶ περὶ δώματα <βάκχοι> Lob. Aglaoph. 308<sup>1</sup> < > Wachsmuth. cf. Hesych. βάκχος ... καὶ κλάδος ὁ ἐν ταῖς τελευταῖς | K 267 al. πυκινὸν δόμον | T 355 π. δῶ, sed Φ 245 ὄζοισιν πυκνοῖσι et = 471 θάμνοισιν ἐν π. | 16 1 παρῳείδειξεν Stob.<sup>1</sup> ἐπέδειξαν Trinc.<sup>2</sup> || 2 ἐφευρίσκων Stob.<sup>1</sup> | Isocr. Paneg. 32 contulit Shorey || 17 <κ'> Dind. || 18 cf. Phocyl. 14 cum adn. || 1 a π. π. incipiunt η 154 alii | ε 485 ὥρῃ χειμερίῃ || 2 κλίνῃ ἐν Mein. ad γ 196 (ἐντῇ ἐνι μαλακῇ καταλέγμενος)

πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποκράζοντ' ἐρεβίνθους·  
'τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόσα τοι ἔτε' ἐστὶ, φέριστε;  
πηλίκος ἦσθ', ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;'

## ΕΠΗ

## ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΟΣ

19. (23) εἷς θεὸς ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος,  
οὐ τι δέμας θνητοῖσιν ὁμοῖος οὐδὲ νόημα.
20. (24) οὗλος ὀρᾷ, οὗλος δὲ νοεῖ, οὗλος δὲ τ' ἀκούει.
21. (25) ἀλλ' ἀπάνευθε πόνοιο νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει.
22. (26) αἰεὶ δ' ἐν ταῦτ' αὖ μῖναι κινεῦμενος οὐδέν,  
οὐδὲ μετέρχεσθαι μιν ἐπιπρέπει ἄλλοτε ἄλλῃ.

19 CLEM. ALEX. Strom. 5, 109, 1 p. 399 St.<sup>2</sup> εἷς γοῦν καὶ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος διδάσκων, ὅτι εἷς καὶ ἀσώματος ὁ θεός, ἐπιφέρει [1. 2] sequuntur 12. 13 | EVSEB. praep. ev. 13, 13, 36 cf. ARIST. metaph. 1, 5 p. 986 b 24 || 20 SEXT. EMPIR. adv. math. 9, 144 εἰ γὰρ ἐστὶ τὸ θεῖον, ζῶν ἐστίν· εἰ <δὲ> ζῶν ἐστίν, ὀρᾷ ὅλος (δ. del. Heintz) [1] || 21 SIMPLIC. in Arist. phys. p. 23, 19 Die. καὶ πάντα νοεῖν δὲ φησιν αὐτὸ (τὸ πᾶν) λέγων (ὁ Ξενοφάνης) [1] || 22 SIMPLIC. in Arist. phys. p. 22, 9 Die. ὥστε καὶ ὅταν ἐν ταῦτ' αὖ μῖναι λέγει καὶ μὴ κινεῖσθαι, [1. 2] οὐ κατὰ τὴν ἡρεμίαν τὴν ἀντικειμένην τῇ κινήσει μῖναι αὐτὸ (τὸ πᾶν) φησιν (ὁ Ξενοφάνης), ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀπὸ κινήσεως καὶ ἡρεμίας ἐξηρημένην μονήν

3 Hom. οἶνος ἡδύς, ἡδύποτος, μελιθής | ἐπιπράζοντ' Coraes | Ar. eccl. 45 contulit Die. || 4 a 170 al. | ἐτη Athen. | Z 123 al. τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε; || 5 est Ἄρπαγος ὁ Μῆδος (Theol. arithm. p. 40 [Die.-Kr.<sup>5</sup> A 10]). cf. fr. 7 Herod. 1, 162ss || 19 ad titulum cf. Diog. Laert. 9, 18 fr. 23. 26 Pollux. 6, 48 (fr. 39 Die.-Kr.<sup>5</sup>) || 1 εἷς θεός ἐστὶ ὁ οὐρανός sec. Aristotelem | θ. καὶ δ. B 669 γ 346 | multa et graeca et latina contulit Die. PPhF p. 42 adde Ps.-Phocyl. 54 cum adn. || 2 γ 468 al. δ. ἀθανάτοισιν ὁμοῖος | P 409 Διὸς μεγάλοιο νόημα || 20 cf. Diog. Laert. 9, 19. alia multa con-gessit Die. PPhF p. 42, quibus locis addendi Plin. nat. 2, 14 (Kr.) et I Cor. 12, 16ss (12ss) | οὗλος γὰρ δ. Sext. | ἰδεῖν et νοεῖν coniunxit Hom. K 550 Ω 337 A 599, idem ἐφορᾷν et ἐπακούειν λ 109 μ 323 || 21 contulit Die. Hes. theog. 679s οὐρανὸς εὐρύς στυγερός Stob. 2, 1, 33 p. 15 W. Xenoph. memor. 4, 3, 13. adde Aesch. Prom. 1046s cf. Reinhardt Parmen. 112s (Kr.) || 22 1 imi-tatur Parmen. 8, 29s Die.-Kr.<sup>5</sup> | αἰεὶ Simpl. em. Die. | κινεῦμενον DE κινεῦμενον Hi.-Cr. || 2 ω 252 οὐδὲ ... ἐπιπρέπει | Hom. hymn. Merc. 558 ποτόμεναι ἄ. ἄ. | Hom. ἄλλυδις ἄ. (ε 369 al.)



23. (27) ἐκ γαίης γὰρ πάντα καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾷ.  
 24. (28) γαίης μὲν τόδε πείρας ἄνω παρὰ ποσσὶν ὄραται  
 ἡέρι προσπλάζον, τὸ κάτω δ' ἐξ ἄπειρον ἰκνείται.  
 25. (29) γῇ καὶ ὕδωρ πάντ' ἔσθ' ὅσα γίνονται ἡδὲ φύονται.  
 26. (30) πηγῇ δ' ἐστὶ θάλασσαν ὕδατος, πηγῇ δ' ἀνέμοιο  
 οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν <πνοιαί κ' ἀνέμοιο φύονται>

23 AET. ap. THEODORET. Graec. aff. cur. 4, 5 R. (Doxogr. p. 284 adn.) ἐκ τῆς γῆς φύναι ἅπαντα εἰρηκεν (ὁ Ξενοφάνης)· αὐτοῦ γὰρ δὴ τόδε τὸ ἔπος ἐστίν· [1] | SEXT. EMPIR. adv. math. 10, 313 Ξενοφάνης δὲ κατ' ἐνίους ἐκ γῆς (ἀπέλιπε [ἀπέφαινε Kal.] τὴν γένεσιν)· [1] | idem HIPPOLYT. refut. 10, 6 | STOB. 1, 10 (π. ἀρχῶν καὶ στοιχείων τοῦ παντός), 12 p. 123 W. [FP] Ξενοφάνης ἀρχὴν τῶν πάντων εἶναι τὴν γῆν· γράφει γὰρ ἐν τῷ Περί φύσεως· [1] || 24 ACHILL. isagog. 4 p. 34, 11 Maass Ξενοφάνης δὲ οὐκ οἰεῖται μετέωρον εἶναι τὴν γῆν, ἀλλὰ κάτω εἰς ἄπειρον καθήκειν· γαίης μὲν γὰρ φησι κτλ. || 25 SIMPLIC. in Arist. phys. p. 188, 31 Die. ὁ μὲν τοι Πορφύριος οἰκειότερον εἰς Ἀναξιμένην τὴν δόξαν ἀνέπειρε ταύτην εἰπόντα· [1] | PHILOP. ad phys. 1, 5 p. 125, 27 Vit. ὁ Πορφύριος φησι τὸν Ξενοφάνην τὸ ξηρὸν καὶ τὸ ὄρεον δοξάσαι ἀρχάς, τὴν γῆν λέγειν καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ χρῆσιν αὐτοῦ παρατίθεται τοῦτο δηλοῦσαν· [1]. ταύτης δὲ τῆς δόξης δοκεῖ καὶ Ὀμηρος εἶναι ἐν οἷς φησιν [H 99]· 'ἀλλ' ὅμεις μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε' (cf. SCHOL. Venet. AB ad l.) || 26 SCHOL. Genav. in Φ 196 ed. Nicole I p. 199 (e Cratete Mallota) Ξενοφάνης ἐν τῷ Περί φύσεως· [1-6], ὡς Ὀμηρος (Φ 196) 'ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοί' | STOB. 1, 31 (π.

23 cf. LXX genes. 3, 19 | γαίης γὰρ Sext. γῆς γὰρ Schol. Hom. Hippol. γῆς γὰρ τὰ Stob. γῆς γὰρ τὰς Theodoret. 'an recte?' Kal. | πάντα ἐστὶ καὶ Hipp. || 24 1 γαίης γὰρ φησι V φησι γὰρ γαίης μὲν M | πείρας M πείραν V πείρας Maass | πείρατα γαίης E 200 al. | παρὰ ποσσὶν V παρὰ ποσσὶν M Hi-Cr. cf. N 617 παρὰ ποσσὶν || 2 ἡέρι Die. καὶ δεῖ (ex ηαρεῖ) VM αἰθέρι Karsten Hi.-Cr. | Herod. 7, 8 γ γῆν τὴν Περσίδα ἀποδέξομεν τῷ Διὶ αἰθέρι ὁμονοήσαντες adscr. Kr. | M 285 κύμα δὲ μιν (i. navem) προσπλάζον | ἄπειρον = 'indefinitum' Kr. | ἰκνέει ex Hom. (οὐρανόν, αἰθέρα) Karsten Hi.-Cr., sed cf. Parmen. 8, 46 Die.-Kr. || 25 πᾶν ἐστ' Simplic. | φύοντ' ἡδὲ cf. Parmen. Philop. || 26 illustravit Praechter Phil. 64 (1905), 308, qui contulit Basil. Magn. hom. 4 in hexaem. 6 p. 92c al. | adde Arist. met. 2, 2 p. 354b 15 (Kr.) || 1 θάλασση Schol. Genav. || 2s <> Diehl. οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν <γίνονται κ' ἴς ἀνέμοιο> olim suppl. Die.<sup>2</sup> SBBerl. 1891, 575s (cf. Waack. Untersuch. zu Hom. 95): οὔτε γὰρ (ἂν νέφε' οὔτ' ἀνέμοιο ἂν ἐργῆντ' αὐτῇ) ἐν νεφέεσσιν ἔσ. H. Weil: οὔτε γὰρ ἂν γνώφος ἔσθην ἄνευ κτλ. Ludw. (Mélanges Nicole 336): οὔτε γὰρ ἂν νέφε' ἔσκεν ἄνευ κτλ. Wachsmuth

- <ὄμβροφνέσσω> ἔσθην ἄνευ πόντου μεγάλοιο  
 οὔτε ῥοαὶ ποταμῶν οὔτ' αἰ<θέρος> ὄμβριον ὕδωρ,  
 ἀλλὰ μέγας πόντος γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε  
 καὶ ποταμῶν.  
 27. (31) ἡέλιός θ' ὑπεριέμενος γαῖαν τ' ἐπιθάλλων.  
 28. (32) ἦν τ' Ἴριον καλέουσι, νέφος καὶ τοῦτο πέφυκε,  
 πορφύρεον καὶ φοινίκεον καὶ χλωρὸν ιδέσθαι.  
 29. (33) πάντες γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα.  
 30. (34) καὶ τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὗ τις ἀνὴρ ἔδεν οὐδέ τις ἔσται  
 εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων·

νεφῶν ὀμίχλης ὑετῶν κτλ.), 4 p. 243 W. γράφει γὰρ διαρρήδην (ὁ Ξενοφάνης)· πηγῇ ... ὕδατος | cf. ARIST. meteor. 2, 2 p. 354b 15 AET. Doxogr. graec. ed. Die. p. 371 || 27 HERACLIT. alleg. Hom. 44 'Υπερίονα δὲ νομιστέον αὐτὸν (τὸν ἥλιον) τὸν ὑπεριέμενον αἰετὶ τῆς γῆς, ὥστερ' οἶμαι καὶ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος φησιν· [1] || 28 SCHOL. BLT et EVSTATH. in A 27 'Ἰρισιν ἐοικότες'· τῷ κερτῶματι ἢ τῷ χρώματι· φησὶ γὰρ Ξενοφάνης· [1. 2] || 29 SEXT. EMPIR. adv. math. 10, 314 συμφέρεσθαι δ' αὐτῷ [Ὀμήρῳ H 99] δοκεῖ κατ' ἐνίους καὶ ὁ Κολοφώνιος Ξενοφάνης· φησὶ γὰρ· [1] | idem HIPPOLYT. ref. 10, 7 | SCHOL. ABT in H 99 ταῦτα οὖν φησι τὴν ἀκνηστῶν οὐκ εἰδῶν καὶ Ξενοφάνης· [1]. cf. Ps.-PLUT. vit. Hom. 93 p. 379 Bern. HERACLIT. alleg. Hom. 22 || 30 SEXT. EMPIR. adv. math. 7, 49 Ξενοφάνης μὲν κατὰ τινας εἰπόν πάντα ἀκατάληπτα ἐπὶ ταύτης ἔστι (ἐστὶ v. l.) τῆς φράσεως, ἐν οἷς γράφει· [1-4] idem 110. 8, 326 (cf. 7, 50s) | PLUT. aud. poet. 2 p. 17<sup>e</sup> καὶ τὰ Ξενοφάνους· [1. 2] | GALEN. π. διαφορᾶς σφηνγμῶν 3, 1 vol. 8

■ <ὄμβρ.> vel <ὄμβροφύρουσιν> Kal. Diehl <ἐκπνεύοντος> Die.<sup>2</sup> | ἄνα πόντοιο Schol. Genav. corr. Nicole || 4 450 ῥοαὶ ποταμῶν A 732 ῥοαὶ ποταμοῖο | αἰθέρος Nicole αἰετὶ | cf. Pind. Ol. 11, 1s || 28 cf. Die. Arch. f. Gesch. d. Phil. 10 (1898), 533 || 1 cf. 2, 5 et A 403 δν ... καλέουσι Σ 487 ἄρκτον θ', ἦν καὶ ἄμαξαν· ... καλέουσιν alia multa || 1s P 547 πορφύρεον Ἴριον || 29 cf. H. J. Mette Sphairoptia (München 1936) 195 | Φ 185 ποταμοῖο περ ἐκγεγαυῖτι | cf. H 99 ad fr. 25 || 30 cf. H. Frän. H. 60 (1925), 185ss Reinhardt Parmen. 118 Wil. H. 61 (1926), 280 || 1 ἔδεν Sext. Diog. 9, 72 εἶδεν vel οἶδεν Diog. E γένετ' Plut. || 1s E 183 σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεός ἐστιν O 632 οὐπω σάφα εἰδὼς || 2 cont. Kr. Sext. Empir. 1. c. 7, 51 τὸ μὲν οὖν ἀληθές καὶ γνώριμον οὐδεὶς ἀνθρώπος οἶδε, τὸ γὰρ ἐν τοῖς ἀδήλοις πράγμασιν· κἂν γὰρ ἐκ τύχης ἐπιβάλλῃ τοῦτοι, ὅμως οὐκ οἶδεν οὐτὶ ἐπιβέβληκεν αὐτῷ, ἀλλ' οἰεῖται καὶ δοκεῖ | περὶ πάντων (τῶν γεννητῶν) ἄσσα λέγω iungit et explicat Die.

εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπόν,  
αὐτὸς ὁμῶς οὐκ οἶδε· δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.

31. (35) ταῦτα δεδοξάσθω μὲν βοικότα τοῖς ἐτύμοισι.  
32. (36) ὁππόσα δὴ θνητοῖσι πεφῆρασιν εἰσοράασθαι,  
33. (37) καὶ μὲν ἐνὶ σπεάτεσσιν τοῖς καταλείβεται ὕδωρ.  
34. (38) εἰ μὴ χλωρὸν ἔφυνσε θεὸς μέλι, πολλὸν ἔφασκον  
γλύσσοινα σῦκα πέλεσθαι.

p. 636s K. κατὰ δὲ τὸν φιλόσοφον τὸν εἰπόντα [3.4] | STOB. 2, 1 (π. τῶν τὰ θεῖα ἐξημενόντων κτλ.), 17 p. 6W. Ξενοφάνους... λόγος... ἄλιος γραφῆς... τὴν αὐτοῦ παριστάντος εὐλάβειαν, ὥς ἄρα θεὸς μὲν οἶδε τὴν ἀλήθειαν, δόκος δ'... τέτυκται | SEXT. EMPIR. Pyrrh. hypot. 2, 18 Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος λέγων· δόκος... τέτυκται. idem PROCL. in Tim. I 254, 23D. cf. EPIPHAN. exposit. fd. 9 p. 1087<sup>e</sup> Petav. || 31 PLVT. quaest. conviv. 9, 14, 7 p. 746<sup>b</sup> τοῦτοις ἐπιφανήσαντος τοῦ Ἀμμωνίου τὰ τοῦ Ξενοφάνους ὅσπερ εἰώθει [1] καὶ παρακαλοῦντος ἀποφαινεσθαι καὶ λέγειν τὸ δοκοῦν ἕκαστον κτλ. || 32 HERODIAN. π. διχρόνων in Aneod. Oxon. ed. Cram. 3, 296, 9 (post 9) καὶ πάλιν [1] | CHOEROB. in Theodos. gramm. gr. IV 2 p. 88, 30 Hilg. || 33 HERODIAN. π. μονήρους λέξεως p. 936, 18 L. δ τε Ξενοφάνης φησὶ [1], ἀλλ' οὐ γὰρ λέγεται σπῆας || 34 HERODIAN. π. μονήρους λέξεως p. 946, 22 L. σημειῶδες ἄρα τὸ παρὰ Ξενοφάνει (ξενοφάντι) γλύσσων [1. 2]. cf. Et. GVD. p. 301, 15s s. v. κάρων Et. GENVIN. (Et. MAGN. p. 235, 3) s. v. γλύσσων, Et. FLOR. p. 178 M. s. v. κάρων. γλύσσοινα σῦκα

3 ἦν Gal. | μέγιστα Gal. | τύχη Hippolyt. Gal. | τετελεσμένα Gal. | τετελεσμένον ἔσται, εἴη sim. Hom. || 4 cf. Orph. fr. B 6 Kr.<sup>5</sup> (fr. 21a, 2 K.) Parmen. 1, 30 Die.-Kr.<sup>5</sup> (al.) | 246<sup>5</sup> (Ὠκεανός) γένεσις πάντεσσι τέτυκται | Γ101al. cadunt in μοῖρα τέτυκται || 31 δεδοξάσθω Wil. e Theogn. 681 δεδοξάσθαι Plut. δεδοξάσθαι || Karsten Hi.-Cr., sed cf. Sapph. 126. 96, 9 adn. 80, 4 | τ 203 ἐτύμοισιν ὁμοῖα || 32 πεφῆρασθ<sup>5</sup> Choerob. O πεφῆρασιν Choerob. CV | astra nubes esse non deos docere Xenophanem intellegit Die. | cf. H. Frän. H. 60 (1925), 186 || 33 μὲν Die. μὴν C, reti. nuit Ludw. | (ἐν σπ.) τοῖς C explic. Die. τῶς Ludw. | Orph. fr. 252 Ab. (= 219 K.) καὶ βέδν νυμφῶν καταλ. ἀγλαὸν ὕδ. con. tulit Die. et ad rem Lucr. 1, 348 || 34 1 A 631 μέλι χλ. | Hom. hymn. Cer. 8s νάρκισσόν θ' ὃν φῦσε δόλον... Γαῖα | πολλῶν C em. Lehrs | ἔφασκεν C em. Lehrs ἔφασκεν ἂν? Die. ἔφης κεν Ludw. cf. Nestle Phil. 67 (1908), 533 (Kr.) || 1s Σ 109 πολλὸ γλυκίων μέλιτος || 2 η 116 λ 590 σκαῖ... γλυκεραῖ

## ΙΠΠΑΡΧΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

1. (1) Μνήμα τόδ' Ἰππάρχου· στείχε δίκαια φρονῶν.  
2. (2) Μνήμα τόδ' Ἰππάρχου· μὴ φίλον ἐξαπάτα.

1. 2 Ps.-PLATO Hipparch. 228<sup>ed</sup> ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ (τῷ Ἰππάρχῳ) οἱ περὶ τὸ ἄστυ τῶν πολιτῶν πεπαιδευμένοι ἦσαν—καὶ ἐθαυμάζον αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιβουλευόντες αὐτὸς ἐν τοῖς ἀγροῖς παιδεύσαι ἐστησεν αὐτοῖς Ἑρμῆς κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τῶν δῆμων ἑκάστων κἀπειτα τῆς σοφίας τῆς αὐτοῦ, ἣν τ' ἔμαθε καὶ ἦν αὐτὸς ἐξηγῆσεν, ἐκλεξάμενος, ἃ ἡγεῖτο σοφώτατα εἶναι, ταῦτα αὐτὸς ἐντείνων εἰς ἐλεγείον αὐτοῦ ποιήματα καὶ ἐπιδείγματα τῆς σοφίας ἐπέγραψεν, ἵνα πρῶτον μὲν τὰ ἐν Δελφοῖς γράμματα τὰ σοφὰ ταῦτα μὴ θανυμάζον οἱ πολῖται αὐτοῦ, τὸ τε 'Γνώθι σάντον' καὶ τὸ 'Μηδὲν ἄγαν' καὶ τὰλλα τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τὰ Ἰππάρχου ῥήματά μᾶλλον σοφὰ ἡγοῖντο, ἔπειτα παριόντες ἄνω καὶ κάτω καὶ ἀναγινώσκοντες καὶ γέφυμα λαμβάνοντες αὐτοῦ τῆς σοφίας φοιτῶντες ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ παιδευθῆσόμενοι. ἐστὼν δὲ δύο τῶν ποιημάτων· ἐν μὲν τοῖς ἐπὶ ἀριστερὰ τοῦ Ἑρμοῦ ἑκάστων ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου ἐστήκεν, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιᾷ· [1] φησὶν. ἐστὶ δὲ τῶν ποιημάτων καὶ ἄλλα ἐν ἄλλοις Ἑρμαῖς πολλὰ καὶ καλὰ ἐπιγεγραμμένα. ἐστὶ δὲ δὴ καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ Στεριακῇ ὁδῷ, ἐν ᾗ λέγει· [2]. cf. IG III 1, 522 SVID. s. v. τρικέφαλος ὁ Ἑρμῆς HARPOCRAT. s. v. Et. GEN. (Et. MAGN. 766, 23) ANECD. gr. ed. Bekk. 306, 27 PHILOCHOR. fr. 69 (FHG I, 395) SCHOL. Demosth. 20, 112 p. 97 S. (Ἰππάρχειοι Ἑρμαῖ)

1. 2 cf. Geffek. Epigr. 4. rem illustraverunt Wachsmuth Stadt Athen 1, 498, 2, 391 Judeich Topogr. v. Athen<sup>2</sup> 176 Preger Inscr. gr. metr. p. 157 Kern Rel. 2, 92 cf. hexametrum in Herma forensi ἀρχαῖος γράμμασιν insculptum ἀντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοὶ ap. Cr. Phil. Suppl. 6 (1897), 274 | penthemimeres imitatur archetypum καὶ τὸδε Φωκυλίδεω

## ΒΑΚΧΥΛΙΔΗΣ Ο ΚΕΙΟΣ

### ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

1. (48) Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκα,  
πρόφρων Κραναίων ἱμερόεντα χορόν  
αἶν ἐποπτεύεις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσῶν  
Κηίωι ἀμφιτίθει Βακχυλίδι στεφάνους.

- [2.] (49) Εὐδήμος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκεν  
τῶι πάντων ἀνέμων πιστάτῳ Ζεφύρῳ.  
εὐξαμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοαθός, ὄφρα τάχιστα  
λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχῶν.

1 A. P. 6, 313 Βακχυλίδου [1-4] || 2 A. P. 6, 53 Βακχυλίδου· ἀνάθημα τῶι Ζεφύρῳ ἀνέμου παρὰ Εὐδήμου γεωργοῦ [1-4] | SVID. s. v. 'πύρατος ἀνεμός'· θρεπτικός, ἀξητικός. ἐν ἐπιγράμματι· τόνδ' ἀνέθηκε... Ζεφύρῳ

cf. Bacch. ed. Snell<sup>6</sup> p. 105, 1. 2 Graindor BCH 29 (1905), 337 Musée Belge 25 (1921), 91 || 11 ad κ. II. cf. Hes. theog. 383s | π. N. Bacch. 12, 5 A. P. 14, 98, 8 A. Plan. 350, 1 || 1ss πολ., πρόφρ., ἱμ., ἐποπτ. Hom. (hymn.) Pind. || 2 κραναίων & Κραθαίων B. ad Strab. 10, 5, 6 p. 486 Κραναϊδῶν Mein. (προφρονέως!) Κραναίων W. Schulze Κραναίων Schnw. ἐν Κραναίων Hart. cf. Bacch. carm. 17 | i. χ. Σ 603 || 3 Bacch. 9, 87 Μουσ[ῶν... ἀθ]ύρμα || 4 κηίῳι... βακχυλίδης & em. Br. | Xenophan. 1, 2 πλεκτοῦς δ' ἀμφιτίθει στεφάνους. cf. TGF adesp. 108 N.<sup>2</sup> || 2 a poeta lyricum || 2 πιστάτῳ def. Stadtm. adlato Theocr. 10, 47; adde nunc Callim. Com. Beren. 53 Catull. 64, 282 πιστοτάτῳ Unger Schnw. πρηπτάτῳ alii conlatis A. P. 6, 349. 12, 171 λειοτάτῳ Mein. || 3 ζ 280s ἢ τίς οἱ εὐξαμένη... θεός ἦλθεν οὐρανόθεν καταβάς | ad γάρ οἱ contulit Snell Maas Metr. § 133 γάρ ὁ γ' Mein. ὁ οἱ Herm. | βοηθός Plan. | δ. τ. Hom. || 3s cf. E 499ss

## ΦΡΥΝΙΧΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

- (3) σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόρην, δσσ' ἐνὶ πόντῳ  
κύματα ποιεῖται χεῖματι νύξ ὁλόη.

## ΑΙΣΧΥΛΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

### ΕΛΕΓΕΙΑΙ

1. (2) Τυρρηγῶν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος.

### ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

2. (3) Κυανέη καὶ τούσδε μενεγχεάς ὤλεσεν ἄνδρας  
Μοῖρα, πολύρρητον πατρίδα ὀνομένους.  
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γυίοις  
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

PHRYNICH.: PLVT. quaest. conviv. 8, 9, 3 p. 732f καίτοι καὶ Φρύνιχος ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητῆς περὶ αὐτοῦ φησὶν δι' [1. 2]

AESCHYL. 1 THEOPHRAST. hist. plant. 9, 15 καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυρρηγίαν. [1] | cf. Plin. nat. 25, 11 || 2 A. P. 7, 255 Αἰσχύλου· ubi add. m.<sup>2</sup> εἰς ἐταίρους προμάχους Θεσσαλῶν (PLAN.)

PHRYNICH. ad rem cf. Eur. Cycl. 221 Ar. pac. 323ss vesp. 1485 Xenoph. conv. 2, 15s 22. 7, 5 Aelian. var. hist. 3, 8 F. Weege Tanz in der Antike Halis 1926 RE III 2384s IV A 2240ss 2244s || 2 v. δ. λ 19 al.

AESCHYL. 1 τυρρηγῶν & em. B. (-ρσ-) | φαρμακ. novum || 2 1 Ps.-Hes. scut. 249 Κῆρες κῆνεαι | μενεγχ. novum || 2 λ 256s Πελλῆς... πολύρρητος I 154 ἄνδρες... πολύρρητες πολυβούται || 3 ζῶοι sscr. cod. Pal.



3. (4) Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει  
μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.  
ἀλκήν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλλος ἂν εἴποι  
καὶ βαθυχαίτης Μῆδος ἐπιστάμενος.
4. (5) βριθὺς ὀπλιτοπάλας, δάιος ἀντιπάλοις,

3 VITA Aeschyl. p. 120 W. p. 4s Wil. ἀποθανόντα δὲ (Αἰσχόλον)  
Γελῶνι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θάψαντες ἐτίμησαν  
μεγαλοπρεπῶς ἐπιγράψαντες οὕτω· [1—4] | PLVT. exil. 13 p. 604<sup>a</sup>  
ἀκήμοας δὲ δήπου (δι' ἐπῶν Ε) καὶ τοῦτο τὸ ἐπιγραμμάτιον· [1. 2] |  
ATHEN. 14, 627<sup>c</sup>. δ ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τηλικαύτην δόξαν ἔχων  
διὰ τὴν ποιητικὴν οὐδὲν ἥττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσεν  
μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν ποιήσας· [3. 4] | cf. EVSTRAT. ad Arist. eth.  
Nicom. 3, 2 p. 146 Heylb. et PAVSAN. 1, 14, 5 || 4 PLVT. Alex.  
fort. 2 p. 334<sup>a</sup> καὶ κατὰ τὸν Αἰσχόλον· [1] idem fort. Rom. 3  
p. 317<sup>e</sup> compar. Cic. et Dem. 2 p. 887<sup>b</sup> EVSTAT. in Π. p. 513, 33 |  
PLVT. quæst. conviv. 2, 5, 2 p. 640<sup>a</sup> βρ. ὀπλ.

3 carmen ex Aeschyli ingenio conditum esse censet Wil. Aesch.  
p. 11, 33 || 1 ἀθηναίων Medic. || 2 παραφόροιο vel πυροφόροιο vit. Ε |  
πυροφ. vox Homericæ | Γέλας Plut. πέλας vel σέλας vit. Ε ||  
3 ἄλλος = πεδίον, ut idem Aesch. alibi de mari (Suppl. 868 Pers.  
111) | εἴπη vit. v. l. || 4 βαθυχαίται κεν Μῆδοι ἐπιστάμενοι Athen. |  
Hes. theog. 977 βαθυχαίτης | Μῆδος: ἄλλος Medic. || 4 ὀπλιτοσ.  
novum | ἀντιπάλοισι fere Ε ἀντιμάχοισι Eustath.  
epigramma de victoribus Marathonis in Athenarum foro  
reperit a nonnullis editoribus Aeschylō vindicatum leges  
sub Simonid. 88 B

## ΣΟΦΟΚΛΗΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

### ΕΛΕΓΕΙΑΙ

1. (1) Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ σύμμετρον ὧδε λέγειν.

### ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

2. (5) Ὡιδὴν Ἡροδότῳ τεῦξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ὧν  
πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα,
3. (4) Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδῃ, δς με χλαῖνων  
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἐτέραν  
Βορρῆς ὠμίλησε. σὺ δ' οὐ σοφός, δς τὸν Ἔρωτα,  
ἄλλοτρίαν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

1 HEPHAEST. 1, 5 (περὶ κοινῆς) p. 3s C. τὸ τοῦ Ἀρχελάου ὄνομα  
Σοφοκλῆς ἐν ταῖς ἐλεγείαις οὐκ ὤμετο ἐγκωρεῖν οὔτε εἰς ἔπος  
οὔτε εἰς ἐλεγείον· φησὶ γοῦν· [1] || 2 PLVT. an seni 3, 785<sup>b</sup> τοῦτο  
δ' ὁμολογουμένως Σοφοκλέους ἐστὶ τὸ ἐπιγραμμάτιον· [1. 2] ||  
3 ATHEN. 13, 604<sup>d</sup> Ἰερώνυμος δ' ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνή-  
μασιν φησὶν [fr. 7 Hi.], ὅτι Σοφοκλῆς εὐπρεπῆ παῖδα ἔξω τείχους ἀπή-  
γαγε χρησόμενος αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν παῖς τὸ ἴδιον ἱμάτιον ἐπὶ τῇ πόδι  
ὑπέστρωσεν, τὴν δὲ τοῦ Σοφοκλέους χλανίδα περιεβάλοντο. μετ' οὖν τὴν  
ὀμίλῃν ὁ παῖς ἀρπάσας τὸ τοῦ Σοφοκλέους χλανίδιον ὠχετο κατα-  
λιπὼν τῷ Σοφοκλεῖ τὸ παιδικὸν ἱμάτιον. οἳ δὲ εἰκός, διαλαληθέντος  
τοῦ συμβεβηκότος Εὐριπίδης πυθόμενος καὶ ἐπιτωθάζων τὸ γεροντός  
καὶ αὐτός ποτε ἔφη τοῦτο κεχρησθῆναι τῷ παιδί, ἀλλὰ μὴδὲν προσ-  
θεῖναι [πεπονθέναι ci. Kai.], τὸν δὲ Σοφοκλέα διὰ τὴν ἀκολασίαν  
καταφρονηθῆναι. καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἀκούσας ἐποίησεν εἰς αὐτὸν τὸ  
τοιούτου ἐπιγράμμα χρησάμενος τῷ περὶ τοῦ Ἥλιου καὶ Βορέου  
λόγῳ καὶ τι πρὸς μοιχείαν αὐτοῦ παρανιττόμενος· [1—4]

1 cf. Crit. 2, ss || 2 ad rem cf. Jac. RE Suppl. II 233s Io.  
Rasch Comment. philol. Ienens. 10, 2 (1913), 4ss || 2 ἐξάκις  
ἑπταεὶς expl. Gomperz || 3 in dubium vocatur || 4 φιλοῦντι ἐτά-  
ραν Ε em. Mus. φ. κόρη Headlam || 4 λωποδ. primi Cratinus et  
Antiphon (Kal.)

4. (7)

[illegible]

4 IG III 1 add. p. 490, 171g + A. WILHELM Beiträge zur griech. Inschriftenkunde p. 102, 87 (Athenis in fragmentis lapidis saec. fere II p. Chr. n. inventis ad Asclepium sub arcis radiabus) cf. Buech. RhM. 32 (1877), 318 Kai. ibid. 34 (1879), 207 Wil. Nordion. Steine ABerl. 1909, 37ss cf. Kern Rel. 2, 313s | imagines exhibet O. Kern Inscr. graec. tab. 45 p. XVII | eiusdem in Aesculapium seu in Coronidem paeanis nova fragmenta in Athenarum foro reperta ed. J. H. Oliver The Sarapion monument and the paeon of Sophocles, Hesperia 5 (1936), 91ss (112) cf. v. Blumenthal Burs. Jb. 277 (1943), 71s | paeanis mentionem fecerunt Lucian. Encom. Dem. 27 (cf. ad Macedon. paeon. in Apoll. et Aescul.) Philostr. vit. Apoll. Tyan. 3, 17 δ παῖν δ τοῦ Σοφοκλέους, ἐν Ἀθηναίῳ τῷ Ἀσκληπιῷ ἄδουσιν | metrum est heptameter dactylicus hypercatalectus sive acatalectus (1—3. 6—8) et hexameter dactyl. hypercatal. (4. 5)

4 de Soph. et Aescul. cf. RE III A 1044s | in titulo collocando lapidem secutus est Diehl || 2 appellatur Coronis, Aesculapii mater. cf. Pind. Pyth. 3, 8 | *πειρών*. hic primum legitur. redit ap. Orph. Arg. 149 IG III 914 App. bell. civ. 2, 2 al. | Macedonia. l. c. 15s *ἐδίδαξε* ... | [...] *οἶσαν Κένταυρον ἀλεξίπνοος* (-*νο(μ)?*) || 4 de exordii sententia *ἄκρεσκόμαι μειγθεῖσα Φοιβῶι* (cf. Pind. Pyth. 3, 14 de Coronide) dubitare non licet | *sub* | *ας* (a certum fere est) latet aut pers. 2 sing. perf. sive aor. I aut voc. sing. subst. fem. in -*ας*, -*άδος*, unde lusit [*συνεν*]*ας* (ad *χαμ[α]ϊνός*) v. Blum. | *Φοῖβος ἄκρεσκόμης* primum Y 39 sequuntur, Hes. fr. 123, 3 Pind. paeae. 9, 45 Hom. hymn. Apoll. 134 | *ἄκρευ* Pind. l. c. Is. 1, 7 | *σοὶ* Diehl *σοῦ* vel *σέθεν* (*ἄρξομαι*) v. Blum. | *ἐνάροξομαι* sacrificii quodam modo significat initium cf. Eur. Iph. A. 955s *προχύτας χερσίνδης τ' ἐνάροξεται Κάλχας ὁ μάντις* 1470 *κατὰ δ' ἐναρξέσθω τις*. sim. El. 1142 al. | Nonn. par. 13, 160 *ἐγερσιβόητος ἄλέκτωρ* || 4 in. potes [- *υ* *προσαγνέσιν*] *εὐεπέ[αις]*. (cf. Soph. Oed. reg. 931s *ἄνωγς γὰρ εἰ τῆς εὐεπέαις οὐνεκ*) potius quam dat. subst. in -*νος*, -*νους* + *εὐεπέ[σιν]* (Herod. 5, 50 *οὐδένα γὰρ λόγον εὐεπέα λέγεις Λακεδαιμονίοισι*) || ■ spectat ad [...] *κιδάρας* (*φόρμυγ-*

perierunt duo versus (9. 10), v. 11 et 18 cadebant in Ὀλὺμ-  
 πιον et ]τερα, accedit fragm. situs incerti, quod exhibet litte-  
 ras πο[, ἐμ[, λυρ[, ειλ[, κατ[, δ.], ε[

γος, κροτάλων?) φόφον αὐλῶν] συντάγμασι μ(ε)γανύ[μεν]ον velut Sapph. 55b, 4 (96, 29) Bacch. 10, 54s Pind. Ol. 3, 8 (φόρμιγγα . . . καὶ βοὰν αὐλῶν . . . συμμειΐσαι) Pyth. 10, 39 (ἰγρῶν τε βοαὶ καταχαλὰ τῶ αὐλῶν) Σ 495 αἰολοι φόρμιγγες τε βοήν ἔχον | ad σουργμ. cf. Soph. Ichn. 167 κρηστικὸν σύριγμα Eur. Bacch. 952 Πανός . . . σουργματα ad Ar. Ach. 554 Athen. paeān in Apoll. 2, 8 cum adn. Iāmen. paeān in Apoll. 2, 3 Orph. hymn. 34 (Apoll.), 25 | ε κροτίδαι appellantur Herod. 8, 44 Ion. Sam. epigr. 2 Ar. eq. 1055 quoque | ad ἐπιτ. cf. Terp. 4, 2 δικά . . . καλῶν ἐπιτ. ἔργων Orac. ap. Herod. 1, 67 Τεργῆς ἐπιτ. (Λακεδαιμόνων) Macedon. l. c. 11 (Ἀσκληπιῶν) ἐπιτάροδον . . . νοσούη]

# ΙΩΝ Ο ΧΙΟΣ

## ΕΛΕΓΕΙΑ

1. (26)\* - ̣̣ θυρσοφόρος μέγα πρεσβέων Διόνυσος·

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·  
αἶ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλλὰι τε ἀνάκτων,  
ἐξ οὗ βοτρυνόεσσ' οἰνάς ὑποχθόνιον  
πιόρθον ἀνασχομένη θαλερῶι ἐπτόξατο πήχει  
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πνικνοὶ

1 ATHEN. 10, 447<sup>d</sup> cf. III praef. p. X 'τῶι δ' ἡμετέρῳ χορῶι [Dind.: χρόνῳ A] οἶνος φίλος, ὃν 'θυρσοφόρος μέγα [μετα A] πρεσβέων Διόνυσος', φησὶν Ἰων ὁ Χίος ἐν τοῖς ἐλεγείοις' [2-16]

de Ione Chio cf. Schmid-Stählin I 1 (1929), 514 Geffek. GrLG I 256 Anm. p. 237 RE IX 1861ss A. v. Blumenthal Ion von Chios Tüb. 1939 (v. H. Färber PhW. 1940, 193ss) T. B. L. Webster 'Sophocles and Ion of Chios' H. 71 (1936), 263ss || 1 cf. W. Nestle Phil. 66 (1907), 508 contulit Wil.<sup>1</sup> Manil. 5, 238ss Athenagor. legat. 13 || 1 in. ὃν <πόρε> Hi. adde Wil. H. 62 (1927), 279ss potes οἶνον cum Wil., nisi in ἡμετέρῳι δὲ χορῶι cadebat distichon primum | θυρσοφόροις Cas. sed cf. Orph. hymn. 44, 3 | μετα Ἐ μέγα Hi. | Soph. fr. 248 p. 189 N.<sup>2</sup> Τραχε ... μέγα πρεσβέων II 172 al. μέγα κρατέων Hom. hymn. Apoll. 68 μέγα ... πρῶτανευ-σέμεν adde Archestr. 59/60 ap. Athen. 1, 29b.<sup>o</sup> (Kal.) | πρέσβενεν Wil., qui cont. Hesych. πρεσβέει· προτιμᾷ. μεγάλυνει || 2 λόγων C | cont. Wil. Alexid. fr. 283, 284 (II 400 K.) οἶνος φιλολόγους πάντας ποιῇ cf. Hesych. λοῖα· ἐκκλησία (v. Blumenthal Hesychstud. 25) || 4 ὑποχθόνιον Ἐ corr. Mus. || 5 ἐπτόξατο A ἐπτόξατο C ἐπτόξατο Cas. Wil. ἐπορέξατο Lob. an ἐπεπτόξατο? ἐνι λέξατο πήχει Blum. coll. E 350 δ 305 || 6 ad gen. αἰθέρος cont. Wil. P 372s I 218s | 'cf. Moiro A. P. 6, 119' Wil.<sup>1</sup> | cf. Philox. Cyther. 7 || 6s O 684 θρόσκων ἄλλοι' ἐπ' ἄλλον

\* Numeri adiecti sunt editionis Blumenthalianae.

παῖδες φωνήεντες, δταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳι·  
πρὶν δὲ σιωπῶσιν· πανσάμενοι δὲ βοῆς  
νέκταρ ἀμέλγονται, <γ>όνον ὄλβιον ἀνθρόωποισιν,  
ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφνές·  
τοῦ θαλλὰι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·  
τῶν <δ> ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.  
τ(ῶι) σὺ, πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων  
ἀνδράσιν, ἐνθύμων συμποσίων πρύτανι,  
χαῖρε· δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,  
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

2. (27) Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε.  
ἡμῖν δὲ κρητήρ' οἰνοχόοι θέραπες  
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ χρυσὸς  
δῖον ἔχων χειροῖν νιζέτω εἰς ἔδαφος.

2 ATHEN.<sup>1</sup> 11, 463<sup>a, b</sup> καὶ Ἰων δὲ ὁ Χίος φησιν· [1-10] ATHEN.<sup>2</sup> 11, 496<sup>c</sup> προχύτης εἶδος ἐκπώματος, ὡς Σιδάριος ἐν τετάρτῳ Συναρμόνων. Ἰων δ' ὁ Χίος ἐν ἐλεγείοις [2. 3] || 3 HESYCH. προχύτης· ποτήριον τι

8 O 160 al. πανσάμενον ... μάχης ἡδὲ πολέμοιο || 9 <γ>όνον Wil. (quod respuit Schmid I 2, 519, 9) μόνον Ἐ | aliter Macedon. A. P. 9, 645 οἰνάς βοτρυνῶν ἡμελξε γάνος || 10 cf. Alc. 91, 3s Philon. vit. cont. 74 (p. 483 M.) οἶνος μὲν γὰρ ἀφροσύνης φάρμακον || 11 θ 248 δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε | cf. Crit. 4, 14ss || 12 <δ> Hart. | Theogn. 500 ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον cf. 501 || 13 τῶι B. Wil. τοῦ Ἐ, quod def. Blu. coll. Hes. sc. 255 || 14 cf. Athen. 11, 462<sup>c, d</sup>ss cap. 7. 8 Alem. 70 (ὠιδὴν) γλυκυτάτων πρύτανι θυμῶν || 15 Empedocl. 129, 3 Die.-Kr.<sup>5</sup> σοφῶν ἐπιήρανος ἔργων (de Pythagora) || 16 2, 7 πίνωμεν, παίζωμεν | cf. Crit. 4, 25 || 2 ab Ione Chio abiudicavit Wil., qui Samio poetae cognomini dedit (H. 62 [1927], 283), sed cf. Köhler H. 29 (1894), 157s || 1 βασ. σωτήρ τε πατήρ τε est Hermannō Kleinknecht rex conbibonum propter 1, 12 βασιλεὺς οἶνος et 1, 13 πάτερ Διόνυσε. sed cf. v. 6 ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι, qui potest esse Ζεὺς σωτήρ τρίτος ἐν ταῖς σπονδαῖς. de σωτήρ τε πατήρ τε addas A. Oxé 'Soter bei den Römern' WSt. 48 (1930), 41ss | δ 224 al. μήτηρ τε πατήρ τε || 2 κρητήρ οἰνοχόοι (-οῖι E) Athen. | Eur. Ion. 94 ὁ Φοῖβον Δελφοὶ θέραπες || 2ss κ 356s κρητήρ ... οἶνον ἐκίονα ... ἐν ἀργυρέῳι, νέμε δὲ χρύ-σεια κόπελλα || 3 προχούσιν ἐν ἀργυρέῳι Athen.<sup>1</sup> de vetusta v. l. προχόουσιν (σ 397) cogitavit Kai. | ante δ δὲ nonnulla interci- disse velut ὁ μὲν ὄδω ad Euen. 2 minus recte ci. Cr. || 3s χρυσὸς οἶνον ... χειρῶν Ath. Ἐ em. Hi. || 4 οἰνοχόην χειρῶν Blu. | χειρῶν νιζέτω Ath. χειροῖν ἰζέτω Bentl.



σπένδοντες δ' ἄγνῳς Ἡρακλεί τ' Ἀλκμήνῃ τε,  
Προκλεί Περσεΐδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι  
πίνωμεν, παίζωμεν· ἴτω διὰ νυκτὸς αἰοιδή,  
δρχεισθῶ τις· ἐκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.  
ὄντινα δ' εὐειδὴς μίμνει θήλεια πάρευνος,  
κεῖνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

3. (28) αὐτὰρ ὁ γ' ἐμμαπῆώς τὸν δρῖγανον ἐν χειρὶ κεύθει.
4. (29) τὴν ποτε Θησείδης ἔκτισεν Οἰνοπίων.
5. (30) ὧς δ' μὲν ἠγορέη τε κεκασμένος ἦδ' ἐκ αἰδοῖ  
καὶ φθίμενος ψυχῇ τετραπὼν ἔχει βίωτον,  
εἵπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων  
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.
6. (32) Ἐνδεκάχορδε λύρα, δεκαβάμονα τάξιν ἔχοισα

3 ATHEN. 2, 68b *οτι ειρηται ἀρεσενικῶς . . . ὁ ὀρίγανος . . . Των*.  
 [1] | cf. ET. MAGN. 630, 49s s. v. *ὀρίγανος* || 4 PLVT. THES. 20, 2  
*ἐνιοι δὲ καὶ τεκεῖν ἐκ Θησέως Ἀριάδην Οἰνοπίονα καὶ Στάφυλον*.  
*ὃν καὶ ὁ Χίος Των ἐστὶ περὶ τῆς ἐαυτοῦ πατρὶδος λέγων*. [1] ||  
 5 DIOG. LAERT. 1, 119s *φησὶ δὲ Δούρις ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ὁρων*  
*[Σαμίων FGrHist 76, 22] ἐπιγεγραμμένοι αὐτῷ (Φερεκύδει A 1ss*  
*Kr.) τὸ ἐπιγράμμα τότε [A.P. 7, 93, Preg. epigr. 251]: 'τῆς σοφίης*  
*πάσης ἐν ἐμοὶ τέλος· ἦν δέ τι πλεῖστον, | Πνυθαγόρη τῶμόμι λέγε*  
*ταῦθ', ὅτι πρῶτος ἀπάντων | ἔστιν ἂν Ἑλλὰδα γῆρ' οὐ ψεύδομαι ὁδ'*  
*ἀρεσενικῶς*'. Των δ' ὁ Χίος φησὶ περὶ αὐτοῦ. [1—4] || 6 CLEONID.  
*isag. harm. 12 p. 202, 8 Jan ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ φθόγγου χρώτωνται ταῖ*

6 cf. Myth. Lex. III 3017. 1984, 4 Alem. 9 ἐκ Δ. ἀρχομένη  
 cum adn. || 7 cf. 1, 16 et 7 || φ. 1, 11 || 3 ἀντὰρ δ' ὃ' Hom. |  
 ξ 485 δ' δ' ὁρ' ἐμπαύτως (E 836) | χειρὶ CE corr. Mus. | Hom.  
 ἐν περσὶ κούθεν || 4 cf. Crit. 1, 6 || 5 in dubium vocavit Die.  
 Vorsokr. I<sup>4</sup> 288, sed cf. Wil. H. 62 (1927), 281<sup>1</sup> Kranz H. 69  
 (1934), 227 Vorsokr. Die.-Kr.<sup>5</sup> I 380, 4 RE XIX 2027s || 1 ω 509  
 ἀλκήν τ' ἡγοῦσιν τε κενόσμεθα || 2 cf. 7, 3 || 3s cf. Heraclit. 129  
 Die.-Kr.<sup>5</sup> cum adn. Emped. 129 Die.-Kr.<sup>5</sup> || 4 εἶδε B<sup>1</sup> εἶδ' B<sup>2</sup>  
 ἰδε B ὀδε Vat. ἦιδες Die. | καὶ ἐξέμαθεν C καῖξέμαθεν Die. || 6 de  
 origine aetate interpretatione cf. Wil. Timotheos 75<sup>1</sup> Die. l. c.  
 288 adn. Fr. Marx RhM. 83 (1934), 376ss Maas RE VI A s.  
 Timotheos 1333, 59ss Diehl RE IX 1867 Die.-Kr. Vorsokr.<sup>5</sup>  
 I. 381, 5 || 1 [τῇ] δεκαβάμωνα C (del. Herm.) δεκαφάθμωνα ci.  
 Kal. | cf. Timoth. Pers. 237ss || 1s ἐχουσα εἰς [rās] C, del. Wil.  
 (H. 37 [1902], 306) de ἔχουσα forma aeolica contulit Die.  
 Philol. 23 Die.-Kr.<sup>5</sup> ἔχους ᾗ ci. Blu.

εἰς συμφωνούσας ἁρμονίας τριόδους,  
πρὶν μὲν σ' ἐπτάτονον ψάλλον διὰ τέσσαρα πάντες  
Ἕλληνες σπανίαν μούσαν ἀειδόμενοι. . . .

## ЕПІГРАММА

7. (8 Bergk<sup>4</sup>) Χαῖρε μελαμπετάλοισ', Εὐρυπιδῆ, ἐν γνάλοισιν  
Πιερίας τὸν αἰὶ νυκτὸς ἔχων θάλαμον·  
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὦν, ὅτι σοι κλέος ἀφθιτον ἔσται  
ἴσον Ὀμηρεῖαις ἀετλοῖς χάρισιν.

**МЕЛН**

8. (33)

- 0 - - - 00 - 00 - - - 00 0  
 0 - - - 0 - - - 00 - 00 0  
 - - - 00 0

ἄδαμον

παῖδα ταυρωπὸν, νέον οὐ νέον, ἥδιστον πρόπολον  
βαρυγδοῦπων ἐρώτων, οἶνον ἀερεσίνοον,  
ἀνθρώπων πρῶτανιν,

ὁνόματι (i. τῶν) οἱ λέγοντες ἐπτάτονον τὴν φόρμιγγα, καθάπερ  
Τετραπλῶνδος καὶ Ὑων. ὁ μὲν γὰρ φησιν· ἥμεῖς τοι . . . ὄνωτος; [fr. 4,  
3s D., 2] δ δέ· [1–4]. καὶ ἔφατο δὲ οὐκ ὀλίγοι κέρηνται τὰι δὴνοῖσι  
(= Eucloid. op. VIII 216 M.) || 7 A. P. 7, 43 (PLAN.) σὺς Εὐρύπλ-  
<sup>1</sup>δην· m.<sup>2</sup> Ὑωνος; | Suid. s. ἐγγυλάουσι [1–2 Πιερίας] || 8 ATHEN.  
2, 35e Ὑων δ' ο Χίδις φησιν (περὶ τοῦ οἴνου). [1–4]

2 εἰς: εἰ ci. Die. *τρεις* Marx || 4 non integrum esse epigramma vidit Die. || 7 epigramma ab Ione Chio, qui obiit anno fere 422, omnino alienum a Samio cognomine, cui Blu. 64 (Wil. secutus) epigr. tribuit, non abhorret || 1 *μελαμπέλιος* C em. Lob. ad A. P. 4, 1, 14. 9, 307, 2 *μελαμπεδίος* Hart. 'possis *μελαμπέλιος*' B. ex Anacr. Pind. al. | Hom. hymn. Ap. 396 *γνῶλοντο Παρηγόριον* (Hes. theog. 499) hymn. 26, 5 *Νύσης ἐν γνῶλεις* || 3 I 413 κλ. ḡ. ḡ. | cf. 5, 2 || 4 *Χάρις* Kal. || 8 1 *ἄδαμον* Cas. ex Hesych. *δόδαμόν· ἀγνώμονα ἢ ἀδάμαστον*. sed idem Hes. *ἀδάμα· παρθενική γῆ* || 2 *ταράχτα* E (ut videtur) | Orph. hymn. 30, 4 (*Διώνυσον*) *ταρωτόν* | cf. Varr. ling. 6, 21 *novum vetus vinum* || ■ *τῶν* bar. Wil. | *ἀερσίπνοον* CE corr. Cas. | cf. Maxim. *περὶ καταρχῶν* 464 d. *Βάχκος* Athen. Mitt. 17 (1892), 273 *Διώνυσος ἀερσίπνοος* cf. Et. Magn. 20, 47 et *ἐγερσίνοος* (Nonn., Procl.), *θελξίνοος* (A. P.) al. || 3s *Οἶνον ἀερσίπνοον ἄνθος* ci. Blu. || 4 ante

9. (34)

Ἀοῖον ἀεροφοῖταν ἀστέρα  
μείνωμεν ἀελίου λευκοπτέρυγα πρόδρομον.

10. (38) οὐδ' ὃ γε σῶμα τυπείς διφυεῖς τε κόρας ἐπιλάθεται  
ἄλκας,

ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται·  
θάνατον δ' ὃ γε δουλосύνας προβέβουλε.

11. (39) ταῖς ἀφλεγμάντοις τραπέζαις

9 SCHOL. Ar. pac. 835 Ἰων ὁ Χίος· διθυράμβων καὶ τραγω-  
δίας καὶ μελῶν ποιητής· ἐποίησεν δὲ ᾠδὴν, ἣς ἡ ἀρχή· [1. 2]  
φαίνεται δὲ τετελευτηκῶς ἐκ τούτων. παλίων οὖν ὁ Ἀριστοφάνης  
Ἀοῖον αὐτὸν φησὶν ἀστέρα κληθῆναι | eadem Suid. s. v. διθυραμι-  
βοδιδάσκαλοι· || 10 PHILON. qu. omn. prob. 134 (466 M.) τοῦ δὲ  
περὶ τοὺς θρυῖδας ἐναγωνίου μέμνηται καὶ ὁ τραγικὸς Ἰων διὰ  
τούτων· [1—3] || 11 PLUT. qu. conv. VI prooem. 686a... ἐκ τῶν  
πολυτελῶν καὶ στρατηγικῶν δέλτων ἀναλαβὼν ὁ Πλάτων ἐδέκτισεν  
ἐν Ἀκαδημαίᾳ μουσικῶς καὶ ἀφελῶς ταῖς... ὥς φησιν ὁ Ἰων,  
τραπ.

ἀνθρ. lacunam statuit Kai. | ἀθανάτων Wil. | cf. 1, 14 Hom.  
hymn. Ap. 68s (Ἀπόλλωνα) μέγα δὲ προτανευσέμεν ἀθανάτοισι καὶ  
... βοροτοῖσιν ἐπὶ... ἄρουραν || 9 cf. H. Schönewolf Der jung-  
attische Dithyrambos (Diss. Giss. 1938), 56s (v. H. Färber PhW.  
1942, 103s) | θ 29 ἡοίων... ἀνθρώπων Apoll. Rhod. 1, 1273s  
ἀστὴρ ἡῶιος | ἡεροφοῖταν Rau. Suid. | Orph. lith. 45 ἡεροφοῖται  
(οἰωνοί) cf. οὐρανοφοῖτης ap. Suid. s. v. οὐρανοβάμων || 2 μῆνα  
μὲν Rau. Suid. μέναμεν Benti. | ad rem cf. 2, 7 | λευκῇ πτέρυγι RV  
Schol. Ar., corr. Benti. λεπτή πτέρυγι Suid. v. 1. | λευκόπτ.  
novum, sed similia sunt μελανοπτ. (Eur. Hec. 71), κυανοπτ.  
(Cercid. 2a, 2); cf. φοινικόπτερος (Cratin. ap. Athen. 9, 373e) | an  
versus cadit in anapaestos? || 10 vide an tragoediae velut  
Phoenicis vel Caenei sit fragmentum (TGF 53 p. 743 N.) cf.  
Blu. ad 1. Schmid-Stählin I 2, 516, 3 Webster l. c. 264. 267.  
ad rhythmum cf. fr. 41 N.<sup>2</sup> || 1 Δ 531 γαστέρα τύψε (Φ 180) |  
Arist. hist. anim. 11, 9 p. 491b 14 ὀφρύνει διαφυεῖς | Δ 313 αλ. λεία-  
μεθα θούριδος ἀλκῆς (passim contrarium μνήσασθε δὲ θ. ἀ.) ||  
2 O 246 al. ὀλιγοδρανέων προσέφη | φθογγ. primus Io || 3 Δ 113  
Κλυταμῆστρης προβέβουλα (Χρυσήδα) || 11 ad rem v. Blu. 25s

## ΙΩΝ Ο ΣΑΜΙΟΣ

Εἰκόνα ἐὰν ἀνέθηκε[ν] ἐπ' ἔργ[ω] τ[ῷ]δε, δτε νικῶν  
ναυσὶ θοαῖς πέρσεν Κε[κ]ροπιδᾶν δύναμιν,  
Λύσανδρος Λακεδαῖ[μο]να ἀπόρθητον στεφανώσα[ς],  
Ἑλλάδος ἀκρόπο[λιν, κ]αλλίχορομ πατρίδα.  
Ἐξάμο(ν) ἀμφιγύτ[ο(ν)] τεῦξε ἐλεγείον Ἰων.

5

## ΦΙΛΙΑΔΗΣ Ο ΜΕΤΑΡΕΥΣ

(B. 4 Π 378) ἄνδρες τοῖ ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοισ' Ἑλικῶνος,  
λήματι τῶν αὐχέϊ Θεσπιάς εὐρύχορος.

IO SAM.: INSCR. ap. Homolle Comptes rendus de l'Acad. d.  
inscr. 1901, 681ss Pomtow Arch. Anz. 1902, 18 cf. BPhW. 1902,  
734ss | Delphis in lapide calcario. celebratur Lysandri apud  
Aegospotamos victoria. cf. RE XIII 2504s

PHILAD.: STEPH. BYZ. s. v. Θεσπεία... καὶ ἐπιγράμμα τῶν ἀναι-  
ρεθέντων ὑπὸ τῶν Περσῶν ἦν δὲ Φιλιάδου Μεγαρέως· [1. 2] |  
EVST. in Π. 266, 11 | cf. Preger Inscr. gr. metr. 23 p. 18 Hi. v.  
Gaetr. Epigr. 19

IO SAM. de Ione Samio cf. Schmid-Stählin I 1 (1929), 385  
Geffck. GrLG I 237, 21 v. Blumenthal Ion v. Chios 65 Plut.  
Lysandr. 1, 1. 18, 1 et RE IX 1868, 12 Boas Simonid. p. 45  
Geffck. Epigr. 97 cum adn. Hi. v. Gaetr. Epigr. 58 Friedl. St. It.  
Fil. Cl. 15 (1938), 108ss || 2 de Κεκρ. cf. Soph. paeon. 6 cum adn.  
Eur. Phoen. 855 Ion 296 (Friedl.) || 3 de ἀπόρθ., voce Homericā  
(M 11), disputavit Friedl. 109 | ad καλλίχ. contulit idem Eur.  
Heraclid. 359, Hi. v. Gaetr. Epigr. 47 Ar. nub. 300ss || = penta-  
meter | cf. ad Ionis Chii fr. 7

PHILAD. cf. Herod. 5, 202. 222. 227 RE XIX 2172 || 1 θ' οἱ ὅ  
em. Br., negat Boas De epigr. Simonideis 17, 23. 27, 43 | α 226  
δς... ποτ' ἔναιε | Aesch. Prom. 721 W. κροτάφον ἀπ' αὐτῶν  
(Κανκάσου)

## ΜΕΛΑΝΘΙΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

### ΕΛΕΓΕΙΑ

(B.<sup>4</sup> Π 258) αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγοράν τε  
Κεκροπίαν κόσμησ' ἡμιθέων ἀγοραῖς.

## ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΧΑΛΚΟΥΣ

### ΕΛΕΓΕΙΑ

1. (1) ὦ Θεόδωρε, δέχου τήνδε προπινομένην  
τὴν ἀπ' ἐμοῦ ποιήσιν. ἐγὼ δ' ἐπιδέξια πέμπω  
σοὶ πρῶτῳ Χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας.

MELANTH.: PLUT. Cim. 4, 7 ὁ δὲ Πολύγνωτος οὐκ ἦν τῶν βαναύ-  
σων οὐδ' ἀπ' ἐργολαβίας ἔγραφε τὴν στοάν, ἀλλὰ προῖκα, φιλοτιμού-  
μενος πρὸς τὴν πόλιν, ὥς οἱ τε συγγραφεῖς ἱστοροῦσι καὶ Μελάνθιος  
ὁ ποιητὴς λέγει τὸν τρόπον τούτον· [1. 2]

DION. CHALC. 1 ATHEN. 15, 669<sup>a</sup> καὶ ὁ Δημόκριτος· ἄλλ' ἢ να  
κάγω, φησὶν, μνημονεύσω τῶν τοῦ Χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ ἑήτορος  
Διονυσίου — Χαλκοῦς δὲ προσηγορεύθη διὰ τὸ συμβουλευσαὶ Ἀθη-  
ναίους χαλκῷ νομίσματι χρησασθαι, καὶ τὸν λόγον τούτον ἀνέγραψε  
Καλλίμαχος ἐν τῇ τῶν Ῥητορικῶν Αναγραφῇ [fr. 100<sup>a</sup> 24 Π  
p. 320 Schn.] — ..., λέξω τι καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ἐλεγείων. σὺ δέ,  
ὦ Θεόδωρε — τοῦτο γὰρ σου τὸ κύριον ὄνομα —, δέχον' κτλ.

MELANTH. cf. RE XV 428s | ad titulum cf. Plut. Cim. 4, 9 Με-  
λάνθιος μνημονεύει ... παλζων δι' ἐλεγείας || 2 ἀγοραῖσι (γραφαῖσιν  
unus) & 'heroum conciliis' ἀρεταῖς Rei.

DION. CHALC. cf. Wil. HD. 1, 97, 1. 2, 150 (fr. 4. 7) Schmid-  
Stählin I 4, 475 Geffek. GrLG I 265 Anm. p. 237 || 1. 1 hic pen-  
tameter, quem Dionysium (Apollinem secutum?) hexametro  
praemisisse docet Athen. 13, 602<sup>e</sup>, primae elegiae exordium fuit.  
cf. Cr. REV 926, 39ss || 1ss ad rem cf. 4 et Reitz. Epigr. u. Skol.  
28ss || 2 Crit. 9, 7 προπώσεις ἐπιδέξια νομῶν cf. Crit. 2, 7

καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον αἰοῦδας ἀντιπρόπιτι  
συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θέμενος.

2. (2) Ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἵτε πευσόμενοι  
καὶ κυλίκων ἔριδας διαλύσατε καὶ κατάθεσθε  
τὴν ξύνεσιν παρ' ἐμοὶ καὶ τάδε μαυθάνετε.
3. (3) κότταβον ἐνθάδε σοὶ τρίτον ἐστάναι οἱ δυσέρωτες  
ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίον  
κώρυκον. οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες  
ἐς σφαίρας κυλίκων· καὶ πρὶν ἐκείνον ἰδεῖν,  
ἔμματα βηματίσαισθε τὸν αἰθέρα τὸν κατὰ κλῆνην,  
εἰς ὅσον αἱ λάταγες χωρίον ἐκταταί.
4. (4) ὕμνους οἶνοχοεῖν ἐπιδέξια σοὶ τε καὶ ἡμῖν.  
τόν τε σὸν ἀρχαῖον τηλεδαπὸν τε φίλον  
εἰρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμφομεν ἐς μέγαν αἶνον  
τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης τε λόγου  
Φαίλακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλματα πέμπει.

5. (5) καὶ τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίᾳ Διονύσου,

2 ATHEN. 15, 669<sup>b</sup> καὶ αὐτὸς δὲ τούτων τῶν ἐπῶν (Διονυσίου τοῦ  
Χαλκοῦ) μεμνημένος τινῶν ἐρῶ, ἵνα μὴ ὁ Οἰλπιανὸς βρενθήται ὡς  
ἐκ τῶν ἀποθέτων τοῖς Ομηρίδασι (ὁμοίως add. Kai.) [Plat. Phaedr.  
252<sup>b</sup>] μόνος ἀνασπάσας (λήφεται add. Wil.) τὰ κοττάβια [1—3] εἰς  
τὴν παρούσαν ζήτησιν ἐπιτήδεια ὄντα || 3 ATHEN. 15, 668<sup>e</sup> μνημο-  
νεύει τῶν λατῶν καὶ τῶν κοττάβων καὶ ὁ Χαλκοῦς καλούμενος  
Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις διὰ τούτων· [1—6] || 4 ATHEN. 15,  
668<sup>e</sup> ἐπὶ τούτοις ὁ Οἰλπιανὸς ἡτεὶ πεινὴν μεγάλην κύλικι ἐπιλέγων  
ἐκ τῶν αὐτῶν ἐλεγείων καὶ τόδε· [1—5] || 5 ATHEN. 10, 443<sup>e</sup>  
ὁ Ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων εἶναι τῶν δεινῶν μητρόπολιν τὸν  
οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς μέθας καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροιίας

2. 1 contra Σ 18s al. λυγρῆς πέσσει ἀγγελίης | Eur. Or. 1276  
δὸς ἀγγελίαν ἀγαθὴν | Γ' 130 δεῦρ' ἵθι | πευσόμενοι A corr. Cas. ||  
3 cf. Crit. 1. 8, 9s RE XI 1528ss || 3 ἐνείρεται A corr. Mus. ||  
4 σφαίρας O. Jahn Kottabos (Phil. 26 [1867], 213) recte Wil.<sup>1</sup> ||  
5 βηματίσαισθε Mus. || ἐκταταί Buech. (Fleck. Jbb. 1875, 125)  
ἐκτάται Athen. || 4 cf. 1. 5 Crit. 4 || 2 τὸν τε A τόνδε Mus. |  
σὸν & τὸν B. | τηλεπαδὸν A corr. Cas. || 4 δὲ B. || 5 cf. 4 (ubi v. 3  
εἰρεσίῃ) || 1 H 467 νῆες ... οἶνον ἄγουσαι



συμποσίον ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται,  
 <μάργονται> περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλε.

6. (6) τί κάλλιον ἀρχομένοισιν  
 ἢ καταπανομένοις ἢ τὸ ποθεινότατον;  
 7. (7) κραυγὴ(ν) Καλλιόπης

## ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

## ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΝ

1. (1) Οἶδε Συρακοσίους ὁπτιὸν νίκας ἐκράτησαν  
 ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξ ἴσου ἀμφοτέροις.

## ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

- [2.] (2) \*Ω τὸν ἀγήρατον πόλον αἰθέρος \*Ηλιε τέμνων,  
 ἄρ' εἶδες τοιόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος·

γίνεσθαι· οὗ τοὺς ἐκπαθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς ὁ Χαλκοῦς  
 ἐπικαλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυλίκων ἐρέτας ἔφη·  
 [1—3] || 6 ATHEN. 15, 702<sup>c</sup> κατὰ γὰρ τὸν Χαλκοῦν Διονύσιον·  
 [1. 2] || 7 ARIST. rhet. 3, 2 p. 1405a 31 ἔστι δὲ καὶ ἐν ταῖς συλλα-  
 βαῖς ἁμαρτία, ἐὰν μὴ ἡδέας ἦι σημεῖα φωνῆς, οἷον Διονύσιος προσ-  
 αγορεύει ὁ Χαλκοῦς ἐν τοῖς ἐλεγείοις κραυγὴν Καλλιόπης  
 τὴν ποιήσιν, ὅτι ἄμφω φωναί

1 PLVT. Nic. 17, 4 ὁ μὲν γὰρ Εὐριπίδης μετὰ τὴν ἦτταν αὐτῶν  
 καὶ τὸν ὀλεθρον γράφων ἐπικήδειον ἐποίησεν· [1. 2] || 2 ATHEN.  
 2, 61<sup>b</sup> Ἐπαρχίδης [FHG IV 404] Εὐριπίδην φησὶ τὸν ποιητὴν ἐπι-  
 δημηῆσαι τῇ Ἰκάροι καὶ γυναικὸς τινος μετὰ τέκνων κατὰ τοὺς  
 ἀγρούς, δύο μὲν ἀρρέγκον τέλειον, μίᾳ δὲ παρθένον, φανοῦσης θανα-  
 σίμους μύκτης καὶ ἀποπνιγέσης μετὰ τῶν τέκνων ποιῆσαι τοῦτι  
 τὸ ἐπιγράμμα· [1—4]

3 suppl. Herm. || 6 1s ~ Ar. eq. 1263 (τί κ. ἀρχ. ἢ καταπανο-  
 μένοις) (Wil.) Pind. fr. 89 Schr. e schol. Ar. l. c. (τοῦτο ἀρχὴ  
 προσοδίου Πινδάρου· ἔχει δὲ οὕτως· Τί κ. ἀρχομένοις ἢ καταπανο-  
 μένοις) || 1 ἀρχομένοις AE corr. Cas. || 2 Pind. Ol. 8, 64 ἐξ ἱερῶν  
 ἀέθλων ... ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν

1 Herod. 6, 109 contulit Geffck. Epigr. 117 || 2 Xenoph. Hell.  
 2, 4, 16 ἐκ τοῦ ἴσου μάχεσθαι || 2 cf. Wil. Herakl. I<sup>3</sup> 32, 58 et  
 Geffck. Epigr. 118 || 1 Orph. Argon. 303 Ἡέλιος τὸν ἀπείριστον  
 αἰθέρα τέμνων | Ar. av. 1400 αἰθέρος αἰλακα τέμνων

μητέρα παρθενικὴν τε κόρην δισσοῦς τε συναίμους  
 ἐν ταυτῷ φέγγει μοιραδίῳ φθιμένους;

## ΜΕΛΗ

## ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΙ

3. (3)

υ υ υ υ - - υ - -  
 - υ - - - υ - - - υ - -  
 - υ - - - υ - - - υ - -  
 - υ - - - υ - - - υ - -  
 - υ - - - υ - - - υ - -  
 - υ - - - υ - - - υ - -

σὲ δ' αἰέσσομαι, ὦ Κλεῖνιον παῖ.  
 καλὸν ἂν νίκᾳ· <τὸ> κάλλιστον <δ'>, δ' μηδεὶς  
 ἄλλος Ἑλλάνων <λαχόν>·  
 ἄρματι πρῶτα δραμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτα, βῆναί τ'  
 ἀπονητὶ Διὸς στεφθέντ' ἐλαίαι  
 κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι.

3 PLVT. Alc. 11, 1 αἱ δ' ἱπποτροφίαι περιβόητοι μὲν ἐγένοντο  
 καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων· ἐπὶ γὰρ ἄλλος οὐδεὶς καθήκεν  
 Ὀλυμπίαν ἰδιώτης οὐδὲ βασιλεὺς, μόνος δὲ ἐκεῖνος. καὶ τὸ νικῆσαι  
 δὲ καὶ δεύτερον γενέσθαι καὶ τέταρτον, ὡς Θουκυδίδης φησιν, ὁ δ'  
 Εὐριπίδης τρίτον, ὑπερβάλλει λαμπρότητι καὶ δόξει πᾶσαν τὴν ἐν  
 τούτοις φιλοτιμίαν. λέγει δ' ὁ Εὐριπίδης ἐν τῷ ὕμνῳ ταῦτα·  
 [1—5] | cf. ATHEN. 1, 3<sup>e</sup> καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινίκιον | PLVT.  
 Demosth. 1, 1 ὁ μὲν γράφας τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ τῆς Ὀλυμπίας  
 ἱπποδρομίας εἰς Ἀλκιβιάδην ἐγκώμιον, εἰτ' Εὐριπίδης, ὡς ὁ πολὺς  
 κρατεῖ λόγος, εἰθ' ἕτερός τις ἦν, Σόσσις, φησὶ χρῆναι τῷ εὐδαί-  
 μονι πρῶτον ὑπάρξαι τὰν πόλιν εὐδόκιμον

4 μοιραδίῳ ci. Mus., sed cf. Soph. Oed. C. 229 (C) || 3 2 <τὸ>  
 B. | <δ'> Reil. | <λαχόν> | Kal. D. <λάχεν> vel <ἐλαχες> B. <ἐλαχεν>  
 Herm. || 3 τρίτα <τα> B. || 4 δις C em. Herm. | Pind. Ol. 4, 10  
 ἐλαίαι στεφανοθεῖς Πισιάτιδι || 5 Pind. Ol. 13, 100 βοᾶ κάρυκος

## ΕΥΗΝΟΣ Ο ΠΑΡΙΟΣ

### ΕΛΕΓΕΙΑ

1. (1) Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντός ὁμοίως,  
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκ ἐτι τοῦτ' ἐν ἔθει.  
καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἰς ὁ παλαιός·  
σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.  
τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εἶ,  
ὅτι περ καὶ ῥάϊστος εἰσὶ διδασκαλλίας.

2. (2) Βάκχου μέτρον ἄριστον ὁ μὴ πολὺ μῆδ' ἐλάχιστον·  
ἔστι γὰρ ἡ λύπης αἷτιος ἢ μανίας.  
χαίρει κυρνόμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος·  
τῆμος καὶ θαλάμιος<sup>1</sup> ἐστὶν ἐτοιμότητος.  
εἰ δὲ πολλὸς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτας,  
βαπτίζει δ' ὕπνῳ, γέλῳ τοῦ θανάτου.

1 ATHEN.<sup>1</sup> 9, 367<sup>d</sup>.<sup>o</sup> σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλύππου ἄλλ' ἐγώ, φησὶν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμι δίκαιος πολλὰ ἤδη σιωπήσας· πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν κατὰ τὸν Πάριον Εὐήνον ἔθος περὶ π. ἀ. κτλ. [2-6] | STOB. 2, 2 (εἰς τὸ ἐναντίον), 10 p. 22 W. [AST] Εὐήνον· [1-4] | ATHEN.<sup>2</sup> 10, 429<sup>f</sup> ἀκούσεται γὰρ κατὰ τὸν Εὐήνον· [4] | 2 A.P. 11, 49 Εὐήνον· PLAN. ἀδελφὸν [1-6]

1 cf. Schmid-Stählin I 4, 474s Geffek. GrLG I 265 Anm. p. 237 RE VI 976, 7 || 1 πολλοῖς δ', μὲν omitta, Athen. || 2 τοῦτο ἐθέλει Athen. A || 3 τούτοις Athen. A | εἰς Athen. ὡς Stob. C | ἀπαλαυδῶς (pro ὁ π.) Stob. A || 4 contulit Wil. HD. 1, 97, 1 Eur. Suppl. 466 σοὶ μὲν δοκεῖται ταῦτ', ἐμοὶ δὲ τὰντία | μέντοι αὐτὰ Athen. A | ἐστὶν Stob. C ἐστ' Athen.<sup>2</sup> AC || 6 cf. fr. eleg. adesp. 19 || 2 Eueno epigrammatistae tribuit Reitz. 58 | ad rem cf. Stob. 3, 18 περὶ ἀκραιφνείας Athen. 10, 426s || 1 cf. Theogn. 509s 211s | ad ἐλ. cf. 3, 1 || 2 cf. Stob. l. c. 23ss || 3 χ. κ. τρισὶ Νύμφαις τέταρτος αὐτός Athen. || 4 cf. Crit. 4, 18s || 5 Demosth. 25, 57 πολλὸς ... ἐπνεί | ἀπέστρα Pal. || 6 primum Ξ 231 Ὑπνῳ ... κασιγνήτῳ Θανάτῳ (Hes. theog. 756) | τῷ A. P. C defend. Kal.

3. (3) ἡγοῦμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον  
ὀρθῶς γινώσκων οἷος ἕκαστος ἀνὴρ.  
4. (4) πρὸς σοφαὶ μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφορόν ἐστιν,  
χωρὶς δὲ βλαβερὴ καὶ κακότητα φέρει.  
5. (5) πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψεν  
κρυπτόμενον, μανίας πούλῳ χειρότερον.  
6. (6) ἡ δέος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.  
7. (7) <ὑβρις>,  
ἥτις κερδαίνουσ' οὐδὲν ὅμως ἀδικεῖ.  
8. (8) πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον προᾶγμ' ἀνιερὸν ἔφν.

3 STOB. 2, 15 (π. τοῦ δοκεῖν καὶ τοῦ εἶναι κτλ.), 4 p. 186 W. [L] <Εὐ>ήνον (Bach, B.: ἡνον L)· [1. 2] || 4 STOB. 4, 10 (ἐπαῖνος τόλμης), 5 p. 328 H. [SMA] Εὐήνον· [1. 2] || 5 STOB. 3, 20 (π. ὀργῆς), 2 p. 539 H. [SMA] Εὐήνον· [1. 2] || 6 PLVT. am. prolis 4, 497<sup>a</sup> ὥστε ἐπαυεῖσθαι καὶ μνημονεύεσθαι τοῦ Εὐήνου τοῦτο μόνον, ὡς ἐπέγραψεν· [1] | ARTEMID. Onirocr. 1, 15 HERMIAS in Phaedr. 266<sup>d</sup> p. 238 C. θανασιστός δὲ ἐγένετο Εὐήνος· καὶ ἀλλαχοῦ [apol. 20<sup>b</sup> Phaedr. 60<sup>d</sup>] αὐτὸν ἐπαυεῖ, δς καὶ τὸν λαμβὼν τοῦτον εἶπε· φόβος ἢ λ. π. π. π. βίον || 7 STOB. 3, 1 (π. ἀρετῆς), 194 Ἀριστοτέλους Περί ἀρετῆς (7 p. 1251a 34). p. 145 H. ἀδικίας δὲ ἐστὶν εἶδη τρία· ἀσέβεια, πλεονεξία, ὕβρις, λέγει ... ὕβρις δὲ, καθ' ἣν τὰς ἡδονὰς αὐτοῖς παρασκευάζουσιν εἰς ὄνειδος ἄγοντες ἑτέροισ· ὅθεν καὶ Εὐήνος περὶ αὐτῆς λέγει [1. 2] || 8 ARIST. metaph. 4, 5 p. 1015a 28 τὸ γὰρ βίαιον ἀναγκαῖον λέγεται, διὸ καὶ λυπηρόν, ὥσπερ καὶ Εὐήνός φησι· [1] | idem versus redivit ethio. Eudem. 2, 7 p. 1223a 31 rhet. 1, 11 p. 1370a 10 PLVT. suav. viv. 21 p. 1102<sup>e</sup> ALEX. APHEROD. in Arist. metaph. 4, 5 p. 1015a 20 p. 360 Hayd.

3 1 Hom. hymn. Merc. 573 γέρας οὐκ ἐλάχιστον | cf. 2, 1 || 4 1 σοφίαν SA | μάλ' ἀσύμφορον M || 5 2 π. χ. Grot. ad fr. eleg. adesp. 2 πολὺ χειρότερον SMA <οὐ> π. χ. Buech. <γὰρ> π. χ. Kal. π. χ. χειρὸν Maxim. | Hom. et χειρ. et χειρ. (O 513 B 248 M 270) || 6 cf. Democ. 275s Die.-Kr.<sup>5</sup> Antiphont. 49 Die.-Kr.<sup>5</sup> || 8 totam elegiam servatam esse in Theogn. 467-496 censet Reitz. Epigr. u. Skol. 57s cf. Die. SBBerl. 1884, 350 | ~Theogn. 472, ubi χρῆμ' ἀνιερὸν | ἀνιερὸν Plut.

ΕΠΗ

9. (9) φημι πολυχρονίην μελέτην ἔμεναι, φίλε, καὶ δὴ  
ταύτην ἀνθρώποισι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

IAMBOI

10. σοφώτατόν τοι καὶ ἀμαθέστατον χρόνον.

ΚΡΙΤΙΑΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΕΛΕΓΕΙΑ

1. (2)\* Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστὶ χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,  
ὃν σκοποῖν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα.

9 ARIST. eth. Nicom. 7, 11 p. 1152 a 30 διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ ἔθος  
χαλεπὸν, ὅτι τῇ φύσει ἔοικεν, ὥσπερ καὶ Εἰρηνοῦ λέγει· [1. 2] |  
HELIODOR. paraphr. ad l. p. 154, 6ss Heylb. || 10 SIMPLIC. in  
Arist. phys. 4, 12 p. 221 a 30 p. 741 Die. ὁ δὲ Σιμωνίδης τὸ σοφώ-  
τατον τοῦ χρόνου περιέφησε [19B.4]· . . . \* Εἰρηνοῦ δὲ ἐξ ἀμφοῖν  
πεποήκη τὸ· [1] cf. QUINT. inst. 1, 10, 17

1 ATHEN.<sup>1</sup> 1, 28b Κριτίας δὲ οὕτως (τὰ ἐξ ἐκάστης πόλεως ιδιό-  
ματα καταλέγει)· [1—14], καὶ ἐπαινεῖται ὅντως ὁ Ἀττικὸς κέραμος |

9 cf. W. Haedicke l. c. 77 || 1 πολυχρόνιον Heliodor. | μείναι  
ci. Fick τελέθειν Sitz. | ad rem cf. Democrit. 33. 242 Die.-Kr.<sup>5</sup>  
Epicharm. 40 Die.-Kr.<sup>5</sup> Crit. 7 TGF adesp. 516N.<sup>2</sup> || 10 quam-  
quam Euenum sophistam trimetros scripsisse nusquam tradi-  
tum legimus | χρόνος ci. Maas

Euenum sapiunt Theogn. 467ss 667ss 1345ss, Simonidem  
appellantes (cf. C. M. Bowra quoque ClRev. 48 [1934], 2ss) fr.  
eleg. adesp. 2. 19

1 cf. Schmid-Stählin I 1 (1929), 384 Geffck. GrLG I 266 Anm.  
p. 237s RE XI 1901ss W. Nestle NJbb. 6 (1903), 80 et 93ss  
Maria Maykowska De Critiae moribus, fortunis, litteris in  
Charisteria Przychocki (Varsoviae 1934) 119ss | ad catalogum  
cf. Pind. fr. 106 Schr. || 1 ἐστὶ om. Athen.<sup>1</sup> | εἰς ἔργον Athen.<sup>1</sup> |  
cf. Anacr. 41 Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη λατάγων (RE XI 1530)  
et E 303 χερμάδιον λάβε χειρὶ . . . μέγα ἔργον || 2 ἐκ Athen.<sup>2</sup>

\* Numeri adiecti sunt editionis Dielsianae — Kranzianae  
Vorsokr.<sup>5</sup> II 375ss.

εἶτα δ' ὄχος Σικελὸς κάλλει δαπάνη τε κράτιστος.

Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος γυνῶν τρυφερωτάτῃ ἔδρα.

ἐνναῖον δὲ λέχους κάλλει κῦδος ἔχει

Μίλητός τε Χίος τ', ἐναλὸς πόλις Οἰνοπίωνος.

Τυρρηγὴ δὲ κρατεῖ χροσότυπος φιάλη

καὶ πᾶς χαλκός, ὅτις κοσμεῖ δόμον ἐν τινὶ χρεῖαι.

Φοίνικες δ' ἥδρον γράμματ' ἀλεξίλογα.

Θήβη δ' ἀρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη,

φορητοῦ δ' ἀκάτους Κᾶρες, ἄλως ταμίαι.

τὸν δὲ τροχὸν γαίης τε καμῖνον τ' ἔκγονον, ἥδρον

κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,

ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τροπαιον.

ΕΙΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ

2. (4) καὶ νῦν Κλεινὸν νῖδον Ἀθηναῖον στεφανώσω

ATHEN.<sup>2</sup> 15, 666b πρῶτον μὲν ἡ τῶν κοττάβων εὐρεσις Σικελικὴ ἐστὶν  
παιδιά [ἴστυ] παιδιὰ(ν) ci. Kai.] ταύτην πρῶτον εὐρόντων  
Σικελῶν, ὡς Κριτίας φησὶν ὁ Καλλιμαχέων ἐν τοῖς ἐλεγείοις  
διὰ τούτων· [1. 2] | PHOT. lexic. ed. Reitz. Ἀλεξίλογα· οὕτω τὰ  
γράμματα κέκληκε Κριτίας ὁ τύραννος· [9] || 2 HERHAEST. 2, 3  
p. 9C. (περὶ συνεκφωνήσεως) ἡ δύο βραχεῖαι εἰς μίαν βραχεῖαν,

3 σικελικὸς CE corr. Mus. | nota Pind. fr. 106, 4s ἀπὸ τῆς . . .  
Σικελίας ὄχημα δαυδάλεον ματεῖν | lacunam pentametro 4, 5  
ἀγνεα Λυδὴ χ. κτλ. inserto minus recte explevit Sitz. || 4 γνω CE  
em. Mus. | cf. fr. 31 Die.-Kr.<sup>5</sup> (Athen. 14, 663a) || 5 κ. κ.  
Kal. <ἔξοχα> κάλλος Mus. <μ>αλλὸ(ν) ἄριστον> J. I. M. Edmonds  
Proceedings of the Cambr. Philol. Society 1931 CXLVIII—CX  
p. 6s, vix recte. nemodum verum invenit. sub κάλλος(ς) latere  
potest χλαῖναν = 'tegumentum' || 5s cf. fr. 35 Die.-Kr.<sup>5</sup> et RE  
XV 1590 || 6 Hom. hymn. Ap. 180 Μίλητον . . . ἐναλὸν πόλιν cf.  
Ion. 4 || 7s cf. RE VI 760ss III 2294s || 8 ὅστις CE corr. Mus. ||  
9 ἄλ. C Phot. 'gedankenhelper' Die. λεξίλογα Schweigh. δεξίλογα  
Dobree δεξίλογα Mein., omnia nova | cf. Herod. 5, 58 || 10 rectius  
Xenoph. Cyr. 6, 4, 9 τοῦ ἀρματείου δίφρου | ad rem cf. Pind. fr.  
106, 4 ἄρμα Θηβαίων et RE V A 1456s || 11 cf. Thuc. 1, 8 | κ 21  
ταμὴν ἀνέμων (Αἰόλον) || 12 τροχοῦ ci. Cas. | γαίης E | τὲ γόνον C  
em. Mus. | cf. 8, 9 πλάστιγγε δ' ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ || 14 μαραθῶ-  
νος C | Ar. eq. 1334 τοῦ Μαραθῶνι τροπαιόν || 15 imitatus est  
Didi Taxiarchi grammatici tituli auctor IG XIV 1537 Kai.  
Epigr. 616 cf. Raderm. SBWien 1912 Abh. 9 | ad rem cf. Soph. I ||  
1 Ἀθηναῖον v.l. | Pind. Ol. 1, 100ss ἐμὲ δὲ στεφανώσαι κείνον . . . χρεῖ



Ἀλκιβιάδην νέουσιν ὑμνήσας τρόποις·  
οὐ γάρ πως ἦν τοῦνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείω,  
νῦν δ' ἐν ἱαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

3. (5) γνώμη δ' ἣ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν  
εἶπον καὶ γράφας τοῦργον ἔδρασα τόδε·  
σφραγὶς δ' ἡμετέρης γλώττης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.

## ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΕΜΜΕΤΡΟΙ

4. (6) καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτη μελέτημά τε κείμενόν ἐστι·  
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,  
μὴ δ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα  
μῆδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύλικι θιάσου

ἄγγεα Λυδὴ χεῖρ ἡδ' Ἀσιατογενής

ὅπερ ἐν τοῖς ἄλλοις εὐρίσκεται μέτροις ..., ἐν δὲ τοῖς ἔπεισι σπανίως·  
ὥσπερ (ὥστε Denig) Κριτίας ἐν τῇ εἰς Ἀλκιβιάδην ἐλεγείᾳ  
οὐκ ὤνετο ἐγγωρεῖν τοῦ Ἀλκιβιάδου τὸ ὄνομα· φησὶ γάρ· [1—4] ||  
3 PLVT. Alcib. 33, 1 τὸ μὲν οὖν ψήφισμα τῆς καθόδου πρότερον  
ἐκεῖνῳ Κριτίῳ τοῦ Καλλίστρου γράψαντος, ὡς αὐτὸς ἐν ταῖς  
ἐλεγείαις πεποιήκειν ὑπομνηστικῶν τὸν Ἀλκιβιάδην τῆς χάριτος  
ἐν τούτοις· [1—3] || 4 ATHEN. 10, 432d προπόσεις δὲ τὰς γνω-  
μένας ἐν τοῖς συμποσίοις Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ  
φιλοτησίας διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοῖ δὲ ταῦτα  
Κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις· [1—21]. ἐξῆς τε πάλιν φησὶν·  
[22—27]

2 Pind. Ol. 3, 4 νεοστύγαλον εὐρόντι τρόπον || 3s cf. Lucil. 228s M.  
Hor. sat. 1, 5, 87 Ov. Pont. 4, 12 (Tuticanus) || 3 cf. Raderm.  
WSt. 50 (1933), 30s 185 Immisch H. 68 (1933), 303s || 1s cf.  
Thuc. 8, 97, 3 Plat. rep. 2, 367e || 3 Aly RE III A 1757s Jacob  
Diehl Sphragis (Diss. Giss. 1938) 13 | σφραγὶς? Be. | ἡμετέρας  
Wil.<sup>1</sup> | γλώσσης Schae. | cf. Aesch. Ag. 36s (Theogn. 815) fr.  
316 N.<sup>2</sup> Soph. Oed. Col. 1051 Theogn. 19s A. P. 10, 42, 1 || 4 ad  
titulum cf. Philopon. de anim. 89, 8 ap. Die.-Kr. Vorsokr.<sup>5</sup> sub  
Critia A 22, ad rem Theogn. 467ss || 2 αὐτοῦ D. αὐτῶν Kal. ||  
2ss cf. fr. 33 Die.-Kr.<sup>5</sup> (Athen. 11, 463e) || 4 cf. Dion. Chalc.  
3, 3s? | interdidit haec sententia: contra apud Athenienses  
hoc moris est Kai. || 5 temere traiecit Sitz. in lacunam fr. 1,  
3/4 | ἄγγε' & Dobree B., fortasse recte. cf. 1, 7s | δὴ ταχέως B. e  
Polluc. 2, 148 (55 Die.-Kr.<sup>5</sup>) | ἰσχύς Δσ. Aesch. Pers. 12 | ad rem  
cf. RE XIII 2140

καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια καὶ προκαλεῖσθαι  
ἐξονομακλήδην, ὧι προπιεῖν ἐθέλει.

εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λένουσιν  
εἰς αἰσχροὺς μύθους σώμα τ' ἀμαυρότερον  
τεύχουσιν· πρὸς δ' ὅμμ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει,  
λήστις δ' ἐκτῆκει μνημοσύνην πραπίδων,  
νοῦς δὲ παρῆσφαλται. δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν  
ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.  
οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,  
ὥστε φρέν' εἰς ἰλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν  
ἐς τε φιλοφροσύνην γλώσσαν μέτριον τε γέλωτα.  
τοιαύτη δὲ πόσις σώματι τ' ὠφέλιμος  
γνώμη τε κτήσεται· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης  
πρὸς θ' ὕπνον ἤρμωσται, τὸν καμάτων λιμένα,  
πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ὑγίειαν  
κα' τὴν Εὐσεβῆς γέλτονα Σωφροσύνην.

αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παραχοῆμα  
τέρψασαι ληποῦσ' ἐς τὸν ἅπαντα χρόνον.  
ἡ Λακεδαιμονίων δὲ διατ' ὁμαλῶς διάκειται,

6 cf. 4, 3s 8, 7 || 6s cf. M. Bernhard Phil. 84 (1929), 10ss  
Maas BZ. 35 (1935), 303 cum adn. | μ 249s καλεῦντες ἐξονο-  
μακλήδην || 7 προπολεῖν A corr. C | ἐθέλει Hart. || 8 τελέουσιν C  
em. Mus. || 8s cf. Soph. fr. 843 N.<sup>2</sup> Theogn. 479ss || 10 ὅμμ'  
AC ὅμματ' Herm. at Y 421 καὶ ὅα οἱ ὀφθαλμῶν κέντρ' ἀχλὺς |  
de ἀμβλ. cf. Phot. lex. ed. Reitz. p. 89 (Eur.) | aliter Pind. Nem.  
8, 1ss Ὄρα... ἐφίξοισα γλεφάροις || 11 λήστις AC (idem Soph.  
Oed. Col. 584) corr. C<sup>2</sup> | Plat. rep. 3, 411b ἐκτῆκει τὸν θυμὸν ||  
12 Opp. hal. 3, 200 (γαστήρ) πολλοὺς δὲ παρασφάλασα νόοιο ||  
12s Eur. fr. 201 N.<sup>2</sup> ἀκόλαστον ἦθος | de servorum Lacedaemone  
vita cf. fr. 37 Die.-Kr.<sup>5</sup> et Ps.-Xenoph. Ath. rep. 1, 11 (Kal.) ||  
13 Herod. 2, 37 (Αἰγύπτιοι) οὔτε τι... τῶν οἰκητῶν τρίβουσι οὔτε  
δαπανῶνται | οἰκοτρ. novum || 14ss cf. Ion. 1, 11 || 15 ἐλπίδα Emp.  
ἀσπίδα AC | πάντ' ἀπάγειν (ἀπαγαγεῖν) C em. B. || 18 ε. Ἀφρ.  
Hom. hymn. Ven. 1, 9 | cf. Euen. 2, 4 || 20 ὕειαν AC | cf.  
Democr. 234 Die.-Kr.<sup>5</sup> atque hymnos Ariphronis et Licymnii  
RE IX 93ss || 21 εὐσεβῆς A corr. C Εὐσεβίας Wil.<sup>1</sup> | cf. Eur.  
Hippol. fr. 446 N.<sup>2</sup> Kern Rel. 1, 275s RE VI 1363s III A 1106s  
| fr. 5 lacunam explere iussit Dietrich apud Die. || 22s cf. fr. 27  
Die.-Kr.<sup>5</sup> Democr. 235 Die.-Kr.<sup>5</sup> || 23 ἅπαντα: ἐπειτα Schnw.

ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν  
καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτον  
ἡμέραι οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

5. (7) ἦν Λακεδαιμόνιος Χείλων σοφός, δς τὰδ' ἔλεξε·  
ᾧ μὴδὲν ἄγαν· καιρῶι πάντα πρόσεστι καλά.  
6. (8) πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,  
νίκας δ' Ἀρκεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου  
7. (9) ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

## ΕΠΗ

8. (1) τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ὠιδάς  
ἦδὸν Ἀνακρεῖοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνήγεν,  
συμποσίων ἐρεθίσμα, γυναικῶν ἡπεροπέυμα,

5 DIOG. LAERT. 1, 41 διαφωνοῦνται δὲ καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν  
(τῶν Ἑπτὰ) καὶ ἄλλον ἄλλο φασίν, ὡς ἐκεῖνο [1. 2] | SCHOL. Eur. Hipp.  
264 p. 38 Schw. ἐνός τῶν Ἑπτὰ σοφῶν ἐστὶν ἀπόφθεγμα τὸ ᾧ μὴδὲν  
ἄγαν, ὅπερ Χίλωνι ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας [1. 2] || 6 PLUT. Cim.  
10, 5 Κριτίας δὲ τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν ταῖς ἐλεγεῖαις εὐχε-  
ται [1. 2] || 7 STOB. 3, 29 (π. φιλοπονίας), 11 p. 629 H. [SMA]  
Κριτίου [1] || 8 ATHEN. 13, 600a δν (Ἐρωτα) ὁ σοφὸς ὕμνων αἰεὶ  
ποτε Ἀνακρέων πᾶσιν ἐστὶν διὰ στόματος. λέγει γοῦν περὶ αὐτοῦ  
καὶ ὁ κράτιστος Κριτίας τάδε [1-10]

25 ἔσθειν A corr. Mus. | ε 197 ξ. καὶ π. | φρονεῖν Bach φανέν A |  
cf. Ion. 1, 16 || 26s ἀπότακτος ἡμέρα edd. cum C | cf. Herod. 2, 69 ||  
5 cf. RE III 2278s || 2 cf. Sodam. ap. Schol. Eur. 1. c. Theogn.  
335s 401ss cum adn. | ad κ. cf. Pind. Pyth. 9, 77ss et Καιρῶν  
deum || 6 1 Σκοπαδῶν i. Thessalorum (Pind. fr. 255 Schr.); de  
Scop. divitiis cf. Plut. Cat. m. 18, 5 cupid. divit. 8 p. 527c RE III A  
567s || 2 Ἀρκεσίλα Westermann e Paus. 6, 2, 1s ἀγῆσιλα vel ἀγῆ-  
σιλῶν C | cf. Thuc. 5, 50, 4. 76, 3. 8, 39, 2 | curru vicit A., Lichae  
pater, Olympiae || 7 cf. W. Haedicke 1. c. 77, 6 Epicharm. 33  
Die.-Kr. 5 Democ. 242 Die.-Kr. 5 (Kr.) Euen. 9 | ᾧ (κ) Morel  
Kr. || 8 cf. Wil. SS. 108s Hom. epigr. 3 (in Midam) Hor. carm.  
1, 17, 17ss || 1 τὸν σὲ Mein. ad Simiae 1 (10), 1 τὸν δὲ defendit  
Wil. alterius poetae velut Ibyci antea mores et amores de-  
scriptos esse arbitratus | Pind. Ol. 6, 86s πλέκων... ὕμνων Nem.  
4, 94 ῥήματα πλ. || 2 Γ 48s γυναικ' εὐειδέ' ἀνήγες ἐξ ἀπίης γαίης  
(Δύσπαρι) || 2s A. poeta suavis suaviter vixit (Wil.) || 3 Ar. nub.  
312 εὐκελᾶδων τε χορῶν ἐρεθίσματα | E 349 γυναικας... ἡπερο-  
πέυεις Γ 39 Δύσπαρι... γυναιμανές ἡπεροπευτά

αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἦδὸν, ἄλυπον.  
οὐ ποτέ σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται,  
ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνωι συμμειγνύμενον κυλίκεσσι  
παῖς διαπομπεύη προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,  
παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,  
πλάστιγξ θ' ἢ χαλκοῦ θνγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζη  
κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου φακάδεσσιν.

4 φιλοβάρβ. novum || 5 οὐ ποτε τοῦ Herm. | γηράσεται E |  
οὔτε Die. | Hor. carm. 4, 9, 9s contulit Morel (Kr.) || 6 Theogn.  
1245 οὐ ποθ' ὕδωρ καὶ πῶρ συμμείξεται || 7 πρόποις AEm. Mus. |  
cf. 4, 6 Dion. Chalc. 1, 2 Eur. Hel. 1364s || 9 πλάστιγξ A corr. E |  
δ' ἢ E | cf. 1, 12 τροχὸν γαίας τε καμῖνον τ' ἐκγονον | καθίζη A  
καθίζη E corr. s | cf. Antiphan. ap. Athen. 15, 666s (II 33, 55 K.)  
Polluc. 6, 110 || 9s Θ 83 ἀκρην... κορυφῇ 4499 al. ἀκροτάτῃ κορυ-  
φῇ... Οὐλύμποιο || 10 ad κοττ. cf. 1, 1ss | ὑψηλοῦ (ὑψηλὴ Wil.)  
κορυφαῖς, Βρ. ψ. (βαλλομένη) Kai. an in versu integro κορυφαῖς ut  
glossema delendum substituendumque τέμαρ vel ὄροφῃ? Die.

## ANTIMACHOS O KOLOPHONIOΣ

## ΛΥΔΗ

1. (72)\* φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος
2. (67) ἔνθα Καβάρωνος θῆκεν ἀγακλέας ὀργειῶνας.
3. (70) εἶπε δὲ φωνήσας· 'Πόλυβε, θρεπτήρια τάσδε ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας.'

## 3A. (57) ἐν δ' ἰστόν θῆκεν, λαίφεσι δὲ λινέοις

1 STEPH. BYZ. s. v. Δώτιον ... καὶ Δωτιάς, ὡς Τλιάς τοῦ Τιεύς ... καὶ Ἀντίμαχος ἐν δευτέρῳ Λύδης· [1] || 2 PHOT. 344, 7 ὀργειῶνες ... ὁ γοῦν Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λύδῃ γενεῇ (φ(η)σὶν)· ἔνθα Maas) Καβάρωνος θ. ἀ. ὀργειῶνας (SVID. s. v. ὀργ.) | HESYCH. Κάβαροι· οἱ τῆς Δήμητρος ἱερεῖς, ὡς Πάροι | HESYCH. ὀργειῶνες· μύσται. ἱεροφάνται. ἱερεῖς cf. Hapococ. p. 139, 3 B. || 3 SCHOL. Eur. Phoen. 44 (I 254 Schw.) εἶπε δὲ Πολύβῳ δέδωκε (Οἰδίπους) τοὺς ἵππους, καὶ Ἀντίμαχος φησὶν ἐν Λύδῃ· [1. 2] || 3 A INSCR. Ostrac. Berol. 12605 saec. III a. Chr. ed. Wil. SBBerl. 1918 p. 741ss (cf. HD. I, 101) σοῦσα· σχωνία· Ὀμήρου [φ 390s].

Antimachi Colophonii reliquiae. Collegit disposuit explicavit Bernh. Wyss Berol. 1936 (W.) de Antimacho cf. Wil. Gl. I, 392. 2, 315<sup>a</sup> || 1 cf. Diod. 5, 61, 2 (cum Stollio) et Callimachum Cereris errores describentem (W.) | ἔκτ. vox Homericā | Ap. Rhod. I, 243 γαίης Παναχαΐδος ἔκτοθι adscr. W. | Hes. fr. 122, 2 Δωτιῶν ἐν πεδίῳ (246) || 2 γενεῇ C γ' ἔνθα ci. Gaisf. et Friedemann γέννα Kal. | ad Καβάρωνος cf. Hi. v. Gaetr. IG XII 5 p. XXVI 1439 | de formis ὀργειῶνες, ὀργειῶνες, ὀργειῶνες contulit W. W. Schu. Qu. epic. 255 || 3 1s Hom. hymn. Cer. 168 τοὶ ἀπὸ θρεπτήρια δοῖν | Hes. op. 188 γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖν (W.) || 1 τάδε C em. B. ταῦτα Barnes τοῦδε Duebner || 3 A 1 δ 578 ἐν δ' ἰστόν τιθέμεσθα (13) δ 781 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο (φ 52) | θῆκεν Minerva in Argo exaedificanda | ad λ. cf. Hom. hymn. Apoll. 406 λαίφος νηός et Hesyeh. λαίφος· τὸ ἰστίον ἥγον τὸ ἄρμενον

\* Numeri adiecti sunt editionis Wyssianae.

σοῦσα ἐτίθει παντοῖα θεά, πόδας ἦδὲ κάλας,  
ἐν δ' ὑπέρας στρεπτάς ὄπλα τε πάντα νεῶς.

4. (66) - ̣̣ - τότε δὴ χροσέωι ἐν δέπαϊ  
Ἥελιον πόμπευεν ἀγακλυμένη Ἐρύθεια.
5. (73) - οἷ τῶν μεγάλων ἐρκορὲς εἰσι κακῶν.
6. (71) ἥντε τις καὴξ δύπτηι ̣̣ - ̣̣ - ̣̣  
ἀλμυρὸν ἐς πέλαγος.

'κεῖτο δ' ὑπ' αἰδοῦσ[η] σοῦσον] νεὸς ἀμφιελίσσης βύβλων, ὧι τ' ἐπέδρασε θύρας, [ἐς δ' ἡ] λυθεν αὐτός' (ubi ὄπλον, ὧι δ', ἦεν fere C). Ἀντίμαχον· [1—3] cf. Humpers Rev. Phil. 45 (1922), 90 J. U. Powell ClRev. 33 (1920), 91 et Collectan. Alexandr. p. 250 VI || 4 ATHEN. II, 469<sup>e</sup> εἶπε δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίῳ διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν, Σησίχορος μὲν οὕτως φησὶν· [fr. 6] ... καὶ Ἀντίμαχος δ' οὕτως λέγει· [1. 2] subsequitur Mimn. 10 || 5 ET. MAGN. 375, 40 παρὰ τὸ ἐρξω ἐρκορὲς, ὡς ἄγω ἄκτωρ. ἐρκορὲς δ' πρακτικὸς, Ἀντίμαχος· [1] || 6 SCHOL. Ap. Rhod. I, 1008 p. 88s W. 'δύπτοντες κεφαλὰς' ... δύπτειν δὲ ἐστὶ τὸ δύνειν, (δύπται δὲ αἰθναι), ὡς παρὰ Καλλιμάχου· [fr. 167 Schn.] ... πρότερος δὲ Ἀντίμαχος· [1. 2] (δύνειν ὡς Ἀντίμαχος· ἥντε—πέλαγος. καὶ παρὰ Καλλιμάχου· [fr. 167 Schn.] restituit W.) cf. ET. MAGN. 291, 19

2 de σοῦσον vocis, ὄπλον glossemate in Odyssea (φ 390 [et ξ 346? Wil.]) antiquitus remotae, origine significatione historia disputavit Wil. l. c. cf. οἶσον quoque ap. Alex. Aetol. Apoll. 21 Lycophr. 20 Hesyeh. οἶσα· σχωνία. νεὸς ὄπλα et οἶσον ap. Antimach. fr. 102 p. 99 Stoll et O. Schn. Phil. 6 (1847), 523. idem fere Wil. quoque H. 59 (1924), 273, 192 Powell et Wyss (οἶσα) || 2s ε 260 (Ulixes ratem aedificans) ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδρασεν ἐν αὐτῇ, praecedit v. 254 ἐν δ' ἰστόν ποιεῖ (cf. 1) || 3 κ 404. 424 μ 410 ὄπλα τε πάντα de armamentis navium || 4 cf. Mimn. 10 cum adn. || 1 εἰχρῶν C em. Cas. ad Ω 285 || 2 πομπει C (Hesyeh. πομπει· πομπεύεται) πόμπευεν cum Schweigh. editor. cf. v 422 Erinn. 2 πομπεύει Kal. | ἀγ. solus Antimachus ad ἀγακλέας 2, sed cf. ἀγακλυτός Homeri, κλύμενος Antimachi fr. 85 Theocr. 14, 26 et ἀγακλειτή Γαλάτεια Σ 45 | Ἐρ. Hesperidem celebrat Hes. (fr. 270) || 5 οἱ Et. Magn. οἶον Et. genuin. AB, unde οἶοι vel οἷοι vel ὄσοι (hoc Valek.) lusit Wyss || 6 1 τις om. Par. | Ap. Rhod. 2, 933 ἥντε τις ... κίρκος contulit W. | ad καὴξ cf. Hippon. 5 | δύπτηι A δύπτης Mein. Hesyeh. δύπτης· κολυμβητής. δύτης et δύπτοντες κολυμβῶντες. exhibent δύπτω verbum Ap. Rhod. I, 1326 Lycophr. Alex. 164. 715, δύπτης subst. et adi. Callim. l. c. Opp. hal. 2, 436 Lycophr. 73. 387 (W.) || 1s δύνῃ ἐς ἀλμυρὸν π. I δύπτει εἰς (ἐς) ἀ. ἔδωρ Par. (ex Homero et Apollonii ἐς ἀλμυρὸν ... ἔδωρ δύπτ. κεφ.) | δύπτης : ἥντε τ. κ. ἀλμ. ἐς π. Wendel p. 89



## ΠΛΑΤΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

### ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

1. (1) Τὴν ψυχὴν Ἀγάθωνα φιλῶν ἐπὶ χεῖλεσιν ἔσχον·  
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς διαβησομένη.
2. (2) Τῷ μῆλοι βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκοῦσα φιλεῖς με,  
δεξαμένη τῆς σῆς παρθενίης μετάδος·  
εἰ δ' ἄρ' ὁ μὴ γίγνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα  
σκέψαι τὴν ὥρην ὡς ὀλιγοχρόνιος.
3. (3) Μῆλον ἐγὼ, βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,  
Ἐανθίππη· καὶ γὰρ σὺ μαραινόμεθα.

1 DIOG. LAERT. 3, 32 (post 8) ἀλλὰ καὶ εἰς Ἀγάθωνα· [1. 2] | Gell. 19, 11, 1s neque adeo pauci sunt veteres scriptores, qui (i)dem (sic Geffek.) eos (duos versiculos) Platonis esse philosophi affirmant, quibus ille adulescens luserit... [1. 2] (MACR. sat. 2, 2, 15s) | A. P. 5, 77 Πλάτωνος· m.<sup>2</sup> εἰς Ἀγάθωνα τὸν μαθητὴν αὐτοῦ | ANECD. Par. ed. Cram. 4, 384, 1 (sine nomine) || 2 DIOG. LAERT. 3, 32 καὶ ἄλλο· [1—4] | A. P. 5, 78 τοῦ αὐτοῦ· [1—4] | PLAN. εἰς ἑτάειραν τινὰ δυστυχή || 3 DIOG. LAERT. 3, 32 [1. 2], ubi minus recte 2. 3 coniuncta leguntur | A. P. 5, 79 τοῦ αὐτοῦ (Πλάτωνος)· | PLAN. Φιλοδῆμον·

cf. Diog. Laert. 3 (vit. Plat.) ed. Basil. 1907 Reitz. Ep. u. Skol. 181ss Geffek. GrLG II 37 Anm. p. 31, 19 al. RE VI 90 Wil. Plat. 1, 452 al. Boas Simonid. p. 121ss Reitz. NGG 1921, 53ss Wil. HD. 1, 131s || 1 1 Plat. conv. 201<sup>c</sup> ὃ φιλοῦμενε Ἀγάθων | εἶχον Diog. || 2 Plat. rep. 10, 621<sup>c</sup> τὸν τῆς Ἀθήνης ποταμὸν εὖ διαβησομένη | ἡ. γ. ἡδὺς ἔως, ὡς διαβησομένην Anecd. || 2 cf. Theocr. 5, 88s Verg. eol. 3, 64s || 1 ad ἐκόντα φιλεῖν cf. Plat. conv. 196<sup>c</sup> || 2 εὐξαμένη Diog. v. 1. | Plat. conv. 213<sup>d</sup> νῦν δέ μοι, Ἀγάθων, ... μετάδος τὸν τανυῶν || 3 μισεῖς Anth. C (sed longa est) | εἰχθεῖς ci. Hecker ἀμελεῖς Stadtm. | βαλοῦσα ci. Kal. || 4 Plat. Phaedr. 259<sup>e</sup> σκέρασθαι τὸν λόγον ὅπῃ καλῶς ἔχει | ὥρα vox Platonica | ὀλιγοχρονιώτερον Plat. Phaedr. 87<sup>cd</sup> | cf. Plat. Phaedr. 234<sup>a</sup> Theogn. 1303ss Geffek. Epigr. 163 || 3 cf. Theocr. et Verg. eol. ad 2 || 1s et ἐπινεύειν et μαραινέειν voces Platonicae

4. (14) Ἀστέρας εἰσαθρεῖς, Ἀστήρ ἐμός· εἶθε γενοίμην  
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σέ βλέπω.
5. (15) Ἀστήρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωιοῖσιν Ἑώιος,  
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἑσπερος ἐν φθιμένοις.
6. (7) Δάκρυα μὲν Ἐκάβη τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξί  
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ τότε γενομέναις.  
σοὶ δέ, Δίον, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων  
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν.

4 DIOG. LAERT. 3, 29 Ἀρίστιππος δ' ἐν τῷ τετάρτῳ Περὶ παιδείας τρυφῆς φησιν [FHG II 79] αὐτὸν Ἀστέρος μινωαίου τινὸς ἀστρολογεῖν συνασκουμένον ἐρασθῆναι, ἀλλὰ καὶ Δίονος τοῦ προειρημένου — ἐνιοὶ καὶ Φαῖδρον φασί —, δηλοῦν δὲ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τάδε τὰ ἐπιγράμματα, ἃ καὶ πρὸς αὐτοῦ γενέσθαι εἰς αὐτούς· [1. 2] | APVL. apol. 10 p. 12 H., ubi iungitur cum epigr. sequente | A. P. 7, 669 Πλάτωνος· εἰς Ἀστέρα τὸν μαθητὴν | PLAN. Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου || 5 DIOG. LAERT. 3, 29 καὶ ἄλλο· [1. 2] | APVL. apol. 10 p. 12 H. disce igitur versus Platonis philosophi in puerum Astera... [1. 2] | A. P. 7, 670 τοῦ αὐτοῦ· εἰς τὸν αὐτὸν Ἀστέρα τὸν μαθητὴν || 6 DIOG. LAERT. 3, 30 εἰς δὲ τὸν Δίωνα ὁδὲ· [1—6]· τοῦτο καὶ ἐπιγεγράφθαι φησὶν ἐν Συρακούσαις ἐπὶ τῷ τάφῳ | A. P. 7, 99 εἰς Δίωνα τὸν Συρακούσιον· Πλάτωνος φιλοσόφου· (PLAN.) | SVID. s. v. γεναμέναις· [1. 2] | APVL. apol. 10 p. 13 H. [6]

4 1 εἰσάθρει Plan. Apul. editor. veter. | Plat. Epinom. 987<sup>a</sup> φανερός... ἀστέρας ἀεὶ ξύμπαντας καθορῶντας | ἀθρεῖν vox Platonica || 2 cf. Wil. Plat. 1, 452 | an Οὐρανός? | δς... βλέπει Wil. ὡς... βλέπων Fava | Plat. ὄμμασι θεωρεῖν (rep. 7, 529<sup>b</sup>; cf. leg. 12, 953<sup>a</sup>), ὄμμασιν ὁφόμενοι (leg. 10, 897<sup>d</sup>) | Euthyd. 275<sup>d</sup> ἔβλεψεν εἰς ἐμέ || 5 vertit Auson. ep. 144 | contulit Wil.<sup>1</sup> Pind. Isthm. 4, 23s || 1s Reitz. contulit Plat. Epinom. 987<sup>b</sup> ὃ μὲν γὰρ ἑωσφόρος ἔσπερος τε ὦν αὐτὸς Ἀφροδίτης εἶναι σχεδὸν ἔχει λόγον | contulit B. IG XIV 1792 || 6 cf. C. M. Bowra 'Plato's Epigram on Dion's death' AmJPhil. 59 (1938), 394ss (cf. Cl Quart. 32 [1938], 87 H. Herter RhM. 92 [1942], 289ss) || 1 μὴν ci. Jacobs, minus recte (Geffek. Epigr. 160) | cf. X 430ss || 2 Callin. 1, 9 Μοῖραι ἐπικλώσωσι | ἐπικλ. Hom. Plat. | ποτε Diog. Plan. | γεναμέναις Suid. (plerique ll.) || 3 ῥέξαντι ed. Basil. | K 282 ῥέξαντας μέγα ἔργον | Plat. conv. 178<sup>d</sup> μεγάλα καὶ καλά ἔργα ἐξεργάζεσθαι | ἐπινίκια (ιερά) Plat. conv. 173<sup>a</sup> 174<sup>a</sup> || 4 ad Hom. κλέος εὐρύ | Plat. conv. 193<sup>d</sup> (Ἑρως) ἐλπίδας μεγίστας παρέχεται | Criton. 49<sup>a</sup> πᾶσαι... αἱ πρόσθεν ὁμολογίαι ἐκκεχυμένα εἰσὶ

καῖσαι δ' ἐνρυχώρωι ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,  
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίων.

7. (8) Νῦν ὅτε μηδὲν Ἀλεξίς ὅσον μόνον εἶπ' ὅτι καλός,  
ὥπται καὶ πάντῃ πᾶς τις ἐπιστρέφεται.  
θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὁστέον; εἴτ' ἀνιήσεις  
ὑστερον. οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

8. (30) Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἐταῖραν,  
ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων πικρὸς ἔπεστιν ἔρωσ.  
ᾧ δειλοί, νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης  
πρωτοπλόον, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

7 DIOG. LAERT. 3, 31 ἀλλὰ καὶ Ἀλέξιδος, φασὶν, ἐρασθεὶς καὶ Φαῖδρον... τοῦτον ἐποίησε τὸν τρόπον. [1-4] | APVL. apol. 10 p. 12 H. item eiusdem Platonis in Alexin Phaedrumque pueros coniuncto carmine: [1-4] | A. P. 7, 1, 100 Πλάτωνος· εἰς Ἀλεξίω καὶ Φαῖδρον. || 8 DIOG. LAERT. 3, 31 ἔχει τε Αρχεάνασσαν, εἰς ἣν καὶ αὐτὴν οὕτω ποιῆσαι. [1-4] | ATHEN. 13, 589<sup>c</sup> ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν Πλάτων οὐκ Αρχεάνασσαν τὴν Κολοφώνιαν ἐταῖραν ἠγάπα; ὥς καὶ ἄδειν εἰς αὐτὴν τάδε. [1-4] | A. P. 7, 217 m.<sup>a</sup> Ἀσκληπιάδου. [1-4] | SVID. s. v. ῥυτίς. [2]

5 εἶρ. Hom. | ἐνὶ Plan. | τίμ. ἀστ. cf. Tyr. 9, 37ss | τίμιος ἐτ ἀστός voces Platonicae || 6 Plat. Phaedr. 253<sup>c</sup> ὑπὸ τοῦ δι' ἔρωτα μανέντος φίλου cf. rep. 9, 578<sup>a</sup> Eur. Med. 8 || 7 cf. Wil. Phil. Unt. I 222 Immisch SBLeipz. 1904, 227s Geffok. Epigr. 161 || 1 εἶπ' est εἶπα | καλόν Diog. v. l. A. P. || 2 Plat. rep. 4, 432<sup>b</sup> κατ-ὥπται | πᾶσι περιβλέπεται A. P. Apul. cod. Flor. | Plat. rep. 10, 616<sup>c</sup> πάσας ἐπιστρέφειν τὰς περιφοράς || 3 cf. Dioscorid. A. P. 5, 55, 5 | ἀνιήσεις C praeter Apul. cod. Flor. (ἀνιήσει) ἀνιήσῃ Steph., unde ἀνιήσει ὑστερον; Waltz || 8 1 ἀρχαι- Diog. libri boni Athen., sed cf. Alc. 35, 24 ἠρχεανακτίδαν (119 B.<sup>4</sup>) et IG XII 1, 149, 3, 1196 | ἐταῖραν Athen. Anth. Suid. || 2 κατὰ ῥυτίδων Athen. E καὶ ἀπορρυτίδων Athen. A | ῥυτίδες Plat. conv. 190<sup>e</sup> 191<sup>a</sup> | ἔξετο ὁρμὴς E. Diog. ὁ γλυκὺς ἔξετ' E. Anth. Suid. | Plat. conv. 183<sup>b</sup> τῶι δ' ἐρώντι... χάρις ἔπεται (v. l. ἔπεστι) | conv. 186<sup>d</sup> (πικρῶι καὶ γλυκεί) ἐπιστηθεὶς ἔρωτα ἐμπούσῃ... Ἀσκληπιάδης || post v. 2 Anth. cod. P inseruit epigr. 218, 3. 4 et pergit: ἄς νέον ἡβης ἀνθος ἀποδρέψαντες, ἐρασταί, πρωτοπλόον διόσης ἦ. π. in marg. superiore repetiit v. 3. 4 lectionem Diogenianam || 4 πρωτοπλόον Anth. vulgo (cf. A. P. 5, 62, 6) πρωτοπύρον Athen. | πρωτόπλοος et πυρκαϊή Hom.

9. (10) Εὐβοίης γένος ἤμεν Ἑρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων  
κειμένα· φεῦ, γαίης ὅσσον ἀφ' ἡμετέρης.
10. (9) Οἶδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες  
Ἑκβατάνων πεδίωι κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.  
χαῖρε, κλυτὴ ποτε πατρίς Ἑρέτρια, χαίρετ', Ἀθήναι,  
γείτονες Εὐβοίης, χαῖρε, θάλασσα φίλη.
11. (17) Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρὼν ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν  
ὄν λίπεν οὐχ εὐρὼν ἦπεν ἐν ἡρῳ βρόχον.
12. (18) Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν ἡρῳεν, ὁ δ' ὠλεσεν· ὦν ὁ μὲν εὐρὼν  
ῥῖπεν, ὁ δ' οὐχ εὐρὼν λυγρὸν ἔδεσε βρόχον.
13. (31) Ἀ Κόπρις Μούσαισι· κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν  
τιμαῖτ' ἢ τὸν Ἑρωτ' ὕμνων ἐφοπλίσσομαι.  
αἱ Μοῦσαι ποτὶ Κόπριν· ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·  
ἡμῖν οὐ πέτεται τοῦτο τὸ παιδάριον.

9 DIOG. LAERT. 3, 33 (post 3) φασὶ δὲ καὶ τὸ εἰς τοὺς Ἑρε-τριεῖς τοὺς σαγηνευθέντας αὐτοῦ εἶναι. [1. 2] | A. P. 7, 259 Πλάτωνος· εἰς τοὺς Εὐβοεῖς τοὺς ἐν Σούσοις τελευτήσαντας | PLAN. ἄδηλον | SCHOL. Hermog. rhet. gr. 7, 1 p. 193 W. ANECD. Ox. ed. Gram. 4 154, 10 | SVID. s. v. Ἰππίας || 10 A. P. 7, 256 | PLAN. Πλάτωνος· εἰς τοὺς Ἑρετριεῖς τοὺς ἐν Ἑκβατάνοις κειμένους | PHILOSTR. vit. Apoll. 1, 24 omisso poetae nomine || 11 DIOG. LAERT. 3, 33 (post 13) καὶ ἄλλο. [1. 2] | A. P. 9, 44 Στατυλίου Φλάκκου (idem PLAN.) cf. 12 || 12 A. P. 9, 45 Πλάτωνος τοῦ μεγάλου. | PLAN. Πλάτωνος, οἱ δὲ Ἀντιπάτρων || 13 DIOG. LAERT. 3, 33 (post 9) κἀκεῖνο. [1-4] | A. P. 9, 39 | PLAN. Μουσίου, οἱ δὲ Πλάτωνος

9 cf. 10 || 1 εὐβοέων Anecd. Suid.: Schol. (-ῶν) | εἰμὲν Diog. v. l. ἔσμεν Anecd. Anth. Suid. Schol. | ἄγχι vox poetica a Platonē aliena || 2 αἷης Anecd.: Schol. (-ας) | τόσ(ον) Diog. plerique Schol. Anecd. | Plat. Phaedr. 263<sup>d</sup> φεῦ ὅσων Hipp. mai. 287<sup>b</sup> φεῦ ὥς | ἐφ' Suid. | ἡμετέρας Schol. || 10 cf. 9 ad rem contulit Wil.<sup>1</sup> Herod. 6, 119 || 1 βαθύβρομον Philostr. | βαρύβρ. Eur. Ar. | πλέοντες Philostr. || 2 Θ 223 Α 6 ἐν μεσάτῳ || 11 cf. 12 et Cratet. 14 D. adde Soph. Ant. 1222 Democr. 134 Die.-Kr.<sup>5</sup> Xenarch. 1, 8 || 1 εὐρὼν om. Anth. m.<sup>1</sup> || 13 1 κοράσιον improbat Phryn. || 2 ἔρων cod. Pal. ἔρον PLAN. | ἐφοπλίσσομαι conjunct. Θ 503 I 66 || 3 καὶ Diog. v. l. χ' ἂ Pal. || 3s στωμ. et παιδ. voces Platonicae quoque || 4 δ' οὐ Pal. PLAN. | πέταται Pal. PLAN.

14. (29) Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται  
ζηλοῦσαι, ψυχὴν ἥδρον Ἀριστοφάνους.
15. (4) Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἥ<περ> ἐραστῶν  
ἔσμον ἐνὶ προθύροις Λαῖς ἔχουσα νέον,  
τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον, ἐπεὶ τοίῃ μὲν ὀρᾶσθαι  
οὐκ ἐθέλω, οἷα δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.
16. (20) Ἐννέα τὰς Μούσας φασὶν τινες. ὡς ὀλιγώρως.  
ἦν ἰδέ· καὶ Σαπφῶ Λεσβόθεν, ἡ δεκάτη.
17. (6) Ἀρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς,  
Πινδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.
- [18.] (21) Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἱάσπισ,

14 OLYMPIOD. vit. Plat. p. 192 Herm. καὶ ἐπίγραμμα δὲ τοιοῦτον εἰς Ἀριστοφάνην αὐτὸς πεποίηκεν· [1. 2] | PROL. in Plat. philos. p. 198 Herm. | THOM. MAG. vit. Aristoph. p. 160 West. || 15 A. P. 6, 1 Πλάτωνος· | PLAN. ἐπὶ κατόπτρῳ ἀνατεθέντι παρὰ Λαῖδος | OLYMPIOD. in Aleib. I p. 31 [3. 4] | vertit AYSON. epigr. 65 || 16 A. P. 9, 506 Πλάτωνος· εἰς τὰς Μούσας· | PLAN. εἰς Σαπφῶ || 17 A. P. 1 7, 35 Λεωνίδου· εἰς τὸν αὐτὸν· <sup>2</sup>post 516 repetitur sub nomine Πλάτωνος· εἰς Πινδαρον, τὸν μελῶν ποιητὴν | PLVT. anim. progr. 33 p. 1030<sup>a</sup> ὁ δὲ (Πλ.) τῷ Πινδάρῳ ποιήσας τὸ ἐπικηδεῖον· [1] εὐαρμοστὶαν δῆλός ἐστι τὴν ἀρετὴν ἡγουμένος || 18 A. P. 9, 747 Πλάτωνος ἐπὶ ε' βοῶν ἄλλως·

14 1 Plat. leg. 12, 945<sup>e</sup> Ἥλιον κοινὸν καὶ Ἀπόλλωνος τέμενος | οὐχὶ πεσεῖται Olymp. Thom. ἠθέλον εὐρεῖν Prol. || 15 1 Theocr. 20, 15 σοφ. μ' ἐγέλασεν | ἥ <περ> Kal. ἡ <περ> Diehl ἥ <ποτ> Cob. ad A. P. 9, 102, 3 ἡ τῶν Anth. ἡ τ(δ)ν Waltz ἡ <πρὶν> B. Schnw. | ἐρώτων Plan. | 1s Plat. conv. 178<sup>e</sup> στρατόπιδον ἐραστῶν || 2 ἐσμον ἐνὶ Ὑ. ἐ. ἐπὶ B. ad A. P. 9, 621, 5; sed Plat. et ἐν τοῖς προθύροις (conv. 175<sup>d</sup>) et ἐπὶ τοῖς προθ. (Phil. 64<sup>e</sup>) || 3 κάτ. vox Platonica || 4 ἐθέλει et δύνανται Olymp. | πάρος vox poetica a Platone aliena || 16 iam Dioscoridi (A. P. 7, 407) Platonis fuisse epigramma monuit Wil. (SS. 41 cf. Geffck. Epigr. 165). imitatur Auson. epigr. 32 || 1 Plat. Aleib. II 149<sup>a</sup> οὕτως ὀλιγώρως διάκεινται πρὸς τοὺς θεοὺς || 2 ἦν ἰδέ a Platone abhorret || 17 cf. Wil. Pindaros 447, 6 || 1 ἄρμενος Plut. Anth. <sup>2</sup> ἥπιος Anth. <sup>1</sup> Plan. | ἄρμ. Pind. Ol. 8, 73 Nem. 3, 58 | ξείνος et ἀστός Pind. Pyth. 3, 71. 4, 78 | Pind. Pyth. 9, 93 φίλος ἀστῶν 3, 71 πρᾶγς ἀστοῖς || 2 Pind. Is. 1, 64s εὐφώνων... Πιερίδων | πρόπ. Pind. || 18 epigrammatis fortasse Platonici simillimum de septem bubus in gemma incisis Polemoni regi attributum extat A. P. 9, 746 || 1 εἰκὼν de statua Plat. | λίθος fem. de lapide

ὥς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας.  
καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βοῖδια· νῦν δὲ κρατεῖται  
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

- [19.] (22) Τὸν Βρομίον Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλὴ χεὶρ  
μόνη θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ.  
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁμέριος. ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν  
πορφυρέον μέθνος λαρόν ὕδωρ προχέω.  
εὐκηλον δ' ἴθνην φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον  
κινήσεις ἀπαλῶι κόματι θελγόμενον.

- [20.] (23) Εἰμὶ μὲν εὐκεράοιο φίλος θεράπων Διονύσου,  
λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα Ναϊάδων.  
θέλγω δ' ἡρεμέοντα νέον περὶ κόματι παῖδα...

- [21.] (28) Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν.  
ἦν νύξιος, ἐγερεῖς· ἀργυρος ὕπνον ἔχει.

- [22.] (5) Τὸν Νυμφῶν θεράποντα φιλόμβριον ὕγρον αἰοιδόν,  
τὸν λιβάσιν κοῦφαις τερπόμενον βάτραχον  
χαλκῶι μορφώσας τις ὁδοιπόρος εὐχος ἐθήκεν  
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσάμενος.  
πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ εὐκαιρὸν αἰίσας  
κοιλιάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι.

19 A. P. 9, 826 εἰς Σάτυρον κρήνη ἐφεστῶτα καὶ Ἐρωτα καθεύδοντα· | PLAN. Πλάτωνος || 20 A. P. 9, 827 Ἀμμωνίον εἰς τὸ αὐτό· | PLAN. Πλάτωνος || 21 A. PLAN. 248 Πλάτωνος· || 22 A. P. 6, 43 εἰς βάτραχον χαλκοῦν ἀνατεθέντα ταῖς Νύμφαις παρὰ ὁδοιπόρου· Πλάτωνος | PLAN. ἀδέσποτον

Heraclio Plat. Ion. 533d. || 1. Plat. Phaed. 110d || 2 ἔμπνοος et βόσκ. voces Platonicae | acc. πάσας βοσκομένας liberiozem in modum appositus est verbis εἰκόνα π. β., ὡς ἤδη ἔμπνοα mente coniungenda sunt inter se· Kal. || 3 ἀπέφευγε Pal. || 4 βονκ. Plat. leg. 3, 677<sup>e</sup> || 19 1 A. P. 9, 755 δαιδαλέοιο τέχνας || 2 μόνῃ Bendorff | A. Plan. 159 τίς λίθον ἐνέχωσε; || 3 ὁμέστιος Plan. || 4 προχέων cod. Par. || 5 cf. 20, 3, 27, 4 | καύματι cod. Par. || 20 cf. 19 || 1 cf. Archil. 1, 1 || 21 ad rem cf. Plin. nat. 33, 156 || 2 ἀργυρῶν ci. Nauck || 22 1 cf. 20, 1 || 2 λιβάσιν om. Plan. || 3 στηλώσας Plan. || 4 X 2 ἀκείοντό τε δίψαν cf. Pind. Pyth. 9, 103s αἰοιδῶν δ. ἀκείμενον | ἀκεσάμενον Plan.



φωνήν δ' ἡγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων  
{ἦρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει ναμάτων.}

- [23.] (26) Ἡ Παφίη Κυνθέρεα δι' οἴδατος ἐς Κνίδον ἦλθεν  
βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην.

πάντη δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ  
φθέγγετο· ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;  
Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἂ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος  
ἔξεσεν, οἶά γ' Ἀρης ἤθελε, τὴν Παφίην.

- [24.] (27) Ἀ Κύπρις τὰν Κύπρῳ ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·  
φεῦ, φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;

- [25.] (27) Οὐτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὐθ' ὁ σίδαρος·  
ἀλλ' οὕτως ἔστης, ὥς ποτε κρινομένη.

- [26.] (24) Σιγάτω λάσιον Δονάδων λέπας οἱ τ' ἀπὸ πέτρας  
κρουνοὶ καὶ βληγὴ πονθυμυγῆς τοκάδων,  
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίξεται εὐκελάδῳ Πάν  
ὕγρον ἰεὺς ζευκτῶν χεῖλος ὑπὲρ καλάμων.  
αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο  
Υδριάδες νύμφαι, νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

- [27.] (25) Ὑψίκομον παρὰ τάνδε καθίξεο φωνήεσσαν  
φρίσσουσαν πυκνοῖς κῶνον ὑπὸ ζεφύροις,

23 A. PLAN. 160 Πλάτωνος· | cf. Plan. 159 Auson. epigr. 57 ||  
24 A. PLAN. 162 ἀδελφον· || 25 A. PLAN. 161 τοῦ αὐτοῦ (Πλάτωνος)· |  
ANECD. Par. ed. Gram. 4, 367, 19 || 26 A. P. 9, 823 Πλάτωνος·  
εἰς τὸν Πάνα· || 27 A. PLAN. 13 Πλάτωνος· | ANECD. Par. ed.  
Gram. 4, 373, 17

7 Opp. cyp. 1, 253 ὁμῆν ἡγήτειραν... φιλόνητος || 7s inter-  
polatos esse censent B. Dübner || ■ add. in mg. Pal. ab homine  
quodam, qui nesciebat syllabam priorem nominis νῶμα longam  
esse: debuit ὁδῶτων (D.) sive καμαρῶν (Kal.) sive λαβῶτων (Br.) |  
om. Plan. | γλυκερῶν v. l. Pal. | ἐπόθη Pal. em. Salm. Br. || 23 1 K.  
= ε Cythera || 3 π. ε. γ. α 426 α 211 al. || 4 ad rem cf. Ps.-Pra-  
xitel. epigr. ap. Athen. 13, 591a || 5s secluserunt Jacobs Benn-  
dorf, sed cf. Plin. nat. 36, 21 || ■ ἔξεσεν οἶαν Ἀρης Plan. em. Jacobs  
ἔξεσ' Ἀρης οἶαν Steph. || 24 2 poeta noluit γυμνάν || 25 2 αὐτως ci.  
Kal. | debuit ἔστας quoque et κρινόμενα | ποτε: πάλοι Anecd. ||  
26 contulit Wil.<sup>1</sup> Alcaei A. Plan. 226 || 4 γυρὸν Ruhnken κυρτόν  
Heinrich || 27 2 πυκνοῖς Br. | κῶμον & em. Scal.

καὶ σοὶ καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγγ  
θελγομένῳ στάξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

- [28.] (11) Ναυηγοῦ τάφος εἰμί, ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ,  
ὥς ἄλλ' καὶ γαλήνῃ ξυνὸς ὕπεσι' Αἰδῆς.

- [29.] (12) Ναυηγόν με δέδορκα, δν ἡ κτείνασα θάλασσα  
γυμνῶσαι πνυμάτων φάρεος ἠιδέσατο.  
ἀνθρωπος παλάμησιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν  
τόσσον ἄγος τόσσον κέρδεος ἀράμενος.  
κεῖνο καὶ ἐνδύσατο καὶ εἰν Αἶδαο φέροιτο,  
καὶ μιν ἴδοι Μίνως τοῦμόν ἔχοντα ῥάκος.

- [30.] (13) Πλωτῆρες, σώιζοισθε καὶ εἰν ἄλλ' καὶ κατὰ γαῖαν.  
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

- [31.] (19) Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν  
οὐνομα καὶ μορφήν καὶ φύσιν ἥδ' ἐὶ τύχην.

- [32.] (16) Εἰνοδίην καρὴν με παρερχόμενισ' ἐφύτευσαν  
παισὶ λιθοβλήτου παῖγνιον εὐστοχίης.  
πάντας δ' ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλέας ὁδοδάμνους  
κέκλασμαι πνικιναῖς χερμάσι βαλλομένη.  
δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἡ γὰρ ἔγωγε  
δυοδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἔκαρποφόρου.

28 A. P. 7, 265 (m.<sup>2</sup> Πλάτωνος) | PLAN. εἰς ἕτερον ναυηγόν· ||  
29 A. P. 7, 268 (m.<sup>2</sup> Πλάτωνος)· εἰς ναυηγόν, δν εὐρὼν τις ἐξέδυσεν  
τῶν ἱματίων· (PLAN.) || 30 A. P. 7, 269 (m.<sup>2</sup> τοῦ αὐτοῦ Πλάτωνος)  
εἰς ἕτερον ναυηγόν· || 31 A. P. 9, 51 (m.<sup>2</sup> Πλάτωνος) εἰς τὸν βίον· ||  
32 A. P. 9, 3 Ἀντιπάρου, οἱ δὲ Πλάτωνος· | PLAN. εἰς καρὴν  
πεφυτευμένην ἐν ὁδῷ·

4 θελγομένων Anecd. | στάξει Emp. B. ἄξει Anth. editor. ἄξει  
Anecd. ἴξει (vel ἔξει) cod. Par. et Flor. | cf. 19, 6 Pind. Pyth.  
1, 6ss || 28 2 alio sensu ξυνὸς Ἐννάλιος, κοινὸς Ἀρης, κοινὸς Ἐρμῆς  
sim. || 29 1 δν οἰκτεῖρασα θ. Pal. || 4 τόσσον: τόσσον cod. Par.  
Pal. e corr. Plan. || ■ καὶ Schnw. κεν Pal. μὲν Plan. | εἰν Pal.  
Plan. εἰς cod. Par. || 6 φάρος male Pal. in mg. Plan. cod. Par. ||  
30 1 μ 27 ἡ ἄλλος ἡ ἐπὶ γῆς || 2 σῶμα cod. Par. || 32 'cf. Ovidi  
Nucem' Kal. || 3 εὐθαλέας Hecker εὐθαλλέας ci. B. ad A. P. 9,  
247, 1 et ἀθαλλῆς contulit Wil.<sup>1</sup> A. P. 9, 79 || 5 ἡ γὰρ Plan. εἰ γὰρ  
Pal. || 6 ἐπ' ἐμὴν vulgo

## ΕΠΗ

- [33.] (32) ἄλσος δ' ὡς ἰκόμεσθα βαθύσκιον, ἠΰρομεν ἔνδον  
πορφυρέοις μήλοισιν εοικότα παῖδα Κυθήρης.  
οὐ δ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτην, οὐ καμπύλα τόξα·  
ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὕπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο,  
αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνωι  
ἠΰδεν μειδιῶν· ξυνθαῖ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι  
κηροχυτοῦσ' ἐντὸς λαροῖσ' ἐπὶ χεῖλεσι βαῖνων.

## ΠΑΡΡΑΣΙΟΣ Ο ΕΦΕΣΙΟΣ

## ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

1. (1) Ἀβροδῖαιτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τάδ' ἔγραψεν  
Παρράσιος κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου.  
οὐδὲ πατὴρ λαθόμην Εὐήγορος, ὅς <μ> ἀνέφυσε  
γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

33 A. PLAN. 210 Πλάτωνος· in codice Pal. sine poetae nomine, addunt codic. Par. et Flor. Πλάτωνος· εἰς Ἑρώτα εὐρεθέν(τα) ὑπὸ οὐδῶν ἐν ἄλσει

1 ATHEN.<sup>1</sup> 12, 543<sup>c</sup>.d.e οὕτω δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ τῆς τρυφῆς καὶ τῆς πολυτελείας ἡσκέτο, ὡς καὶ Παρράσιον τὸν ζωγράφον πορφύραν ἀμπέχεσθαι, χρυσοῦν στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχοντα, ὡς ἱστορεῖ Κλέαρχος ἐν τοῖς Βίοις [FHG II 304]. οὗτος γὰρ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν γραφικὴν τρυφήν λόγῳ τῆς ἀρετῆς ἀντελαμβάνετο καὶ ἐπέγραψεν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτελουμένοις ἔργοις [1, 1]. καὶ τις ὑπεραλλήσας ἐπὶ τούτῳ παρέγραψεν ἄβροδῖαιτος ἀνὴρ. ἐπέγραψεν δ' ἐπὶ πολλῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ τάδε [1, 1-4]. ἠΰχθη δ' ἀνεμίσχως ἐν τούτοις [2, 1-4] | ATHEN.<sup>2</sup> 15, 687<sup>b</sup>.c Παρράσιος δὲ ὁ

33 carminis fort. Platonici deest exordium || 2 cf. Haupt H. 5 (1871), 37s || 3 ἰοδόκον Pal. Par. Flor. (v. l.) | O 443s φαρέτην ἰοδόκον (φ 59s) | Γ 17 al. καμπύλα τόξα || 5 Hom. hymn. Cer. 427 ῥοδέας κάλικας | δεδημημένος ὕπνωι Hom. || 6 Soph. fr. 366, 5 N.<sup>2</sup> ξυνθῆς μελλίσσης || 7 κηροχύτοις ἐντὸς λαγαροῖς (λαροῖς) fere & κηροχυτοῦσ' ἐντὸς λ. Orelli Jacobs (ἐντὸς = intra calyces rosarum) κηροχύτον μέλιτος λαροῖς Schnw. κηροχύτης ἐσμός λ. B. cf. Theogn. 815 cum adn.

1 1 Aesch. Pers. 41 ἀβροδῖαιτων... Ἀνδῶν | cf. Aphareii epigr. 1, 2 | Athen.<sup>1</sup> priore loco δὲ E || 3 de Euen. cf. RE VI 974, 3 | δς ἀνέφυσε cod. A emend. Diehl ὅς ῥά μ' ἔφ. Mein.

2. (2) Εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι, λέγω τάδε· φημί γὰρ ἦδη  
τέχνης ἠϋρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῆ  
χειρὸς ὕφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπτηγεν  
οὖρος. ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.  
3. (3) οἷος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν  
Παρράσιω δι' ὕπνου, τοῖος δδ' ἐστὶν δοῶν.

## ΖΕΥΞΙΣ Ο ΗΡΑΚΛΕΩΤΗΣ

(B.<sup>4</sup> Π 316) Ἡράκλεια πατρίς, Ζεῦξις δ' ὄνομ'· εἰ δέ τις ἀνδρῶν  
ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν,

ζωγράφος, καίπερ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ τέχνην τρυφήσας καὶ τὸ λεγόμενον ἐλευθέρῳ ἐκ βαβδίων [ἐκ τιῶν ποτηρίων] ἐλκύσας, λόγῳ γοῦν ἀντελάβετο τῆς ἀρετῆς, ἐπιγραψάμενος τοῖς ἐν Ἀνδῶι πᾶσιν αὐτοῦ ἔργοις [1, 1-2 Παρράσιος]. ὧι κοινὸς τις, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ὑπεραλλήσας ἔνθαίνοντι τὸ τῆς ἀρετῆς ἀβρόν καὶ καλόν, ὅτε φορτικῶς μετακαλεσαμένοι εἰς τρυφὴν τὴν δοθεῖσαν (τὴν εἰς το. δοθ. ὅ: em. Perizon.) ὑπὸ τῆς τύχης χορηγίαν, παρέγραψε τὸ ἄβροδῖαιτος ἀνὴρ. ἀλλ' ὅμως διὰ τὸ τὴν ἀρετὴν φῆσαι τιμᾶν ἀνεκτέον. ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος | HESYCH. ἀβροδῖαιτος· τρυφερός τὸν βίον. περὶ τὴν δαίταν· δαυιλῆς || 2 ATHEN. 12, 543<sup>c</sup>.d.e cf. fr. 1 | ARISTID. 28, 88 (II 170 K.) ζωγράφον τι ἐπίγραμμα ἐξεδίδασκε τοιοῦτον [1-4] || 3 ATHEN. 12, 543<sup>f</sup> τερατενόμενος δὲ ἔλεγεν (Παρράσιος), ὅτε τὸν ἐν Ἀνδῶι Ἡρακλῆα ἔγραψεν, ὡς ὄναρ αὐτῶι ἐπιφανόμενος ὁ θεὸς σχηματίζῃ αὐτὸν πρὸς τὴν τῆς γραφῆς ἐπιτηδεύοντα. ὅθεν καὶ ἐπέγραψεν τῷ πίνακι [1, 2]

ZEUX.: ARISTID. 28, 89 (II 170 K.) ἄκουε δὴ καὶ ἑτέρου ζωγράφου, ὡς μὲν σὺ φαῖης ἂν, ἀλαζονευόμενος, ὡς δὲ οἱ ταῦτα δεινοὶ λέγουσιν, οὐ μείζον ἢ προσήκον φρονήσαντος· λέγει δὲ τί; [1-3], δοκῶ δέ, φησὶν, ἡμᾶς κτλ.

2 1 (ἐν τούτοις) καὶ ἄπιστα Athen. A corr. Schweigh. (τοιούτων)· καὶ ἄ. κλύουσ' εἰ Aristid. fere & em. Rei. Canter || 2 cf. Zeux. v. 2 || 3 s cf. Sol. 24, 5s (γῆς) ἐγὼ (Σόλων) ... ὅρους ἀνείλον· πολλὰ μὲν πεπηγὸς cum adn. || 4 οὖρος est ὄρος | ἐγένετο Athen. Aristid. plerique || 3 1 ἐννύχιος E sscr., quod probant multi Homeri memores | Herod. 7, 15 ἐπιφοιτέον ὄνειρον φαντάζεται μοι | π. φ. paene ταυτολογίαν sapit ut Plat. Phaed. 60e πολλάκις μοι φοιτῶν τὸ αὐτὸ ἐνύπνιον κτλ.

ZEUX. carpit Parrhasii epigr. 2 (1), Zeuxidis superbiam illustrat Plin. nat. 35, 63 || 2 γ 433 π. τ.

δείξας νικάτω . . .

- ο δοκῶ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερον ἔχειν.

## ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ο ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ

1. (2) Χαῖρε καὶ ἡδόμενον βίοτον διάσῳζε τυράννου.
2. (1) Δωρίδος ἐκ μητρὸς Φοῖβον κοινώμασι βλαστῶν.

## ΜΑΜΕΡΚΟΣ Ο ΟΠΙΚΟΣ

(B.<sup>4</sup>Π 325) Τάσδ' ὁ στρειογραφεῖς καὶ χρυσελεφαντηλέκτρους ἀσπίδας ἀσπιδίοισ' εἴλομεν εὐτελέειν.

DION. MIN. 1 Ps.-PLATO epist. 3 (ad Dionysium) p. 315<sup>b</sup> οὐ μὲν γὰρ δὴ καὶ τὸν θεόν, ὡς ἡγγεῖλαν οἱ τότε θεωροῦντες, προσεΐπες ἐν Δελφοῖς αὐτῶι τοῦτοι θαυπέσας τῶι δήματι (i. χαῖρες) καὶ γέγραπας, ὡς φασι. [1] || 2 PLVT. de Alex. fort. aut virt. 2, 5 p. 338<sup>b</sup> Διονύσιος δὲ Απόλλωνος υἱὸν ἑαυτὸν ὀνόμασεν ἐπιγράψας. Δωρίδος κτλ. | cf. EPIST. Socr. 35 p. 634<sup>b</sup>, 47 ss H. 36 p. 635<sup>b</sup>, 2 H.

MAMERC.: PLVT. Timol. 31, 1 καὶ γὰρ ὁ Μάμερκος ἐπὶ τῶι ποιήματι γράφειν καὶ τραγωιδίας μέγα φρονῶν ἐκόμπαζε νικήσας τοὺς μισθοφόρους, καὶ τὰς ἀσπίδας ἀναθεῖς τοῖς θεοῖς ἐλεγείον ὕβρι-στικὸν ἐπέγραψε. [1. 2]

4 δοκῶ δὲ Aristidi tribuit K. | τὰ δεύτερα et τὰ πρῶτα hoc sensu primum Ψ 537 ■

DION. MIN. cf. RE V 904 ss || 1 Dionysii in Aesculapium paeana commemorat Athen. 6, 250<sup>c</sup> || 2 eiusdem fortasse epigrammatis versus | κοινώμα novum

MAMERC. de Mam., Oseorum tyranno, cf. RE XIV 951, 2 || 1 τάσδε τὰς v.l. | χρυσελεφαντεπιλέκτρους v.l. | ὁστρ. et χρυσελεφ. nova, sed cf. χρυσογραφῆς et χρυσήλεκτρος

## ΑΣΤΥΔΑΜΑΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

(B.<sup>4</sup>Π 326) Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμεν ἢ κείνοι ἄμ' ἡμῖν, οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν, ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφειδὲς παράμυλλος· νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἔπεται.

## ΦΙΛΙΣΚΟΣ Ο ΜΙΛΗΣΙΟΣ

(B.<sup>4</sup>Π 327s) (Nῦν), ὦ Καλλιόπης θύγατερ, πολυήγορε Φρόντι, δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καὶ τι περισσὸν ἔχεις· τῶι γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμοσθέντι καὶ ἄλλοις ἐν κόσμοισι βίον σῶμα λαβόνθ' ἔτερον

ASTYDAM.: PHOT. bibl. 502, 21 σαντὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ· Ἀστυδάμας τῶι Μορσίμῳ εὐημεροῦσαντι ἐπὶ τραγωιδίας διδασκαλίαι Παρθενοπαῖον δοθῆναι ὅπ' Ἀθηναίων εἰκότος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο. [1-4] | SVID. s. v. σαντὴν ἐπαινεῖς | cf. ZENOB. 5, 100 | APOSTOL. 15, 36 | rettulit ad Astydamanta minorem natu Capps AmJPhil. 21 (1900), 41 ss, qui Parthenopaeum docuit a. 340 (I A II 973) et statua honoratus est inter a. 338 et 330 (I A II 1363)

PHILISCO.: Ps.-PLVT. vit. X orat. Lys. p. 836<sup>c</sup> ἐποίησε δὲ καὶ εἰς αὐτὸν (Λυσίαν) ἐπιγράμμα Φιλίσκος, ὁ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἐταῖρος δὲ Λυσίου . . . ἔχει δὲ οὕτως. [1-8]

ASTYDAM. cf. RE II 1867, 1.2 Suppl. I 156 || 1 γενόμεν Phot. Suid. v. l. || ■ cf. Parrhas. 1, 4 et Astydam. fr. 7 p. 780 N.<sup>2</sup> et A. P. 8, 111, 2 || 3 ἐκρίθη Phot. | Astydam. fr. 1 p. 778 N.<sup>2</sup> (ὁδ' τοῦ δοκεῖν μοι, τῆς δ' ἀληθείας μέλει | παρὰμ. novum || 4 προσέχουσ' οἷς Apostol. προσεχούσαις οἷς Phot. παρέχουσ' (συνέχουσ') οἷς Suid. προσέχουσ' ὡς Benth. | Pind. Pyth. 1, 82 μέλιον ἔπεται μῶμος ἀνδρώπων

PHILISCO. cf. RE XIX 1284, 9 ss || 1 ὦ καλλιόπης Em. Jacobs et Wyt. || 2 Theogn. 769 ■ εἴ τι περισσὸν εἰδὲν σοφῆς || 3 τὸν . . . μεταρμοσθέντα Em. Salm., servavit B., qui post v. 4 lacunam statuit || 3 s Eur. Alc. 1157s νῦν γὰρ μετρημύμεσθα βελτίον βίον τοῦ πρόσθεν | cf. Doxogr. 327ss Orph. fr. 22 K.



δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λυσία ὕμνον,  
δόντα καταφθιμένῳ καὶ σοφῶι ἡδάναντον,  
ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἅπασιν  
καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

## ΑΦΑΡΕΥΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

(B.<sup>4</sup>Π329) Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε  
Ζηνὶ θεοῦς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

## ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

(B.<sup>4</sup>Π329s) Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος,  
ψυχὴ δ' ἰσόθεος τάξιν ἔχει μακάρων.

APHAR.: Ps.-PLVT. vit. X orat. Isocr. p. 839<sup>o</sup> ἔπειτα Πλαθάνην  
τὴν Ἰππίου τοῦ ῥήτορος γυναῖκα ἡγάγετο τρεῖς παῖδας ἔχουσαν, ὃν  
τὸν Ἀφαρεῖα ὡς προεῖρηται ἐποίησατο (Ἰσοκράτης), ὃς καὶ εἰκόνα  
αὐτοῦ χαλκῇ ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὀλυμπίῳ ἐπὶ κίονος καὶ ἐπέγρα-  
ψεν· [1. 2] | PHOT. bibl. 260 ὁ Ἀφαρεὺς ὁ τὴν εἰκόνα στηράμενος  
καὶ ἐπιγράψας· [1. 2]

SPEVSIPP.: A. PLAN. 31 Σπευσίππον· [1. 2] | cf. Kaibel Epi-  
gr. gr. 56 Preger Inscr. gr. metr. p. 10, 11 | DIOG. LAERT. 3, 44  
(A. P. 7, 61 Plan.) γαῖα μὲν ἐν κόλποις (κόλποις A. P. et Plan.)  
κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος, ψυχὴ δ' ἀθάνατον (ἀθανάτων  
Diog. plerique, A. P. a. corr., Plan.) τ. ἔ. μ., νιού Ἀρίστωνος,  
τόν τις καὶ τηλόθι νάλων τιμαῖ ἀνὴρ ἀγαθὸς θεῖον ἰδόντα  
βίον (θεῖον ἰδὼν βίον ci. B.<sup>4</sup>)

5 Eur. Suppl. 180s τὸν θ' ὕμνοιοιὸν αὐτὸς ἀντίκειν μέλη χαί-  
ροντα τίκεν Herc. 766 μεταλλάγει συντυχίας (νέας) ἔτεκον ἀοι-  
δὰς | λυσιδάμων & em. Salm. || 6 δόντα & δῶρα Hi. δόντα sive  
ζῶντα ci. Kal. | καταφθιμένων & em. Hi. | σοφῶι & στέφος Wyt. ||  
7 δείξει & em. Br. | Plut. Lysand. 5, 8 τὸ φιλέταιρον καὶ χρει-  
στέως ἐξήτουν

APHAR. cf. RE I 2712, 14 || 1 cf. Dionys. Hal. Isocr. 18 Zosim.  
vit. Isocr. p. 253 W. || 2 cf. Parrhas. 1, 1

SPEVSIPP. cf. P. Lang De Speus. Academici scriptis. Acce-  
dunt fragmenta (Diss. Bonn. 1911) 86 Überweg-Praechter<sup>12</sup>  
341ss || 1 κόλπω cod. Par. | Hom. hymn. Cer. 238 Δημήτηρ...  
(παῖδα) ἐν κόλποισιν ἔχουσα || 2 ἰσόθεος B. (ex Hesych. ἰσόθεος  
ψυχῇ· ἀθάνατος) ἰσότηων Plan. ἰσότηων cod. Par. | Hom. passim  
ἰσόθεος φῶς

## ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

### ΕΛΕΓΕΙΑ

#### ΠΡΟΣ ΕΥΔΗΜΟΝ

- (3) ἔλθων δ' ἐς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον  
εὐσεβέως σεμνῆς Φιλῆς ἰδρύσατο βωμόν  
ἀνδρός, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις,  
ὃς μόνος ἢ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἐναργῶς  
οἰκίῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοις λόγων,

1 OLYMPIOD. in Plat. Gorg. p. 197, 10 Norv. οὐ μόνον δὲ ἐγκώ-  
μιον ποιήσας (Ἀριστοτέλης) αὐτοῦ (Πλάτωνος) ἐπαινεῖ αὐτόν, ἀλλὰ  
καὶ ἐν τοῖς ἐλεγείοις τοῖς πρὸς Εὐδήμον αὐτὸν ἐπαινῶν  
Πλάτωνα ἐγκωμιάζει γράφων οὕτως· [1-7] | AMMON. vit. Aristot.  
p. 399 W. ὅτι πολλὴν εὐνοίαν ἔσχε πρὸς τὸν Πλάτωνα ὁ Ἀριστοτέ-  
λης, ὅλην ἐκ τοῦ καὶ βωμόν ἀνιερωσάι τῷ Πλάτῳ, ἐν ᾧ ἐπέγρα-  
ψεν οὕτω· [2. 3] | PHILOP. in Porphy. quinque voces Schol.  
Arist. vol. 4, 11b 29 ὡς δηλοῖ εἰς τὸν τάφον Πλάτωνος Ἀριστοτέ-  
λους ἐπιγράμμα· [2. 3] | DAVID in Porphy. isag. 8 p. 121 Busse  
[2. 3] | ANON. vit. Arist. ed. Robbe Lugd. Bat. 1861 p. 6 (V. Rose  
Arist. pseudopigr. p. 601) εἶπερ γὰρ τις ἄλλος, φαίνεται ὁ Ἀριστο-  
τέλης καταπεπληγμένος Πλάτωνα· ἐπιγράφει γὰρ εἰς αὐτόν· [2] καὶ  
ἀλλαχοῦ (1) περὶ αὐτοῦ φησιν· [3]

1 cf. Wil. Arist. u. Ath. 2, 412ss W. Jaeger Arist. 106ss  
Cl. Quart. 21 (1927), 13ss (p. 14 de tit.) O. Schroeder NJbb.  
N. F. 1 (1925), 31ss Geffek. GrLG II Anm. p. 163, 17 Bignone  
Giornale crit. d. Filosofia Ital. 9 (1934), 15ss || 1 Ar. Plut. 515  
γῆς... δάπ. Arist. rhet. 3, 11 p. 1411b 34 δάπεδόνδε (v. l. 1 598) ||  
2 εὐσεβέων σεμνῇ φιλήν Immisch (Phil. 65 [1906], 1s. sed cf. Wil.  
ad 1. et Weinreich Phil. 72 [1913], 546) Φιλῆς Jaeger φιλήν  
priors | ad Phil. contulit Bignone Empedocl. fr. 18ss Die.-Kr.<sup>o</sup> |  
βωμόν Ἀριστοτέλης ἐνιδρύσατο τόνδε Πλάτωνος Ammon. β. Ἀρ.  
ἰδρύσατο τ. Πλ. David Anon. σηκὸν Ἀρ. ἰδρ. τ. Πλ. Philop. ||  
3 οὐδ' Ammon. Philop. | cf. Isocr. paneg. 71 || 4 μόνος καὶ πρ.  
ὃν. ὃδ' εἰδὲν Hecker | ἐναργῶς αἰσθάνεσθαι, ἐξακούεσθαι, φάναι  
Arist. || 5 Plat. rep. 4, 435d ἐκ τούτων μεθόδων, οἷας νῦν ἐν τοῖς  
λόγοις χρῶμεθα | μεθ. vox Platonica Aristotelica

ὥς ἀγαθός τε καὶ εὐδαίμων ἅμα γίνεται ἀνὴρ.  
οὐ νῦν δ' ἔστι λαβεῖν οὐδενὶ ταῦτά ποτε.

2. (2) Καλλιτέκνον μητρὸς θυγατερ,

## ЕПІГРАММА

3. (4) ἡ Τόνδε\* ποτ' οὐχ ὁ δῖος παραβῆς μακάρων θέμιν  
ἀγνήν,  
ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,  
οὐ φανερώς λόγῳ, χηὶ φονίῳ· ἐν ἀγῶσι κρατήσας,  
ἀλλ' ἀνδροῖς πίστει χρησάμενος δολίου.

*ЕПН*

4. (1) Ἀγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε,

2 DIOG. LAERT. 5, 27 ἐλεγεία, ὃν ἀρχή· [1] || 3 DIOG. LAERT. 5, 5 δ' οὖν Ἀριστοτέλης... ὑπεξῆλθεν εἰς Χαλκίδα Εὐρυμέδοντος αὐτὸν τοῦ ἱεροφάντου διῆκην ἀσεβείας γραφάμενον ἥ Δημοφίλου, ὡς φησι Φαβριόσιος ἐν Παντοδαπῇ ἱστορίᾳ, ἐπειδὴ τὸν ὕμνον ἐποίησεν εἰς τὸν προσηγορευμένον Ἑρμῆα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ λόγισμα ἐπὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀνδριάντος τοιούτου· [1–4] | PAP. DIDYM. in Demosth. 6, 36 BKT I 27 [καὶ μνημεῖον δὲ λέγεται] Ἀριστοτέλης ἀπὸ τῶ ἐς Δελφούς ἀναθ[ε]ῖναι δὲ οἱ κ[ε]ῖται... ἀπ[ο] τ[ῶ]ς ἐγγρά[φ]αφς τοῦ τούτου· [1–4] | 4 DIOG. LAERT. 5, 27 ἔπη, ὃν ἀρχή· [1]

6 Plat. leg. 6, 742<sup>e</sup> *εὐδαίμονας ἄμα καὶ ἀγαθοὺς* | rep. 8, 544<sup>a</sup> *εἰ ὁ ἀριστος εὐδαιμονέστατος* (rep. 9, 580<sup>e</sup> Epin. 981<sup>e</sup> Euthyd. 299<sup>e</sup>) | leg. 7, 816<sup>d</sup> *ζῆν εὐ τε καὶ εὐδαιμόνως* (rep. 1, 354<sup>a</sup>) || 7 οὐ νῦν in dubium vocaverunt edit. οὐκ οὖν δ' ἔστι Geffek. GrLG II Anm. p. 163, 17 οὐ *διχα* δ' Gomperzer οὐδὲ *διχ'* Wil.<sup>1</sup> (dubitans), sed cf. Jaeger 110,1 || ■ cf. IG XII, 7, 477 (Amorgi) || ■ 1 Ps.-Arist. rhet. ad Alex. 39 p. 1446A 36 *θυσίας δεῖ ποιεῖν . . . πρὸς μὲν θεοὺς δόσιως* sim. 39 | Arist. pol. 4, 2 p. 1289a 19s *τοὺς παραβάνοντας (τοὺς νόμους)* sim. al. | *διὰ τὴν παραβάντες* Aesch. Ag. 789 (Kal.) || 1s *παῖδ' οὐχ ὁσώας σὸν ἀποικτίωνας* Eur. Hipp. 1287 (Kal.) || 2 Simon. 104, 3s *τοξοφόρουσιν . . . Μῆιδου* || 3 φαίνεσθαι [λόγ]-χη[ς] Did. *φανερὰ λόγχη* ci. Die. | Eur. Orest. 333s *ἀγὼν φόνους* | ad rem cf. Wil. Arist. u. Ath. 2, 404 || 4 *ἀνρὲς* Apollineum appellat Orph. hymn. 34, 7 cf. Kaibel epigr. 802, 2

\* Litterae uncis non inclusae in papyro quoque extant.

*МЕЛН*

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΕΙΑΝ

00 - 00 - 00 - 00 -  
 - 0 - - 0 - ,  
 - 00 - 00 -  
 - 0 - - - 00 - 00 - -  
 - 0 - - - 00 - 00 - - 5  
 - 00 - 00 - -  
 - 00 - 00 - - - 0 - -  
 - 00 - 00 - - - 0 - -  
 - 00 - 00 - 00 - - - 0 0 -  
 - 0 - - - 0 - - 10  
 - 0 - - - 00 -  
 - 00 - 00 - - - 00 - 00 - -  
 - 00 - 00 - - - 0 - - - 00 - - - 0 - -  
 - 00 - 00 - - 00 - 00 - - - 0 - -  
 - 00 - 00 - 0 - 00 - 00 - - - 00 - 00 - 0 - - 15

5. (7) Ἀλρετά\*, πολύμο,χθε γένει βροτέωι,

5 ATHEN. 15, 696<sup>a-e</sup> ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου  
γραφὴν Ἀριστοτέλους εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνεά οὐ παῖδ' ἔστιν,  
ὡς ὁ τὴν τῆς ἀσεβείας κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφὴν ἀπενεγκάμενος

5 carmen inlustraverunt Wil. Arist. u. Ath. 2, 405ss W. Jaeger Aristot. 112ss 117ss Gefick. l. c. 164, 29 M. Meunier Hymnes philos. d'Aristote, Cléanthe et Proclus Paris. 1935, C. M. Bowra 'Aristotle's Hymn to virtue' ClQuart. 32 (1938), 182s Arphronis in Hygieam paeane conlato paeanis genus et threni cognovisse sibi videtur (PhW. 1939, 214) | vertit et interpretatus est O. Kern Relig. 3, 30s | cf. Wil. Versk. 418ss Schrö. Sokrates 1 (1913), 536s ('Paeon') Grundriß § 175 P. Foucart Mém. de l'Institut. 38 (1909), 132s. Diogenis lectiones exhibet Gercke H. 37 (1902), 424s || 1 cf. Hes. op. 287 Xenoph. mem. 2 1, 21ss Eur. Herc. 672 cum adn. Wil. RE II 678 | Pepl. Arist. 7 ἀδ' ἐγὼ ἀ γλῆαμον Ἀρετὰ cf. A. P. app. 3, 71, 7 Cougny | IG III 1374 πολυμόχθον κῆδος ἱμεῖρα | ἐνεὶ Ἀθην. Α | βροτεῖαι Athen. Diog. | βρ. primum τ 545 φωνή . . . βοστένη

\* Litterae uncis non inclusae in papyro quoque extant.

θήραμα κάλλι, στον βίωι,  
 σᾶς πῆρι, παρθένε, μορφᾶς  
 καὶ θαῖν' ἐν ζαλωτῶς ἐν Ἑλλάδι πότμος  
 καὶ πόνους τλήναι μαλεροὺς ἀκάμαντας.  
 τοῖον ἐπὶ φρέν' αἱ βάλλεις  
 καρπὸν ἰσθάναντον χρυσῷ τε κρείσσω  
 καὶ γονέων μαλακ' ἀνγῆτοῦ θ' ὕπνον.  
 σεῦ δ' ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλέης Λήδας τε κίόριαι  
 πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις  
 ἴσάν ἀργεῖόν τε δύναιμιν·  
 σοῖς τε πόθοις Ἰλίου πύργου τ' Ἀλκίονος ἦλθον·

Δημόφιλος τεισάδων (ἐνδεδωκε Kal.) παρασκευασθεὶς ἐπ' Ἐδρυμέ-  
 δοντος, ὡς ἀσεβοῦντος καὶ ἄιδοντος ἐν τοῖς συσσιτίοις ὁσημέραι εἰς  
 τὸν Ἑρμεῖαν παιᾶνα. ὅτι δὲ παιᾶνος οὐδεμίαν ἔμφρασην παρέχει τὸ  
 ἄσμα, ἀλλὰ τὸν σχολῶν ἐν τῇ καὶ αὐτὸ εἶδος ἐστίν, ἐξ αὐτῆς (ἀρχῆς A  
 em. Cas.) τῆς λέξεως φανερόν ὅτι ποιήσω [1—15]. ἐγὼ μὲν οὐκ  
 οἶδα, εἰ τίς τι κατιδεῖν ἐν τοῦτοις δύναται παιανικὸν ἰδίωμα σαφῶς  
 ὁμολογοῦντος τοῦ γεγραμμένου τετελευτηκέναι τὸν Ἑρμεῖαν δι' ὃν  
 εἰρηκεν [13]. 'σᾶς γὰρ φίλον μ. Ἀταρνεὸς ἐντὺν ἡέλιον χ.  
 αὐγᾶς.' PAP. DIDYM. in Demosth. pag. 6, 18 BKT I 25 (ed. min.  
 p. 11s) καὶ ἡ κηδεῖα δὲ ἡ πρὸς τὸν Ἀριστοτέλη κ[αὶ] δ[ὲ] γραφεὶς ἐπ'  
 αὐτῷ [παι]άν μαρτυρεῖν αὐτ[ο]ῦ τῇ ἀρετῇ δόξαιεν ἂν, κοῖν' ἂν  
 [ἐ]χ[ο]ι φαύλως αὐτὸν ἀναγοῖναι διὰ τὸ μὴ πολλοῖς πρὸ χειρὸς  
 εἶναι ἔχοντα [οὐτως]. [1—15] | DIOG. LAERT. 5, 7 ὁ δὲ ὕμνος ἔχει  
 τοῦτον τὸν τρόπον [1—15]

2s βιώσας τε πέρι Athen. AE || 4 ζηλωτὸς C | ἐν om. Athen. A  
 Diog. Q || 5 ἀκάμαντος Did. ἀκαμάτους Athen. AE || 6 τοιοῦτον  
 Diog. F | Diod. 20, 43, πρὸς οὐδὲν ἐπέβαλλε τὴν διάνοιαν cont.  
 Sitz. || 7s cf. W. Haedicke l. c. 152 || 7 καρπὸν C κάρτος By-  
 water ἱμερόν Kai. ἄρπυιαν B. | ἰσθάναντον Wil. Did. εἰς ἀθάναντον  
 (θάν-) Diog. C τ' ἀθάναντον Athen. | ἰσθ. novum, sed cf. ἰσθῆος  
 ἰσοδαίμων, ἰσολύμπιος | κρείσσω vel κρεῖσσον Diog. C || 8 γονέων  
 intellegas maiores nobiles (Theogn. 131s) | μαλακ' ἀνγῆτοῦ θ'  
 Athen. idem Diog. C litteris et vocibus varie discerptis μαλακα-  
 γήτον θ' Did. | μαλακ. novum | ὕπνον Athen. A Diog. B | cf.  
 fr. chor. adesp. 47, 1s μαλακώματος ὕπνος; lambl. Prot. p. 46, 1  
 Pist. || 9 σοῦ Did. Diog. | δ' : γ' Did. | ἔνεχ' οὐκ Br. ἔνεκεν (ἔνεχ' E)  
 ὁ Athen. AE ἐνεκ' ἐκ ἱερε Diog. C ἐνείσοο Did. ἔνεχ' οἱ Wil. | δειός  
 Did. | Ἡρακλῆς Athen. AE (Did.) | κ[αὶ] δ[ὲ] Diog. Diog. Diog. Diog.  
 || 10 πολλὴν ἐπλάσαν Did. || 11 ἴσάν ἀργ.: ἀναγορεύοντες  
 Diog. C [ἴσάν? δι]έποντες Diog. || 12 τε' Did. Diog. δὲ Athen. |  
 πόθοις Did. | Ἀλκίονος C em. B. | Ἀλκίονος Wil. Ἀλκίονος C  
 (αι et οὐκ Did.)

σᾶς δ' ἔνεκεν φίλιον, μορφᾶς Ἀταρνεὸς ἐντὺν  
 αἰέλιον χιήριωσεν αὐγᾶς.  
 τοιγάρ ἀοίδιμον ἔργοις ἀθάνατον τέ μιν αὐξή-  
 σουσι Μοῦσαι,  
 Μναμοσύνας θύγατρες, Διὸς ξενίον σέβας αὔξουσαι  
 φιλλίας τε γέρας βίβαιον.

13 μορφᾶς καὶ Athen. | ἀταρνεὸς Athen. A ἀταρνεὸς Athen. E  
 Diog. det. ἀταρνεὸς Did. | ἐντὺν Diog. plerique | est Hermias  
 tyrannus celeberrimus, eunuchus et servus, Academicorum ami-  
 cus et Aristotelis (cf. RE VIII 831s RE Suppl. III 1126ss et  
 infra Theocritum Chium) | ἡέλιον Athen. ἀλλοῦ Wil. (ἡέλιον fort.  
 Did.) | χωρη[σεν] Did. | αὐγᾶς Athen. A αὐγᾶς Diog. plerique  
 cum P periit in pap. || 14 ποῖ γὰρ Diog. v. 1. | ἀοίδιμος Diog.,  
 quod probant Jaeger Kern | ἀθάνατοι τε Diog. | τε μιν Athen. A |  
 αὐξήσουσι Wil. Kern. utut res se habet, qui ἀοίδιμος legit et αὐ-  
 δήσουσι, eum fugit figura etymologica subtilissima ἀοίδιμον ...  
 αὐδήσουσι, quod lingua Germanica non est 'emporheben' (i. αὐ-  
 ξήσουσι), sed 'preisen', 'verherrlichen'. hoc autem hic non qua-  
 drat ad v. 15 αὔξουσαι || 14s cf. Sol. I, 1s || 15 μνημοσύνης Athen.  
 (Did.) | θύγατρες Athen. AE | ad Δία ξένον cf. i 270s Bruch-  
 mann Epith. deor. p. 135 | αὔξουσαι Diog. F<sup>1</sup> | τε γὰρ Athen.  
 AE | βίβαιος Athen.



# ΚΡΑΤΗΣ Ο ΘΗΒΑΙΟΣ

## ΕΛΕΓΕΙΑΙ

### ΠΑΙΓΝΙΑ

1. (10)\* Μνημοσύνης και Ζηνός Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,  
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένοι·  
χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἥτε μοι αἶει  
χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερόν τίθετε.  
χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτὰ, κανθάρου ὄλβον  
μύρμηκός τ' ἄφενος χρήματα μαίόμενος,  
ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγνεῖν  
εὐφορον, εὐκκτητον, τίμιον εἰς ἀρετὴν.  
τῶν δὲ τυχῶν Ἑρμῇ καὶ Μοῦσας ἱλάσομ' ἀγνάς  
οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσαῖς.

1 IULIAN.<sup>1</sup> or. 6, 199<sup>c</sup> ἵνα δὲ μὴ τις ὑπολάβῃ με ταῦτα ἄλλως λέ-  
γειν, ἐκ τῶν Παιγνίων Κράτης ὁλῆγα σοι παραγράφω· [1—11].  
εἰ χρη σοι περὶ τούτων γράφειν, ἔχω πλεονα τοῦ ἀνδρός. ἐντυχὼν  
δὲ τῷ Χαιρωνεῖ Πλουτάρχῳ τὸν Κράτης ἀναγράφαντι βίον οὐδὲν  
ἐκ παρέρρου μανθάνειν δεήσει τὸν ἄνδρα \*or. 7, 213<sup>a</sup> οὐχὶ καὶ τοῦ  
Κράτης μουσικὰ καὶ χαρίεντα φέρεται πολλὰ δειγμάτων τῆς πρὸς  
τοὺς θεοὺς οἰσιότητός τε καὶ εὐλαβείας; ἔκονε γοῦν αὐτὰ παρ' ἡμῶν,  
εἰ σοι μὴ σχολὴ γέρονε μαθεῖν ἐξ ἐκείνων αὐτὰ· [1—11]

de Cratete cf. RE XI 1625ss Überweg-Praechter<sup>12</sup> 169s 64\*  
Wil. Gl. 2, 274ss || 1 cf. H. Kleinknecht Gebetsparodie 111 ||  
1 cynico more carpit Sol. 1, 1s || || cf. Sol. 1, 3 | ἐμῇ Iul.<sup>2</sup> αἶει  
Iul.<sup>1</sup> | συνεχῇ Iul.<sup>2</sup> | ὅς τε ci. Kal. || 3s δ. γ. καὶ δότε χωρὶς; δ. ἡ δὴ  
λιτὸν ἔθ. β. Iul.<sup>2</sup> | Hippon. 39, 6 δούλιον χόρτον || 5 Sol. 1, 5 εἶναι δὲ  
γλυκὸν ὁδὸ φίλου || 6 Sol. 1, 7 χρ. δ' ἡμεῖς μὲν ἔχον | ὄλβον Iul.<sup>2</sup>  
οἶτον Iul.<sup>1</sup> || 7 κτήματα ci. Die. || 8s cf. Fr. Huebner De Pluto  
(Diss. Hal. 1914), 245s 249 || 8 ἀγνεῖν Petavius ἀγνεῖν Iul.<sup>1</sup> ἀσπῆ  
Iul.<sup>2</sup> ἀγρίειν Cob. | Hes. op. 576 καρπὸν ἀγ. || 10 ἀγνῶς ci. Wil.

\* Numeri adiecti sunt editionis Dielsianae (PPhF).

## ΥΜΝΟΣ ΕΣ ΕΥΤΕΛΙΗΝ

2. (12) Χαῖρε, θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,  
Εὐτελή, κλεινῆς ἔγγονε Σωφροσύνης·  
σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

## ΕΠΗ

### ΠΑΡΩΙΔΙΑΙ

3. (1) καὶ μὴν Στίλπιον' εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα  
ἐν Μεγάροισ', ὅθι φασὶ Τυφώος ἔμμεναι ἐνός.  
ἐνθ' ἔτ' ἐρῖζεσκεν, πολλοὶ δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι·  
τὴν δ' ἀρετὴν παρὰ γράμμα διώκοντες κατέτριβον.
4. (2) Φλειάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταύρον Ἑρετρῆ

|| A.P. 10, 104 Κράτης φιλοσόφου εἰς Εὐτέλειαν· [1—3] |  
IULIAN. or. 6, 199<sup>a</sup> καὶ ὁ Κράτης μέντοι πεποίηκεν ὕμνον εἰς  
τὴν Εὐτέλειαν· [1. 2] | cf. CLEM. ALEX. paedag. 3, 35, 3 p. 257  
St.<sup>2</sup> καὶ τὴν Εὐτέλειαν ἐξυμνῶν τῆς Σωφροσύνης τὴν ἔγγονον ||  
3 DIOG. LAERT. 2, 118 (Στίλπιον) ἰδὼν τὸν Κράτητα χειμῶνος συγκε-  
καμμένον [συγκεκαμμένον Scal., Rei.]· ὁ Κράτης, εἶπε, δοκεῖς  
μοι χορεῖαν ἔχειν ἱματίου καινοῦ· ὅπερ ἦν νοῦ καὶ ἱματίου. καὶ τὸν ἀχ-  
θεσθέντα [Emp.: αἰδεσθέντα C] παρωιδῆσαι εἰς αὐτὸν οὕτω· [1—4] ||  
4 DIOG. LAERT. 2, 126 φαίνεται δὴ ὁ Μενέδημος σεμνὸς ἱκανῶς γε-  
νέσθαι· ὅθεν αὐτὸν Κράτης παρωιδῶν φησι· [1]

2 cf. Wil. Gl. 2, 287 || 1 K 462 χαῖρε, θεὰ | Plat. leg. 5, 740<sup>a</sup>  
τρίτην πολιτείαν appellat δέσποιναν θεόν | ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγάπημα  
Anth. | Axionic. fr. 4, 5s K. Μῆρων ἀνδρῶν ἀγάπημα || 2 εὐτελία  
Anth. εὐτέλεια Iul. | ἔγγονε Anth. (Plan.) | Thuc. 8, 1, 3 τῶν...  
κατὰ τὴν πόλιν τι εἰς εὐτέλειαν σωφρονίσαι || 3 τιμῶσιν Pal. Par.  
em. Plan. | Plat. conv. 179<sup>d</sup> θεοὶ τὴν... ἀρετὴν μάλιστα τιμῶ-  
σιν | Gorg. 527<sup>e</sup> τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκοῦντας ||  
3 ad rem cf. RE III A 2525s || 1 ~ 1 582 (ubi πάντα) || 2 ~ B 783 (ubi εἰν Ἀρίμοις) || 3 ἐνθ' εἰς τ' BP<sup>1</sup> ἐνθ' εἰς τ' FP<sup>2</sup> vulgo: em.  
Die. ἐνθ' εἰς γ' Wil. | ~ 537 (ubi πολέες) || 3s ἀρετῆς sectatorem  
eristicum carpit || 4 Plat. Theaet. 176<sup>b</sup> ἀρετὴν δὲ διώκειν | contulit  
Die. Aristot. rhet. 3, 11 p. 1412a 33 τὰ δὲ παρὰ γράμμα ποιεῖ οὐχ  
ὁ λέγει λέγειν, ἀλλ' ὁ μεταστρέφει ὄνομα | Lucian. paras. 43 κατα-  
τρίβοντες τὸ τῆς ἀρετῆς ὄνομα || 4 de Asclep. Phisiasio cf. RE II  
1631, 33 | ἐρετρῆν C em. B. | intellege Μενέδημον τὸν Ἑρετριεὺς  
(RE XV 788ss) ταυροδὸν υποβλέποντα | de Asclep. et Mened. cf.  
Überweg-Praechter<sup>12</sup> 158s 62\*

5. (3) καὶ μὴν Μικκύλον εἰσεῖδον . . .  
τῶν ἐρίων ξαίνοντα γυναικά τε συγξαίνουσαν,  
τὸν λιμὸν φεύγοντας ἐν αἰνῇ δηϊότητι.

## ΠΗΡΗ

6. (4) Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ  
καλὴ καὶ πλείρα, περίρρυτον οὐδὲν ἔχουσα,  
εἰς ἣν οὔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος  
οὔτε λίχνος πόρνης ἐπαγαλλόμενος πυνγῆισιν,  
ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτους.  
ἐξ ὧν οὐ πολέμοισι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,  
οὐχ ὅπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξης.  
7. (5) οὐθ' ὑπὸ χρυσεῖων δουλουμένη οὐθ' ὑπ' Ἐρώτων

5 PLVT. vit. aere al. 7 p. 830<sup>c</sup> οὐχ ὁρᾷς, ὥς πολλὰ μὲν γῇ πα-  
ρεῖ, πολλὰ δὲ θάλαττα; [1] φησὶν ὁ Κράτης· [2. 3] || 6 DIOG.  
LAERT. 6, 85 τούτου (τοῦ Κράτητος) Παίγνια φέρεται τάδε· [1—7] ||  
DEMETR. de eloc. 259 καίτοι ἐστὶ πολλαχοῦ ἐκ παιδιᾶς παραμεμει-  
μένης δεινότης ἐμφανισμένη τις, οἷον ἐν ταῖς κωμικαῖς καὶ πᾶς ὁ  
Κυνικός τρόπος ὥς τὰ Κράτητος· [1] | APVL. apol. 22 p. 26 H.  
(Peram Crates) postea comperta utilitate etiam carmine lau-  
davit flexis ad hoc Homericis versibus, quibus ille Cretam in-  
sulam nobilitat, principium dicam, ne me haec ad defensionem  
putes confinxisset: [1]. iam cetera tam magnifica, quae si tu  
legisses, magis mihi peram quam nuptias Pudentillae inui-  
disses | cf. CLEM. ALEX. paedag. 2, 93, 4 p. 213 St.<sup>2</sup> ad v. 3s ||  
7 CLEM. ALEX. Strom. 2, 121, 1 p. 178s St.<sup>2</sup> καὶ Ἀντισθένης δὲ  
μανῆραι μᾶλλον ἢ ἡσθῆναι αἰρεῖται, ὃ τε Θηβαῖος Κράτης·

5 1 ~ 1593 (ubi Σίσυφον). ex 3, 1 supplendum χαλέπ' ἄλγε'  
ἔχοντα | Micylum sutorem pauperum laudant Callim. epigr.  
26 Lucianus in Gallo et in Cataplo (Μικκύλος) cf. RE XI 1630, 22ss |  
καὶ μὴν : Μικκ. εἰσεῖδον . . . legeres, nisi extaret 3, 1 || 2 χ 423  
εἰρα . . . ξαίνειν || 3 ~ N 603 μ 257 al. || 6 1s (ad περίρρυτον)  
~ τ 172ss (ubi Κρήτη τις γαί' ἐστὶ, πόντωι, περίρρυτος) | κρήτη  
τις Apul. (ex Hom.) | γαί' ἐστὶ Demetr. (ex Hom.) | τν. φατισσῶν  
(i. τύφῳι πόντωι) Apul. (ad Hom.) || 2 περίρρυτος Diog. em. Rei.  
περίρρυτος Steph. || 3 μωρὸς 'morio' Die. || 4 πόρνης Diog.  
πόρνος Clem. vulg. πόρνησ' Die. | cf. B 462 et Xenophan. 3, 5 ||  
7 οὐδ' ὅπλα ci. B. || 7 pentametrum τῶνδε κράτει πυχῆς ἦθει  
ἀγαλλομένη a Pera alienum fortuito libera Clementis paraphrasi  
ortum esse arbitratus hexametro tali emendabat Die.: (Πήρη)  
τῶνδε κρατεῖ σφετέροισιν ἀγαλλομένη κτεάτεσσιν . . . οὐθ'  
κτλ. || 1 χρυσεῖων C. em. Syl. ad Polluc. 7, 24

- τηξιπόθων οὐδ' εἴ τι συνέμπορόν ἐστι φίλυβρι.  
ἡδονῇ ἀνδραποδώδει ἀδούλωτοι καὶ ἀκναπτοι  
ἀθάνατον βασιλείαν, ἐλευθερίαν, {τ'} ἀγαπῶσιν.  
8. (6) μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὔξων  
ἐς στάσιν ἄμμε βάλῃς  
9. (7) κόγχον καὶ κύαμον σύναγ', <ᾧ φίλε>, κἂν τάδε δράσης,  
ὀηδῖως στήσεις <στάσεως> πενίας τε τροπαῖον.  
10. (8) ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ Μουσῶν  
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὀλβια τύφος ἔμαρψε.

τῶνδε, φησὶ, κράτει (κρατεῖ Hart.) πυχῆς ἦθει ἀγαλλομένη  
[1. 2]. καὶ τὸ ὅλον ἐπιλέγει· [3. 4] in sequentibus adludat ad  
fr. 14 | THEODORET. gr. aff. cur. 12, 49 p. 312 R. [3. 4] || 8 PLVT.  
de sanit. 7 p. 125<sup>t</sup> ὁ μὲν οὖν Κράτης διὰ τρυφῆν καὶ πολυτέλειαν  
οἰόμενος οὐχ ἥμισυ τὰς στάσεις καὶ τὰς τυροανίδας ἐμφέσθαι ταῖς  
πόλεσι μετὰ παιδιᾶς παρήκει· [1. 2], αὐτὸς δὲ τις ἐκείνῳ παρακε-  
λεύεσθαι 'μὴ . . . αὔξων' αἰεὶ μηδὲ πάντως ὑπερβαίνων τὴν καρδαμίδα  
καὶ τὴν ἐλαίαν ἐπὶ τὸ θρίον καὶ τὸν ἰχθύν εἰς στάσιν ἐκ πλησμονῆς  
τὸ σῶμα καὶ ταραχὰς ἐμβάλλειν καὶ διαρροίας | ATHEN. 4, 158<sup>b</sup> καὶ  
Κράτης δ' ὁ Θηβαῖος ἔλεγεν· [1. 2] || 9 THEOPH. p. 9, 10 H. καὶ  
τὴν ἐκείνῳ προσέειπε ἢ ἐπιπλέον ἢ πενία; ἢ οὐ Κράτης καὶ Διογένης  
πένητες ἦσαν; . . . ἀπορία καὶ δάνεια περιέστηκεν· κ. καὶ κ. συνά-  
γαγε [M<sup>a</sup>: συνήγαγε A: σύναγε B.], φησὶν ὁ Κράτης, καὶ τὰ  
τούτοις πρόσφορα· κἂν τάδε δρ. δαιδῖως στήσεις τροπαῖον  
κατὰ πενίας || 10 DIOG. LAERT. 6, 86 ἔστιν αὐτοῦ (τοῦ Κράτητος)  
καὶ τόδε· [1. 2] | PLVT. de se citra inv. laud. 17 p. 546<sup>a</sup> πάντῳ δὲ  
χαριέντως καὶ ὁ Κράτης πρὸς τὸ 'ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ  
ἐφύβρισα ἡδὲ μετ' ἐρωτος τέρεφθην' ἀντέγραψε τό· [1—2 ἐδάην] |  
A. P. 7, 326 (PLAN.) Κράτητος Θηβαίου παρόμοιον σωφροσύνης

2 et τ. et φ. ἀπαξ εἰρημένον | οὐδ' ἐτι συνέμποροι εἰσι C. em. Syl.  
(οὐτ') | Aesch. Choeph. 733 W. λύπη . . . ἐστὶ σοι συνέμπορος | φίλυ-  
βρι editor. φιλόβρι Wil. || 3 ἀκναπτοι (i. ἀγναπτοι) Clem. ἀκναπτοι  
Theodoret. || 4 ἀθανάτην Wachsmuth ἀθανάτων Wil. ἀδάματον  
ci. Kal. | τ' del. B. Wil. || 8 2 εἰς Athen. αἰεὶ sive αἰεὶ ἐς (εἰς)  
Plut. C. inrepsit αἰεὶ ex insequentibus || 9 speciminis causa re-  
stituit Cr.: κ. καὶ κ. συνάγοις, φίλε, κ. τ. δο. δ. σ. πένις σπάνειός  
τε τρόπαιον Joachim (De Theophr. libris Περὶ ζώων Bonn. 1892,  
67) | post σύναγε versum excidisse ci. Sitz. (Jb. 104 [1900], 92s) |  
σύναγ' ἀγ(γ)ε(τ) Kal. || 2 κατὰ <τῆς> πενίας (idem Kal. verbo-  
rum ordine servato) σὺ το. ci. Sitz. l. c. | ad τρόπαιον ἰσταναι cf.  
Die. PPhF p. 214, 13 et Archil. 51 IV A 56 || 10 2 τύφος Diog.  
τύμβος Anth. (Plan.) τάφος Anth. (Pal.) | Ω 679 ὕπνος ἔμαρπτεν  
ω 390 ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπεν

11. (9) στείχεις δὴ, φίλε κυρτών,  
βαίνεις <τ> εἰς Αἶδαο δόμους κυφὸς διὰ γῆρας.
12. ἔλκε ποδὸς τεταγὼν διὰ βηλοῦ θεσπεσίῳ.

ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ  
ΕΦΗΜΕΡΙΣ

13. (13) τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκ', ἱατρῷ δραχμήν,  
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλῳ καπνόν,  
πόρρῃ τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.
14. (14) ἔρωτα παύει λυμός· εἰ δὲ μή, χρόνος·  
ἐὰν δὲ τούτοις μὴ δύνη χρησθαι, βρόχος.

ἀνάμειστον· [1. 2] praecedit 325 εἰς τὸν Σαρδανάπαιλλον 'τόσσ' ἔχω  
 δασ' ἔφαγον τε καὶ ἐ(κ)πυον καὶ μετ' ἐρότων τέρπν' ἐδάμν. τὰ  
 δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλειπται.' cf. adn. Waltzii et Chry-  
 sipp. ap. Athen. 8, 337a | uberiora Chrysipp. 28 fr. 11 (III  
 p. 200 Arn.) | ad rem cf. Phoenic. ■ cum adn. et Gerhard ad  
 Phoen. p. 183ss || 11 DIOG. LAERT. 6, 92 συναισθανόμενος δτι  
 ἀποθνήσκει, ἐπίτρεπός ἐαυτὸν λέγων· [1. 2]· ἦ γὰρ κυφὸς ὑπὸ  
 χρόνον || 12 DIOG. LAERT. 6, 90 ἐν Θήβαις ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου  
 μαστιγωθείς (οἱ δὲ ἐν Κορίνθῳ ὑπὸ Εὐθύματους) καὶ ἐλκόμενος  
 τοῦ ποδὸς ἐπέλεγεν ἀρροντιστῶν· [1] || 13 DIOG. LAERT. 6, 86 ἔστι  
 καὶ Ἐφημερις ἡ θρυλουμένη οὕτως ἔχουσα· [1–3] || 14 DIOG.  
 LAERT. 6, 86 φέρεται δ' αὐτοῦ (τοῦ Κράτητος) κἀκείνο· [1, 2] | inde  
 SVED. s. v. Κράτης [1. 2] | cf. CLEM. ALEX. Strom. 2, 121, 2 p. 179  
 St.<sup>2</sup> [post fr. 7] οὕτως ἐν ἄλλοις εὐθυερημόνος γράφει τῆς εἰς  
 τὰ ἀρροδίσια ἀκατασχέτου ὀρυγῆς κατάπλασμα εἶναι λυμόν, εἰ δὲ μή,  
 βρόχον | IVLIAN. or. 6, 198a<sup>1</sup> οἱ Διογενέως νόμοι καὶ Κράτητος  
 ὑπὲρ τούτων οὐκ ἀντιστάσει· 'ἔρωτα λύει λυμός, ἂν δὲ τοῦτωι  
 χρεῖσθαι μὴ δύνασαι, βρόχος' | A. P. 9, 497 Κράτητος εἰς  
 ἔρωτα (Plan. ὀδηλον) [1], quae Byzantinus quidam amplificavit  
 in hunc modum· ἐάν δε μαθε ταῦτα τὴν φλόγα σβέσει, θεραπεῖα  
 σοι τοῦ λοιποῦ ἡρησθω βρόχος

11 2 βαλνεις <τ> Cas. βαλνεις & del. Die. | εις Α. δ. in hexa-  
metro ineunte = 175. 564 al. | κυρὸς ὤρην διὰ γῆρας & ὤρην del.  
Cas. κυρὸς γὰρ ᾧ δ. γ. tamquam alteram vocis κυρτὸν explica-  
tionem del. Die.; alii aliter sanare conati sunt | β 16 δς διὰ γῆρας  
κυρὸς ἔην | sunt qui de hexametris dubitent: στειχεὺς δὴ, φίλε  
κυρτῶν, ; βαλνεις τ' εἰς Αἶδα; κυρτῶν διὰ γῆρας B., sim.  
Mein. (Phil. 12 [1853], 368) στεῖχε δ. φ. κ.: β. εἰς Α. : κυρὸς  
δὲν διὰ γ. || 12 ~ A 591 (ubi ὄρηε et ἀνὸ) || 14 2 εἰ δὲ μὴ,  
βρόχος omissis ceteris Suid. cf. Plat. epigr. 11s

15. (15) οὐχ εἰς πάτρα μοι πύργος, οὐ μία στέγη,  
πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλις καὶ δόμος  
ἐτοῖμος ἡμῖν ἐνδιαυτᾶσθαι πάρα.
16. (16) a. Κράτης Κράτητα χρημάτων ἀποστερεῖ.  
b. ἐλευθεροῦ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης.  
c. εὖ γ', ὦ Τύχη μοι τῶν καλῶν διδάσκαλε,  
ὥς εἰς τριβῶνα βραδύως συστέλλομαι.
17. (17) ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,  
ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

15 DIOG. LAERT. 6, 98 γέγραφε (Κράτης) καὶ τραγωιδίας ἀνηλθάντον ἔχουσας φιλοσοφίας χαρακτῆρα, οἷόν ἐστι κάκεινον· [1—3] || 16 SIMPLIC. in Epictet. ench. p. 64s H. καὶ πενία δέ, εἰπὼν ἂν ὁ Ἐπίκτητος, οὐδὲν δεινόν. ἐπεὶ καὶ Κράτητι ἂν ἔδοξε τῷ Ὀθηβαίῳ δεινόν, ὃς τῶν ἑαυτοῦ τῇ πόλει παραχωρήσας καὶ εἰπὼν· [a] τότε ἔδοξε ἐλευθεροῦσθαι καὶ στέφανον ὡς ἐπὶ ἐλευθερίᾳ περιεβόλετο, ὅτι τὴν πενίαν ἀντὶ τῆς ἐπορχίας ἡλλάξας | GREGOR. NAZ. de virt. 228ss [Migne gr. 37, 696] Κράτης δ' ὁμοίως χρημάτων ὑπερτιθεῖς αὐτὸν μεθεῖς τε μολόβοτον τὴν οὐσίαν Ὡς ἂν κακίας ὑπηρετίῃ καὶ σωμάτων Ἀρεταῖς ὑπὲρ βωμοῦ μεγάλου κρηνύματι Ἀνεῖπεν αὐτὸν ὡς ἐν Ὀλυμπίᾳ μέσθῃ τοῦ θανασμῶν δι' τοῦτο καὶ βωόμενος· [b], Δουλείαν (δουλείαν γ') εἰδὼς τὸ κρατεῖσθαι χρημάτων. Φασὶν τὸν αὐτὸν (ὥς τινες δ' ἄλλον τινά Τῶν φιλοσοφούντων ἐξ ἰσού φρονήματος) Ἠλέοντα τοῦ κλύδωνος ἀγχιονυμένον, Ἐπειτα φόρτον τῆς νεῶς βαρονμένης Ῥπίπτεν προσθίμως ἐξ βυθὸν τὰ χρέματα, Τοῦτον δ' ἐπειπὲν ἄξιον μνήμης λόγον· [c] | SVID. s. v. Κράτης· οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μολόβοτον ἀρεταῖς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἶπεν· [b] | ARYL. flor. 47 Crates Cratetem manumittit | ISIDOR. PELVS. ep. 2, 146 p. 192<sup>a</sup> Κράτης . . . φήσας· Κράτης Κράτητα Ὀθηβαῖον ἐλευθεροῖ | Io. DAMASCEN. ed. Tannery RevEtGr. 6 (1893), 274 Κράτης φιλόσοφος . . . φιλοσοφῆσας ἔφη· Κράτης ἀπολύει τὰ (τὸ) Διε., Κράτητος, ἵνα μὴ κρατησῇ τοῦ κρατούντος τὰ (τὰ) del. Die.) κρετίττω· cf. ORIG. c. Cels. 2, 41 || 17 STOB. 4, 50 (π. γῆρας), 66 p. 1044 H. [S] Κράτητος· [1. 2]

15 tragici cuiusdam Herculem deflectere Cratetem docuit Die., qui consulit TGF<sup>2</sup> p. 914 adesp. 392 Ἀργεῖος ἢ Θηβαῖος οὐ γὰρ εὐχομαι μᾶς, ἅπας μοι πάρος Ἑλλήνων πατέρις. cf. TGF<sup>2</sup> p. 809 Telet. p. 20, 10 H. Duemmler Kl. Schr. I 71 || 1 πά- τερς C em. Grot. || 2s Xenoph. memor. 3, 8, 8 (οἰκία) ἥδιση . . . ἐνδιασθῆναι || 17.1 μὲν Frob. Voss.<sup>2</sup> με S Voss.<sup>1</sup> οὐ Trine. || Critiae I, 34 Die.-Kr.<sup>5</sup> (χρόνον καλὸν ποίηλμα τέκτονος σοφοῦ) adhiberi vidit Gomperz post Meinekium, qui iam contulerat TGF<sup>2</sup> p. 810



18. (18) οὐκ οἶσθα, πῆρα δύνανται ἡλέκην ἔχει  
θέρμων τε χοῖνιξ καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν.
19. χαλεπὸν γενέσθαι λιμὸν ἐπὶ τῷ δράγματι.
20. τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἢ τε πορφύρα  
εἰς τοὺς τραγωιδοὺς χρήσιμ', οὐκ εἰς τὸν βίον.
21. (19) ὠνείδισάς μοι γῆρας ὥς κακὸν μέγα,  
οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία,  
οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν. ἂν δ' ἔλθῃ ποτέ,  
ἀνιώμεθ'. οὕτως ἐσμεν ἀχάριστοι φύσει.

18 TELES p. 32, 19 H. STOB. 4, 33 (σύγκρισις πενίας καὶ πλούτου), 31 p. 817 H. [SMA] εἰ δὲ πάντων τις τῶν τοιούτων ὑπεράνω γένοιτο, ἐν πολλῇ ἂν εἴῃ ἀδεῖαι καὶ ἀσπανισταί. οὐκ ἀηδῶς γὰρ Κράτης· οὐκ οἶσθα, φησί, πῆρα κτλ. [1. 2], τῷ ὄντι μέγα καὶ ἀξιόλογον καὶ πῆρας καὶ θέρμων καὶ λαχάνων καὶ ὕδατος (τὸ add. ediv.) μηδενὸς φροντίζειν, ἀλλ' εἶναι ἀθώπρευτον καὶ ἀκολάκρευτον | DIOG. LAERT. 6, 86 καὶ ὅτι ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ περιγένοιτο. [2] || 19 IULIAN. MISOPOG. p. 369<sup>b</sup> εἰ δὲ τὰς αὐτὰς μέτρας θέρους ἦν παρ' ὧν τοῦ νομισματος, τί προσδοκᾷ εἶδει τηλικαῦτα, ἥνικα, φησὶν ὁ Βοιωτίος ποιητής, χαλεπὸν γενέσθαι τὸν λιμὸν ἐπὶ τῷ δράγματι || 20 DIOG. LAERT. 2, 25 πολλάκις δ' ἀφορῶν (ὁ Σωκράτης: debuit KR-) εἰς τὰ πλήθη τῶν πιπρασκομένων ἔλεγε πρὸς αὐτὸν· 'πόσαν ἐγὼ χρεῖαν οὐκ ἔχω.' καὶ συνεχὲς ἐκεῖνα ἀνεφθέγγετο τὰ λαμβεία. [1. 2] || 21 STOB. 4, 50 (π. γῆρας), 8 p. 1022 H. [SMA] Κράτης [om. M: cod. Photii? cf. Elter p. 54] ἐξ Ἀντιφάνους [ἢ Ἀντιφάνους Mein. plerique. sed v. Hense Teletis reliq.<sup>2</sup> p. CXIX adn. 1]. [1-4]. cf. TGF<sup>2</sup> p. 810

18 cf. TGF<sup>2</sup> p. 810 || 2 ex. cf. Ceraid. 2, 14 || 19 Crateti tribuit Cr. || 20 in lucem protulit Duemmler Akadem. p. 61 || 1 ad ἀργ. cf. Athen. 6, 230<sup>ss</sup> || 21 'suspectum' Be. || 1 cf. Minn. 4s || 2 ὦν (ὦ) & em. Gesn. || 3 cf. Bion. ap. Diog. Laert. 4, 51 et J. Schroeter De Cic. Cat. maior. diss. Lips. 1911, 46s Cratetem sapit fr. iamb. adesp. 18

## ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ Ο ΧΙΟΣ

[δούλου

(B.<sup>4</sup> Π 374) Ἐρμῖον\* εὐνούχον τε καὶ Εὐθύβουλον τόδε,  
μνήμα κενὸν κενόφρων θῆκεν Ἀριστοτέλης·  
ὅς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρός φύσιν εἴλετο ναίειν  
ἀντ' Ἀκαδημείας Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

## ΣΩΔΑΜΟΣ Ο ΤΕΓΕΑΤΗΣ

\*Τοῦτ' ἔλεγεν Σώδαμος Ἐπηράτου, ὅς μ' ἀνέθηκεν·  
'μηδὲν ἄγαν· καιρῷ πάντ' αὖ πρόσσεσι καλῶν.'

THEOCR. CHIVS: ARISTOTEL. ap. EUSEB. praep. ev. 15, 2, 12 Θεόκριτος γοῦν ὁ Χίος ἐποίησεν ἐπίγραμμα τοιοῦτον. [1-4] | PAP. DIDYM. in Demosth. pag. 6, 43<sup>ss</sup> BKT I 27 [καὶ] φησι Βελ[ύ]ω[ν] ἐν τῷ Περὶ Θεοκρίτου ἐπιγράμ[μα]τι τι Θεόκριτον [τὸν Χίον εἰς αὐτὸν ποιῆσαι]. [1-4] | DIOG. LAERT. 5, 11 ἀπέκρινε δ' εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα καὶ Θεόκριτος ὁ Χίος οὕτως ποιήσας, ὡς φησι Βρόων [FGH Hist II 115, 252] ἐν τῷ Περὶ Θεοκρίτου. [1. 2] | PLUT. exil. 10 p. 603<sup>c</sup> [3 εἴλετο-4]. ἔστι γὰρ ποταμὸς περὶ Πέλλην, ὃν Μακεδόνες Βόρβορον καλοῦσιν. cf. ATHEN. 15, 697<sup>a</sup>  
SODAM.: SCHOL. Eur. Hippol. 264 p. 39 Schw. τὸ 'μηδὲν ἄγαν' οἱ μὲν Χίῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ ἀνατιθέασιν, ὡς Κριτίας [fr. 5],

THEOCR. CHIVS cf. Laqueur RE V A 2025s | de epigrammatis quibusdam derisoriiis egit Maas St. It. Fil. Cl. 15 (1938), 78<sup>ss</sup> (80s) || 1 ἐρμῖον vel ἐρμού & Ἐρμῖον Wil.<sup>1</sup> | δὲ καὶ Euseb. ἡδ' Diog. | τόδε Euseb. ἅμα Diog. | ad rem cf. Aristot. fr. 5 (601) Wil. Ar. u. Ath. 1, 334. 2, 404 RE VI 876, 8 VIII 831, 11 || 2 σῆμα Diog. [κρημα Did. pap., unde σχῆμα ci. Kal. | Aesch. Prom. 762 κενόφρωνον βουλευμάτων | τεύξεν Diog. || 3 ὅς [γαστρός τιμὴν ἀνομ[ον φίλον εἴλετο ναίειν] Did. pap. || 4 λ 242 ἐν προχοαῖς ποταμοῦ cf. v 65 P 263

SODAM. 1 \*Ἦν Λακεδαιμόνιος Χείλων σοφός, ὅς τὰδ' ἔλεξε Diog. || 1s cf. Crit. 5 || 2 cf. Theogn. 401

\* Litterae uncis saeptae in papyro perierunt.

## ΚΛΕΩΝ Ο ΚΟΥΡΙΕΥΣ

(B.<sup>4</sup> II 363) τοῦτο μὲν οὖν ῥέξαντες ἀολλέες ἡγερέθοντο  
βαυριόθεν βριαροὶ Γοργοφόνου νέποδες . . .

οἱ δὲ Σωδάμωι, ὡς τὸ ἐν Τεγέαι ἐπίγραμμα δηλοῖ. [1. 2] |  
GNOMOL. PAP. Oxyrh. 1093 (saec. II p. Chr.) 2, 33ss p. 156 in PAP.  
Grec. et Lat. vol. IX (Flor. 1929) Κλέα[ρ]χος δ' ἐν τοῖς Περὶ  
[πα]ροιμιῶν φησι | ἐρέ[σθαι τὸν Πύθιο]ν Χίλων[α] | [παν]θανόμενον |  
τί ἄ[ρ]ιστον μαθεῖν εἴ[η τοῖς ἀν]θρώποις, καὶ | ἀποκρ[ί]ρασθαι τὸν  
θεόν | τὸ 'γνώ[θι | σαντὸν] εἶνα | οἱ δ' α[δ] τὸ 'μηδὲν ἄγαν' Σωδά-  
μου τοῦ [Τε]γέαιου ὑπευλή[φασιν] εἶναι | [ ] ἐ[πι]γράμματα |  
ταύτην [τὴν | γνώμην προθ]εῖνα | [1. 2] cf. CLEM. ALEX. Strom.  
1, 61, 1 p. 38 St.<sup>a</sup> SCHOL. PIND. Pyth. 2, 63 Diog. LAERT. 1, 41  
CLEO: ET. MAGN. 389, 24 εὐβόριον· τὸ εὐοικον . . . εἴρηται ὅτι  
κατὰ τὴν βαυρίαν, ἢ κατὰ Μεσσαπίους σημαίνει τὴν οἰκίαν, ὡς φησι  
Κλέων δ' ἐλεγειοποιός. [1. 2]

CLEO cf. RE XI 719, 9 || 1 ~ K 525 + Ψ 233 (γ 412 λ 228) ||  
2 γοργοφόνου & em. Mein. (i. Persei) cf. Eur. fr. 975 N.<sup>a</sup> | ad νέπ.  
Alexandrinorum cf. nepotes

## PSEUDEPIGRAPHIA

## ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΣ Ο ΡΟΔΙΟΣ

(B.<sup>4</sup> II 24) Ἄνδρ' ἐμὲν Ἰππαλίων ὄνομ' ἦν, ἐπιπαιδὲ Πόδαργος  
καὶ κνὴ Λήθαργος καὶ θεράποντι Βάβης·  
Θεσσαλὸς ἐκ Κρήτης Μάγνης γένος, Αἰμόνος υἱός.  
ὦλετο δ' ἐν προμάχοισ' ὀξὺν Ἄρη συνάγων.

## ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ Ο ΛΙΝΔΙΟΣ

(2) Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυνάδεκα· τῶν δὲ ἐκάστωι  
κοῦραι ἐξήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·

Ps.-PISAND.: A. P. 7, 304 (m.<sup>2</sup> in mg. Πισάνδρου 'Ροδίου)  
εἰς Ἰππαλίωνα τὸν ἐκ Κρήτης Μάγνητα [1-4], τοῦτον τοῦ ἐπι-  
γράμματος μένεται Νικόλαος ὁ Λαμασκηνός | Dio PRVS. or.  
37, 39 (2, 26 Arn.) [1. 2]. τίς οὖν οἶδεν Ἑλλήνων οὐκ εἶναι τὸν Ἰππα-  
λίων; αὐτὸν τὸν Ἰππαλίωνα; δοκῶ μὲν, οὐδὲ Μαγνήτων, ὅθεν ἦν  
Ἰππαλίμων. οὗτος μὲν οὖν προῦδος ἐξ ἀνθρώπων αὐτῷ Βάβητι καὶ  
Πόδαργῳ | POLLUX 5, 46s οὐ μὴν οὐδὲ ὁ Μάγνης κῶων, τὸ Ἰππα-  
λίμωνος κτήμα, ὁ Λήθαργος, ἀνώνυμος, δὲ τῷ δεσπότητι συντέθειται,  
καθάπερ μνηνεῖ τοῦ ἐπιγράμματος. [1. 2]

Ps.-CLEOBVL.: STOB. 1, 8 (π. χρόνου οὐσίας κτλ.), 37 p. 99 W.  
[FP] Κλεοβούλου σοφοῦ τῶν αἰνιγμάτων. [1-4] | Diog. LAERT.

Ps.-PISAND. cf. Wil. H. 30 (1895), 186 Helbig Mémoires de  
l'Acad. des Inscri. 37 (1904), 249 V. de Falco RIGI 15 (1931),  
57ss R. Keydell H. 70 (1935), 301ss RE XIX 145, 47ss Waltz  
in A. P. p. 185 || 1 ὄνομα τῷ Dio v. l. | II. nomen Hectoris equi  
(© 185) || 2 θήραργος Anth. γρ. λήθαργος (e Nicol.) | Soph. fr. 800  
p. 318 N.<sup>2</sup> ap. Schol. Ar. eq. 1068 σάινεις δάκνουσα καὶ κῶων λαί-  
θαργος εἶ | μάγης cod. Pal. || 4 ~ Tyrt. 6, 1 + 1, 15

Ps.-CLEOBVL. summae vetustatis vestigia videntur esse Wila-  
mowitzio Fexάστοι, Fείδος, κοῦραι ἐξ. | de aenigmatibus cf. RE IA  
95s || 1 δὲ<sup>1</sup> om. Stob. FP<sup>1</sup> A. P. | δυοκαίδεκα A. P. || 2 κῶρα (κῶρα)  
ἐξήκοντα Stob. & em. Canter παῖδες τριήκοντα Diog. Suid. (τριῶν-)  
π. δις τριήκ. A. P. | διάνδιχη Stob. FP

αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι·  
ἀθάνατοι δέ τ' εὐῶσαι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

## ΚΛΕΟΒΟΥΛΙΝΗ Η ΛΙΝΔΙΑ

1. (1) Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα.  
{οὕτω συγκόλλως ὥστε σῶναιμα ποιεῖν.}
2. (2) Ἄνδρ' εἶδον κλέπτοντα καὶ ἐξαπατῶντα βιαίως,  
καὶ τὸ βίαι ῥέξει τοῦτο δικαιοτάτον.

1, 90 φέρεται δ' αὐτοῦ (Κλεοβούλου) ἐν τοῖς Παμφίλης ὑπομνήμασι καὶ αἶνιγμα τοῖον· [1-4] | A.P. 14, 101 Κλεοβούλου αἶνιγμα· [1-4] | SVID. s. v. Κλεοβουλίνη· . . . ἔγραψεν ἔπη καὶ γόφους καὶ τὸ αὐδόμενον εἰς τὸν ἐναντὸν αἶνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή· εἰς—τριάκοντα

Ps.-CLEOBVLIN. 1 ARIST. rhet. 3, 2 p. 1405a 35 ἐκ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν ὁμοειδῶν μεταφέρειν (δεῖ) τὰ ἀνώνυμα ὀνομασμένους, δ' λέχθ' ἐν δῆλόν ἐστιν ὅτι συγγενές, ὅσον ἐν τῷ αἶνιγματι τῷ εὐδοκίμου· [1] (cf. ANONYMVS ad l. p. 70, 11 Rabe) poet. 22 p. 1458a 26 αἶνιγματός τε γὰρ ἰδέα αὕτη ἐστὶ, τὸ λέγοντα ὑπάρχοντα ἀδύνατα συνάψαι . . . κατὰ δὲ τὴν μεταφορὰν ἐνδέχεται, ὅσον· [1] | DEMETR. π. ἐρμην. 102 φυλάττεσθαι μέντοι κατὰ ταύτης (τῆς ἀλληγορίας) τὸ συνεχές, ὥς μὴ αἶνιγμα ὁ λόγος ἡμῖν γένηται, ὅσον τὸ ἐπὶ τῆς σικνῆς τῆς ἱατρικῆς· [1] | PLVT. conviv. sept. sap. 10 p. 154<sup>b</sup> Eumetidi sive Cleobulinae (cf. de Pyth. orac. 14 p. 401<sup>b</sup>) tribuit δ. 1 | Io. SICELIOT. in Hermog. Rhet. gr. 6, 200 W. [1]· σημαίνει νὲ τὴν σικνιάν | SCHOL. Hermog. l. c. 7, 949 W. [1] | ATHEN. 10, 452<sup>b</sup> πολλοὶ δὲ (τῶν) γρίφων καὶ τοιοῦτοι τινές εἰσιν, ὅσον· [1. 2], τοῦτο δὲ σημαίνει σικνῆς προσβολήν ('schtröpfkorpf') || 2 ΔΙΣΣΟΙ ΛΟΓΟΙ ed. Die.-Kr. Vorsokr.<sup>5</sup> Π 410s ἐν γὰρ τραγωιδιοποιῶν καὶ ζωγραφῶν δασὺς πλείστα ἐξαπατῆν ὁμοῖα τοῖς ἀληθινοῖς ποιῶν, οὗτος ἄριστος. θέλω δὲ καὶ ποιημάτων παλαιότερων μαρτύριον ἐπαγαγεσθαι. Κλεοβουλίνης [1. 2] ἐν πάσαι ταῦτα (ἢν παλαι τ. Ὑ em. et explic. Wil. H. 34 [1899], 219 ad Hippocr. de vict. 1, 24 Plat. Gorg. 456<sup>d</sup>. c. sed cf. Ohlert Rätzel<sup>2</sup> 159)

3 an ἔασι? | αὐταὶ Stob. FP || 4 ἀθάναται Stob. | E 643 ἀποφθ. δὲ λαοί

Ps.-CLEOBVLIN. 1 cf. Wil. H. 34 (1899), 219 Sitzler Burs. Jb. 1907, 128 Huds.-Will. Early Greek elegy 1926, 70, 132 || 1 εἶδον ἐνὶ πυρὶ Io. Siceiot. | cf. Hesych. ἐπ' ἀνέρι· ἐπ' ἀνθρώπῳ || 2 συνη. Aesch. Suppl. 310 Choeph. 542 || 2 de aenigmatate cont. Kranz Nestle Phil. 67 (1908), 580 || 1 βία· ὡς Ὑ βιαίως Matth. d. Varis. || 2 βίην Huds.-Will.

3. (3) Κνήμη νεκρὸς ὄνος με κερασφόρῳ οὐδας ἔκρουσεν.

## ΑΙΣΩΠΟΣ Ο ΣΑΜΙΟΣ

(B.<sup>4</sup>Π 64) Πῶς τις ἄνεν θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γὰρ σευ λυγρά· καὶ οὔτε φνγεῖν εὐμαρές, οὔτε φέρειν.  
ἡδέα μὲν γὰρ σευ τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,  
ἄστρο, σεληναῖης κύκλα καὶ ἡέλιον·  
τᾶλλα δὲ πάντα φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κῆρ τι πάθῃ τις·  
ἔσθλον, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται νέμεσιν.

## ΠΙΓΡΗΣ Ο ΚΑΡ

(B.<sup>4</sup>Π 239) Μῆρην ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,  
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πεῖρατ' ἔχεις σοφίης.

## ΕΠΙΧΑΡΜΟΣ Ο ΚΩΡΙΟΣ

(B.<sup>4</sup>Π 239 fr. 64 Die.-Kr.<sup>5</sup> p. 210 p. 296 Kai.)

εἰμὶ νεκρὸς· νεκρὸς δὲ κόπρος, γῇ δ' ἡ κόπρος ἐστίν.  
εἰ δ' ἡ γῇ θεός ἐστ', οὐ νεκρὸς, ἀλλὰ θεός.

3 PLVT. conviv. sept. sap. 5 p. 150<sup>e</sup> διὸ καὶ Κλεοβουλίνη πρὸς τὸν Φρύγιον ἀδλὸν ἠνέξατο· [1]

Ps.-AESOP.: A.P. 10, 123 Αἰσώπου· (PLAN. ἀδελφῶν) [1-6]

Ps.-PIGRES: SVID. s. v. Πίγρης· . . . δς τῇ Τιλάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγείον οὕτω γράψας· [1. 2]

Ps.-EPICARM.: SCHOL. Hom. BT X 414 ἔστι δὲ καὶ ἐπιγράμμα δ' εἰς Ἐπίχαρμον ἀναφέρεται· [1. 2]

3 νεκρογόνοισαιμε Ὑ em. Bern. (cf. Wil. H. 25 [1890], 202, 1) | ad xv. κερ. v. Plin. nat. 11, 215, 16, 172 | cf. Theogn. 1229s

Cleobulinae sive Cleobulo dedit Hartung Theogn. 257-260. 261-266

Ps.-AESOP. 1 ἂν εὐθάνατος Stadtm. ἂν εὐ θανάτῳ Peppm. ἂν εὐ θανάτῳ Kal. | φύγη Schae. || 1s Ω 639 κῆδεα μυρία Σ 88 πένθος . . . μυρίων Υ 282 ἄχος . . . μ. || 3 σου Ὑ em. Kal. || 5 φόβοι plur. Xenoph. anab. 4, 1, 23 al. || 6 num ἀμοιβ. subst. ut σεληναῖη? | Νέμεσιν B.

Ps.-PIGRES distichon a Ptolemaeo Chennio fictum esse censet Cr. Phil. 54 (1895), 734ss (742). cf. Immisch LCbl 1896, 1706 || 2 γ 433 πεῖρατα τέχνης | cf. Sol. 16

Ps.-EPICARM. 1 Heraclit. 96 Die.-Kr.<sup>5</sup> νέκυες γὰρ κοπρίων ἐκβλήντοτεροι | ad rem cf. Semon. 2 quoque || 2 εἰ δὲ τε (vel ἡ δὲ)



## ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ Ο ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΟΣ

1. (2) Πανσανίην ἱητρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτεω υἱόν,  
φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθρεψε Γέλα,  
ὃς πολλοὺς μογεροῖσι μαραινόμενους καμάτοισιν  
φῶτας ἀπέστρεψεν Φερσεφόνης ἀδύτων.
2. (1) Ἄκρον ἱατρὸν Ἄκρων Ἀκραγαντίνων πατρὸς Ἄκρον  
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

1 DIOG. LAERT. 8, 60s ἦν δ' ὁ Πανσανίας, ὃς φησιν Ἀριστοτύπος καὶ Σάτυρος, ἐρώμενος αὐτοῦ, δι' ἧς καὶ τὰ Περὶ φύσεως προσπεφάνηκεν (ὁ Ἐμπεδοκλῆς) οὕτως· Πανσανίην, σὺ δὲ κλύθι, δαίφρωνος Ἀγχίτου υἱέ' [fr. 1 Die.-Kr.<sup>5</sup>]· ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτὸν ἐποίησε [1-4] | A.P. 7, 508 τοῦ αὐτοῦ· est Σιμωνίδου (sine nomine PLAN.: εἰς Πανσανίαν τὸν ἱατρὸν m.2). cf. Diog. Laert. ad fr. 2 || 2 DIOG. LAERT. 8, 65 πάλιν δὲ Ἄκρωνος τοῦ ἱατροῦ τόπον αὐτοῦτος παρὰ τῆς βουλῆς εἰς κατασκευὴν πατρῴου μνημείου διὰ τὴν ἐν τοῖς ἱατροῖς ἀκρότητα παρελθὼν ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἐκώλυνε, τὰ τε ἄλλα περὶ ἰσότητος διαλεχθεὶς καὶ τι καὶ τοιοῦτον ἐρωτήσας· τί δὲ ἐπιγράφομεν ἔλεγειν; ἢ τοῦτο· [1. 2]· τινὲς δὲ τὸν δευτέρου στίχον οὕτω προφέρουσι· ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει· τοῦτό τινες Σιμωνίδου φασὶν εἶναι. inde Suid. s. v. Ἄκρων | Tzetzes Schol. in Hermog. in Anecd. Ox. ed. Cram. 4, 119, 13s [1. 2], qui auctor παρήγγειον amplificavit. cf. Hesych. MILLS, 21 Fl. RHET. graec. 3, 641 W. EUSTATH. in Od. 1634, 12

γῇ νεκρός ἐστ' Ε, sed emendandum ad CE 1532 mortua heic ego sum et sum cinis, is cinis terrast; sein est terra dea, ego sum dea, mortua non sum (cf. 974 Epigr. Eretr. ed. Richardson AmJArch. 7 [1891], 252 = IG XII 9, 290) | δ' ἢ γῇ B. δὴ γῇ Kai. | θεός<sup>1</sup> B.

1 cf. Reitz. Epigr. u. Skol. 111 Die. PPhF 167, 156 Vorsokr. fr. 156 Die.-Kr.<sup>5</sup> Boas Simonid. 124ss E. Loew WSt. 55 (1937), 33s || 1 πανσανίαν A.P. | I 562 Ἀκρόνην... ἐπώνυμον | ἀγχίτου Diog. || 2 φῶτ'· τόνδ' A.P. | Δ 193s Μαχάονα... φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱόν ἀμύμονος ἱητρος. cf. O 546 φ 26 | ἔθαψε A.P. | πέλας Pal. κόνις Plan. || 3 πλείστον A.P. | κρυφαῖσι μ. ὑπὸ νούσοις A.P. cf. N 667 νοῦσοι ὑπ' ἀργαλέμῃ φθίσθαι | Aesch. Prom. 597s W. Δ (νόσος) μαραινέει με Eur. Alc. 203 (Ἄδμητος) μαραινέται νόσος || 4 ἀπέστρεψε Ε | φερσεφόνης Diog. Laert. Plan. | θαλάμων A.P. | Eur. Suppl. 1022 Περσεφονείας... θαλάμους || 2 cf. Boas l. c. 42s | ad adnominaciones Sosi epigramma (A.P. 6, 216 = Simonid. 161 D.) contulit Reitz. l. c. 111. 119s. adde Die. l. c. 167s Vorsokr. fr. 157 Die.-Kr.<sup>5</sup> || 1 Soph. Electr. 1499 μάντις... ἄ. | ἱατρὸν Diog. P<sup>1</sup> B ἱητρὸν P<sup>2</sup> | Ἄκρον Benndorf Reitz. ἄκρον priores

## ΙΠΠΩΝ Ο ΜΗΛΙΟΣ

(B.<sup>4</sup>Π259) Ἴππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν  
ἴσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

## ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

## ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

(B.<sup>4</sup>Π267) Μνήμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὅστέα δ' ἴσχει  
γῇ Μακεδόν, ἥπερ δέξατο τέρμα βίου.  
πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς Ἀθῆναι· πλείστα δὲ Μούσαις  
τέρψας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαιων ἔχει.

## ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

(B.<sup>4</sup>Π268) Βάπτε σύ μ' ἐν θυμέλῃσιν· ἐγὼ δὲ σε κύμασι  
βαπτίζων ὀλέσω νάμασι πικροτάτοις. [πόντων

Ps.-HIPPO: CLEM. ALEX. prot. 55, 1 p. 43 St.<sup>2</sup> οὐ νέμεσις τοῖν οὐδὲ Ἴππωνι ἀπαθανατίζοντι τὸν θάνατον τὸν ἑαυτοῦ· δ' Ἴππων οὗτος ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσεν τῷ μνηματὶ τῷ ἑαυτοῦ τόδε τὸ ἔλεγειν [1. 2] | ALEX. APHROD. in metaph. 1, 3 p. 27, 1 Hayd. τοῦτο δὲ λέγει ἂν (Ἀριστοτέλης) περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἄθεός ἦν· τοιοῦτο γὰρ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα [1. 2]

Ps.-THUC.: A.P. 7, 45 (PLAN.) εἰς τὸν αὐτὸν (Εὐριπίδην), add. man. al. Θουκυδίδου τοῦ ἱστορικοῦ. PLAN. ἀδέσποτον | VITA Eur. p. 135 W. p. 3, 4 Schw. ἐτάφη ἐν Μακεδονίᾳ, κενωτάριον δ' αὐτοῦ Ἀθήνησιν ἐγένετο καὶ ἐπίγραμμα ἐπεγέγραπτο Θουκυδίδου τοῦ ἱστοριογράφου ποιήσαντος ἢ Τιμοθέου τοῦ μελοποιού· [1-4] | ATHEN. 5, 187d (τὴν Ἀθηναίων πόλιν) ὁ μὲν Πίνδαρος Ἑλλάδος ἔρεσμα [fr. 76] ἔφη, Θουκυδίδης δ' ἐν τῷ εἰς Εὐριπίδην ἐπιγράμματι Ἑλλάδος Ἑλλάδα

Ps.-ALCIB.: SCHOL. Aristid. vol. 3, 444 Dind. ἐκωμῶιδουν ὀνομαστί τοὺς ἄνδρας μέχρις Εὐπόλιδος. περιεῖλε δὲ τοῦτο Ἀλκιβιά-

Ps.-HIPPO cf. E. Wellmann RE VIII 1889, 6 Vorsokr.<sup>5</sup> I 388s

Ps.-THUC. contulit Be. IG I 442 Wil. Anal. Eurip. 255 Aus Kydathen 26. 48 cf. Maas RE VI A sub 'Timotheos' 1333, 4ss || 1 μνήμα A.P. || 2 μακεδόνων Vitae Ε | ἢ (ἢ, ἢ) γὰρ A.P. || 3 πατέρες vel πάντα (-η) Vitae Ε | μούσας Plan. Vita || 4 γράψας Vita | πλείστον Vita

Ps.-ALCIB. rem fictam esse docuerunt iam veteres. cf. Cic. Att. 6, 1, 18 || 1 βάπτε με ἐν Schol. β. με σὺ Anecd. em. Hi.-Cr. βάπτες μ' ἐν Mein. βάπτε μὲν ἐν B.<sup>4</sup> | θυμέλαι μ' B.<sup>4</sup>

## ΑΓΑΘΩΝ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

(B.<sup>4</sup>Π268) Ὡφελεν, ὥς ἀφανής, οὕτω φανερώτατος εἶναι  
καιρός, ὃς αὐξάνεται πλεῖστον ἀπ' εὐλαβίης.

## ΣΩΚΡΑΤΗΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

1. (1) Αἰσωπός ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστν νέμουνιν  
μὴ κρῖνεν ἀρετὴν λαοδίκῳ σοφίῃ.

## ΠΑΙΑΝ

2. (2) Δῆλι' Ἀπολλων, χαῖρε, καὶ Ἀρτεμι, παῖδε κλεινώ.  
3. (3) οἱ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἄριστοι  
ἐν πολέμοι.

δης ὁ στρατηγὸς καὶ ῥήτωρ· κωμωιδηθεὶς γὰρ παρὰ Εὐδόλιδος  
ἔρριπεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάττῃ ἐν Σικελίᾳ συστρατευόμενον εἰπὼν·  
[1. 2] | ANECD. PAR. ed. Gram. 1, 540 βάρπτε με σὺ θυμέλαις,  
ἐγὼ δὲ σε ἀλμυροῖς ὕδασι κατακλύσω

PS.-AGATH.: STOB. 1, 8 (π. χρόνον οὐσίας κτλ.), 16 p. 96 W. [FP]  
in marg.: Ἀγάθωνος (ἀγάθωνος μόνου P)

PS.-SOCRAT. 1 DIOG. LAERT. 2, 42 ἐποίησε δὲ (Σωκράτης) καὶ  
μῦθον Αἰσώπειον οὐ πάντῃ ἐπιτετευγμένως, οὐ ἡ ἀρχή· [1. 2] |  
cf. PLAT. PHAED. 60<sup>a</sup> ἐντείνας τοὺς τοῦ Αἰσώπου λόγους | PLUT. AUD.  
POET. 2 p. 16<sup>c</sup> | SVID. s. v. Σωκράτης· μῦθον Αἰσώπειον δι'  
ἐπῶν | AVG. de cons. evang. 1, 7, 12 || 2 DIOG. LAERT. 2, 42 ἀλλὰ  
καὶ παιᾶνα κατὰ τινας ἐποίησεν (Σωκράτης), οὐ ἡ ἀρχή· [1]. Διο-  
νυσόδωρος δὲ φησὶ μὴ εἶναι αὐτοῦ τὸν παιᾶνα | DIO PRVS. OR. 43, 10  
(2, 66 ARG.) καὶ παιᾶνα ἐποίησεν εἰς τὸν Απόλλω καὶ τὴν Ἀρτεμιν  
(cf. EPICTET. 2, 6, 26. 4, 4, 22) | PLAT. PHAED. p. 60<sup>a</sup> τὸ εἰς τὸν Απόλλω  
προοίμιον | THEMIST. 2, 27<sup>c</sup> D. καὶ ἔστι Σωκράτει προοίμιον  
πεποιημένον ἐν τόνῳ εξαμέτρῳ πρὸς τὸν θεόν | SVID. s. v.  
Σωκράτης· ὕμνον εἰς Απόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν... δι' ἐπῶν ||  
ATHEN. 14, 628<sup>i</sup> ὅθεν καὶ Σωκράτης ἐν τοῖς ποιήμασιν  
τοὺς κάλλιστα χορεύοντας ἄριστους φησὶν εἶναι τὰ πολέμα λέγων  
οὕτως· [1. 2]

PS.-AGATH. 1 ὦφελον FP corr. Grot. || 2 an Καιρός (cf. Ionis  
hymnum εἰς Καῖρὸν [fr. 14 B.<sup>4</sup>]) et Εὐλαβίης?

PS.-SOCRAT. 1 versus ad fabulam animalium regem eligen-  
tium spectantes suppositos esse vidit Grauert de Aesopo p. 54 ||  
2 λαοδ. novum || 2 κλεινώ C em. B. || 3 de Socrate saltationis  
amatore cf. Xenoph. conv. 2, 15. 17. 19 Plut. quaest. conviv. 7  
p. 711s Lucian. de salt. 25 RE IV A 2233

## ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

(B.<sup>4</sup>Π323) Πραξιτέλης, ὃν ἔπασχε, δηγκρίβωσεν ἔρωτα  
ἐξ ἰδίης ἑλκων ἀρχέτυπον κραδίης,  
Φρόνην μισθὸν ἐμείο διδούς ἐμέ· φίλτρα δὲ βάλλω  
οὐκέτ' οἰστεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

## ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

(B.<sup>4</sup>Π331) Εἶπερ ἴσῃν γνώμῃ ῥώμην, Δημόσθενες, ἔσχεες,  
οὐ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἀρης Μακεδόν.

## ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

(B.<sup>4</sup>Π375) Χαῖρε, Νεοκλείδα δίδυμον γένος, ὃν δ' μὲν ὕμῳ  
πατρίδα δουλοσύνας ῥύσασθ', δ' δ' ἀφροσύνας.

PS.-PRAXIT.: ATHEN. 13, 591<sup>a</sup> καὶ Πραξιτέλης δὲ ὁ ἀγαλματο-  
ποιὸς ἐρῶν αὐτῆς (τῆς Φρόνης) τὴν Κνιδίαν Ἀφροδίτην ἀπ' αὐτῆς  
ἐπλάσαστο καὶ ἐν τῇ τοῦ ἔρωτος βάσει τῇ ὑπὸ τὴν σκηπὴν τοῦ θεά-  
τρου ἐπέγραψε· [1-4] | A. PLAN. 204 Σιμωνίδου·

PS.-DEMOSTH.: PS.-PLUT. vit. X orat. Demosth. p. 847<sup>a</sup> (Δ.)  
αἰτήσας τε γραμματεῖον ἔγραψεν, ὥς μὲν Δημήτριος ὁ Μάγνης φησὶ,  
τὸ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ ἐλεγεῖον ἐπιγεγραμμένον ὑπὸ τῶν Ἀθη-  
ναίων ὕστερον· [1. 2] | PLUT. vit. Demosth. 30, 5 καὶ τὸ ἐπιγρᾶμμα  
τὸ θρυλούμενον (θρυλλ. C) ἐπιγραφήναι (ἐπεγραφή v. l.) τῇ βάσει τοῦ  
ἀνδριάντος· [1. 2]· οἱ γὰρ αὐτὸν τὸν Δ. τοῦτο ποιῆσαι λέγοντες ἐν  
Καλαναῖαι μέλλοντα τὸ φάρμακον προσφέρεισθαι κομιδῇ φλυαροῦσι  
cf. SVID. s. v. Δημοσθένης SCHOL. Demosth. p. 57 S. adn. PHOT.  
bibl. 265 p. 494<sup>b</sup> ZOSIM. vit. Demosth. p. 302 W. ANON. vit. De-  
mosth. p. 308 W.

PS.-MENAND.: A. P. 7, 72 Μενάνδρου (m.<sup>2</sup> in ras. κωμικοῦ)  
εἰς Ἐπίκουρον καὶ Θεμιστοκλέα

PS.-PRAXIT. imitati sunt multi epigrammatistae (Leonidas,  
Geminus, Julianus). cf. PS.-PLAT. epigr. 23 ss || 1 ἔρωτα Kal. cf.  
Philostr. min. imag. (Callistr. ἐκφρ.) p. 424, 11ss K. || 2 quasi  
Cupidinis sagittam extraxit e corde suo Cupidinis imaginis archet-  
ypum | ἀρχέτ. primus Cic. Att. 16, 3, 1 || 3 de Phr. cf. RE XX  
893ss (898ss) || 3s τίκατο οὐκέτι τοξέων Plan. | Δ 196 ὃν τις οἰ-  
στεύσας ἔβαλεν (206) || 4 lusit poeta in q. d. privativo et intensivo

PS.-DEMOSTH. 1 γνώμῃ ῥώμην Plut. N cum testibus: ῥώμην  
γνώμῃ Plut. V Ps.-Plut. Suid. | εἰσέες Plut. v. l. cf. Agathon. fr.  
27 p. 768 N.<sup>2</sup> || 2 Ἀρης: ἀνῆρ v. l. apud Zosim. Anon. | A. P. 7,  
73, 3 Περικλῆος Ἀρη Nonn. Dionys. 39, 360 Ἀύδιος Ἀρης

PS.-MENAND. cf. RE XVI 2414, 1. 4 Prosopogr. Att. 1, 434  
Plut. Them. 1, 1 Diog. Laert. 10, 1 al.

# FRAGMENTA ELEGIACA ADESPOTA

1. (1) ὥς ἂν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνων  
φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοῦτων.
2. (2<sup>A</sup>) ἡ νεότης ἀσύφηλος αἰεὶ θνητοῖσι τέτυκται·  
εἰ δὲ δίκην βλάπτει, πούλῃ χερειοτέρη.
3. = Callim. fr. 8, 15 Pf.
4. (Simon. 175 B.<sup>4</sup>) οὐκ ἔστι<μ> μείζων βάσανος χρόνου οὐδε-  
νός ἔργου,  
δς καὶ ὑπὸ στέρονοσ' ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.
5. (2<sup>B</sup>) τοιάδε θνητοῖσ' <εἰς>ι κακῶν κακά, ἀμφὶ τε κῆρες  
εἰλεῦνται, κενεῇ δ' εἰσδυσὶς οὐδ' ἀνέρι.

1 PLVT. quaest. conviv. 1, 4, 3 p. 621<sup>e</sup> ἔστι γὰρ καὶ γέλωτι χοῆ-  
σθαι πρὸς πολλὰ τῶν ὀφελμῶν καὶ σπουδῇ ἡδεῖαν παρασχεῖν· [1. 2] |  
de aud. 13 p. 44<sup>e</sup> [1. 2] | fratern. am. 13 p. 485<sup>a</sup> [1. 2] | ATHEN. 3,  
97<sup>d</sup> ἐξονυχίζεις τε πάντα τὰ προσπίπτοντα τοῖς συνδιαλεγόμενοις τὰς  
ἀκάνθας συνάγων· [1] αἰεὶ διατρίβων, ἀνθέων τῶν ἡδίστων μηδὲν  
συναθροίζων || 2 SCHOL. Eur. Andr. 184 (II 265 Schw.) 'κακὸν  
γε θνητοῖς τὸ νέον· διὰ τὴν προπέτειαν κακὸν τὸ νέον· [1. 2] ||  
4 STOB. 1, 8 (π. χρόνον οὐσίας κτλ.), 15 p. 96 W. [FP] sine auctoris  
nomine: [1. 2] | A. P. append. 84 Σιμωνίδου· [1. 2] || 5 PLVT. con-  
sol. ad Apollon. 26 p. 115<sup>a</sup>

1 cf. Callim. fr. anon. 366 Schn. et ad ὄν. Theophr. hist. pl.  
6, 1, 3 Disocorid. 3, 131 || 1 ἄνων Plut. 44<sup>e</sup> plerique || 2 1 ἄσ.  
I 647 Ω 767, ubi Eust. in II. p. 1374, 53 τὸ ἀπαίδευτον καὶ βλα-  
πτικόν | O 122 ἀθανάτοις χόλος καὶ μῆνις ἐνέχθη P 690 μεγάλη  
δὲ ποτὴ Δαναοῖσι τέτυκται || 2 alterum hemistichium fere redit  
Euen. 5 || 4 cf. Hi. DLZ 1884, 1201 || 1 'debuitne μέζων' Sp. ||  
2 cf. Ion. 1, 12 adn. || 5 distichon agnovit et restituit Wil. H. 54  
(1919), 72 | Mimnermum sapit (1, 6 s 2, 5) cf. Hes. op. 252 ss et  
Semon. 1, 20s || 1 explevit Diehl: τοιάδε <τοι> suppl. Wil. | κακά  
κακῶν & || 2 αἰθέρι & em. et interpretatus est Wil. cf. Hes. fr. 117  
Xenoph. oec. 18, 1 Arist. hist. anim. 2, 13 p. 505a 27

6. (11<sup>B</sup>) τοῦτο ποιήσας  
τῶν ἀδίκων ἔργων ἐν τὸ δικαιότατον.
- 6a. ὥς τὸ χέρειον ἐλέσθαι ἀμεινότερων παρεόντων.
7. (3) Θριαί, <αἰ> τὴν γρηῖν ἐπιπνέουσι κορώνην,
8. (4) ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς.
9. (5) οὐ μοι ἔτ' εὐκελάδων ὕμνων μέλει οὐδ' ἔτι μολπτῆς.
10. (6) οὐκέτι γιγνώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρήας.
11. ἡδὲ νῦν ὀρχεστέον πάντων ἀταλότητα παίζειι,

6 SVID. 'τοῦτο ποιήσας ἐν' κατὰ τὴν παροιμίαν 'τῶν ἀδίκων ἔργων  
δικαιότατον' | POLYB. 4, 18, 17 οἱ δ' Αἰτωλοὶ . . . ἐγκρατεῖς γενόμενοι  
τῆς πόλεως τῶν ἀδίκων ἔργων ἐν τούτ' ἐπραξαν δικαιότατον | 15, 26<sup>a</sup>, 1  
Δεῖκναι τὸν Δεῖκνον ἐπανεῖλετο Ἀγαθοκλῆς καὶ τοῦτο ἐπραξε τῶν  
ἀδίκων ἔργων <ἐν>, ὥς ἡ παροιμία φησί, δικαιότατον || 6a PHILODEM.  
rhet. col. 56, 10ss prol. 2, 61 Sudh. οὐδὲ γυναικα τῶν πο<ι>η-  
τῶν φασκόντων οὕτως ἀγάθου νοῦ καθυστερεῖν· [1] || 7 ANECD. Ox.  
ed. Gram. 4, 337, 26 HERODIAN. II 645, 29 L. τὸ νηθεῖς ἡ γρηθεῖς  
δημηγμένον κατὰ τοὺς Ἰωνας οὐκ ἐκλήθη, τὴν δὲ αἰτιατικὴν καὶ κλη-  
τικὴν ἔχει· [1] καὶ· [χ 395] || 8 ZENOB. 3, 77 PLVT. Nic. 11, 3  
<sup>2</sup>comp. Lys. et Sull. 1, 2s <sup>3</sup>Alex. 53, 5 <sup>4</sup>fratern. amor. 2 p. 479<sup>a</sup> ||  
9 CHRYSIEP. περὶ ἀποφατικῶν 9 (II 54 Arn.) || 10 ARIST. eth.  
Eudem. 7, 10 p. 1242 b 22 καὶ ὥσπερ αἱ πόλεις ἀλλήλαις φίλαι, οὕτω  
καὶ οἱ πολῖται· καὶ ὁμοῦς· [1] καὶ οἱ πολῖται κτλ. | ibid. 7, 2 p. 1236 a  
34 διὰ γὰρ τὸ χρήσιμοι εἶναι φιλοῦσιν ἀλλήλους καὶ μέχρι τούτου,  
ὥσπερ ἡ παροιμία· [Archil. 13] καὶ· [1] || 11 IG I suppl. fasc. 2,  
492a cum imagine | IG I<sup>2</sup> 919 | Kirchner Imagines inf. Attic.

6 versus restituit B. | cf. Cleobulin. 2, 2 || 6a dedit Br. Snell  
(cf. Phil. 96 [1944], 282), qui poetae elegiaco dare mavult quam  
epico | ad ἀμειν. compar. contuli tiam Sn. Mimn. 13, 9 cum adn. ||  
7 cf. Hom. hymn. Merc. 552ss Archil. 168 B.<sup>4</sup> Callim. Hecal. fr. 63  
ed. J. Kapp hymn. Ap. 45 Philochor. fr. 196 | <αἰ> ins. Kal. D.:  
<δη> B. | Ps.-Plat. Ax. 371<sup>e</sup> δοῖς . . . δαίμων ἀγαθὸς ἐπέπνευσεν ||  
8 comicorum versus similes adfert Zenob. | διχ. vox Solonea  
Theognidea, παγκ. Theognidea | ἐλ(λ)αχε τ. Plut.<sup>1</sup> v. 1.<sup>2,3</sup>, sed  
ἔμμορε τιμῆς A 278 al. || 9 Hom. hymn. Merc. 451 (Μοῦσησιν)  
χοροὶ τε μέλουσι καὶ ἀγλαὸς ὕμνος ἀοιδῆς | cf. Archil. 20 cum  
adn. | Ar. nub. 312 εὐκελάδων . . . χορῶν || 10 Solonis esse ci. B. ||  
11 litterae sinistrorsum spectant et currunt, 'titulus Atticorum  
omnium quos novimus vetustissimus initii saeculi a. Chr. sexti  
haud dubie antiquior' Kirchhoff 'at tamen potius octavo sae-  
culo extremo tribui potest' (recte Kal.) | cf. Phrynich. p. 124 |  
Be. Gr. Dicht. 16, 22 RE IV A 2243, 38ss



τότον ἐκαύμεν

12. ἡδὲ ποτ' ἐν Τύρινθι

12 a. < - - - > σὺν αὐθεντ[οῦ]σιν ἄν[αξιν].

13. (12) τὸν φρουρὸν φρουρεῖν χρεῖ, τὸν ἐρῶντα δ' ἐρᾶν.

(8<sup>A</sup>) ἐσθλὸς ἐὼν ἄλλον κρείττονος ἀντέτυχεν.

15. (9) ἦν θεὸς ἢ κρέσσων δὴ τις· ὀνησόμεθα.

16. (11) ἐσθλοὶ μὲν γὰρ ἀπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακοί.

17. (\*13) ἡμεῖς δ' εἰς Ἑλλης πόντον ἀπεπλόμεν.

Berol. 1935 tab. 1, 1 | in vasculo Attico fictili fabricae antiquissimae ad dipylon in sepulcro reperto. cf. Studniczka Athen. Mitt. 18 (1893), 225ss Kal. Klio 17 (1924), 267s || 12 INSCR. Kretzschmer Griech. Vaseninschr. p. 90, 64 (cf. Otr. Mueller Kl. Schr. 2, 441) | in vasculo Attico || 12 a PHILODEM. rhet. vol. 2, 133 fr. IV 8ss Sudh. οἱ ἐ[λ]τ[ο]ρες καὶ μ[ε]γά[λ]α βλάπτ[ουσι] πολλοὺς [καὶ] μεγάλους καὶ περὶ τῶν [δ]ει[ν]οῖς ἔρωσι το[ξ]ενομένων' [cf. Eur. fr. inc. 846 N.2] πρὸς τοὺς ἐπιφαν[ε]στάτους ἐκαστοτε διαμάχονται καὶ [1] ἐπὲρ τῶν ὁμοίων ὥσ[α]ύτως || 13 MACAR. prov. 8, 39 (II 219, 10 Gott.) || 14 POLYB. 15, 16, 6 (SVID. s. v. ἐπιβολή) ἐστι μὲν γὰρ ὅτε καὶ ταῦτόματον ἀντέπραξε (Ἀντίβας) ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἐστι δ' ὅτε πάλιν κατὰ τὴν παροιμίαν· [1], δ δὴ καὶ τότε γεγονέναι περὶ ἐκείνων φήσειεν ἂν τις || 15 HERODIAN. π. μονήρους λέξεως II 946, 8 L. λέγεται δὲ καὶ κρέσσων μὴ πλεονάζοντος τοῦ 'τ' [Pind. Pyth. 1, 85], καὶ· [1] || 16 ARIST. eth. Nicom. 2, 5 p. 1106 b 32 καὶ διὰ ταῦτ' ὅν τῆς μὲν κακίας ἢ ἐπερβολῇ καὶ ἢ ἔλλειψι, τῆς δ' ἀρετῆς ἢ μεσότης· [1] || 17 MAR. VICTORIN. gramm. VI 112, 20 hoc quoque notandum in enuntiatione pentametri elegiaci; nam plerumque aurem fallit, ut in illo graeco versu: [1]. nam si coniunctim Ἑλλήσποντον enuntiamus, effugerit aurium sensum, ut nequaquam versus esse credatur

2 τὸ τότε κα IG τότον ἐκαύμεν (i. ἐκαύμην sicut ἐκείμην, ἐκτάμην) Kal. τότο δεῖν μιν Studniczka Waack. || 12 Τύρ- sic || 12 a dedit Br. Snell (cf. Phil. 96 [1944], 282), qui poetae elegiaco vindicat || 1 αὐθεντεῖν ceterum vox biblica, velut I epist. Tit. 2, 12 || 13 vide versus ne novicius sit | ad rem contulerunt editor. Ar. vesp. 1431 cum schol. Cic. Tusc. 1, 41 | χρεῖ φρουρεῖν Macar. || 14 cf. Cr. Phil. 48 (1889), 178ss Scala Stud. d. Polyb. 1, 76<sup>1</sup> | Thuc. 6, 87, 4 ἀντιτυχεῖν ἐπικουρίας | a Theognideis non abhorret || 15 δὴ τις B. δέ τι C δὴ τι Kal. || 17 et hunc versum et sequentem suo iure Callimacho vindicaverunt Schn. et B.

18. (\*14) κοῦραι ἐλαφρὰ ποδῶν ἔχιν' ἀειράμεναι.

19. (15) (- - -) ὀλίγης ἐστὶ διδασκαλίας.

20.

## ΕΛΕΓΕΙΑ ΑΝΩΝΥΜΑ

a + b [- - - ? Διδυ]μαῖος ὁ χάλκ[ε]ος ἦλ[θε] ? - - -  
[- - - - - κα]ὶ διὰ παντὸς ἀλ[εῖς] ?  
[- - - - -]εἰ Καμαρινε[.]νον σ[υ] - - -  
[- - - - -]ς καλᾶμοισ' ἄρα[ ]αχνίς

## ΠΟΛΕΜΙΚΑ

. ρκτ. εκ[ ]ης[ ]

...

c

...  
[ ]...[ ]  
[ ]πον π...[ ]

18 DIONYS. HAL. de comp. verb. 25, 201 (ubi de pentametro elegiaco disserit) ὁμοιον τούτοις· [1] || 19 HERODIAN. ap. Io. Pier-son in edit. Mœridis p. 475 δ. ε. δ. ἀντὶ τοῦ· ὀλίγων δεῖται πρὸς μάθησιν || 20 PAP. Argenter. graec. 2340 saec. III a. Chr. n. ed. Br. Snell H. Einzelschriften 5 (1937), 93ss | cf. A. Körte AfPap.-F. 13 (1938), 87 elegiorum fragmenta Callino seu Mim-nermo tribuere mavult editor primus quam Archilocho sive Tyr-taeo, nisi omnia ex Anthologia quadam hausta sunt

18 de Callimacho auctore dubitat Maas (cf. Metrik 23) propter vocum in priore parte clausulas (- - - | - - - | - - -) | ἐλαφροποδῶν et ἔχινεα v. l. | cf. Anacr. 63 A. P. 7, 431, 3. 9, 189 || 19 cf. Euen. 1, 6 || 20 a et b suppl. Sn. || 1 χάλκεον Δία et χάλκεον Ποσειδέωνα Delphis ap. Herod. 9, 81 contulit Sn. et Ἀπόλλωνα sive Δία Ἀδουμαῖον (RE V 443s) Apollinisque signum Canachi celeberrimum, quod a Persis a. 494 Ecbatanam tractum est || 2 διὰ παντὸς 'per omne aevum' Soph. Ai. 705 Herod. 1, 122 Thuc. 1, 38 al. || 3 con-tulit Sn. Camarinos, gentem Indicam, Expos. tot. mundi Geogr. lat. min. p. 105 R. (RE III 1425) et Καμαρινοῦς, insulam ad oram Arabicam sitam, ap. Hecataeum (FGH Hist I 1, 271) || 4 ὧς καλᾶμοις ἀρχή(ς) Schadewaldt || 5 de titulo novī carminis constat | cf. Xenoph. anab. 4, 3, 29 ἐπειδὴν ὁ σαλπιγκτὴς σημήνηι τὸ πολεμικόν et Plat. ep. 7, 348<sup>b</sup> παιῶνα . . . ἀναβοήσαντες βάρ-βαρον καὶ πολεμικόν || c 2 πόντον? Schubart (πόντον ἐς ἀπύργον)

]ης κακά π[άσχ  
 ]διην ἐλ[  
 ]κα[  
 ]μει[  
 ]οα...οτ[  
 ]ειρασάμ[  
 ]α τόξοισι[  
 ἀγ]κύλα παρ.[υ υ υ]  
 ]σιν ἐσπα[  
 ]ς ἐπεχον[υ υ]  
 Κ]αλύμνιοι αἰλ[  
 ]ρον ἐπετρεχ[υ υ]  
 ]πὰρ καλυρίων[  
 ]ἱππομάχων ι[υ υ]

d

]...[  
 ].....χι γυναικ[  
 ]εκαις ἐπέων..[  
 ]λόγοισιν ἰῶσιν  
 [- υ υ - υ υ - υ]δε λαλεῦντά ποτ[ε]  
 [- υ υ - υ υ - υ υ]τον ἀγρουπνέοντα  
 [- υ υ - υ υ - υ]ο καὶ εἶν Ἀίδηι.  
 [- υ υ - υ υ - υ υ]μαγόρης γὰρ ὁ Χῖος

3 an π[ολλά? Sn. || 4 εφ[ Schub. || 3 aor. verbi πειράζω displicet. latetne π[είρας acc. Doricus an π[είρας? | ἀμ[ειβομεν-? || 10 ἀγ]κύλα παρ[σαλδοφι? eodem cadunt δγκύλα, βαβύλα, μυκκύλα || 11 sive σπλ Schub. || 13 si litteras αιλ papyrus praebet, praeter αιλ[ων] aliud supplementum vix exstat, quod penderet e verbo εἶπον, εἶσαν (ἦσαν) || 14 χῶ]ρον? | aut ἐπέτρεχ[ε υ] aut ἐπέτρεχ[υ υ] | [έλον]? cf. Herod. 8, 32 οἱ δὲ βάρβαροι τὴν χώραν πᾶσαν ἐπέδρομον || 15 Καλυρ[ε]ίων? Sn. || 16 gentes ἱππομάχους enumerat Sn. ad l. (Φρύγας, Λυδοὺς, Πέρσας) || d 2 σῶ]χι? || 3 sive potius ]ε καὶ σ' ἐπ. | in ἐπέων videtur cecidisse pentameter || 4 sive ἰων || 5 ὦ]δε sive τῇ]δε || 6 sive ]ε (velut κεί]ι [X 390]) τὸν | Theogn. 471 τὸν ἀγρουπνέοντα || 7 σεῖ]ο? | cont. Sn. Hermesian. 2, 20 A. P. 7, 408 (de Hipponacte) 7, 65 (de Diogene Sinopeo) adde Simon. 126, 10 X 389 sententiam haud procul afuisse putat D. ab Achillis iure iurando X 387ss ([αἰεὶ μνήσομι ἐγὼ σεῖ]ο) || 8 ἀλλ' Ἐρ]μαγόρης Körte, potes Δη]μ- Ση]μ- Τε]μ- quoque (Sn), e quibus duo Timagorae philosophi erant (RE VI A

[- υ υ - υ υ - υ].τίων ἀπιών  
 [- υ υ - υ υ - υ υ - υ]πιτη τρικαρὴν[ωι]  
 [- υ υ - υ υ - υ υ]τιάσας Ἐκάτη  
 ]ρες ἀλλαν[.(.)]α  
 ].[β]ορέης  
 ἀλλ]οθεν ἄλλων  
 ]ιοπαρ  
 ]σο κείμ[αι]  
 ]ασων  
 ]ροις π[  
 ]αμιτ[  
 ]σι πον[  
 ]..[  
 ]ειτ[

fr. c—i paucae tantum modo voces restitui sive potius divinari possunt velut e 3 γ]λυκὴν πρὶ[ sive Κύπρι[ 5 οἱ]ς ἱππ[ο f 2 ]ἐρατῆς

1073s, 4, 5) ab hoc loco alieni | nota Τιμ. ap. Theogn. 1059ss || 9 sive ]γιων | fuit nomen gentis aut δομα]τίων sim. || 10 τρικάρ. est et Geryoneus et Cerberus et Hecate, cui deae hoc epitheton hic primum a. Chr. n. attribueretur. cf. Myth. Lex. I 1903ss Sn. ad l. || 11 Ἐκάτην ἀνταλὸν contulit Sn., deam mortis, nisi deprecatio quaedam funebris latet. Sn. adhibuit Kai. Epigr. 376d p. 149 || 12 latetne ἀλλὰξ[ασ]α? || 13s suppl. Körte || 14 an τηλ]όθεν? Sn. || 15 Αἰθ]ρώπων? || 16 σο κείμ[αι] carmen sepulcrale sapere vidit Sn.

## INDICES

### INDEX I

Numeri maiores sunt Bergkiani, minores huius editionis

Adespota elegiaca p. 136  
11 2A 2 2B 5 3 7 4 8 5 9 6 10  
8A 14 9 15 11 16 11B 6 12 13  
13 17 14 18 15 19

Aeschylus p. 77  
2 1 3 2 4 3 5 4

Aesopus p. 131

Agatho p. 134

Alcibiades p. 133

Antimachus p. 100  
1 1 2 2 3 3 4 4 5 5 6 6

Aphareus p. 114

Aristoteles p. 115  
1 4 2 2 3 1 4 3 7 5

Asius p. 19

Astydamas p. 113

Bacchylides p. 76  
48 1 49 2

Callinus p. 1  
1 1 2 2 3 3 4 4

Cleo p. 128

Cleobulina p. 130  
1 1 2 2

Cleobulus p. 129

Crates p. 120  
1 1 2 2 3 7 4 3 5 4 6 5 7 6 8.  
9 7 10 8 11 9 12 10 13 12  
14 11 15 13 16 13 17 14 18 17  
19 21 20 16 22 15

Critias p. 94  
1 1 2 4 3 2 4 3 5 6 6 7 7 8

Demodocus p. 61  
1 1 2 2 3 3 4 4 5 5 6 6

Demosthenes p. 135

Dionysius Chalcus p. 88  
1 1 2 2 3 3 4 4 5 5 6 6 7 7  
Dionysius minor p. 112  
1 2 2 1

Empedocles p. 132  
1 2 2 1

Epicharmus p. 131

Euenus p. 92  
1 1 2 2 3 3 4 4 5 5 6 6 7 7 8 8  
9 9

Euripides p. 90  
1 1 2 2 3 3

Hipparchus p. 75  
1 1 2 2

Hippo p. 133

Io Chius p. 82  
1 1 2 2 3 6 4 5 5 3 6 4 8 7 9 8  
10 9 14 10

Io Samius p. 87

Mamercus p. 112

Melanthius p. 88

Menander p. 135

Mimnermus p. 48  
1 1 2 2 3 3 4 4 5 5 6 6 7 7 8 8  
9 12 11 11 12 10 13 12A 14 13  
15. 16 9 17 14

Parrhasius p. 110  
1 1 2 2 3 3

Philiades p. 87

Philiscus p. 113

Phocylides p. 57  
1 1 2AB 17 3 2 4 3 5 4 6 5 7 7

## INDICES

8 8 9 11 10 9 11 14 12 12 13 15  
14 13 15 16 16 6 17 10

Phrynichus p. 77

Pigres p. 131

Pisander p. 129

Plato p. 102

1 1 2 2 3 3 4 15 5 22 6 17 7 6  
8 7 9 10 10 9 11 28 12 29 13 30  
14 4 15 5 16 32 17 11 18 12  
19 31 20 16 21 18 22 19 23 20  
24 26 25 27 26 23 27 24. 25  
28 21 29 14 30 8 31 13 32 33

Praxiteles p. 135

Pseudepigrapha p. 129

Simonides Ceus p. 136, 4

Socrates p. 134

1 1 2 2 3 3

Sodamus p. 127

Solo p. 20

1 2 2 2 3 2 4 3 5 5 6 5 7 5 8 5  
9 10 10 9 11 8 12 11 13 1

14 15 15 4 16 16 17 17 18 22  
19 7 20 22 21 22 22 18 23 13  
24 14 25 12 26 20 27 19 28 6  
29 21 30 27 31 28 32 23 33 23  
34 23 35 23 36 24. 25 37 24  
38 26 39 26 40 26

Sophocles p. 79

1 1 4 3 5 2 7 4

Speusippus p. 114

Theocritus Chius p. 127

Thucydides p. 133

Tyrtaeus p. 4

1 2 2 2 3. 4 3 ab 5 4 6. 7 5  
8 4. 6 9 1. 65 10 6. 7 11 8 12 9  
13 10 14 11

Xenophanes p. 63

1 1 2 2 3 3 4 4 5 5 6 6 7 7 8 8

Zeuxis p. 111

### INDEX II

Numeri maiores sunt Dielsiani-Kranziani,  
minores huius editionis

Crates p. 120  
1 3 2 4 3 5 4 6 5 7 6 8 7 9 8 10  
9 11 10 1 12 2 13 13 14 14  
15 15 16 16 17 17 18 18 19 21  
Critias p. 94  
1 8 2 1 4 2 5 3 6 4 7 5 8 6 9 7  
Xenophanes p. 63

1 1 2 2 3 3 5 4 6 5 7 6 8 7 9 8  
10 9 11 10 12 11 14 12 15 13  
16 14 17 15 18 16 22 18 23 19  
24 20 25 21 26 22 27 23 28 24  
29 25 30 26 31 27 32 28 33 29  
34 30 35 31 36 32 37 33 38 34  
42 17

### INDEX III

Numeri maiores sunt Ionis Chii editionis ab  
A. v. Blumenthal curatae, minores huius editionis

26 1 27 2 28 3 29 4 30 5 | 32 6 33 8 34 9 38 10 39 11



- Lob. = Lobeck  
Ludw. = Ludwich
- Mein. = Meineke  
Mn. = Mnemosyne,  
Bibliotheca philologica  
Batava  
Mous. = *Μουσῶν*,  
Rivista di antichità  
Mue. = Mueller  
Museon = Museon, Revue  
d'études orientales  
Mus. Helv. = Museum  
Helveticum  
Mus. = Musurus
- N. = Nauck  
NGG = Nachrichten der  
Gesellschaft d. Wiss. zu  
Gött.  
Njb. = Neue Jahrbücher  
für Wissenschaft und  
Jugendbildung  
NPhUnt. = Neue Philol.  
Unters. herausgg. von  
W. Jaeger
- OestJh. = Jahresh. des  
Österr. Archäolog. In-  
stituts
- Par. = Parisinus  
Peppm. = Peppmueller  
Pfel. = Pfeiffer  
Phil. = Philologus  
PhUnt. = Philol. Unters.  
hrsgg. v. Kießling und  
Wilamowitz  
PhW. = Philologische  
Wochenschrift  
Pohl. = Pohlenz  
Pors. = Porson
- RE (RESuppl.) = Pauly-  
Wissowa (Kroll, Mittel-  
haus, K. Ziegler), Real-  
Enzyklopädie (Supple-  
mentband)
- Raderm. = Radermacher  
Rei. = Reiske  
Reitz. = Reitzenstein  
(inprimis Epigr. und  
Skol. Gießen 1893)  
RevEtA. = Revue des  
Études anciennes  
RevEtGr. = Revue des  
Études Grecques  
RhM. = Rheinisches Mu-  
seum  
Rich. = Richards  
RIGI = Rivista Indo-  
Graeca-Italica di filolo-  
gia, lingua, antichità  
RivFilCl. = Rivista di  
filologia et d'istruzione  
classica
- SBBerl. = Sitzungsber.  
d. Preuß. Akad.  
SBHdb. = Sitzungsber.  
d. Heidelb. Akad.  
SBLpz. = Sitzungsber.  
d. Sächs. Akad.  
SBMünch. = Sitzungs-  
ber. d. Bayer. Akad.  
SBWien = Sitzungsber.  
d. Wiener Akademie  
Scal. = Scaliger  
Schae. = Schäfer  
Schn. = O. Schneider  
Schnw. = Schneidewin  
Schu. = Schulze  
Schw. = Schwartz  
Schweigh. = Schweig-  
haeuser  
Sint. = Sintenis  
Sitz. = Sitzler  
Sn. = Snell  
Sp. = Specht  
Stadtm. = Stadtmueller
- Steph. = Henr. Stepha-  
nus  
suppl. = supplementum
- Trinc. = Trincavelli  
TrProc. = Transactions  
and Proceedings of the  
American Philological  
Association  
Turn. = Turnebus
- Us. = Usener
- Valck. = Valckenaer  
Vat. = Vaticanus  
Ven. = Venetus
- Wack. = Wackernagel  
Welck. = Welcker  
Wess. = Wessely  
Wil. = Wilamowitz  
Wil.<sup>1</sup> = Wilamowitzii  
notae marginales et  
interlineares Lyrico-  
rum Graecorum editioni  
tertia Bergkianae ad-  
scriptae  
Wil. Gl. = Wilamowitz,  
Glaube der Hellenen  
Wil. HD. = Wilamowitz,  
Hellenist. Dichtung  
Wil. SS. = Wilamowitz,  
Sappho und Simonides  
Wil. TG. = Wilamowitz,  
Textgesch. der griech.  
Lyriker  
WklPh. = Wochenschrift  
f. klass. Philologie  
WSt. = Wiener Studien  
Wytt. = Wytttenbach
- Xyl. = Xylander
- ZvSpr. = Zeitschrift für  
vergleichende Sprach-  
forschung